

உ
கடவுள்துணை.
தெய்வப்பலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்த

திருக்குறள்மூலம்.

இதன்கருத்துரையுடன்.

—o—o—o—

திருமயிலை,
திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்
திருத்தொண்டுசெய்துவரும்
மேற்படியூர்.

வி - சுந்தரமுதலியாரால்

தமது - சென்னை
விக்டோரியா ஜூபிலி அக்கக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

க.அ.கூடவாஸ்.
இதன் விலை ரூபா - ௧.

உ

முகவுரை.

—o—o—o—

தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாய

னார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்குப் பரி
 மேலழகர் முதலியோர் அருளிச்செய்த உரை
 கள், கற்றோர்க்கு அல்லால், மற்றோர்க்குப்
 பொருள் விளங்குதல் கடினமாய் இருத்தலைப்
 பற்றி யாவாக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்
 கும்படி கருத்துரையும், அந்நாயனா சொல்
 லாதுசொலவி விடுத்தருளிய வீட்டுநெறியை
 க் கொற்றவன்குடி - உமாபதிசிவாசாரியர்
 அருளிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் ஒன்
 டு திருவருட்பயனாககூறி இருத்தலால், அத
 ற்குக்கருத்துரையும் பலருக்கு உபயோகமா
 க வெளியிடக்கருதி திருமயிலை - செந்தில்
 வேலுமுதலியார் அவர்கள் நெடுநாள் விரு
 ம்பிய வண்ணம் அச்சிட்டு முடித்தனன்.

வி-சுந்தரமுதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

மஹாவீதவான்

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணக்கர்

திருமயிலை

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவிரிகமலமேவியபெருந்தகை

நாவினினமர்ந்தவோவியக்கொழுந்தீண்

டொன்பான் றலையிட்டநாற்பாளுண்டமிழ்
 இன்பாஞ்சுவைதேக்கிரும்புலவோருருக்
 கொண் டொன்மாடக்கடலிற்சங்க
 மண்டபத்தமர்ந் துவயங்கவீற்றிருந்
 திறுமாந்திருப்பவிவர்செருக்ககற்றுவான்
 நறுமாமலருறைநான் முகத்தொருவனே
 வெள்ள நிறினரும்வீடுபெறய் துவான்
 வள்ளுவனென்னமகியிசையவதரித்
 தருந்தமிழ்மடந்தையகமகிழ்ப்புப் பத்
 திருந்துசுவைத்தெய்வத்திருக்குறளென்ன
 வாய்மலாந்தருளினன்வகைபெறுமுப்பால்
 துய்மலர்பொதுளியதொன்முதனீழ்வில்
 சிறப்புப்பாயிரம்.

௬

1. மவுதொன்முதனிகர்மெய்கண்டதேவன்
 ாவியல்சந்திப்பயோநிதிதனிலொரு
 2. னுநீ முத்தெனவயங்குசுருணாகரன்
 3. னம்புரிசின்தைநயவுமாபகிசிவன்
 4. ருணையினுதவியதிருவருட்பயனா
 5. மாகுருகுஞ்சீர்மவியோங்குவீட்டுறுப்பென்
 றின்னனகருத்துரையோடுமெற்கனித்தனன்
 6. ினையனியாரெனினியம்புதுமன்ற
 7. னினையறம்பிறழாமாண்பினிஞொங்கிய
 8. னையினையானுமைதன்கரநதிதரும்
 9. ினையருஞ்சோக்குலப்புண்ணியமேரு
 சோழியர்மரபிற்குேன்றியதிதலோன்
 கருவிடைபுகாதாகாதலித்தடையும்
 திருவிடையார்கோத்திரந்தரவந்தோன்
 மாதரார்வான் முகமகிகண்டஞ்சி
 கோதில்வான்மகியக்குடி லமேயமைதருஉ
 மேர்குலாம்வியாசமாபுரியிருந்தவச்
 சீர்குலாம்பாசாமியாஞ்செம்மலும்
 பச்சைவடிவத்தெம்பார்ப்பதியினைய
 பச்சையம்மையும்பரிவினாடி.

செய்தவத்தால்வருஞ்செல்வப்புத்திரன்
சைவசாதனந்தீனையேநாடுவோன்
இறைவனமருமிருந்தவயாத்திரை
ஈறைதபுமுளத்தொடுகருதியேசெய்வோன்

சு

சிறப்புப்பாயிரம்

காழியின்பெருமான்முதற்கவின்மெய்வ
மேதாவியரெலாம்விளம்பியதளிகட்
கீதோரிறும்பூதெனறியாவருமோதுறாஉம்
கீர்த்தனஞ்சிவநாமப்பெயாக்கெழீஇய
ஆத்தியொடுபுகனறவருங்குணசாகரம்
தொழத்தருமாசகதந்தரமுணர்த்தும்
விழுத்தருமிந்தசுனபூஷணியெனும்
பத்திராசிரியப்பண்பினைவாய்ந்தோன
நினைக்கமுததிரிரந்தரமளிக்கும்
தனிக்கணனுதலமர்தருமருணைப்பதி
ஞானதீபக்குடைநாளுநடைபெறத்
தானொருநற்றுணையெனச்செறிதகையோன்
தருமையாவடுதனடுறைமதுரை
வருமொருபுறவமாநகர்க்கவுணிய
மாமணியாகினமுனமகத்துவநிகேதனம்
தாமகிழ்பூக்குந்தகைமைசாலறிஞன்
தெள்ளுதமிழ்கொழிக்குந்திருத்தருமயிலை
வள்ளுவாகோயில்வளமலிதொண்டு
சூயற்றிடுசுந்தரக்குரிசிலென்றாமத்
தியற்றமிழ்ப்புலவனெனநிலங்குசீரியனே.
சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

உ

திருமயிலை
தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

நூலா

சிரியர் பலரினும் உயர்வொப்பில்லாத சிறப்புப்பொருந்திய முதலூலாசிரியராய் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின்றந்தோன்றிய திருக்குறளோ வெணின், மக்களுக்கு உணரவேண்டுவனவனைத்தும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியராஜன்காலத்திலே ஆதி பகவன என்னும் தாய்தந்தையருக்குப் புத்திரராகத் தொண்டை மண்டலத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப்பைத்தோப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினா. அவரிடத்தே விளங்கிய பலவகைப்பட்ட அபூர்வகாரியங்களாலே அவரது தெய்வத்தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர்யாவர்க்கும் பொதுவான பரமாசாரியராய் யெழுந்தருளி யிருந்தாலும், அக்காலத்திலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணசித்தர் ஏலேலசிங்கர் முதலானோர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுய்ந்தனா. அவராலே செய்யப்பட்ட

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ட திருக்குறள் மதுரைகடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. அச்சங்கத்துப்புலவர்கள் அப்போது திருவருளிாலே திறக்கப்பட்ட தமதுமெய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றந்தோன்றிய நூலைச் சிறந்த உத்தரவேதமென்றும், கண்டுகொண்டு யாவரும் உணர அவரதுமேன்மையைத் திருவள்ளுவமாலையால் விளக்கினார்கள்.— அப்பால், நாயனா உலகத்தார்க்கு இவ்வறநெறியைக்காட்டும்பொருட்டி வாசகியென்னுமனையோடு

கூறு நெடுங்காலமிருந்து பிறகு விதேகமுத்தியடை
ந்தருளினார்.—

திருவள்ளுவநாயனார்
சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

நாயனார் குருபூசத்திருக்கூத்திரம்.

வெண்பா.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்விட்
டாசில்பர முத்தியடைந் தாரால் - காசினியில்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

இந்நாயனாருடைய திருக்கோவில் ஸ்ரீகபா
லீஸ்வரர் சந்திக்கு வடபுறம் இருக்கின்றது.

பால், இயல், அதிகார அட்டவணை.

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	௧	அடக்கமுடைமை.	௨௭
பொருட்பால்.	௮௨	ஒழுக்கமுடைமை.	௨௯
காமத்துப்பால்.	௨௩௦	பிறனிலவிழை	} ௩௧
இயல்.	பக்கம்.	யாமை.	
இல்லறவியல்.	௯	பொறையுடைமை.	௩௩
துறவறவியல்.	௩௨	அழுக்காறுமை.	௩௫
அரசியல்.	௮௨	வெஃகாமை.	௩௭
அங்கவியல்.	௧௩௫	புறங்கூறுமை.	௩௯
ஒழிபியல்.	௨௦௨	பயனிலசொலாமை.	௪௧
களவியல்.	௨௩௦	தவறணயச்சம்.	௪௩
கற்பியல்.	௨௪௭	ஒப்புரவறிதல்.	௪௫
அதிகாரம்.	பக்கம்.	நகை.	௪௭
கடவுள்வாழ்த்து.	௧	புகழ்.	௪௯

வான்சிறப்பு.	௩	அஞ்ஞடைமை.	௩௨
நீத்தார்பெருமை.	௩	புலானமறுத்தல்.	௩௪
அறன்வலியுறுத்தல்.	௪	தவம்.	௩௬
இல்வாழ்க்கை.	௬	கூடாவொழுக்கம்.	௪௩
வாழ்க்கைத் }		கள்ளாமை. ✓	௬௧
துணைநலம். }	௧௨	வாய்மை. ✓	௬௩
புதல்வரைப்பெ }		வெருளாமை.	௬௫
றுதல். }	௧௪	இன்னுசெய்யாமை.	௬௭
அன்புடமை.	௧௬	கொல்லாமை. ✓	௬௯
விருந்தோம்பல்.	௧௯	நிலையாமை.	௭௧
இனியவைகூறல்.	௨௧	துறவு.	௭௩
செய்க்நன்றியறிதல்.	௨௩	மெய்யுணர்தல்.	௭௫
நடுவுநிலைமை.	௨௫	அவாவறுத்தல்.	௭௭
அ	அதிகார	அட்டவணை	

அதிகாரம்.	பக்கம்	அதிகாரம்.	பக்கம்.
உளழ்.	அ0	இடுக்கணழியாமைகநந	
இறைமாட்சி.	அ2	அமைச்சு.	கநக
கல்வி.	அ3	சொல்வனமை.	கநஅ
கல்லாமை.	அ4	வினைத்தாய்மை.	கச0
கேள்வி.	அ5	வினைத்திட்டம்.	கச2
அறிவுடைமை.	கக	வினைசெயல்வகை.	கசச
குற்றங்கடிதல்.	கந	துது.	கசந
பெரியாரைத்து }		மனனரைச்சேர் }	கசஅ
ணைக்கோடல். }	கக	ந்தொழுகல். }	
சுற்றினஞ்சேராமை.	கஅ	குறிப்பறிதல்.	கடுக
தெரிந்துசெயல் }		அவையறிதல்.	கடுந
வகை. }	க00	அவையஞ்சாமை.	கடுடு
வலியறிதல்.	க02	நாடு.	கடுஎ
காலமறிதல்.	க0ச	அரண்.	கடுக
இடனறிதல்.	க0க	பொருள்செயல் }	ககக
தெரிந்துதெளிதல்.	க0அ	வகை. }	
தெரிந்துவினை }		படைமாட்சி.	ககந
யாடல். }	ககக	படைச்செருக்கு.	ககடு
சுற்றந்தழால்.	ககந	நட்பு.	ககஎ
பொச்சாவாமை.	ககடு	நட்பாராய்தல்.	ககக
செங்கோண்மை.	ககஎ	பழைமை.	ககக
கொடுங்கோண்மை.	ககக	தீர்ப்பு.	ககந
விவருவந்தசெய் }		கூடாநட்பு.	ககடு
யாமை. }	க2க	பேதைமை.	ககஎ
கண்ணோட்டம்.	க2உ	புல்லறிவாண்மை.	கஅ0
ஒற்றாடல்.	க2டு	இகல்.	கஅ2
உளக்கமுடைமை.	க2எ	பணைமாட்சி.	கஅச
மடியினமை.	க2க	பணைத்திறந்தெரிதகஅ	கஅ
ஆனவினையுடைமை.	க2க	உட்பணை.	கஅஅ

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
பெரியாரைப்	கூ0	நாணுத்துறவு	உசஉ
பிழையாமை.		ரைத்தல்.	
பெண்வழிச்சேரல்.	கூஉ	அலரறிவுறுத்தல்.	உசச
வரைவினமகளிர்.	கூச	பிரிவாற்றாமை.	உச௭
கள்ளுண்ணாமை.	கூ௬	படர்மெலிந்தி	உடு0
குது.	கூஅ	ரங்கல்.	
மருந்து.	உ00	கண்விதுப்பழிதல்.	உடு௩
குடிமை.	உ0௩	பசப்புறுபருவரல்.	உடு௬
மானம்.	உ0௫	தனிப்படாமிருதி.	உடுஅ
பெருமை.	உ0௭	நினைந்தவர்புலமப	கஉ௬
சான்றாண்மை.	உ0௯	கனவுநிலையு	[ல்
பண்புடைமை.	உ௧௧	ரைத்தல்.	
நன்றியில்	உ௧௩	பொழுதுகண்	உ௬௯
செல்வம்.		முரங்கல்.	
நாணுடைமை.	உ௧௫	உறுப்புநலன	உ௬௯
குடிசெயல்வகை.	உ௧௭	ழிதல்.	
உழவு.	உ௧௯	நெஞ்சொடு	உ௭உ
நல்குரவு.	உ௨௧	கிளத்தல்.	
இரவு.	உ௨௩	நிறையழிதல்.	உ௭௫
இரவச்சம்.	உ௨௫	அவர்வயின்	உ௭௭
கயமை.	உ௨௭	விதும்பல்.	
தகையணங்	உ௩0	குறிப்பறிவுறுத்த	உ௮0
குறுத்தல்.		புணர்ச்சிவி	
குறிப்பறிதல்.	உ௩௨	தும்பல்.	உ௮௩
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	உ௩௪	நெஞ்சொடு	உ௮௬
நலம்புனைந்து	உ௩௭	புலத்தல்.	
ரைத்தல்.		புலவி.	உ௮௯
காதற்சிறப்பு	உ௩௯	புலவிநுணுக்கம்.	உ௯௧
ரைத்தல்.		ஊடலுவகை.	

ஆசிரியர் பெயர்-க.
 திருவள்ளுவர்.
 நாயனார்.
 தேவர்.
 முதற்பாவலர்.
 தெய்வப்புவர்.
 நான்முகனார்.
 மாதானுபங்கி.
 செங்காப்போதார்.
 பெருநாவலர்.

நூலின்பெயர்-க.
 திருக்குறள்.
 முப்பாநூல்.
 உத்தரவேதம்.
 தெய்வநூல்.
 திருவள்ளுவர்.
 பொய்யாமொழி.
 வாயுறைவாழ்த்து.
 தமிழ்மறை.
 பொதுமறை.

இந்நூலின் உரையாசிரியா பெயர்.—க௦.

வெண்பா.

தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்
 பரிமேலழகர் பருதி - திருமலையர்
 மல்லர் கவிப்பெருமான் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்
 கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இந்நூற்களின்சிறப்பு.

வெண்பா.

தேவர் குறளந் திருநான் மறைமுடிவும்
 மூலத்தமிழும் முனிமொழி யுன் - கோவை
 திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
 ஒருவா சகமென் றுணர்.
 வள்ளுவர் நூ லன்பர் திரு வாசகந்தொல் காப்பியமே
 தென்னுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒன்னியதீர்
 தொண்டர் புராணத் தொகைச்சித்தி யாராறுந்
 தண்டமிழின் மேலாக் தரம்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

திருவள்ளுவநாயனார்.

உ

சற்குருதுணை.

திருக்குறள்மூலமும்,

கருத்துரையும்.

—o—o—o—

அறத்துப்பால்.

—o—o—o—

க-அநிகாரம்—கடவுள்வாழ்த்து.

—◆—

அஃதாவது-கவி தானவழிபடுகடவுளையாலினும்,
எதெதுக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக்
கடவுளையாலினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள்-
இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிக.

—◆—

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. ✓

(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை
முதலாக உடையன - அதுபோல உலகம் கடவுளை
முதலாக உடையது. (க)

ஈற்றதனு வாய பயனென்கொல் வாலறிவ
ஈற்று டொழாஅ ரெனின். ✓

(க-ரை.) கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனும்
பயனில்லை. (உ)

உ திருக்குறள்மூலமும்

மலாமிசை யேகினுன மாணடி சோந்தார
நிலமிசை நீடுவாழ வார.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்
சத்தில் வாழ்வார்கள். (ங)

வேணடுதல வேண்டாமை விலானடி சேர்ந
தார்க், கியாண்டு மிடுமபை யில. ✓

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப்
பிறவிததுன்பங்கள் இல்லை. (ச)

இருள்சே நிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(க-ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பின
வரிடத்து நல்வினைநீவினைகள் சேரா. (ரு)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தி ரொழு
க்க, நெறியினறா நீடுவாழ் வார.

(க-ரை.) கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீழே
வாழ்வார்கள். (சு)

தனக்குவமை யில்லாதான் னுள்சேர்ந்தார்க்கு
கலலான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ✓

(க-ரை.) கடவுளுடைய நிருவடியைச் சேராத
வர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதல் இல்லை. (ஊ)

அறவாழிய நதணன னுளசேரந்தார்க்கலலாற
பிறவாழி நீந்த லரிது

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப்பொரு
ளும் இன்பமுமற்றிய கடல்களைக்கடத்தல் கூடாது.
கருதனுரையும் ஈ.

கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென
குணத்தான், னுளை வணங்காத் தலை.

(க-ரை.) கடவுள்பாதங்களை வணங்காததலைகள்
பயன்படா. (கூ)

பிறவிப் பெருங்கட வீந்துவர் நீந்தா
நிறைவ னடிசேரா தா.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்
பிறவிக்கடலைக்கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிற
விக்கடலைக்கடக்கமாட்டார்கள். (கௌ)

அஃதாவது - கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினதுசிறப்பைச் சொல்லுதலாம்.

வானின் துலகம் வழங்கி வருதலாற்
 ருனமிழ்த மென்றுணர்ந் பாற்று.

(க-ரை.) மழையானது நீங்காமற் பெய்துசிறக்க உயிர்களானவை நிலைபெற்றுவருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம். (க)

துப்பாக்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்
 குத், துப்பாய் தூஉ மழை.

ச திருக்குறளமூலமும்

(க-ரை.) உண்பவாக்கு நன்மையாகிய உணவுக்
 னையுண்டாக்கி அவவுணவை உண்பவாக்குத் தானும்
 உணவாகநிற்பது மழை. (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீ வியனுலகத்
 துண்ணின துடற்றும் பசி

(க-ரை.) மழைபெய்யாது பொய்க்குமாகில் உல
 கில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும். (ங)

ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
 வாரி வளங்குன்றிக் கால

(க-ரை.) மழைவளங்குறைந்தால் பயிசெய்யமாக்
 கள் ஏருழா. (ச)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சாரவாய்மற்
 ருங்கே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(க-ரை.) கெடுப்பதும் கெட்டவரைக் காப்பதும்
 மழை. (ஞ)

விசும்பிற் துளிகீழி னல்லான்மற் ருங்கே
 பசும்புற் றலேகாண பரிது.

(க-ரை.) மழைபெய்யாவிடில் புல்வின் தலையைக்
 காணுதல் அரிது. (ஊ)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தழந்
தெழிவி, தான்ல்கா தாகி விடிந்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகட
லும் வளம் குறையும். (எ)

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல வாணோக்கு மீண்டு.

கருத்துறையும் (இ)

(க-ரை.) மழைபெய்யா விட்டால் இவ்வுலகில்
தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது. (஁)

தானந் தவமிரண்டு தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிடில் உலகத்தில் தரு
மமும் தவமும் உண்டாகா. (ஂ)

நீரின் நமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் நமையா தொழுக்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைமேன்மையுடையோர்க்கும் நீ
ரையல்லாமல் உலகையலானது நடவாது, அதுபோல
மழையையல்லாமல் நீரொழுக்கம் கிடையாது.

ந-ம். ௮௩.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது-முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை
யைச் சொல்லுதலாம்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டுமெ பனுவற் றுணிவு.

(க-ரை.) தால்களது நிச்சயமானது துறந்தவர்
மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும். (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறகதாரை யெண்ணிக்கொண டற்று.

சு. நெடுஞ்செழியன்

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில்

இறந்தவாகனை யெண்ணிக் கொண்டாற்போலும்.
இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டா
பெருமை பிறங்கிற் துலகு.

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெரு
மையே இவவுலகில் உயர்ந்தது. (௩)

உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்
பான், வரனென்னும வைப்புக்கோர் வித்து.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்
செல்லாமற்காப்பவன், மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தா
வான். (௪)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகலவிசுமபு ளாகோமா
னிகிறானே சாலுங் கரி

(க-ரை.) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேந்
திரனே சாஷியாம். (௫)

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியர்
செயற்கரிய செய்தலா தார்.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவை
களை அறிந்துசெய்வார்கள், சிறியோர் அவ்விதம்
அறிந்து செய்யார்கள். (௬)

சுவைபொளி யூற்றோசை நாற்றமென் னைத்
தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(க-ரை.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை
யறிபவனிடத்தே. (௭)

கருத்துரையும்.

சிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ✓

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்தி
ரங்களேகாட்டும். (௮)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(க-ரை.) முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்ட
வராலே தடுக்கமுடியாது. (௯)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்

குஞ், செந்தனமை பூண்டொழுக லான்.

(க-ரை.) அந்தணா என்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே. (௧௦)

சு-ம். அந். — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைப்பொருள் இன்பங்கள்போல் ஆகாமல் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத் தென்று சொல்லுதலாம்.

சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இவ்வே. (௧)

அ ந்ருககுறமும

அறத்தினூஉங் காக்கமு மிலலை யதனை மறததளி னூங்கிலலை கேடு.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இவ்வே, அததருமத்தை மறத்தலைப்பாக்கிலும் கேடு இவ்வே. (௨)

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே செலனுமவா யெல்லாஞ் செயல.

(க-ரை.) மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றாலும் தருமஞ்செய்யக் கடவா. (௩)

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற னாகுல நீர பிற

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவனது மனம் மாசற்று இருக்கக்கடவது. அறம் அவ்வளவே. (௪)

அழக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னாஞ் கு மிழக்கா வியன்ற தறம்.

(க-ரை.) பொறுமை ஆரை கோபம் கடுஞ்சொல்
இன்னோர்க்குமகழிந்து நடந்ததேதருமம். (டு)
அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத துணை.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமம்செய்வோமென்
னது இருக்கும்போதே தருமம் செய்க. அத்தரு
மம் இறக்கும்போது உதவியாம். (சு)
அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே நீந்தா னிடை.

கருத்துரைபடி

க

(க-ரை.) தருமம்செய்தவின்பயனை சிவிகை ஏறு
வனிடத்திலும், அதைச்செய்யாமையால்வருமபய
னை அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்திலும் காணலாம்.
நீழ்நாள் படாமை நன்றறினவோதொருவன
பாழ்நாள் வழிபடைக்குங் கல்.

(க-ரை.) ஒருவன் தருமத்தைச்செய்தால் அத்
தருமம் அவன்பிறப்பை நீக்கும். (அ)
அறத்தான வருவதே யின்பமற் றெலலாம்
புறத்த புகழு மில.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடும் இன்பமே
இன்பமாகும், பிறனமனைவியோடு கூடும் இன்பம்
தன்பமாகும். (சு)

செயற்பால தோரு மறனே மொருவர்
குயற்பால தோரும பழி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வி
னை, செய்யத்தகாதது தீவினை. (க௦)

இ ல் ல ற ம்.

இல்லறமாவது - இல்லாழ்க்கைக்குச் சொல்லப்ப
டுகிற வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகியகற்பு
டைய மனைவியோடுகூடிச் செயப்படும அறமாம்.

ரு-ம், அஃ.—இல்லாழ்க்கை.

அந்தாவது - மனையாளோடு கூடிவாழ்ந்தலினது
பெயராம்.

க0

திருக்குறள்மூலமும்

இலவாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவாந்
கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை. ✓

(க-ரை.) இவ்வறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி
வானப்பிரததன் சந்தியாசி இம்மூவாக்கும், துணை
யாவான். (க)

துறத்தார்க்குத் துவ்வா தவர்க்கு மிறத்தார்க்கு
மிலவாழ்வா னென்பான் துணை. ✓

(க-ரை.) துறத்தவர்க்கும், வறியவாக்கும், இறத்
தவர்க்கும், இலவாழ்வான் துணை. (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ரு
னென்றாங், கைம்புலத்தா ரோமப றலை.

(க-ரை.) பிரிக்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற்
கும் இனத்திற்கும் தனக்கும் தருமமசெய்தல் தலை
மையான தருமம். (ங)

பழிபஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்
கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப்பயந்துபொருளைத்தேடிப்
பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறை
தல் இல்லை. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னிலவாழ்க்கை
பண்பும பயனு மது.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கை அன்பையும்
அறததையும் உடைத்தானால், அவவுடைமையா
னது குணமும் பிரயோசனமுமாம். (இ)

கருத்ததுவாயும்.

க5

அறத்தாற்றி னிலவாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்
தாற்றிற், போலுய்ப பெறுவ தெவன.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருமவ
ழியாக நடத்துவானாகில் துறவறத்திற்போய்ப் பெ

றுமபயன என்ன? (க)

இயல்பினு னிலவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான், முயலவாரு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தரும் இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்
பவனதவஞ்செய்வா எல்லாருள்ளும் தலையாவான்.
.ஆற்றி னொழுக்கி யறநிழுக்கா விலவாழ்க்கை
கோற்பாடி னோன்மையுடையது.

(க-ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியில் நடக்கச்
செய்து தானும் தன் இல்லறத்தினின்று தவறாத
வாழ்க்கையானது, தவஞ் செய்வோ நிலையினும்
பொறுமையுடையது. (அ)

அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும
பிறன்பழிப்ப நிலலாயி னன்று.

(க-ரை.) அறம் என்று சொல்லப்பட்டது இல்
வாழ்க்கையாகும், துறவறமும் பிறனாற்பழிக்கப்படு
வது இல்லாதிருந்தால் நல்லது. (க)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) இல்லறத்துவழுவாதுவாழ்பவன் தெய்
வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான். (அ)

கஉ. ஓருக்குமுள்முலமும்

எ-ம். அந்.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையா
கிய மனையாளது நன்மையாம்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற்கொணா
டான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குணநற்செய்
கை உடையவளாகித் தனனைக்கொண்டகணவன்
வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்லவாழ்க்கைக்

குத் துணையாவாள். (க)
மனைமாட்சி யிலலாள் கணில்லாயின் வாழ்க்
கை, யெனைமாட்சித் தாயினு மில.

(க-ரை.) இலலததிற்குத்தகுநத நற்குணநற்
செய்கை மனையவளிடத்து இலலாதாயின், அவ
வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பய
னில்லை. (உ)

இலலதெ னிலலவண் மாண்பான லுள்ளதெ
னிலலவண் மாணுக் கடை.

(க-ரை.) மனையவள் நற்குணநற்செய்கையுடை
யவளாகில் இல்லாததொன்றுமில்லை, அம்மனைவி
நற்குணநற்செய்கை இல்லாதவளாகில் உள்ள
தொன்றுமில்லை. (ங)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண டாகப பெறின்.

கருத்துறையுட

கந.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறுமபேறுகளுக்குள் கற்
புடைய மனைவியைப்பாக்கிலும் எவையிருக்கின்
ன?

(ச)

தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழு
பாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை உணவகாளாகிக் கண
னைத்தொழுது எழுபவள் பெய என்று சொல்ல
மழைபெய்யும். (ரு)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை
சான்ற, சொற்காத்துச் சோவிலாள் பெண்.

(க-ரை.) கற்பில் இருந்து தன்னைக்காத்துத்
தன்கணவனைக் காப்பாற்றி நற்குணநற்செய்கை
களை மறவாதவளே மனையவள். (சு)

கிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
கிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(க-ரை.) கணவர்களைத் தவறென்செய்யும்?

பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்
காவலே தலைமையானகாவல். (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்
சிறப்புப், புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(க-ரை.) பெண்கள் கணவரை வணங்கப்பெற்
ருல், சுவர்க்கத்தில் தேவரால்கூண்கப்படும்பெருஞ்
சிறப்பை அடைவர். (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பிடு நடை,

கசு திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) கறபு எனனும் தீததியை விரும்பிய
மனையவளில்லாதவாக்குத தமது பகைவர்முன் சித்
கம்போலும் பெருமிதநடை இல்லை. (க)
மங்கல மென்ப மனைமாடசி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

(க-ரை.) மனையவளது நற்குணநற்செய்கைகளை
ஒருவனுக்கு னன்மை என்றும் நல்லபுத்திரரைப்பெ
றுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம் என்றுஞ் சொல்
லுவர். (க0)

எ-ம். அந். -- புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது-முனிவாகடன் கேள்வியாலும் தே
வர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலததார்கடன்
புதல்வரைப்பெறுதலாலுமல்லது செலுத்தக்கடா
மையால், அக்கடன செலுத்ததற்பொருட்டு நல்ல
மக்களைப் பெறுதலாம்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறித
மக்கட்பே நல்ல பிற.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறி
யவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை யல்

வது பிற்பேற்றையாம்மதிக்கவேண்டியதில்லை. (ச)
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

கருநதுரைப்பு

கரு

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்குணமுடைய புதல்
ரைப்பெறுவானாயின், எழுவகைப்பிறப்பிலுமுதுன
னாகள் அனுகா. (உ)

தம்பொரு ளென்பதம மக்க ளவாபொரு
டந்தம வினையான் வரும்.

(க-ரை.) தம் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று
சொல்லுவார், (ஏனெனில்) பிள்ளைதேடியபொருள்
பிதாவிற்கு வருமாகையால். (ங)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(க-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையால் அளாவிய
சோறானது அமிர்தத்தினும் மிக இனியது. (ச)
மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவா
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(க-ரை.) மக்கள் உடலைத்தொடுதல் உடற்கின்
பம, அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம். (ரு)
குழலினி தியாழினி தென்பர்தம மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவா

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக்கேளா
தவாகள் புள்ளங்குழலிசை இனிதெனறும் வீணை
யிசை இனிதென்றும்சொல்லுவா. (சு)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையதது
முந்தி யிருப்பச் செயல.

கக

நிருக்குந்நிழலமும

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியா
னது சவையில கல்வியில வலவன என முற்பட்

முருக்கச்செயல. (எ)
தமயிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிரும் கெலலா மினிது.

(க-ரை.) தமமக்கள் அறிவுடைமையானது தம்
மைவிட உலகத்து உயிரகளுக்கெல்லாம் இனிதாயி
ருக்கும். (அ)

ரான்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகளைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(க-ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவன்
எனக்கேட்டதாயானவள் பெற்றகாலத்தைக்காட்
டினும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள். (க)

மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை
பென்னோற்றான் கொலலெனுஞ் சொல்.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச்செய்யும் உதவியா
னது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவம்
செய்தானோ எனறு பிறாசொல்லுஞ்சொல்லை உன்
டாக்கல். (க0)

அ-ம், அந்.—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர்முதலாகியசம்பந்
தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை.
கருத்துரையும். கஎ

அன்பிற்கு முண்டோர வடைக்குந்தா ழூர
வலர், புன்கணீர் பூச றரும.

(க-ரை.) அன்பு செயப்பெற்றவருடைய துன்
பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர்
உள்ளிருந்த அனபைக்காட்டும். (க)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(க-ரை.) அன்பில்லாதவரது எல்லாப்பொருள்
களும் அவர்க்கே உரியன. அன்புடையவர எல்லா
பும் பிறர்க்குரியது. (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(க-ரை.) மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய
சம்பந்தத்தை அன்போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர்.
(க)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுயினு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது
சிறைத்தையுத்தரும்.
(ச)

அன்புற் றார்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்ற ரொய்துஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்
தை மண்ணுலகில் இவ்வாழ்க்கையில் பொருந்திய
அன்பின்பயனென்பர்.
(இ)

கஅ திருக்குறள்மூலமும்

அறத்திற்கே யன்புசாரா பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மல்கே துணை.

(க-ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்பு
துணையெனப், மறத்தை நீக்குதற்கும அவ்வன்பே
துணையாம்.
(க)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் கடு
தல்போல அன்பில்லாவுயிரகளை அறக்கடவுள்களும்.
அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன் மாந்தளிரத் தற்று.

(க-ரை.) அன்பில்லாவுயிர்வாழ்க்கையானது வன்
னிலத்திப்பட்டமாம் தளிர்ந்தாற்போலும். (அ)
புறத்துறுப் பெல்லாமெவன் செய்யும்பாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(க-ரை.) உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்
புட்கள் இருந்து பயனில்லை.
(சு)

அன்பின் வழிய துயிரிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல போத்த வுடமபு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்தியவுடலே உயிருள்
ளவுடலாரும், அவவன்பிலலாவுடலே உயிரற்றவு
டலாரும். (க0)

கருத்துறையும்.

கக

சு-ம். ௨௩.—விருத்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினரையுபசரித்தலாம்.

விருத்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம விருந்
தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம்
விருந்தினரைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு. (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருதெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத்
தேவாமிதமாகினும் உண்ணப்படாது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
ருவது பாழ்படுத லின்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றபவன்
வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை. (ங)

அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
லவிருந் தோம்புவா னில்.

(க-ரை.) விருந்தினரைக்காப்பவன் வீட்டில் இலக்
மி வாசம்பண்ணுவான். (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான் புலம.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைப
தானே விளையும். (ந)

செலவிருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்
பா, னல்லிருந்து வானத் தவர்க்கு.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக்காப்பாற்றிவரும்
விருந்தாளிகளுக்கு ஏதாபார்த்திருப்பவன தேவர்
களுக்கு விருந்தாளியாவான். (சு)

இளைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்
தின், றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(க-ரை.) விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பய
னுக்கு அளவில்லை அவ்விருந்தினர் தருதியளவே
அளவாம். (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோ
ம்பி, வேள்வி தலைப்படா தார.

(க-ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றாதார், பொ
ருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்
பா, மடமை மடவார்க ணுணடு.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தி
னரை உபசரியாமை. அது அறிவில்லாரிடத்து
உண்டு. (கூ)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும விருந்து.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும்,
விருந்தினாமுகம் வேறுபட்டுப்பார்க்க வாடும். (கௌ)

சுருதுநாயும

உக

கௌ-ம், அந்.— இனியவைகூ றல்.

அந்தாவது - மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்
படுத்துகிற இனிமையெல்லகளைச் சொல்லுதலாம்.

என்சொலா லீர மனையிப் பழநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டாவாய்ச சொல.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்
சொற்களே இனியசொற்களாம். (க)

அகனமார் தீதலி னன்றே முகனமாந
சின்சொல னாகப பெறின.

(க-ரை.) முகம் மலாந்து இனியசொற்களைச்
சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலாந்து கொடுத்த
வினும் நல்லது. (உ)

முகத்தா னமர்த்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

(க-ரை.) தருமமானதுஇன்சொல்வீனிடத்தே.
துன்புறுஉந துவ்வாமை யில்லாகும் யார்
மாட்டு, மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு

(க-ரை.) இனிய சொற்களையுடையவாக்குத்
தன்பம் இலலை. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
நணியல்ல மற்றப் பிற.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம்.

உஉ திருக்குறள்மூலமும்

அலலவை தேய வறம்பெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற்சொல்லுவானாகில்
பாவமதேயப் புண்ணியம் வளரும். (சு)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பணபிற்றலைப்பிரியாச் சொல

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும்
தருமத்தையும் தரும். (ஏ)

சிறுமைபு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமைபு
மிமமைபு மின்பத் தரும்.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும்
இன்பத்தைத்தரும். (அ)

இன்சொ வினிதீன்றல காண்பா னெவன்
கொலோ, வன்சொல வழங்கு வது

(க-ரை.) இன்சொல் இன்பத்தைத் தரக்காண்ப
வன வன்சொல் சொல்லுவது என்ன? (க)
இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவாந் தற்று.

(க-ரை.) இன்சொல்லிருக்கவன்சொல்சொல்லு
தல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்னாற்போலும். (க)
கருத்துநாயும உட

கக-ம். அந்.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறாசெய்த நன்றியை
பறவாமையாம்.

பசய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
பானகமு மாற்ற லரிது.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த
தவிக்கு மண்ணுலகததையும விண்ணுலகததை
பாந் தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது. (க)

பலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
நாலத்தின மாண்ப பெரிது

(க-ரை.) ஒருவன காலத்திற்செய்த உதவி சிறி
பாயினும் அது உலகினும்பெரிது. (உ)

பயன்நூக்கா செய்த வுதவி பயன்நூக்கி
பான்மை கடலிற் பெரிது.

(க-ரை.) பின்வரும் பலனைபெண்ணாமல் செய்த
தவியினது நன்மை, கடலினும்பெரிது. (உ)

பனைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணை
பாக், கொள்வர் பயன்றெரி வார.

(க-ரை.) தினையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனைய

வு நன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர். (ச)
தவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
'சயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து
உசு நெருங்குள்முடிமுடி

(க-ரை.) உதவிக்கு அளவு இல்லை, உதவிசெய
யப் பெற்றுக்கொண்டவா மகிழ்ச்சியளவே அள
வாம். (ரு)

மறவறத மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட பெபாயா நட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவரது சிநேகததை மறவாதி
ருக்கக்கடவன, துன்பகாலத்து உதவியானவரது
சிநேகததை விடாதிருக்கக்கடவன். (சு)
எழுமை பெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கள்
விழுமந் துடைத்தவா நட்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவரது சிநேகத்தை
எழுபிறப்பினும் நீனைப்பா பெரியோரா. (எ)
நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியைமறப்பது தரும
மல்ல பிறாசெய்ததீமையை மறப்பதுதான் தருமம்.
கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவாசெய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந்
துன்மைசெய்யினும், அவர்முன்செய்த நன்மை
யொன்றை நீனைக்க அத் துன்மையெல்லாம்கெடும்.
எநகன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்
விலலை, செய்நான்றி கொன்ற மகற்கு.

கருத்துடையது

உரு

(க-ரை.) எவ்வகைத்தருமங்களை அழித்தவர்களுக்
கும் ஈடேறும்வழியுண்டாம். செயதநன்றியைக்
கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியிலலை. (க௦)

அஃதாவது - படைவா அயலோர் நடப்பினா இம்
மூவகையோரிடத்தும் அறத்தினவழுவாமல் ஒப்ப
நிறகுநிலைமையாம்.

தருதி யெனவொன்று நனறே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெயின்

(க-ரை.) நடுவு நிலைமை என்று சொல்லும் அற
மே நல்லதாம். (க)

செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்ற்
யெச்சததிற் கேமாப புடைத்து.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவனசெல்வமா
னது அவன சநததிக்கு உறுதியுடைத்து. (உ)
நன்றே தரினு நடுவிகநதா மாக்கத்தை
யனறே யொழிய விடல.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாதவருஞ்செல்வம்
நன்மையைத்தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்
கடவன். (க)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

உக தருகமுறளமூலமும

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவர் நடுவுநிலைமை
யில்லாதவர் எனபதைச் சந்ததியால் காணலாம்.
கேடும் பெருக்கமு மில்லலல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலையே அழகு.
கெடுவல்லா எனென்ப தறிகதன் எனஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை நீங்குவானாயின் கெடக்
கடவன் என்று அறியக்கடவன். (க)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

- திக்கட்டங்கியான் றுழ்வு.

(க-ரை.) நடுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமை

பெரியோரா தாழ்வாகநிலையா. (எ)

ஞ்செய்து சீரூர்க்குங் கோல்போ லமைந்
தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரி
யோர்க்கு அழகு. (அ)

சொற்கோட்டமில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மினமை பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லினிடத்தே கோணுதலில்லா
மையே நடுநிலைமை. (க)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்

கருத்துரைப்பு

உஎ

(க-ரை.) பிற்பொருளையும் தமது பொருளைப்
போலக்காதது வியாபாரஞ்செய்யில் அதுநல்லவி
யாபாரமாம். (க௦)

—

கூ.நீ. அநி.—அடக்கமுடைமை.

—◆—

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், நிய
முழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனாயிருந்
தலாம்.

—

அடக்க மமரரு னாய்க்கு மடங்காமை
பாரிடு னாய்த்து விடும்.

(க-ரை.) அடக்கமானது ஒருவனைத் தேவருல்
கத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற்
செலுத்தும். (க)

நாக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினுடங்கில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்களு
 ாக்கு அதைவிட செல்வம் இல்லை. (உ)
 சிறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
 ாற்றி னடங்கப் பெறின.

(க-ரை.) ஒருவன் அடங்கி நடப்பானாகில் அவ
 னுக்கு அவவடக்கம் மேன்மையைததரும். (ங)
 விலையிற் திரியா தடங்கியான றோற்ற
 மலையினு மாணப் பெரிது

உஅ திருக்குறள்முறை

(க-ரை.) அடங்கிநடப்பவன் அடக்கம் மலையைப்
 பாக்கினும் மிகப்பெரிது. (ச)
 எவலாக்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுந்
 செலவாகுகே செலவா தகைத்து.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவாக்கும் நல்லதாரா,
 அது செல்வாகரு வேறுசெலவமபோலிருக்கும்.
 ஒருமையு ளாமைபோ லைதடக்க லாற்றி
 னெழுமையு மேமாப புடைத்து

(க-ரை.) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனா
 கில் அது ஏழிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம்.
 யாகாவா ராயினு ராகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பா சொலலிழுக்குப் பட்டு.

(க-ரை.) நாவொன்றையேகாக்கக்கடவர்,காவாக்
 கால் சொற்குற்றம் பொருத்தித் துன்பப்படுவா.
 ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருடபய னுண்டாயி
 னனனானா தாகி விடும.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொல்லொன்று உண்டாயின
 அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது. (அ)

தீயினற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
 நாவினற் சுட்ட வடு.

(க-ரை.) தீயாற்சுட்டபுண ஆறும் நாவாற்கட்
 டபுண ஆறுது. (க)

தங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
பறம்பாக்கு மாற்றி னுழைந்து.

(க-ரை.) கற்று அடங்கவல்லவனாயிருப்பவனிட-
த்து அறக்கடவுள் அடைவன. (க0)

கச-ம். அந்.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களு-
க்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனா-
யிருக்கையாம்.

நுழுக்கம் விழுப்பந் தரலா லொழுக்க
முயிரினு மோமபப படும.

(க-ரை.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தரலால் அவ-
வாசாரம் உயிரினும் மேலானது. (க)
பரிதோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித், தேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) ஆசாரத்தைக்காக்கக்கடவன அவ்வா-
சாரமே துணை. (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும.

(க-ரை.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரமில்லா-
மையே குலவீனமாம். (ஈ)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பாரப-
பான், பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும.

ஈ0 நுஞ்சுநுறள்முடமுட

(க-ரை.) பார்ப்பான வேதத்தை மறத்தாற் கடி-
றுக்கொள்ளலாம், ஆசாரங்குறைந்தால் அவன்குலம்
கெடும. (ச)

அழுக்கா றுடையான்க னுக்கம்போன்றிலலை
யொழுக்க மிலான்க னுயாவு.

(க-ரை.) பொழுமையுள்ளவனிடத்துச் செவ்வ
யிலலாமைபோல ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மே
ன்மை இல்லை. (௫)

ஒழுக்கத்தி னெலகா ரூரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம படுபாக் கறிநது

(க-ரை.) ஆசாரமில்லாமையால் வருங்குற்றத்
தையறிந்து பெரியோர் அவ்வாசாரத்திற் குறை
யார். (௬)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால்மேன்மை அடைவர் அவ
வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவார். (௭)
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொ
ழுக்க, மென்று யிடும்கை தரும.

(க-ரை.) ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் காரண
மாகும், தீயவாசாரமானது துன்பத்தைக் கொடுக்
கும். (௮)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல

கருத்துரை புய

௩௩

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவாகருக்குத் தீய
சொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம். (௯)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல பலகற்றுங்
கலலா ரறிவிலா தார்

(க-ரை.) உலகத்தோடுபொருந்த நடத்தலைக் கல்
லாதவர்கள் பல கற்றும் கலலாதவர்களே. (௧௦)

கரு-ம். அந்.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது-காமமயக்கதினாலே பிறனது மனை
யானை விரும்பாமையாம்.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதை

மை ஞாலத், தறம்பொருள் கண்டார்க ணில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சித்து நடக்குந் தன்மையானது பெரியோரிடத்தில்தலை. (க)

அறன்கடை நின்றொரு ளெலலாம் பிறன்கடை நின்றொரிற் பேதையா ரில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சித்து நடப்பவ ளைப்போல அறிவீனரில்லை. (உ)

வினிந்தாரின் வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரிற் றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தெளிந்தவரது மனைவியிடத்தின்பாவஞ் செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே.

கூஉ நெருங்குறன்முடிமுடி

எனைத்துணைய ராயினு மெனனாந் துணைத் துணையுந், தேரான் பிறனில புகல

(க-ரை.) தினையளவும் அறியாதவனாகப் பிறன்ம னையாளிடத்திற் செலவூதல் எவ்வளவுசிறப்புடை யராயினும் பிரயோசனமில்லை. (ச)

எளிதென விலவிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான றும், விளியாது நிறகும பழி

(க-ரை.) பிறன் மனைவியிடத்திற் செலப்பவன் பழிப்பை அடைவான். (ஞ)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு மிகவாவா மிலவிறப்பான கரை.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சோப்பனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி இவ்வானகு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா. (ஊ)

அறனியலா னிலவாழ்வா னென்பான பிறனி யலாள், பெணமை நயவா தவன

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைவிருமபாதவனே இவ் வாழ்வான னெனப்படுவான். (ஐ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராணமை சாள் றோக், கறனென்றோ வானற வொழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம். (அ)
கலக்குரியா யாரெனினுமற வையப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தா.

கருத்தலாசரிம

五五

(க-ரை.) நன்மைக்குரியவாயாரென்றும் பிறன்
மனைவியைச்சேராதவாகளே. (க)

அறன்வனையா னல்ல செயினும் பிறன்வனையாள், பெண்மை நயவாமை நன்று.

(சு-ரை.) தருமத்தைச் செய்யாதவனாய் பாவத்
தைசெய்யினும் பிறன்மனைவியை வீருமபாமை
யே நன்கு. (க0)

ககா-ம், அந்.—பொறையுடைமை.

அந்தாவது - காரணம்பற்றியாவது அநியாயம்
யாவாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்துத்
தாழும் அதனை அவனுக்குச் செய்யாது பொறுத்த
வூடையராதலாம்.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தமமை
யிகழ்வார்ப் பொறுதத றலை.

(சு-ரை.) வெட்டுவோரைத்தாறு நிலம்போல
இகழ்வாரைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலே தலைமை
யான தருமம். (சு)

பொறுத்த விற்பட்டினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(க-ரை.) பிறாகுற்றத்தைப் பொறுக்கக்கூடவன், அக்குற்றத்தை மறத்தல் அப்பொறுமையினுடைய நன்மை. (உ)

五〇

திரு கருணாநிதி

இன்மையு ளின்மை விருத்தொடரல வன்மை
யுள், வன்மை மடவாப பொறை

(க-ரை.) தரித்திரத்திலே தரித்திரமாவது விருத்
தினரைக் காப்பாற்றாமையே, வல்லமையிலே வல்
லமையாவது அறிவீனாசெய்த குற்றத்தைப் பொ
றுத்தலே. (ங)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறை
யுடைமை, பேரற்றி யொழுகப் படும.

(க-ரை.) நிறைவைவென் றொவாணகிற், பொறுமை
யைக் காக்கக்கடவன். (ச)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பா
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிநது

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையில்லாரைப்
பொருளாககிணையார், பொறுமையுள்ளோரையே
பொருளாககிணைப்பாரா. (டு)

ஒறுத்தாக் கொருகாளை யின்பம் பொறுத்
தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு
ஒருகாணையின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியு
மளவும்புகழ். (சு)

திறனலல தற்பிறர் செய்யினு நோநொர்
தறனலல செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச்
செய்தாலும் தான் தருமமல்லாதசெயல்களைச் செய்
யாமைநல்லது. (ஊ)

உருத்தவரையும்.

உரு

மிருதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாநதந
தகுதியான் வென்று வீடல.

(க-ரை.) மனச்செருக்கால் பிறாநீமை செய்தா
லும் அவாக்குத் தீமைசெய்யாமல நனமைசெய்து
பொறுமையாலவெல்க. (அ)

அறநதாரிற் றாய்மை யுடைய நிறநதார்வா
யினனாச்சொ னேற்கிற் பவா.

(க-ரை.) தீயவழியில் நடப்பவரதுகொடுஞ்சொற்
களைப் பொறுப்பவா றறவிகள்போலப் பரிசுத்தகு

னமுடையவா.

(க)

உண்ணாது கோற்பார பெரியர் பிறாசொலவு
மினனாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தா பசினோயைப்பொறுப்பர், அவ
ரும் பிறர்கொஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்
குப்பின்னுவா. (க0)

களம். அந். ~~பொருமை~~ ^{பொருமை} ~~பொருமை~~ ^{பொருமை}

அஃதாவது - பிறர்செலவம்முதலானவை கண்ட
விடத்துப் பொருமைப்படாமையாம்.

ஒழுக்காறாக் கொள்க பொருவன்றன் னெஞ்
சுத், தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(க-ரை.) ஒருவன பொருமையில்லாமையே நல்
வழியாகக் கொள்ளக்கூடவன. (க)
உசு ^{ந்ருக்குளமுலமும}

விழுபபேற்றி னஃதொப்ப திலலை யாரமாட்டு
மழுக்காற்றி னனமை பெறின.

(க-ரை.) ஒருவன யாவரிடத்தும்பொருமையில்
லாமையைப் பெறுவானாகில அதைவிட வேறுபே
று இல்லை. (உ)

அறனாககம வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்
கம, பேணு தழுக்கறுப பான

(க-ரை.) பிறன்செலவத்தைக்கண்டு பொருமை
கொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இமமைக்
குச் செல்வமுமேண்டாதான என்று சொல்லப்ப
டுவான. (ங)

அழுக்காற்றி னலலவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம பபொக் கறிநது.

(க-ரை.) பெரியோர் பொருமையாற் பாவங்க
ளைச்செய்யா. (ச)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றர்
வழுக்கியுங் கேடின் பது

(க-ரை.) பொறாமை கேட்டடைத்தரும. (இ)
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடுப்பதைக்குறித்துப்
பொறாமைகொள்பவனது சுற்றமானது, உடுக்க ஆ
டையும் உண்ணச்சோறும் இல்லாமற்கெடும். (ஈ)
அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும.

கருத்துரையும்.

௩௭

(க-ரை.) பொறாமையுடையவனை இலக்குமியா
னவன் பொறாமைப்பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டி
விட்டு நீங்குவான். (எ)

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும

(க-ரை.) பொறாமையென்னுமபாவியானவன
பொறாமைகொண்டவனது செல்வத்தைக்கெடுத்து
அவனை நாகத்தில தள்ளுவான். (அ)

அவ்விய கெஞ்சத்தா னாகமுஞ் செவ்வியான
கேடு நினைக்கப் படும.

(க-ரை.) பொறாமையுள்ளவன் செல்வமும் பொ
றாமையிலாதவன வறுமையும் பழையவினையென்
று எண்ணப்படும. (ஊ)

அழுக்கற் றகன்றாரு மிலலை யஃதிலா
பெருக்கததிற் றீரந்தாரு மில.

(க-ரை.) பொறாமைபட்டுச் செல்வம்பெற்றா
ரும் இல்லை, பொறாமைவிட்டுச் செல்வம் நீங்கின
வரும் இல்லை. (க௦)

கரு.ம். அதி.—வேங்காமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு நினை
யாமையாம்.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்
மிக், குற்றமு மாங்கே தரும்

ந அ திருக்குறள்மூலமு. ௨

(௧-ரை) நடுவுநிலைமையில்லாமல் பிறாபொருளை
இச்சித்தால அவலிசையானது குடியைக்கெடுத
துக குற்றத்தையும் கொடுக்கும். (௧)

படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார

நடுவெனமை காணு பவா

(௧-ரை) நடுவுநிலைமைக்கு அஞ்சுபவா பொரு
ளாலவரும் பிரயோசனத்தை விருமபித நியசெயல
களைச் செய்யார. (௨)

சிற்றினபம வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே

மற்றினபம வேண்டு பவா

(௧-ரை) பேரினபத்தை இச்சிப்பவா சிற்றின
பத்தை இச்சித்துத் தரும அலவாதவற்றைச்
செய்யார. (௩)

இலமென்று வெஃக்குதல செய்யார் புலம

வென்ற, புன்மையில் காட்சி யவா

(௧-ரை) ஐம்புலனகளைவென்ற அறிவுடையவா
வறியோம என்று பிறாபொருளை விரும்பார. (௪)

அஃகி யகனற வறிவெனனும் யாச்மாட்டிம
வெஃகி வெறிய செயின.

(௧-ரை) பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்
தால அறிவின்பயனென்னவாம்? (௫)

அருள்வெஃகியாற்றின்க ணின்ருன்பொருள்
வெஃகிப், டெரிஷ்ஷத் குழக் கெடும.

குருத்துரைப்பு

ந கூ

(௧-ரை) அருளை இச்சித்ததினறவன, பொருளை
இச்சித்துக்குற்றவழியை நினைக்கக்கெடுவான. (௬)

வேண்டற்க வெஃகியா மாடகம விளைவயின
மாண்டற் கரிதாம பயன

(க-ரை.) பிறப்பொருளை அதுபவித்தல பயன்படாமையால் அதனைவிருமபாதிருக்கக்கடவன. (எ) அஃகாமை செலவததிற்பாதிதனின வெஃகாமை, வேண்டிம பிறனகைப பொருள.

(க-ரை.) குறையாத செல்வததிற்குக் காரணமாயாதென்றால் பிறன்பொருளை விருமபாமை. (அ) அந்நததிற்பாதி வெஃகா வறிவுடையார்ப் செருந் பிறனததிற்பாதி தாங்கே திரு

(க-ரை.) பிறன்பொருளை இச்சியாத அறிவுடையவரை இலக்குமிசேருவாள். (க)

இறவீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறவீனும வேண்டாமை யென்னுந் செருங்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சித்தால், அது அறிவுடையதும், இச்சியாமை வெற்றியைத்தரும். (கப)

கக-ம். அந்.—புறங்குறமை.

அந்தாவது-காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்த்து பேசாமையாம்.

சௌ நிருக்குறள்மூலமும

அறங்குற னல்ல செயினு மொருவன் புறங்குற னென்ற வினிது.

(க-ரை.) ஒருவன், தருமத்தைச் செய்யானாதி அதருமத்தைச் செய்யினும், பொருமை சொல்லாமையே கனமை. (க)

அறனழிஇ யலலவை செய்தலிற் றீதே புறனழிஇப் பொய்தது ககை

(க-ரை.) ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்த்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்த்துபேசுதல், தருமத்தை அழித்து அதருமத்தைச்செய்தலினும் குற்றம். (உ) புறங்குறிப பொய்ததுயிர் வாழ்த்தலிற் சாத

லறங்கூறு மாக்கை தரும.

(க-ரை.) ஒருவன், பிறனை முன் புகழ்ந்தும் பின் இழைத்தும்பேசியவாழ்தலினுமிறத்தலேனன்று. கண்ணின்று கண்ணறச் சொலவினுஞ் சொல லறக்க, முன்னின்று பினனோக்காச சொல்.

(க-ரை.) ஒருவனை முன் இகழினும் பின் இகழா திருக்கக்கடவன். (சு)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ் சொல்லும், புனமையாற காணப் படும்.

(க-ரை.) தருமம் நன்றென்று வாயினஞ்சொல் லுபவனது மனதில் தருமம் இல்லாமையை, அவ னது புறங்கூறுதலால் அறியலாம். (ரு)

பிறன்புழி கூறுவான நன்புழி யுள்ளூ றிறநறெரிதது கூறப் படும்.

சூழ்ததுவாயுய.

ச 5

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லவேனது குற்றம் பிறனால் சொல்லப்படும். (சு)

பகச்சொல்லிக் கேளிரப பிரிப்பாசகச்சொல்லி எட்பாட நேற்றா தவா

(க-ரை.) சிநேகஞ்செத்தலைஅறியாதவாகனபுறங் கூறியாவாக்கும் பகையாவா. (ரு)

அன்னிபா ருற்றமுத தூற்று மாபினு
வென்னகொ லேதிலா மாட்டு

(க-ரை.) உறவினா குற்றத்தைத் தூற்றுவோரா அயலா குற்றத்தை எப்படிதூற்றா? (சு)

அறனோக்கி யாற்றுகொல் வையம புறனோக் கிப, புனசொ லுரைப்பான பொறை.

(க-ரை.) பூமியானது பொருமைகூறுவோனது உடலைத் தருமத்தைக் கருதிச் சுமப்பதுபோலும். ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற் பிற, நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குந்
ததை ஆராய்வாராகில குற்றம் இல்லை. (க0)

20-ம். அந்.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறாக்கும் அறம்பொருள்
இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச்
சொல்லாமையாம்.

உஉ 'மருக்கு, ஸ்ரீமரும

பலலா முனியப பயனில சொல்லுவா
வெல்லாரு மெள்ள படும.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்களைச் சொல்பவன்
யாவராலும் இகழப்படுவான். (க)

பயனில பலலாமுற் சொல்ல னயனில
ரட்டாகட் செய்கலிற் றுது

(க-ரை.) பயன்படாசொற்களைச் சொல்லுதல்
சினேகரிடத்துநீதியில்லாதவகளைச் செயதலினும்,
குற்றம். (ங)

நயனில னெனபது சொல்லும் பயனில
பாரித னுரைகரு முரை

(க-ரை.) பயனிலலாபொருளை விரித்துச்சொல்
லல், நீதியில்லாதவன எனபதை அறிவிக்கும். (க)
நயன்சாரா நன்மையி வீக்கும பயன்சாராப
பண்பில்சொற பலலா ரகதது.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்கள் நற்குணங்களை
நீக்கும. (ச)

சீமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
சீமை யுடையா சொலின்

(க-ரை.) நற்குணமுடையோ பயனிலலாச
சொற்களைச்சொன்னால அவாமேனமை குறையும்.
பயனிலசொற் பாராட்டு வாளை மகனெனன்
மககட் பதடி யெனல்

(ச-ரை.) பயன்படாசொற்களைச் சொல்பவனை
மக்களுக்குள்ளே பதமென்று சொல்க. (ச)

பயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுங் கான்றோ
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர்நீதியிலாச்சொற்களைச்
சொன்னாலும் பயனிலாப் சொற்களைச் சொல்லாமை
நன்று. (௭)

அருமப்ப னுப் பறிவினா சொல்லா
பெரும்பப னிலலாத சொல்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் பயன்படாச் சொற்க
ளைச் சொல்லா. (அ)
பொருடாத பொச்சாநுஞ் சொல்லா மரு
டாத, மாசுறு காடசி யவா.

(க-ரை.) குற்றமற்ற அறிவுடையோர் பயனில
லாதசொற்களை மறந்தும் சொல்லா. (க)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்
லற்கு, சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

(க-ரை.) பயனுடையசொற்களைச் சொல்லக்கட
வா, பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்
கடவா. (க௦)

உக-ம். அந்.—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்
தற்கு அஞ்சதலாம்.

தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சவா
தீவினையெனனுஞ் செருங்கு.

சச திருப்புகழ்முடிமுகம்

(க-ரை.) பாவத்துக்குத் தீவினையா பயப்படா,
நலவினையா பயப்படுவா. (உ)

நியவை நிய பயத்தலா, நியவை
நியினு மஞ்சப படும.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்
தலால், அவைகள் அகமினியிலும் கொடியன. (உ)

அறிவினு ளெலலா தலையெனப் தீய

செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல.

(க-ரை.) தமமை வருத்தவோரிடத்தும் துன்பங்களைச் செய்யாமலவிடுதல், எல்லா அறிவினுள் ளும் தலைமை. (௩)

மறந்தும் பிறனகேடு சூழ்ந்த சூழி

எறஞ்சூழ்ஞ் சூழ்ந்தவன கேடு.

(க-ரை.) ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினைப்பாதிருக்கக்கடவன், நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தரும்க்கடவுள் கேட்டைநினைகரும். (௪) இல்லென்று தீயவை செய்யற்க் செய்யி னிலனாகு மற்றும் பெயாநது.

(க-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக் கடவன், செய்வானாகில் பின்னும் வழியவனாவன்.

தீப்பால தான்பிராகட செய்யற்கு நோய்ப் பால, தன்னை யடலவேண்டி நான.

(க-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னைவருத்துதலை இச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யா திருக்கக்கடவன். (௫)

கருத்துரைபடி

சுரு

எனைப்பகை புற்றாரு முயவா வினைப்பகை வியாது பினசென றமே

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகையை அடைந்தவர்களும் கடைத்தேறுவா, தீவினைப்பகையை அடைந்தவர்கள் கடைத்தேறா. (௬)

தீயவை செய்தா கெடுத னிழறன்னை வியா தடியிறைத் தற்று

(க-ரை.) தன்னிழலானது கெடுதலாய் சென்றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும் தன்னோடு தங்கும். (௭)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந், துன்னற்க தீவினைப் பால.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

அருங்கேட னெனப் தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(க-ரை.) ஒருவனபாவம் செய்யாதிருப்பானாகில்
கேடிலலாதவன என்று அறியக்கடவன. (க0)

உஉ-ம். அந்.—ஒப்புரவறிதல்.

அந்.தாவது-உலகநடையை அறிந்துசெய்தலாம்.

கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாறுங் கொலலோ வுலரு.

சகா திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும்
உபகாரங்கள், பிரதிஉபகாரங்களைவேண்டுமெனவல்ல.
தாளாற்றித்தத்த பொருளுெல்லாந் தங்காக்கு
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு.

(க-ரை.) முயற்சிசெய்துசம்பாதித்தபொருளுெல்
லாம் உபகாரம் செய்யும்பொருட்டு. (உ)

புத்தே ஞாலத்து மீனடும் பெறலிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(க-ரை.) விண்ணுலகத்தும் பண்ணுலகத்தும்
உபகாரத்தைப்போலவேறென்று இல்லை. (ங)
ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்

(க-ரை.) உலகின் இயல்பை அறிந்து நடப்பவன்
உயிரோடு வாழ்பவன், அவலியல்பை அறியாதவன
செத்தவன். (ச)

ஊருணி நீநிறை தற்றே யுலகவாம
பேரறி வாள்ந் திரு.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வமானது உயிரா
உண்ணுங்குளதிலே நீநிறைந்தாற்போலும். (ஞ)
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செலவ
தயனுடை யானகட படின.

(க-ரை.) செல்வம் உபகாரம்செய்பவரிடத்தில்
உண்டாகிவ் நடுவிலே மரம்பழுத்தாற் போலும்.

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறாற் செலவம்
பெருந்தகை யானகட் படின.

(க-ரை.) செல்வம் பெரியோரிடத்து உண்டா
யில் அது மருந்தாகி நிற்கும் மரத்துக்கு ஒப்பாகும்.
இடனில் பருவத்து மொப்புவன்ற கொலகா
கடனறி காட்சி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையோ வறுமையிலும் உதவி
செய்தற்குக் குறைவுபடா. (அ)
நயனுடையா னலகூர்ந்தா னாதல ரெய்நீமை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(க-ரை.) உபகாரிக்கு வறுமையாவது உதவிசெய்
தற்கு ஏலாமையால் வருமதுயரமே. (க)
ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொரு
வன், விறறுக்கோட டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில்,
அவவுதவிமைத் தன்னிவற்றுகினும் செயயக்கட
வன. (க௦)

உட-ம். அந்.—ஈகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவாக்கு இல்லை
எனனும்வ கொடுத்தலாம்.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிாப்பை நீர துடைத்து
சஅ நிகுக்குள்ளுமும்

(க-ரை.) தரிதகிரருக்குக் கொடுத்தலே கொ
டையாகும், மற்றவர்களுக்குக்கொடுத்தல பின்வாறு
கிக்கொள்ளும் பயனாகும். (க)
நல்லா நெனினுங் கொளறிது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நனறு.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்லது என்றாலும் வாங்கு
தலுற்றமே, கொடுத்தலால் முத்தி இல்லை என்று
லும் கொடுத்தல நல்லதே. (உ)

இவனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல
குலனுடையான கண்ணே யுள.

(க-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லை
யெனனாமையும், கொடுத்தலும் உண்டு. (ங)

இன்ன திரக்கப் படுதலோதவ
ரின்குறிய காணு மளவு

(க-ரை.) இரப்பவா இனிய முகத்தைக் காணு
மளவும் இரத்தலும் துன்பம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தோர்க்குப் பசியைப்பொறுத்தல்
வல்லமை, அவவல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர்
வல்லமைபெரிது. (ரு)

அற்ற ராழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான பொருள்வைப் புழி.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத்
தீர்த்தலே அவன் பொருள்வைக்கும் இடம். (கூ)

கருத்துரையும். சக

பாத்தான் மரீஇ யவனைப் பசிபென்னுந்
திப்பினி தீண்ட லரிது.

(க-ரை.) பிறருக்கு இட்டு உன்னுவோனைப்பசி
நோய் தீண்டாது. (வ)

ரத்துவக்கு மின்ப மறியாகொ ருமுடைமை
வைத்திழங்கும வனக ணவா.

(க-ரை.) பொருளைத் தேடிவைத்து இழப்பவர்
கொடுத்து மகிழும் இனபத்தை அறியா. (அ)

இரத்திலி னினனாது மன்ற கிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடாமல் தாமே உன்
னாதல் யாசிப்பதிலும் துன்பம். (கூ)

சாதலி வரினனா திலலை யினிததூஉ.

மீத வியையாக் கடை.

(க-ரை) இறத்தலைவிடத்துன்பம் இல்லையாயினும், யாசிப்பவாக்குக்கொடுக்க இசையாதகாலத்து இறத்தலே இன்பமதரும். (க0)

உச-ம். அந். - புகழ்.

அஃதாவது - இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம்.

௫

௫0 நிருத்தூறன்மூலமும

ராத வினசாட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிப மிலலை யுயிரிக்கு.

(க-ரை) கொடுத்தலால் கோததியுண்டாக வாழ்க் கடவா அக்கோததியை அல்லாமல் மக்களுயிரிக்கு இலாபம் இல்லை. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்
கொன், நீவாரமே னிற்கும புகழ்

(க-ரை) கொடுப்பவரிடத்திலேதான் கோததி நிற்கும். (உ)

ஒன்றா வுலகத துயர்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன றில.

(க-ரை) உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பது புகழே அல்லாமல் வேறொன்று இல்லை. (க)

நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒரு வன் செய்வானாகில், தேவலோகம் தேவாகளைத் துதியாது அலனையே துதிசெய்யும். (சு)

நததம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமெ
வித்தகாக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) புகழுடம்பிற்குப்பெருக்கமாகும் வறு
மையும், அவவுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும்
அறிவில்லாக்கு இல்லை. (இ)

கருத்துரைபடிம நுக
தோன்றிற் புறமொடு தோன்றுக வஃதிலா
தோன்றலிற் றேனறாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறந்தாலபுகழொடுபிறக்கக்கடவா, அவ
வாழில்லாதவர்கள் பிறவாணமையே நல்லது. (சு)

புகழ்பட வாழாதா துநோவா தமமை
புகழ்வாரை போவ தெவனா.

(க-ரை.) புகழுடைடாக வாழாதவா தம்மை
இகழாதவரை நொநதுகொள்வது என்ன? (ஐ)
வசையெனப வையத்தாக் கெலலா மிசை
பென்னு, மெச்சம பெறாஅ விழின்.

(க-ரை.) ஒருவன கோததி என்னும் பிள்ளையைப்
பெறாமலிருப்பானில், உலகிற்குவசையாம். (அ)
வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(க-ரை.) கோததி இல்லாத உடலைச்சுமந்த நிலத்
தில் விளைவு குறையும். (ஆ)

வசையொழிப வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொ
ழிப, வாழ்வாரே வாழா தவா.

(க-ரை.) கோததியுடன் வாழ்பவா உயிரோடுவாழ்
பவா, அக்கோததியின்றி வாழ்பவா இறந்தவா. (க)

இல்லறவியல முறறின்று.
நி- திருக்குறள்மூலமும்

துறவறம்.

துறவறமாவது - முன்கொல்லப்பட்ட இல்லறத்
தின வழுவாது கடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்
பினை அஞ்சி முதலிபெறுதற்பொருட்டுத் துறந்த

வாக்கு உரித்தாகிய அறமாம். அதுவிரதமும், ஞான
மும் என இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அதாவது - வினைமாசநிந்து அந்தக்கரணங்கள்
பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச்செய்
வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்
றும், தமதுவல்லமைக்கு ஏற்க ஆளவுசெய்து கொ
ண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப்படுவது.

உரு.ம். அந்.—அருளுடைமை.

அதாவது - தொடாபுபற்றாமல் இயல்பாக எல்
லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை
உடையராதலாம்.

அருட்செலவஞ் செலவத்துட் செலவம் பொ
ருட்செலவம், பூரியா கண்ணு முள.

(க-ரை.) கிருபையால் வருஞ்செல்வமே செல்வ
மாகும், பொருளால்வருஞ்செல்வங் கீழோரிடத்தும்
உண்டு. (க)

கருத்துரையும்.

(ரு.)

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) நல்வழியிலேகின்று கிருபையை ஆளக்
கடவர், பலவழியில் ஆராயினும் அவ்வருளே துணை.
அருள்சேர்ந்த கெஞ்சினார்க் கிலலை யிருள்
சேர்ந்த, வின்னா வுலகம் புகல்.

(க-ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர்
நாகத்தில் புகுதல் இல்லை. (க.)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கிலலென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(க-ரை.) பிறவுயிர்களிடத்தக் கிருபையுடைய

வனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவம் இல்லை. (ச)
அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(க-ரை.) இருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பம்
இல்லை. (ரு)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரரு
ணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகு வா.

(க-ரை.) அருளைவிட்டுப்பாவஞ்செய்பவரை மறு
மைப்பொருளை மறந்தவர் என்பர். (சு)

அருளிலாக் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளி
லாக், கிவ்வுலக மில்லா தியங்கு.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்
பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு அம்
மேலுலகத்தின்பம் இல்லை. (எ)

ருசு திருக்குறள்மூலமும

பொருளறறா பூப்ப ரொருகா லருளற்று
ரற்றும்ந் ருத லரிது

(க-ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்
வம்பெறுவா, அருளற்றவா அழிந்தவரே. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றூற்
றேரி, னருளாதான் செய்யு மறம்.

(க-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யும்தருமத்தை
ஆராய்ந்து பாக்கில், மெய்ஞ்ஞானம் இவ்லாதவன்
உண்மைப் பொருளைக் கண்டாறபோலும். (ஆ)

வலியாழுந் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியாமேந் செலவு மிடத்து.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்
லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தனை வருத்
தியதை நினைக்கக்கடவன் என்பதாம். (கஃ)

உசு-ம். அந்.—புலான்மறுத்தல்.

அ. தாவது - ஊன உண னுதலை ஒழித்தலாம்.

தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்
பா, னெங்ஙன மாளு மருள்.

(க-ரை.) தன்னுடல பெருத்தற்குப்பிறவுடலைத்
திற்பவன்வவகையால்சிறுபயுடையவனாவான்?
பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கிலலை யரு
ளாட்சி, யாங்கிலலை யூன்றின் பவர்க்கு.

கருததுமை யும்

௫௫

(க-ரை.) பொருளிக்காப்பாற்றாதவாக்குப் பொ
ருளின்பம் இல்லை, அதபோல அருளிக்காப்பாற்ற
தார்க்கு அருளின்பம் இல்லை. (உ)

படைகொண்டார நெஞ்சமபோ னன்றாக்கா
தொன்ற, னுடலகவை யுண்டார மனம்.

(க-ரை.) ஊன் தின்பவாகளது மனமானது நன்
மையை விரும்பாது. (ங)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொலலாமை கோ
றல், பொருளலல தவ்வுள் றினல.

(க-ரை.) கொல்லாமையே சிறுபயாம், கொல்
லாதலே பாவமாம், ஆதலால் ஈன உண்ணல் பாவ
மாம். (ச)

உண்ணாமை யுள்ள துபிரிவே யூனுண்ண
வண்ணைத்தல் செய்யா தளறு.

(க-ரை.) ஒருவண்ணனுன்பானாயின் அவனை நர
கம் விழுக்கவிடும். (ரு)

தின்றபொருட்டாற் கொலலா துலகெனின்
யாரும், விலைப்பொருட்டா லுளறருவா ரில்.

(க-ரை.) ஊனைவாங்குபவர் இல்லாதிருந்தால்
அதை விற்பவா யார்? (சு)

உண்ணாமை வேண்டும புலாஅல் பிறிதொன்
றன், புண்ண துணாவார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்த
வர்களைப்பெற்றால் அதனை உண னாகிருக்கவேண்டும்.

௨௪ திருக்குறள்மூலமும்

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த ஆன்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊனத்தின்னா. (அ)
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத்
தினனுமைமிகநல்லது. (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(க-ரை.) ஊனைத்தின்னாதவனை எல்லாவுயிரும்
வணங்கும். (க0)

உள-ம். அந்.—தவம்.

அஃதாவது-மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்றை
யின பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டிசுருக்கு
தல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைக
ளால் தமமுயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்துப்
பிறவுயிரகளைக் காப்பாற்றலாம்.

உற்றனோய் கோன்ற னுயிர்க்குறுகண செய்
யாமை, யற்றே தவத்திற் குரு.

(க-ரை.) தவத்திற்கு அழகானது பசிபொறுத்த
லும் துன்பஞ்செய்யாமையுமேயாம். (க)

கருத்துநாயும் னுள

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலரா மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) முற்பிறப்பில தவம் செய்தவருக்குத்
தவம் பவிக்கும். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி. மறதரா
கொன, மற்றை யவாக டவம்.

(க-ரை.) இலவாழிவோர் துறவிகளுக்கு உண்டியும், அருந்தும் இடமும் உதவவேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும். (ந)

ஒன்னாத்தெறலு முவந்தாரையாக்கலு
மெணணிற் றவத்தான் வரும.

(க-ரை.) சததுருக்களைக் கெடுத்தலும், மித்தருக்களைக்காததலும் தவவலிமையாவரும். (ச)
வேண்டிய வேண்டியாய் கெய்தலாற்செய்தவ
மீண்டு முயலப படும.

(க-ரை.) மறுமையில்வேண்டியபயன்களை அடைதலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சிசெய்யப்படும. (ரு)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வாரமற்
றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(க-ரை.) தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வா
மற்றவர் அவகாரியங்களைச் செய்வர். (சு)
சுடச்சுடரும பொன்போ லொளிவிடுங் துன்
பஞ், சுடச்சுட கோக்கிற் பவாக்கு.

ருஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பொன்புடமிடப் பிரகாசிப்பதுபோலத்
தவமபுரிவோரதுதவம் தவஞ்செய்யப்பிரகாசிக்கும்.
தன்னுடிர தானறப பெற்றாளை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாக தொழும்.

(க-ரை.) தவத்தால உயிப்பெற்றவனை எல்லா
வுயிரும உணங்கும். (அ)
சூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு கோற்றவி
னாற்ற றலைபட்டவாக்கு.

(க-ரை.) தவவலிமையை அடைந்தவர்களுக்கு
இயமனைவெல்லுதலும் பொருந்தும். (க)
இலாபல ராகிய காரண கோற்பார
சிலாபலா கோலா தவா.

(க-ரை.) பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியர் பலரு
மாக இருததற்குக்காரணம், தவமசெய்வார் சிலரும்

உஅ-ம். அந்.—கடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவிற்பம் தம்மிடத்து உறுதியில்லாமையினாலே பின்னும்விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியேகின்று தவத்தோடு பொருத்தாத தீடவொழுக்கம்.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்களைத்து மகத்தே நுகும்.

கருத்துரைபடி.

ருசு

(க-ரை.) வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அவன ஐம்பூதங்களும் சிரிக்கும். (க)

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந், தானறி குற்றப் படின.

(க-ரை.) தன்னுள்ளம் குற்றத்தில் படிந்தால் தனது உயாவானதவவேடம் என்னபயனைச் செய்யும். (உ)

வலியி னிலைமையான வலலுருவம் பெற்றம் புலியின்றோல போத்துமேயந் தற்று.

(க-ரை.) தவவலிமையில்லாதவனது பொய்வேடமானது பசுவானது புலித்தோலைப் போததுக் கொண்டு பயிரை மேய்ந்தாற்போலும். (ங)

தவமறைந்தலலவை செய்தலபுதன்மறைத்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(க-ரை.) தவவேடங்கொண்டு ஒருவன் பாவஞ் செய்தல் வேடன் புதரில்மறைத்து பறவைகளைப் பிடித்தல்போலும். (சு)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென், நேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) பற்றுவிட்டோமென்பவர் பொய்யொழுக்கமானது பின்புதுன்பம்தரும். (இ)

கெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

சு.0

திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) துறந்தவாபோல வஞ்சித்து வாழ்பவரி
லுங் கொடியவா இலலை. (சு)

புறங்குன்ற கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(க-ரை.) புறதில்குன்றி மணிபோல் சுத்தமும்
அகத்தில அக்குன்றிமணிமூக்குப்போல களங்கமும்
உடையவரை உலகமும் உடைத்தது. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டாராநீ ராடி.

மறைதொழுகு மாகதா பலா

(க-ரை.) களங்கம் உள்ளத்திலிருக்க உடற்புறம்
சுத்தமாக நீராடிககாடுவாரா பலா. (அ)

கண்ணகொழிநி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல.

(க-ரை.) அம்பு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை
செய்யும் வீணைவனைந்திருந்தும் இனிமைசெய்யும்,
அதுபோலத் தவத்தோரை நடக்கையில் கண்டு
கொளக. (ஆ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின.

(க-ரை.) உலகம் பழித்ததை ஒழித்துவிட்டால்
முண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்
டாம். (க0)

திரு. ந. துரை. 11/12

சு.0

2 சு மீ. 11/12 — முன்னுமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில்
யாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சித்துக்கொள்ள

எள்ளாமை வேண்டுவோ னென்பா னெனைத்
தொன்றுங், கள்ளாமை காக்கதன னெஞ்சு.

(க-ரை.) முத்தியை இகழாமல் வேண்டுவல்
களவுசெய்யாமல் தன்னெஞ்சைக் காக்கக்கடவன்.
உள்ளநதா ஒள்ளலுந் தீதே பிறன்பொரு
ளைக், கள்ளததாற கள்வே மெனல்.

(க-ரை.) குற்றங்களை நீனைத்தலும்பாவமாதலின்
பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று எண்ணு
நிருக்கக்கடவர். (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும.

(க-ரை.) களவாலாகிய செல்வம் வளர்வதுபோ
லததோன்றிக் கெடும. (ங)

களவின்கட் கன்றிய காதல் வினாவின்கண்
வியா விழும்ந் தரும்.

(க-ரை.) களவை இச்சிக்ரும இச்சையானது
துன்பத்தைத்தரும். (ச)

அருள்கருதியன்புடைய ராதல பொருள்கரு
தீப், பொச்சாப்புப் பார்ப்பாரக ணில்,

சுஉ நிருககுள்ளமுடமும

(க-ரை.) பிறப்பொருளை இச்சிப்பவரிடத்து அரு
ளும் அன்பும் இல்லை. (ரு)

அளவின்கணினொழுக லாற்றாகளவின்கட்
கன்றிய காத லவா.

(க-ரை.) களவில் இச்சையுடையவர்கள் கிருபை
வழியிலே நடவார். (சு)

மளவென்னுங் காரநி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்,

(க-ரை.) களவுசெய்வோம் என்னும் அறிவுடை
மையானது பெருமையுடையோரிடத்து இல்லை.
அளவறிந்தார் கெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் கெஞ்சிற கரவு.

(க-ரை.) அறிந்தவரது நெஞ்சில் உள்ளும் அறத்
தைப்போல, களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனை வள
ரும். (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே ஸீவா களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவா.

(க-ரை.) களவு அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள்
பாவங்களைச்செய்து கெடுவர். (க)

கள்வார்க்குத் தள்ளா முயிரிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே னுலகு.

(க-ரை.) களவு செய்வோர்க்கு நரகமும், களவு
செய்யார்க்குச் சுவர்க்கமும் உண்டாம். (க0)

கருதனுரையும்

சாகு.

ந0-ம், அந்.—வாய்மை.

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மையாம்.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொ
ன்று, தீமையிலாத சொல்ல.

(க-ரை.) சத்தியம என்று சொல்லப்படுவது யா
தொருதீமையும் சொல்லாது நன்மை சொல்லுதல்.
பொய்ய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைநீராத
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(க-ரை.) பொய்ய்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மை
யைத்தருமாகில், அவைகளும்மெய்யமொழிகளுக்கு
ஒப்பாம். (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(க-ரை.) தன்னெஞ்சறிவதைப் பொய்சொல்
லாதிருக்கக்கடவன் பொய்சொனனால் தன்னெஞ்
சே தன்னைச்சுடும். (ங)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(க-ரை.) மனதிற்கு ஏற்கப் பொய்யாது நடப்பா

ஞகில் அவன் எல்லாருள்ளத்தும் இருப்பான். (ச)
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற்றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

சுசு

நிருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) உண்மையொல்லாவாறாகில் அவன தன்ம
தானம் செய்பவரினும் தலையாவன. (இ)
பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை பொய்யாமை
பெல்லா வறமும் தரும்.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாமைக்கு ஓய்ப்பாகியபு
கழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாததருமமும்கொடுக்கும்.
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறமபிற
செய்யாமை செய்பாமை நன்று

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறுதரு
மமசெய்யாமையே நலவது. (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையும் மகூ தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) உடம்பு நீரால சததமாகும், உள்ளம்
சத்தியத்தால சததமாகும். (அ)

எல்லா விளகரும விளக்கலல சானறோக்குப
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

(க-ரை.) உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள்
அல்ல, பெரியோக்குப பொய்சொல்லாமையே
விளக்காம். (க)

யசமெய்யாக் கண்டவறு ரிலலை யெனைத்
தொன்றும, வாய்மையி னலல பிற

(க-ரை.) மெய்போலும் பிறதருமங்களை யாய்
கலாடதிலலை (கௌ)

கூருத்துரைப்பு.

கூரு

உரு. ௮௩.—வேதுளாமை.

அஃதாவது - கோபஞ்செய்தறகுக் காரணமாகிய
குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகியவிடத்தும்கோ
பம் செய்யாமையாம்.

செலவிடத்துக் காப்பான சினங்காப்பா னல
விடததும், காங்கினென் காவாக்கா லென்

(க-ரை.) கோபமசெல்லுமிடத்துக் காப்பவனே
கோபத்தைக்காப்பவன அக்கோபம் செல்லாவிடத்
துக்கோபத்தைக் காத்தால் என? காவாக்கால் என?
(1)சலலா விடததும் சினநீது செலவிடத்து
மிலலதனீர் தீய பிற,

(க-ரை.) வலியவாமேல் கோபம்செலுத்தினால்
அது தனக்கே குற்றமாம், வலியவாமேல் கோபம்
செலுத்தினால் அது அதனினும் குற்றமாம். (2)
மறத்தல வெகுளியை யாடாமட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான வரும

(க-ரை.) கோபத்தை மறக்கக்கடவர், அக்கோ
பத்தால் பாவங்கள் உண்டாம். (3)

நகையு முவகையுக் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற

(க-ரை.) முகமலாச்சியையும் உள்ளமகிழ்ச்சியை
யும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தைவிட பகை
வேறு இல்லை. (4)

கூடு நிரூபஞ்ஞன்முடிமுடி

தன்னித்தான் காங்கிற் சினங்காக்க காவாச்
கூற், தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(க-ரை.) தன்னைக்காக்க நினைத்தால் கோபத்
தைக் காக்கக் கடவன் காக்காவிடில் அக்கோபம்,
தன்னையே கொல்லும். (5)

சினமென்னுஞ் சோதாரைக் கொலலியின
மென்னு, மேமப் புணையைச் சுடும.

(க-ரை.) கோபத்தியானது தன்னையும் தன்னி
னத்தையும் சுடும. (6)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்
கேடு, நிலத்தறையதான் கைபிழையா தற்று.

(க-ரை.) கோபத்தைப்பொருளாகக் கொண்டவ

னுடைய அழிவானது தரையில் அறைத்ததைத் தப்
பாதுபடுதலபோலாம். (எ)

இனரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பமசெய்யினும் அவன்
மேல்கோபியாமை நல்லது. (அ)

உள்ளிய வெலலா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானாகில் அவன்
நினைத்ததெல்லாம் அடைவான். (ங)

இறந்தா நிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தா துறந்தா துணை.

கருததுடாயும் கள

(க-ரை.) கோபம் கொண்டவர் செத்தவரோடு
ஒப்பாவா, கோபம்கொள்ளாதவா இறப்பவராயினும்
இறவாதவரோடு ஒப்பாவா. (கௌ)

நூ-ம். அரி.—இன்னசெய்யாமை.

அஃதாவது - தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது
வைரம்பற்றியாவது சோவினாலாவது ஒருயாக்கும்
துன்பமநரும் அவைகளைச் செய்யாமையாம்.

ஏறப்பினுஞ் செலவம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) பிறர்க்குத் தீமைசெய்யாமையே பெரி
யோரது கொள்கையாம். (க)

கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச் செய்தாலும்
அவனுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே
பெரியோரது கொள்கையாம். (உ)

செய்யாமற் சென்றாக்கு மின்னாது செய்தபி
னுப்பா விழுமந தரும.

(க-ரை.) தனக்குத் துன்பம் செய்தவர்க்குத் தான் துன்பம்செய்தல் கேட்டைத்தரும். (ங)
இன்ன செய்தாரை யொறுத்த லவர்காரண நன்னயங் செய்து விடல.

ॐ नमः

சுருதுவாழ்வு நில

(க-ரை.) துணைம செய்தவரைத் தயவுசெய்தலா
வது அவருக்கு இன்பயசெய்தலாம். (சு)

அ.கீ.வினா எருதுவ துணடோ பிறிதினோய
தகையோயோற் போற்றும் கடை

(க-ரை.) மன்னுயிரகருவாத துன்பத்தைத் தன்னுயிரகருவாதாறபோல பாராவிடத்து அறிவினால உண்டாவது என்ன? (ந)

இனன வெனத்தா னுணர்ந்தவை நுன்னுமை
வேணமெ பிறனகட் செயல

(சுரை.) துன்பமென்று அநிந்தவறறைப் பிற
நரிடத்துச் செயயாமைவேண்டுக. (சு)

என்ததானு மெஞ்ஞான்றும யார்க்கு மனத
நானு, மாணசெய் யாமை தலை

(க-ஓர.) யாருக்கும் துன்பம் செய்பவதனைச்
செய்யாமைவேண்டும். (எ)

தன்னுயிர்க்கின்னாமை தானறிவா னென்கொ
லோ, மனனுயிர்க்கின்னா செயல.

(க-ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பம் தருபவற்றை
மன்னுயிர்க்குச் செய்யுது என்னகாரணம்? (அ)

பிறர்க்கின்ன முற்பகற் சொப்பிற் றமக்கின்ன
பிற்பகற் றுமே வறம

(க-ரை.) மூன்று ஒருவருக்குத் தீமை விசய்தாள்
மீனா அகலினை தனக்கேதவாரா. (சு)

சுருத்திபெயர்

এম এম

நோயெலலா நோய்செய்தா மேலவா நோய

செய்யா, கோயினமை வேண்டியவா.

(க-ரை.) துன்பம் எல்லாமதுன்பமசெய்தவாமே
வாகும், துன்பமில்லாமையை விருமபுகோ துன்ப
மசெய்யா. (கௌ)

௨௨-ம். அந்.—கொல்லாமை.

அந்ராவது - ஐயநிலையுடையவை முதல ஐயநிலை
யுடையவைகடையாகிய உயிரினைச் சோதிவனும்
கொல்லுதல் செய்யாமையா.

அந்ராவது யாதெனின கொல்லாமை கோரல
பிறவினை யெல்லாத் தரும

(க-ரை.) தருமசெய்யுதல் யாதெனினும் கொலை
செய்யாமையாம், கொலைசெய்தல் பாவசெய்யுதல்
எல்லாவற்றையும் தரும. (க)

புகுதுணை பலவழி ரோமபுக னுலோ
தொகுத்தவற்று ளெல்லாத் தலை.

(க-ரை.) கிடைத்தவற்றைப்பலவழி உணர் பல
வழிகளைக் காப்பாற்றல் எல்லாத் தருமத்திலும் தலை
யானதருமம். (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன
தின்சாரப் பொய்யாமை என்று

(க-ரை.) கொல்லாமை நல்லது பொய்சொல்
லாமை அதிலும் நல்லது. (உ)

என திருக்குறள்முடிபு

நல்லா நென்பபடுவ தியாதெனின் யாதெனின்
துய், கொல்லாமை சூழ் நெய்

(க-ரை.) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது
தென்றால் யாதோருயிரையுங்கொல்லாமையாம்.
நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான தலை.

(க-ரை.) கொலைக்கஞ்சிக் கொல்லாமையை மற்ற
வாதவனே எல்லாருள்ளும் தலையாவான். (ஊ)

கொல்லாமைமேற்கொண்டொழுதுவான்வா
ழ்நாணமேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(க-ரை.) கொலைசெய்யாதவனவாழ்நாளின்மேல்
இயமன் செல்லமாட்டான். (க)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்பற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும வினே.

(க-ரை.) தான்ஒருயிரை நீக்கும்தொழிலைச் செய்
யா திருக்கக்கடவன். (எ)

நன்றாகுமாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்
குக், கொன்றாகு மாக்கங் கடை

(க-ரை.) பெரியோருக்குக் கொலைசெய்துவரும்
செல்வம்கடை. (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கன் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து

(க-ரை.) கொலைத்தொழில் செய்வோர் அத்தொ
ழில் செய்யாதவரது மனதில்புலைத்தொழிலாராய்க்
காணப்படுவா. (க)

கருத்துறையும்.

எக

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பாரெயிருடம்பிற
செல்லாதீ வாழ்ககையவா.

(க-ரை.) வறுமையும் பிணியும் உடையவரை
முற்பிறப்பில கொலைசெய்தவரென்று பெரியோர்
சொல்லுவா. (க0)

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களினுலே கரணங்கள் பரிசுத்
தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்
தருவதும் ஆகிய அறிவு.

நசு-ம். வதி.—நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவையெல்லாம் நிலை
பெறுத தன்மையவாம்.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாண்மை கடை.

(க ரை.) நிலையில்லாப்பொருளை நிலையுடைமை
யாக நினைக்கும் புத்தியில்லாமை அறிவோர்க்கு
இழிவு. (ச)

கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செல்
வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(க ரை.) செல்வம்கூத்தாடுங் கூட்டம்போல் சே
ரும் அக்கூட்டம்கெடுதல்போல் செல்வம்கெடும்.
எஉ நிருகருநளமுலமுட

அநகா விபாபிவறுச செலவ மதுபெற்றா
லறகுப வாங்கே செயல

(க ரை.) செலவம் பெற்றால் தருமஞ்செய்யக்
கடவா. (உ)

நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணாவார்ப் பெறின்.

(க ரை.) உயிரானதுகாலவளவுபோலத் தனனைக்
காட்டி அறுததுச செலவம் வாளபோன்றது,
இதை அறிவாரைப்பெற்றால் நலம். (ச)

நாச்சென்று விக்ருணமேல வாராமு னலயினே
மேறசென்று செய்யப் படும்

(க ரை.) நாளை அடக்கிச்சேத்துமம் எழுமுன
னே தருமம்செய்யவேண்டும். (இ)

நெரு லுள்ளொருவ னின்நிலலை யென்னும்
பெருமை யுடைததீவ் வுலகு.

(க-ரை.) இவவுலகம் நேற்றிருந்தவன இனநில்
லையென்னும் பெருமையை உடையது. (ஈ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல

(க-ரை.) ஒரு நாளைவும் வாழ அறியாதவர்கள்

கோடிக்குமேலான எண்ணக்கூறான எண்ணுகிறார்கள்.
குடமபை தனித்தொழியப் புடபறத் தற்றே
புடபொ மெயிடை நட்பு
கருத்துறையும். எங்

(க-ரை.) உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கிற சம்
பந்தமானது முடடைதனித்தொழியப் பறவைபறந்
திற்போலும். (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(க-ரை.) மரணம்வருதல் நித்திரைசெய்தல்போ
லும், பிறப்புவருதல் நித்திரைசெய்து விழித்தல்
போலும். (க)

புக்கி லமைத்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
மெச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) உடலுள்ளே ஒதுக்குத் குடியிருந்த
உயிர்க்கு என்றும் இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை.

நூ-ம். ௮௩.—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமா
கிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை அவைகளது
நிலையாமையைப்பார்த்து விடுதலாம்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னேத
லதனி னதனி னிலன்.

(க-ரை.) ஐம்பொறிவிடயமாகிய ஐம்புலன்களை
யும் ஒவ்வொன்றாக ஒழித்தவன அவைகளால் வரும்
துன்பங்களை அடையான். (க)

வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

எஃ

நீரு மெய்யுள்முடிபு.

(க-ரை.) துறந்தபின் இன்பம் பலவாகியின இன்
பம் வேண்டிமுன் துறக்கத்தடவன். (உ)

அடலவேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்
வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு

(க-ரை.) ஐம்பொறியின் சம்பந்தமாகிய ஐயுடைய
ன்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும். (௭)

இயலபாகு நோன்பிறனொன் நின்மை யுடை
மை, மயலாகு மற்றும் பெயாத்து

(க-ரை.) தவத்தோர்க்குப்பற்றற்றிருப்பது இயல
பாகும், பற்றுண்டாவின மயக்கமாகும். (௮)

மற்றுந் தொடர்பா டெவன் கொல பிறப
பாங்கு, ஒற்றாங்கு டுடைய மிகை

(க-ரை.) பிறவியை நீக்கமுயலவோர்க்கு உடல்
பாசமாம், மற்றவாக்கு என்னபயமு? (௯)

யானொன் தென்னுஞ் செருங்குறுப்பா னா வா
னென், குயாந்த வுலகம் புகும்.

(க-ரை.) யான் எனது என்னும் மயக்கம் அழற
வன முத்தியுலகத்தில் செல்லுவான். (௧௦)

பற்றி விடாஅ வீடும்பைகள் பற்றினேப
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையுள்விடாதவர்களைத்
துன்பங்கள் விடாவாம். (௧௧)

தலைப்பட்டா திரத் துறந்தா மயங்கி
வலைப்பட்டா மற்றையவர்.

கருததுறையும்

எரு

(க-ரை.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முதலிபெறுவா,
துறந்தவர்கள் பிறப்பில அழுதுவா. (௧௨)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(க-ரை.) பற்றற்றபொழுதே பிறப்பு அறும் அருத
பொழுதே பிறப்பு இறப்பின் நிலையாமை காணப்படும்.

பற்றுந் பற்றற்றான் பற்றினே யப்பற்றைப்
பற்றுந் பற்று விடற்கு.

(க-ரை.) பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றுப்பொ
ருட்டு முதலிவழியைப் பற்றக்கடவா. (௧௩)

அந்நாவது - பிறப்புவிடுகையும, அவற்றின் காரணங்களையும் * விபரீத | சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல். இதை வடநூலார் தத்துவஞானமென்பராம்.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்றுணரு
மருளான மாண்பு பிறப்பு

* விபரீதஞானமாவது - ஒன்றை மற்றொன்றாக அறிதல். அது கயிற்றைப் பாம்பு என்று அழிதல் போல்வன.

| சந்தேகஞானமாவது ஒன்றை இதுவோ அதுவோ எனக் கொள்ளுதல். கயிற்றோ ராமபோ எனத் துணியாது சிறு துப்பாவன.

எக நிருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) பொருள் அல்லாதவைகளைப் பொருள் என்று என்னும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம். இருணர்ங்கி யின்பம் பயக்கு மருணர்ங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(க-ரை.) விபரீதஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொண்டவர்க்கு அம்மெய்ஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான கணிய துடைத்து.

(க-ரை.) அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு முத்திலகம் சமீபமாகும். ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(க-ரை.) மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன் கடும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை. (ச) எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருள் எந்தத் தன்மையை உடைத்தாயினும் அந்தப் பொருளிடத்து நின்று உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (௫) சுற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார தலைப்ப வவர், மற்றிண்டு வாரா நெறி.

(க-ரை.) இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக் கேட்டு உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர். சூத்திரையும ளா

ஒர்த்துள்ள முள்ள துணரி நொருதலையாப பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(க-ரை.) ஒருவன் மனமானது உபதேசப்பொரு ளைக்கொண்டு உண்மைப்பொருளை அறியுமானால் அவனுக்குப்பிறவி உண்டென்று நினைக்கவேண்டி யது இல்லை. (எ) பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென் னுஞ், செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) பிறவிக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானம் கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழி த்துச், சார்தரா சாரதரு நோய்.

(க-ரை.) ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இரு வகைப் பற்றுக்களும் கெட நடப்பானாகில் அவனைத் துன்பங்கள் அணுகாவாம். (சு) காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற னுமங் கெடக்கெடு நோய்.

(க-ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றமும் நீங்கி அக்குற்றங்களால் வரும் துன்பங்கள் இல்லை. (௧௦)

௩௪-ம். அதி.~அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது-முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுகின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப் பயன்களும் சினைமையால் அதுபற்றி

ரோ இடம் துததுறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்கவசதிகளே நினைவுசெல்லுமன்றோ? அந்நினைவும் பிறவிக்கு விததாமாதலால் அதனை இடைவிடாது மெய்ப்பொருள் உணர்வால் அதுநடலாய்.

அவாயென்ப வெல்லா விரிக்குமெஞ்ஞான்
அஃ, தவாஅப பிறப்பினும் வித்து.

(க-ரை.) எவ்வுயிரகளுக்கும் பிறவியைத் தருபவியை யாவது ஆசையாகும். (க)

வேண்டுகால் வேண்டி பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறவாமைமையே இச்சிக்க வேண்டும். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டில்லை,
யாண்டு மஃதொப்ப நிலை.

(க-ரை.) இச்சியாமைக்கு ஒப்பானசெல்வம் இவ்வுலகத்தில் இல்லை, மோட்சத்திலும் அதற்கு ஒப்பானது இல்லை. (ங)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குமோட்சம் என்று சொல்லப்படுவது ஆசையில்லாமையாம், அவ்வாசை இல்லாமை யானது மெய்யுமையே இச்சிக்கவரும். (ச)

புருடானாபும

௪௯

அற்றவ ரென்பா தவாயுறா பற்றையா
அற்றாக வற்ற நிலை.

(க-ரை.) பிறவி அறநா எனது சொல்லப்படுவது ஆசை அற்றவா, அவ்வாசை அருதவா பிறவி அறநிலை. (ரு)

அஞ்சவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிபப தோரு மவா.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம
அவ்வாசையை நீக்குவதே துறவறமாம். (கா)
அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான வரும்

(க-ரை.) ஒருவன் இச்சையை நீக்கினால் அகன்
கெடாமைக்கு ஏது உண்டாம். (எ)
அவாவிலலார்க் கிலலாகுத் துன்ப மஃதுரை
டெற், றவாஅது மேன்மேல வரும்.

(க-ரை.) ஆசை அறவாகளுக்குத் துன்பம் இல்
லை அவ்வாசை உண்டாவில் துன்பம் உண்டாம். (அ)
இன்ப மிடை யறு தீண்டு மவாவென்னு
துன்பத்துட் டென்பங் கெடின்.

(க-ரை.) ஆசை என்னும் துன்பத்தின் மிகுந்த
துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமானால் இன்பமவரும்.
ஆரா வியற்கை யவாரீபி னாநிலையே
பேரா வியற்கை தரும
அப நிசுக்குநள்முலமுட

(க-ரை.) ஒருவன் ஆசையை விடுவானாகில் அவ
னுக்கு அவவிடுகை நிலைமையைத்தரும். (க௦)

௩௮-ம். அதி.—உறுதி.

அஃதாவது-நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும் தீவி
னைப்பயனாகிய துன்பமும் அவவினைகளைச் செய்த
வனையேசென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம்.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொ
ருள், போகூழாற் றோன்று மடி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப்பொருள் வரும் விதியால்
முயற்சி உண்டாம், பொருள் அழியும் விதியால்
சோம்பல் உண்டாம். (க)

பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் தறிவகற்று
மாகலூ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத் தரும் ஆகும் ஊழ் அறிவைத்தரும். (உ)
துண்ணிய தூல்பல கற்பினு மற்றுநதன்
ஹுணமை யறிவே மிகும்.

(க-ரை.) ஒருவன் துட்பமாகிய தூல்கள் பலவற் றைக்கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினால் ஆகிய அறிவே மிகும். (ங)

திருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு

கருததுரையும்.

அக

(க-ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு இரன்டாம் அவை செல்வமுடைமை அறிவுடைமையாம். (ச)
நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாந் செலவஞ் செயற்கு.

(க-ரை.) செல்வம் உண்டாதற்கு விதிவசத்தால் நல்லவை எல்லாம் தீயவாம், தீயவை எல்லாம் நல்ல வாம். (இ)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம்.

(க-ரை.) ஊழினாலே தமக்குச் சொந்தமாகப் பொருள்கள் காப்பாற்றினாலும் நில்லாவாம், சொந்த மாறும்பொருள்கள் புறம்போக்கினாலும் போகாவாம். வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோழி. தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தத லரிது.

(க-ரை.) கோழிபொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுள் அமைதத அமைப்பு அன்றி அதுபவித்தல் அரிது. (ஐ)

துறப்பார்மற் றுப்புர விலலா ருறற்பால
ஆட்டா கழியு மெனின்.

(க-ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை அடைவிக் காமல் நீங்குமானால் வறுமையை அதுபவிக்காதவர் இவ்வாழ்க்கையைத் துறப்பார். (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லலலற் படுவ தெவன்.

(க-ரை.) தனமை உண்டாகுமபோது உன்மையை அதுபவிப்பவா தனமை உண்டாகுமபோது துன்பப்படுவது என்ன? (கூ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்முன்று
சூழினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) ஊழிவிட வலிமையுடையவை எவை அதை விலங்கும்பொருட்டு ஒன்றை கினைப்பினும் அவ்வுழை முனவந்து நிற்கும். (கூ)

அறந்துப்பால் முற்றிற்று

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சோக்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம்.

அரசியல்.

அரசாவது - லகத்திற்கு உயிர் என்கிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசின் இயலை இருபத னைந்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முகவிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

உசு-ம். அந்.—இறைமாட்சி.

அந்நாவது அரசனது நற்குணமும் நற்செய்கைகளும்.

சுருத்தநாமமுதம்.

அந்.

பலாடகுடி கூழமைச்சு நடபர னுறு
முடையா னரரரு னேறு

(க-ரை.) சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நடபர

அரண் இவ்வாறு அங்கங்கேயும் உடையான அரசு
சுருள் ஆண்டவகம்போன்றவன். (க)

அஞ்சாமை நீகை யநிஷ்டை மிகநாஸு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியலபு

(க-ரை.) அரசனுக்கு இயல்பாவது வலமும்
நகை அறிவு மனவெழுதியாம். (உ)

நாங்காமை கலவி நுணிவுடைமை யிபமுன்று
நீங்கா நிலஞன் பவர்க்கு

(க-ரை.) விரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை,
வலி உடைமை இம்மூன்றும் அரசனைவிட்டு நீங்கா
வாம். (ங)

அறநிழல்கா தல்லவை நீக்கி மறநிழல்கா
மான முடைய தரசு.

(க-ரை.) தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைக்
கழித்து வலிமையினாலே தவறாதமானம் உடைய
வன் அரசன் ஆவான். (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வருத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலும் பொருளைக்
காத்தலும் அபபொருளை அறத்தினவழிச் செலவு
செய்தலுமான இவைகளில்வல்லவன் அரசனாவான்.
அச திருக்குறள்மூலமுட்

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனே
ன், மீக்கறு மன்ன நிலம்.

(க-ரை.) அரசன் காண்கைக்கு எளியவனாகி
இன்சொல சொல்பவன் ஆனால் அவன் நிலத்தை
உலகம் உயரத்திச்சொல்லும். (ச)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்
சொலாற், றான்கண டனைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்திக் காக்
கும் அரசனுக்கு இவவுலகம் தனபுகழோடு பொருள்
தித் தான் நினைத்த அளவு உடையதாகும். (எ)
முறைசெய்து காப்பாற்ற மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) மதுமுறை செலுத்திக் குடிக்கோக்காக்
கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனாக எண்
ணப்பவனான. (அ)

ரெவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை
வேந்தன், கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானவர்கள் கடிந்து உத்தி
சொல்லும் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசனருடை
நிழல் கீழ் உலகம் தங்கும். (க)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானும் வேந்தாக் கொளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லுத
லும் செங்கோல்செலுத்துதலும் குடிக்கோத்த
கருத்துரையும். அரு

லும் இக்கான்கு செயல்களையும் உடையவன் அரச
ருக்குள் விளக்கம் ஆவான். (க0)

சு0-ம். அந்.—கல்வி.

அந்தாவது-அவ்வரசன் தான்கற்றற்கு உரிய நூல்
களைக் கற்றல அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும்,
தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட
இவற்றின் நூல்களும் மற்று முதலானவையாம்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
ளிர்க வதற்குத் தக,

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம்
அறக் கற்கக்கடவன், கற்றபின் கல்வி அறிவிற்குத்
தக்கபடி நிற்கக்கடவன். (க)

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்வி
ரண்டும், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) கணிதநூற்களும் இலக்கண நூற்களும்

மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும். (உ)
கண்ணுடைய ரென்பவா கற்றோர் முகத்திர
ன்டி, புண்ணுடையா கலலா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோரே கண்கள் உடையவர் என்று
சொல்லப்படுவோர், மற்றோரே கண்கள் இல்லாதவர்
என்று சொல்லப்படுவர். (ங)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில

அ

அங் நிருக்துள்ளியு முய

(க-ரை.) கற்றவா தொழிலாவது கற்றவரைச்
சேர்த்து இனி எப்போழுது காண்போம் என்று
நினைத்து வருகிறதலாம். (ச)

உடையாமு விலலாபோ லேக்கற்றுங் கற்
றா, கடையரே கலலா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோ உயரநோரும் மற்றோ இழிந்
தோரும் ஆவார். (ஞ)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாநநாக்
குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு

(க-ரை.) மணற்கேணி தோண்டிய அளவாக வு
றும் அதுபோல மனிதருக்கு அறிவும் கற்ற அளவு
ஆகும். (ஊ)

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துண்பு கலலாத வானு.

(க-ரை.) கற்றவர்க்கு வ்நாடும் தனது நாடாம்
அப்படியிருக்க ஒருவன் மரணபரியாதமும் கற்கா
மல இருப்பது என்ன? (ஈ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமைபு மேமாப புடைதது.

(க-ரை.) ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியானது
தனக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவுதல் உடைத்தாம். (அ)
தாயின் புதுவ துலகின் புறக்கனடி

காமுறுவா கற்றறித் தாரா.

கருத்துரை||ம.

அள

(க-ரை.) கற்றவா தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்விக்கு உலகத்தாரா இன்பம் அடைதல கண்டு மற னும் கற்பாரா. (க)

கேழில் விழுச்செல்வம் கலவி யொருவற்கு மாடலல மற்றையவை

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியாம், பொன்னணி முதலானவை செல்வம் அல்லவாம். (க0)

சுக-ம். 213.—கல்லாமை.

அநோவது கற்றலைச்செய்யாமையின் இழிவாம்.

அரங்கின் றி வட்டாடி யற்றே நிரமயே நூலின்றிக் கோட்டி. கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன் கல்வியைக் கற்காமல் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல் குதாடியதுபோலும். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலைபிரன்றி மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.

(க-ரை.) கல்லாதவன் சபையில் பேசவிரும்பு தல் இரண்டு முலைகளும் இல்லாதவன் பெண்தன் மையை இச்சித்தல்போலும். (உ)

கல்லாதவரு நனிலல்லா கற்றாமுற் சொல்லா திருக்கப பெயின.

அஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) கற்றார் முன்பு யாதொன்றையும் சொல்லாதிருப்பாராகில் கல்லாதவரும் மிகவும் நல்லவா ஆவார். (க)

கல்லாதா னொட்பங் கழியான் றாயினும்

கொள்ளா ரறிவுடை யார.

(க-ரை.) கல்லாத அறிவு ஒருவேளை நன்றாய் இருப்பினும் கற்றோர்கொள்ளார. (சு)

கலலா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோரவு படும.

(க-ரை.) கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்
பானது கற்றவன் முன்பேசக்கெடும. (ஞ)

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களானையர் கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கல்லாதவா வினைவு இல்லாக்களர் நிலத்
தை ஒப்பாவா. (கூ)

றுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல
மணமாண் புனைபாவை யற்று.

(க-ரை.) தூல் அறிவு இல்லாத எழுச்சியும் அழ
கும் கண்ணும்புர்சாந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பா
வையின் எழுச்சியும் அழகும் போலுமாம். (எ)

கல்லார்கட் பட்ட வறுமைமி னினனாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் இடத்து உண்டாகிய செல்
வமானது கற்றவர் இடத்து உண்டாகிய வறுமை
யைப்பார்க்கிலும் துன்பம் செய்யும. (அ)

கருத்துரையும்

அக

மேற்பிறந்தா ராயினும் கலலாதார் கீழ்ப்பிறந்
தும், கற்று ரனைத்திலர் பாடு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் மேலாகியருலத்தில் பிறந்
தாரானாலும் கீழ்க்குலத்தில்பிறந்து கற்றவரை ஒப்
பாகார். (கூ)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவா.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் யிரு

சுஉ-ம். அந்.—கேள்வி.

ஆந்தாவது - கேட்கத்தகும் தூலின் பொருள்க
கோக்கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்டுதல்.

செலவத்துட் ரெல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்
செல்வஞ், செல்வத்து னெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வமா
வது கேள்விச்செல்வமாம், அச்செல்வம் எல்லாச்
செல்வங்களிலும் தலைமையாம். (க)

செவிக்குண விலலாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(க-ரை.) காதுக்குக் கேள்வி உணவு இல்லாதகா
லத்து வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும். (உ.)
கூடு குழிக்குழிமுடமுட

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
அன்றாரோ டொப்பா நிலத்து.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமி
யில் இருப்பினும் தேவரை ஒப்பாவார். (உ)
கற்றில அபினுங் கேட்க வந்தொருவர்
கொற்கத்தி னாற்றா துணை.

(க-ரை.) கல்லாதவன் ஆனாலும் கற்றவர்கொல்
லும் தூக்கனைக் கேட்கக்கடவன், அக்கேள்வி ஒரு
வனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாம். (ச)
இழக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுங்க முடையாவாய்ச் சொல.

(க-ரை.) கல்லவாகள் வாயில் பிறக்குஞ்சொல்
ஒருவாக்கு ஆபத்து வந்தவிடத்தில் சேற்றறிவத்தில்
உணரகோலபோல உதவியாம். (இ)
எனையதானு கல்லவை கேட்க வணைத்தானு
மானற பெருமை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கக்கடவன் அவை யிருந்த பெருமையைத்தரும். (சு)
பிழைத்துணாந்தும் பேதைமை சொல்லா
ரிழைத்துணாந், தீண்டிய கேள்வியவர்.

(க-ரை.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார். (எ)
கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
முட்கப படாத செவி.

சூத்திரம்.

சா 1

(க-ரை.) கேள்வியாலே தொனக்கப்படாத செவிகள், ஓசையைக் கேட்குமானாலும் கேளாததன்மை உடையனவாம். (அ)
நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(க-ரை.) நுணுக்கமான கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் வணக்கமுள்ள வாயின உடையவா ஆகுதல் அரிது. (க)
செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(க-ரை.) காதுகளால் அறியப்படும் கல்வி மதுரத்தை அறியாத மனிதர்கள் இறந்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? (க0)

சாந-ம். அந்.—அறிவுடைமை.

அந்தாவது - கல்வி கேள்விகளினால் ஆகிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆதலாம்.

அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரன்.

(க-ரை.) அரசர்க்கு அறிவானது அவ்வரசரைக் காக்கும் படையாம், அவ்வறிவு படைகவர் அழிக்கக்

கூடாத அரணும்.

(க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பு லுய்ப்ப தறிவு.

கூஉ

நருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறிவானது மனம்போனவழியில் போ
கவிடாமல் நன்மையிடத்து விடுவதே அறிவாம். (உ)
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்
பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளை எவர் வாயினால் கேட்
பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளைக்
காண்பதே அறிவாம். (ங)

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்
பிறாவாய், நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) தன்னால் சொல்லப்படும்பொருளை எளி
தாகச்சொல்லிப்பிறச்சொல்லும்பொருளை அறிவதே
அறிவாம். (ச)

உலகந தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்ந்தோரைச் சிறுகிப்பது
அறிவாம், கட்பின் இடத்து முன் முகமலர்ந்து
பின்முகம்ருவிதல் இல்லாமையும் அறிவாம். (ஊ)
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ரை.) உலகமானது எவ்வகையினாலே நடப்ப
தாய இருக்கின்றதோ அவ்வகையிலே தான்நடப்
பது அறிவாம். (ஈ)

அறிவுடைய ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கலலா தவா.

கருத்துரையும்.

கூக

(க-ரை.) முன் வரக்கடவதை அறியவல்லார்
அறிவு உடையவர் அறியமாட்டாதவா அறிவு இல

லாதவர். (எ)
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-ரை.) அஞ்சுததருவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு
இல்லாமையாம், அஞ்சுததருவதற்கு அஞ்சுதல் அறி
வு உடைமையாம். (அ)

ஏறாதாக் காக்கு மறியினர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர டோய்.

(க-ரை.) வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறி
ந்து காத்துக்கொள்ளும் விவேகிக்குத் துன்பம்
இல்லை. (க)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(க-ரை.) அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயி
னும் எல்லாம் உடையவர் அறிவு இல்லாதவர் எல்
லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர்.

சுசு-ம். அந்.—நூற்றங்கடிதல்.

அந்நாவது - காமம் குரோதம் உலோபம் மானம்
உலகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுநூற்றங்கடையும் அரசன்
தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதலாம்.
கூத' நிருக்குறள்மூலமும்

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலலார
பெருக்கம பெருமித நீத்து.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத
அரசனது செல்வமானது மேலானதாகும். (க)
இவற்றை மாண்பிறந்த மானமு மாண
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய
மானமும் அளவிலா கிட்ச்சியும் அரசனுக்குக் குந்

றங்களாம். (உ)
தினேத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்து
ணையாக், கொள்வா பழிநேனு வார்.

(க-ரை.) பாவத்துக்குப் பயப்படுவோ தினே
அளவு குற்றம்வரினும் பனை அளவாக என்னுவார.
குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரும பகை.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்ற
மாம் ஆதலால் அக்குற்றத்தை காக்கக்கடவன். (ச)
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரி
முன்னர், வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்
னாத அரசனது வாழ்வு அக்கினிமுன் நின்ற வைக்
கோல் போலக்கெடும். (இ)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

கருடதுரையும்.

கூடு

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கிழந்து பிறர்குற்
றத்தைப் பின்கிழவானாகில் அவ்வரசனுக்குக் குற்
றம் இல்லை. (ஈ)

செயற்பால செய்யா தீவறியான் செலவ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) செய்யப்படுமவைகளைச் செய்துகொள்
ளாமல் உலோபம்செய்யும் அரசனது செல்வம்
கெடும். (எ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(க-ரை.) பொருளைப்பற்றும் உலோபத் தன்மை
யானது எல்லாக்குற்றத்திலும் மிகுந்ததாம். (அ)
வியவற்க வெஞ்ஞான்றுத் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) எக்காலத்தும் ஒருவன் தன்னை மதியா திருக்கக்கடவன், நன்மையைத்திராத தொழிலை இச்சியாதிருக்கக்கடவன். (க)

காதல காத லறியாமையும்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் தூல்.

(க-ரை.) தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்க னையும் தன்னுடைய இச்சையையும் பகைவர் அறி யாமல் அதுபவிக்க வல்லவன் ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம் பழுதாம். (க0)

கூசு நிருக்குறள்மூலமும்

சுரு-ம். ௮3.—பெரியாரைத்துணைக்கேடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடந்த அரசன் தன்னைத்தீயவழியில் விலக்கி நல்ல வழியிலேசெலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக் குத துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தோந்து கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் சிறைத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(க-ரை.) துன்பங்களை நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்லவரை அரசன் சிறைக்கக்கடவன். (உ)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் சிறைத்தல் அரசன் பெறும் பேறுகள் பலவினும் பெரியதாம். (உ)

தமயிற் பெறியார் தமரா வொழுஞ்சுதல்
வன்மையு ளெல்லாக் தலை.

(க-ரை.) தம்மைவிடப் பெரியோரைச் சிறைத்

தூதத்தல் அரசன் வல்லமை பலவினும் தலை
மையாம். (சு)

சுருத்தூரையும்

கூள்

சூழ்வார கண்ணாக லொழுதலான் மன்னவன
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல.

(க-ரை.) மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம நடத்
தலால் அமரநதிரிகளை அரசன் துணையாகக்கொள்ள
வேண்டும். (இ)

ரங்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுத வல்லானைச்
செற்றார் செய்கிடந்த நில.

(க-ரை.) பெரியோர் இனத்தை உடையவனாகத்
தான் நடக்கவல்ல அரசனைப் படைவா செய்க்கக்
கூடாது. (சு)

இடிக்குங் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவா.

(க-ரை.) நன் மந்திரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு
அரசாளும் அரசரைக்கெடுக்கும் படைவா இல்லை,
இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங் கெடும்.

(க-ரை.) புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றி
லாத அரசன் கெடுக்கும் படைவரில்லாமல் கெடு
வான். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சாரபிலார்க் கில்லை நிலை.

(க-ரை.) முதல் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை
அதுபோலமந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத் துணை
இல்லை. (சு)

■

கூஅ

நிருக்குறள்மூலமும்

பலலா படை கொளவிற் பத்தடுத்த தீமைத
தே, நல்லார் தொடரகை விடல

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடு
தல் பலபேர் படைகொள்ளுதலினும் பத்துப்பங்கு

சாசு-ம். அந்.—சிற்றினஞ்சோமை.

அஃதாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை
சிறிய இனமாவது நல்லதிலே நனமையும் தீயதிலே
தீமையும் இல்லை எனபொரும, விடரும், தூர்த்த
ரும் முதலாயினவரது கூட்டமாம்.

சிற்றின மஞ்சும பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு
அஞ்சம் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச்சுற்ற
மாகக்கொள்ளும். (க)

சிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) சிலத்தின இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால்
போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினாலே அறிவு
திரியும். (உ)

மனத்தானு மாந்தர்க் குணாச்சி யினத்தானு
மினனா னெனப்படுஞ் சொல.

நருத்துனாயும்.

கூக

(க-ரை.) மனத்தினாலே அறிவு உண்டாம் அது
போல ஒருவன சேர்ந்த இனத்தினாலே இன்னுன
என்று எண்ணப்படும். (ங)

மனத்துளது போலக் காட்டி யொருவந்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவானது அவன்சேர்ந்த
இனத்தினால் ஆகும். (ச)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும், செய்வினைப்பரிசுத்
தமும் சேர்ந்த இனத்தால் ஆகும். (ரு)

மனநதுயார்ச் செச்சன் னாகு மினந்து
யார்க், கில்லைகள் னாகா வினை.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு மக்கட்
பேறுநன்றாகும் இனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்
மை இல்லாச் செயல் இல்லை. (சு)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழூர் தரும்.

(க-ரை.) மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத் த
ரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும். (எ)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்ச்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) மனநன்மை உடையவரானும் பெரி
யோர்க்கு இனநன்மை உறுதி உடையதாம். (அ)

௧௦௦ நிருக்குறள்மூலமும

மனநலத்தி னாகு மறுமை மற்று
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வரு
யிறப்பில இனபம் உண்டாம், அதற்கு இனநன்மை
யாலவலிமை உண்டாம். (சு)

நல்லினத்தினுங்குந னுணையிலலைதநியினத்தி
னல்லற் படுபதூஉ மில.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தின மிகுந்த
துணை இல்லை தீய இனத்தின மிகுந்தகேடுஇல்லை.

சுஎ-ம். ௮௩.—தேரிந்துசெயல்வகை.

அநீதாவது - அரசன் தான செய்யும் தொழில்
களை ஆராய்ந்து செய்யும் திறமாம்.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாறி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(க-ரை.) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும்
இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கட

வன. (க)
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்த்தெண்ணிச் செய்
வராக், கருமபொருள் யாதொன்று மில்.
(க-ரை.) நல் இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும்
அரசருக்குப் பெறுதற்கு அரியபொருள் ஒன்றும்
இல்லை. (உ.)

கருத்துரையும்.

க0க

.ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வனை
யூக்கர ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோ இலாபத்தை நினைத்து
முதல் இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார். (க)
தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரினிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) குற்றத்திற்கு அஞ்சும் பெரியோ துணி
யப்படாத தொழிலைச்செய்யார். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
டாத்திப படுப்பதோ ராறு

(க-ரை.) அரசன் யோசியாமல் பகைவாமேல்
செல்லல் அப்பகைவரை நினைபெறச்செய்தலாம்.
செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்
தலாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையா
லும் கெடுவான். (சு)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கும்
உபாயத்தை எண்ணிச் செய்யக்கடவன் தொடங்கி
யபின் எண்ணுதல் குற்றம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
பொற்றினும் பொத்துப் படும்.

க0உ

நெருங்குநள்மலமும

(ஈ-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருத்தமுயறியா
யானது பலாகாத்தாலும் குற்றம்படும். (அ)

நன்றூற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிக் தாற்றுக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை அறிந்து இசையச்
செய்யாவிடில நன்மைசெய்த லுள்ளும் குற்றம் உண்
டாம். (க)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டிக் தம்
மொடு, கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(க-ரை.) அரசர் பொருத்தாத உபாயங்களைச்
செய்வாரானால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. (க0)

சுஅ-ம். அந்.—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவவுபாயங்களுள் தண்டம்செய்
யக்குறித்த அரசனானவன் நால்வகைவலிமைகளை
யும் அளந்து அறிதலாம்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துனைவலியு நூக்கிச் செயல.

(க-ரை.) தொழில்வலிமையும் தன்வலிமையும்
பகைவனவலிமையும் துனைவலிமையும் ஆராய்த்து
தனவலியிருமாதில் அரசன அத்தொழிலைச் செய்
யக்கடவன. (க)

ஒலவ தறிவ தழிகததன் கட்டங்கிச்
செல்வாரக்குச் செல்லாத தில.

கருத்துமையும்.

க0க.

(க-ரை.) செய்யக்கூடும் தொழிலையும் அறிய
வேண்டும் வலிமையும் அறிந்துசெய்யும் அரசர்க்கு
முடியாதபொருள் இல்லை. (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார பலா.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்
ளாது வலியவரோடு போசெய்து இடையில் புறங்

கொடுத்த அரசர்பலர்.

(க)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் நன்னை
வியந்தான் விரைநது கெடும்.

(க-ரை.) தன்வலியின் அளவை அறியாது தன்
னைப்புகழ்ந்த அரசன் கெடுவான். (ச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு ஏற்றப்பட்ட வண்டியும்
அச்சமுறியும் அவலிறகை அதிகமாக ஏற்றினால்.
நுணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்சிறுதி யாகி விடும்.

(க-ரை.) நுணிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவள
வைக் கடந்து ஏறுவராகில் அவருக்கு முடிவுவரும்.
ஆற்றி னளவறின் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்
கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும்
வழியாகும். (எ)

க0௪ திருக்குறள்மூலமும்

ஆகா நளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலைப
பேரகா நகலாக் கடை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப்பொருள்செலவு இல்லாவி
டில் அப்பொருள் வரவுசிறிதாகிலும் கெடுதிஇல்லை.
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கையுள்பேரல
விலலாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை
அறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத்
தோன்றி அழியும். (க)

உளவரை தூக்காத வெரப்புர வான்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளவற்றை ஆராயாத உத
வியாலே செல்வத்து அளவு கெடும். (க0)

அஃதாவது - வலிமைவினாலே மிகுதி உடையவனாய் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் கார்க்கை யிகல் வெல்லும், வேந்தாக்கு வேண்டும் பொழுது.

(க-ரை.) காகம் கோட்டாணைப்பகலில்வெல்லும் அதிபேல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் வேண்டும். (க)

கருத்துரையும்.

௧௦௩

பருவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத் தீரமை யார்க்குங் கயிறு.

(க-ரை.) காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல் செல்வத்தைக் கட்டிம கயிறும். (உ)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் கால மறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்கள் உளவோ? (ஈ)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுப் காலங் கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) அரசன் காலம் அறிந்து தொழில்செய்தால் உலகம் எல்லாம் ஆளநினைத்தாலும் கைவசப்படும். (ச)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது ஞாலங் கருது பவர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றும் ஆளநினைக்கும் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்பார்த்திருப்பார். (ரு) ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு, வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும்

பொருட்டாம். (சு)
 பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்
 பார்த், துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.
 ௧௦௬ நிருக்ருள்மூலமும

(க-ரை.) அறிவுடைப அரசா கோபத்தைப்
 புறங்காட்டா காலமவரும அளவும் அக்கோபத்
 தை உள்வைத்திருப்பா. (எ)
 செறுகரைக் காணிற் சுமக்க விருவரை
 காணிற் பிழக்காந தலை.

(க-ரை.) அரசா பகைவரைக்கண்டால் அவாக்
 குமுடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவா. (அ)
 எய்தற் கரிய நிபைநதக்கா லநிலையே
 செய்தற் கரிய செயல.

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்
 தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைசெய்யக்கடவர்
 தொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்
 ருத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(க-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம்
 வாய்க்காத இடத்துக் கொக்கு அடங்கல் போல்
 இருக்கக்கடவன். (க௦)

—
 ௫௦-ம். ௮௩.—இடளறிதல்.

—
 அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகை
 மேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற
 நிலத்தினை அறிதலாம்.

—
 தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
 மிடங்கண்ட பின்னால் லது.

உருத்ருவாயும ௧௦௭

(க-ரை.) அரசா பகைவரைவெல்ல இடமகண்
 டால் அல்லது எதொழிலையும செய்யாது இருக்க

கக்கடவா.

(க)

முரணசோத மொய்ம்பி னவாக்கு மரண்
சோதநா, மாக்கம் பலவுந் தரும.

(க-ரை.) வலிய அரசருக்கும் அரண்ச்சேர்ந்தா
யினற பெருக்கமானது பலபயன்களையும் தரும்.
ஆற்றாரு மாற்றி யடு விடனறிந்து

போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம்
அறிந்து போர் செய்வராகில் வெற்றிபெறுவர். (க)
எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியா துன்னிச் செயின்.

(க-ரை.) அரசா இடம் அறிந்து போர்செய்வா
ராகில் பகைவர் எண்ணம் முடியாது. (ச)
கெடும்புனனுள் வெவலு முதலை யடுமபுனனி
வீடுவன னதனைப பிற.

(க-ரை.) முதலை நீரில் இருந்தால் எல்லா உயிரை
யும் வெல்லும் அது அநீரைவிட்டால் மற்ற உயிர்
களாலே தோல்வி அடையும். (ரு)
கடலோடா கால்வ னெடுக்கேந் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலதது.

(க-ரை.) நிலததிலோடும தேர்கள் கடலில் ஓடா
வாம் கடலில் ஓடும் மரக்கலங்கள் நிலததிலே ஓடா
வாம். (சு)

கடுஅ

நிருஞ்சுநள்முலமும

அஞ்சாமை யல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்
சாமை, யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) குறைவில்லாது எண்ணி இடமறித்து
போர்செய்தால் தைரியம் இன்றி வேறுதுணைகள்
வேண்டாவாம். (ஏ)

சிறுபடையான் ரெல்லிடஞ் சேரி நுறுபடை
யா, ஞாக்க மழிந்து விடும.

(க-ரை.) நிறை சேனையை உடைய அரசன் குறைசேனையை உடைய அரசன இடத்தைச் சேர்ந்து அழிக்க நினைக்கில் அவனாற்பெருமை இழந்து விடுவான். (அ)

நிறைநலனுஞ் சேரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(க-ரை.) அரசன்வலியும் பலமும் இல்லார் ஆறும் பணகவா இருப்பிடமசென்று வெல்லல் அரிது. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா வேலாண் முகத்த களிது

(க-ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்று நிலத்தில் வெல்லும். (க0)

சூக-ய். அந்.—தெரிந்துதேளிதல்.

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய் கருத்துரையும். க0க

கையையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்ற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதலாம்.

அறம்பொரு ளினப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிநது தேறப படும.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம் பொருள் இன்பம் உயி ராச்சம் என்கின்ற நான்கின் நிறத்தால் தோன்று கொள்ளப்படுவான். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்து குற்றத்தில் இருந் து நீங்கிநிறகும நாணம் உடையவனை அரசன் தெ ளிந்துகொள்வான். (உ)

அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
வினமை யரிதே வெளிது.

(க-ரை.) அரிய நூல்களைக்கற்றுக் குற்றமற்றவா

இடத்தும் அறியாமை இல்லாதிருக்கை அறிது.
குணனுடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்
களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியைக் கொள்ளக்கடவன்.
பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல.

(க-ரை.) மனிதர்பெருமையும் சிறுமையும் அறி
யும் உரைக்கல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம். (இ)

கர

ககர நிருநகுறள்மூலமும்

அற்றாடை, தேறுத லோம்புக மறநவா
பறநில நாணா பழி.

(க-ரை.) அரசன் குற்றம் அறநவரைத தெளி
தல பழியக்கடவன் அவர் உலகத்தோடு புட்டாத
வா ஆதலால் பழிக்கு அபுசா. (க)

கரதனமை கந்தா வறிவறிபார்த தேறுதல
பேதைமை பெலலாம தரும்.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை அறியாதவா
களை அரசன் தெரிந்துகொள்ளுதல அவனுக்கறி
வினமை எல்லாதரும். (எ)

தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) தனனோடு சம்பந்தம் இல்லாதவனைத்
தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அததெளிவு துண
பட தரும். (ப-அ)

தேற்றக யாரையு தேராது தோந்தபிற்
தேறுத தேறும் பொருள்

(க-ரை.) அரசன் யாவரையும் ஆராயாமல்கொள்
ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கட
வன். (கூ)

தேரான நெளிவுத் தெளிந்தான்க ணையுறவு
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) அரசன ஒருவனை ஆராய்க்கிலனாகத் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவன இடத்தில் ஐயம் கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பமதரும். (க0)

சுருததுறையும

ககக

ஞ ௨ ம். அந்.—தெரிந்துவினையாடல்.

அதாவது - தெளியப்பட்டவரை அகாசெய் யவல்லதொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளும் திறமாம்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலமடபிரத தன்மையா னுளப படும.

(க-ரை) நன்மை துன்மைகள் அறிந்து ஆளும் வைகளைச்செய்பவன அரசனால் ஆளப்படுவான்.(க) வாரி பெருக்கி வளமபடுத் துற்றவை யாராய்வான செய்க வினை.

(கரை.) பொருள்வரும்வழியை விருததிசெய் து பொருளைவளாத்து இடைபூறுகளை ஆராய்பவன அரசனுக்குத்தொழில் செய்யக்கடவன. (௨) அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிற்காங்கு நனருடையான் கட்டே தெளிவு

(க-ரை.) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லா மை ஆகிய இரகாங்கும் உடையவனிடத்தே அரச னுக்குத்தெளிவு உண்டாம். (௩) எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவ கையான், வேறுகு மாந்தர பலா.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிந்த இடத்தும தொழிலவகையால் வேறுபடுமனிதாபலர். (௪)

கக௨ திருக்குறள்மூலமும்

அறிந்தாற்றிற் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினை தான், சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவனுக்கு அல்லாமல் மற்றவனுக்குத்தொழில் கொடுக்கலாகாது. (இ)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ டெய்த வுணாநது செயல.

(க-ரை.) அரசன்தொழில் செய்பவனை அறிந்து பின் தொழிலை அறிநது அவனைத்தொழிலில் வைத் து ஆளக்கடவன். (சு)

இதனை யிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய் , ததனை யவன்கண் விடல.

(க-ரை.) அரசன் இத்தொழிலை இச்சாதனா தால் இவன் முடிக்கவல்லவன் என்று அறிநது அத் தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை யதற்குரிய னாகச் செயல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்கு உரியவ னாய் இருக்கையை அறிந்து அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனாகச்செய்யக்கடவன். (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக, வினைப்பாளை நீங்குந திரு.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சி உடைய வனை வேறாகவினைக்கும் அரசனைச் சிதேவிவிட்டு நீங்குவான். (க)

கருத்துரையும்.

ககந

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் கோடாமை கோடா துலகு

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணுதிருக்க ளகமகோணுது ஆகையால், அரசன் அவனை நாள் தோறும் ஆராயக்கடவன். (கௌ)

ருந-ம், அந்.—சுற்றந்தரால்.

அந்தாவது-அரசன் தனது சுற்றந்தாரைத் தன்

னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவுதலாம்.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்
தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே
உண்டாம். (க)

விருப்பரூச் சுற்ற மியையி னருப்பற
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்
தால் அது பலசெலவம் கொடுக்கும். (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோழன்றி நீரிநிறைத் தற்று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வா
னது கரை இல்லாக்குளம் நீரிநிறைந்தாற்போலும்.
கருசு நிருக்குறள்மூலமும

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல செல்வங்
தான், பெற்றத்தாற் பெறல் பயன்.

(க-ரை.) செலவம் பெற்றதினால் வரும் பயனா
வது சுற்றத்தைக்காததலாம். (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப்படும

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லு
தலும் ஒருவன் செய்தால் அவனசுற்றத்தால சூழப்
பட்டுவாழ்வான். (ரு)

பெருங்கொடையான் பேணுன வெருளி யவ
னின், மருங்குடையா மாநிலத் தில.

(க-ரை.) மிகுந்தகொடையும் கோபமில்லாமை
யும் உடையவனாகில் அவன்போல் சுற்றம் உடை
யவன் இல்லை. (சு)

காக்கை கரவா கரைநதுண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ராகாகே யுள.

(க-ரை.) காகம் இரைகிடைத்ததால் இனத்தை
அழைத்து உண்ணுதல்போல அசெய்கை நல்ல

இனத்தார்க்கு உளவாம். (௭)
பொதுநோக்கான்வேந்தன் வரிசையா கோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார பலா.

(க-ரை.) அரசன அவரவாக்குத் தருதி அறிந்து
நடப்பானாகில் அவனைவிடாமல் வாழும் சுற்றத்தார
பலா. (அ)

கருத்துரையும். ககடு

தமராசித் தற்றுநகரார சுற்ற மமராமைக்
காரண மினறி வரும

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராசிப் பின்பிரிந்தவா
மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணம இல்லை. (௯)
உழைப்பிரிந்துகாரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிறைத்திருந் தெண்ணிக கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன காரணம் இல்லாமல் பிரிந்து
போய்ப் பின்பு ஒருகாரணத்தால் வந்தவனை அரச
ன ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன். (க௦)

ஞச-ம். ௮௩.—பொச்சாவாமை.

அந்தாவது - அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும்
முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தனனைக்காத்துக்
கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரி
யங்களிலும் மறதி செய்யாமையாம்.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோரவு.

(க-ரை.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வரும் மறதியானது
அளவுகடந்த கோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்
குக்கெதிரியைத்தரும். (க)

பொச்சாபபுக் கொலலும் புதுழை யறிவினை
நிச்ச நிரபபுக்கொன் றாங்கு.

(க-ரை.) தரித்திரம் அறிவைக்கெடுக்கும் அது
போல மறதி புதுழைக்கெடுக்கும். (உ)

ககக கிசுக்குறள்மூலமும்

பொச்சாப்பாக் கிலலைப் புகழ்மை யதுவுல
கத், தெப்பானு லோக்கு நுணிவு

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறியுடையோர்க்கு இல்லை
இது எல்லாநூலாக்கும் துணிவுதான். (ங)
அச்ச முடையாக் கரணிலலை யாங்கிலலைப்
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(க-ரை.) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அர
ணங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை அதுபோல் மறதி
உடையவாகருச் செல்வங்கள் இருந்தும் பயன்
இல்லை. (ச)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் நன்பிழை
பின்னா நிரங்கி விடும.

(க-ரை.) துன்பம் வருமுன காக்காமல் மறந்து
இருந்தவன் தன் குற்றத்தைக்குறித்துப் பின்விச
னப்படுவான். (இ)

இழுக்காமை யார்மாட்டி மென்றும் வழக்கா
மை, வாயி னதுவொப்ப தில.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் மறதி இல்லாமைவாய்க்
குமானை அதற்கு ஒப்பு ஒன்றும் இல்லை. (ஊ)
அரியவென் றாகாத விலலைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) மறவாத மனததால் ஆலோசித்துச்
செய்தால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்லை.
புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டிஞ்
செய்யா, திகழ்த்தாக் கெழுமையு மில.

கருத்துரையும், ககள

மேலானவற்றை அரசர் எண்ணிச்செய்யக்கடவா
செய்யாது மறந்தவாகரு எழுபிறப்பிலும் நனமை
இல்லை. (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளருக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடை
யும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி

அடைந்தவர்களை நினைக்கக்கூடவா. (க)
உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக்
கூடுமானால் அப்பொருளை அடைதல் எளிதாகும்.

ஞ-ம், அந்.—செங்கோன்மை.

அந்தாவது - அரசனாலே செய்யப்படும் முறையி
னது தன்மையாம்.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரித் தியார்மாட்
டு, தேர்ந்துசெய் வந்தே முறை.

(க-ரை.) அரசனகுற்றத்தை ஆராய்ந்து எல்லா
இடத்தும் கடுவுநிலைமைபொருந்தி அரச ஆள்வதே
செங்கோலாம். (க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோளோக்கி வாழுங் குடி.

ககஅ திருக்குறள்முலமுடா

(க-ரை.) உயிரனைத்தும் மனமுடைய நோக்கிவா
ழும் குடிகளனைத்தும் அரசன் செய்காலேநோக்கி
வாழும். (உ)

அதனா தூறுகு மறந்திற்கு மாறியா ப
நின்றது மன்னவன கோல

(க-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரண
மாதிரிவந்து அரசன் செங்கோலாம். (ங)

குடிதழீஇக் கோலாச்சு மானில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு

(க-ரை.) உலகத்தாரா குடிகளைத்தழுவி ஆளும்
அரசனது அடிப்பைப்பொருளாகி நிறபா. (ச)

இயலபுனிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
பெயலும் வினோயுளு தொங்கு

(க-ரை.) நீதிமனனான நாட்டிலே மறையும் வி
னாவும் நிறைந்திருப்பனவாம். (ஞ)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல வெற்றியைத்தராது
செங்கோல வெற்றியைத்தரும். (க)

இறைகாக்கும் வையக மெயலா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாசு செயின்.

(க-ரை.) அரசன் பூமியைக்காப்பான் செய்கோல்
அவனைக்காக்கும். (எ)

கருததுரையும்.

ககசு

எனப்பதற்கா னோரா முறைசெய்யா மன்ன
வன், றனப்பததாற றுனை கெடும.

(க-ரை.) எளியசமையம் உடையனாகி ஆராய்ந்து
முறைசெய்யாத மன்னன் தானே கெடுவான். (அ)
குறிப்புங் காதகோம்பிக் குற்றங் கடிதல
வடுவன்று வேதன றெழில

(க-ரை.) குடிகளைக்காததுக் குற்றம் கடிதல அரசு
சனது தொழிலாம். (ங)

கொலைமிற கொடியாரை வேங்கொறுததல
டைங்கூழ், களைகட டதனெடு றே.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டிதது
எல்லவரைக்காததல உழவன்பயிர்க்குக் களையெடுத்த
தல்போலாம். (கௌ)

சூசு-ம். அந்.—கொடுக்கோள்மை.

அஃதாவது - அரசமுறையின் கோணத்தின்னு
தன்மையாம்.

கொலைமேற்கொண்டாரிறகொடிதேயலைமேற்
கொண், டலலவை செய்தொழுகுமவேகது.

(க-ரை.) அநியாயஞ்செய்யும் அரசன் கொலை
செய்பவரினும் கொடியன். (க)

வேலொடு சின்று னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு லினறு னிரவு.

(க-ரை.) கொடுங்கோலையுடைய அரசன் குடி-
களைவருத்திப் பொருளவேண்டுதல் வழிப்போக்-
கணைகள்வன வருத்திப்பொருள்கொடு என்றல் போ-
லும். (உ)

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடி கெடும.

(க-ரை.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து நீதிசெலுத்தாத
மன்னன் தனதுநாட்டை இழப்பான். (ங)

கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாது செய்யு மாசு.

(க-ரை.) மறந்திடவறி அரசாளும் அரசன் பொ-
ருளையும் குடிகளையும் இழப்பான். (ச)
அலலற்பட்டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செலவத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(க-ரை.) குடிகள் அழுதகண்ணீர் அல்லவோ
கொடுங்கோல் வேந்தன் செல்வத்தை அறுக்கும்
வான்? (ரு)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃ
தின்றேன், மன்னா வா மன்னாக் கொளி.

(க-ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புக
ழாய் அஃதில்லாவிடில் அப்புகழ் உண்டாகாவாம்.

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

கருத்துரையும்

கஉக

(க-ரை.) மஹி இலலாமை தன்பம தரும் அது
போல அரசன் அருள இலலாமை குடிகளுக்குத்
துன்பம தரும். (ஏ)

இனமையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன கோறழிப்ப படின

(க-ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின் கீழ் வாழ்ந்

தால் வறுமையிலும் கொடிய துன்பம் தரும். (அ)
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல

(க-ரை.) அரசன் மதுமுறைதபி அரசு ஆண்
டால் அவனது நாட்டிலே மழைபெய்யாது. (க)
ஆயபன் குன்று மறுதொழிலேனா நூன்மறப
பா, காவலன் காவா னெனின

(க-ரை.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடில் அவ
னது நாட்டில் பசுக்கள் பால சுருகும் வேதியா
வேதம் மறப்பர். (க0)

நுளம் ம், அந்.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அந்நாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும் பருதி என்று
சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்
சுவதும் தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச்
செய்யாமையாம்.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுபபது வேருது.

கஉஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நவொய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை
ஆராய்நது தக்கபடி தண்டிப்பவனே அரசன், (க)
கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக் கெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவா.

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் உலியதன்
டனை செய்பவாபோலத் தொடங்கி மெலியதன்
டனை செய்யக்கடவா. (உ)
வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னெருவந்த மொலலைக் கெடும்.

(க-ரை.) குடிகள் அஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்
யும் கொடுங்கோல் அரசன் விரைவில்கெடுவான்.

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல்
வேந்த, னுறைகடுகி யொலலைக் கெடும்.

(க-ரை.) கொடியன் என்று சொல்லப்பட்டகொ
டுக்கோல் அரசன் ஆயுள்குறைந்து செல்வம் இழப்
பான். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செல்வம், பேய்கண்டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) அரிய சமையத்தையும் கடியமுகத்தை
யும் உடைய அரசனது செல்வமானது பேய்கண்ட
செல்வம் போலாம். (ரு)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்
செல்வ, நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

கருத்துரையும்.

கஉ௩

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையனும் இரக்
கம் இலலாதவனுமானால் அவன் செல்வம் கெடும்.
கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம.

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டனையும்
அரசன் பலனகளை அழிக்கும் அரங்களாம். (எ)
இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்
றிச, சீறிற் சிறுஞ் திரு.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கு ஒப்பித்து
அவரோடு கலந்துசெய்யாத அரசன் அம்மந்திரி
களைக் கோபிககில் அவன் செல்வம் கெடும். (அ)
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(க-ரை.) போர்க்காலத்தில் காப்பாக அரண் கட்
துக்கொள்ளாத அரசன் வீரையில்லையெவான். (க)
கல்லாப பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
திலலை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) கொடுங்கோல் அரசன் கல்வி கல்லா
தவர்களை மந்திரிகளாக ஆக்கிக்கொளவான் அதவே
பூயிக்குப்பாரமாம். (க௦)

அஃதாவது-தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்ட மொழியை மறுக்கமாட்டாமையாம்.

கஉச ஹிருக்குறள்மூலமும்

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாக்ஷணியம் என்னும் அழகு உண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலகம் உண்டாயிருக்கின்றது. (க)

கண்ணோட்டத நுள்ள துலகிய லஃதிலா ருண்மை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) உலகம் தாக்ஷணியத்திலே நடப்பதாம் அஃதிலலாதவா பூமிக்குப் பரமாவா. (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணெனனாங், கண்ணோட்ட மிலலாத கணா.

(க-ரை.) பாடல் இசை இல்லாவிடில பயன் இலலை அதுபோலக் கண்ணிறகுத் தாக்ஷணியம் இல்லாவிடில பயன் இலலை. (க)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினற் கண்ணோட்ட மிலலாத கணா

(க-ரை.) முகத்தினிடத்தில் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்கள் இருந்து என்னபயனைத்தரும்? கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட லஃதின் றேற், புண்ணென் னுணரப படும.

(க-ரை.) கண்ணிறகு ஆபரணம் தாக்ஷணிய மாம் அஃதில்லாவிடில அக்கண புண். (ரு)

மண்ணோ டியைநத மாத்தனையா கண்ணோ டியைநதுகண் ணோடா தவா.

கருத்துரையும்.

கஉரு

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் இல்லாதவா மண்ணோடு
பொருந்திய மரத்திற்கு ஓப்பாவா. (சு)

கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணு
டையாரா, கண்ணோட்ட மினமையு மில

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் குருடா
கண்ணோட்டம் உள்ளவா கண்ணுள்ளாரா. (எ)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
சூரிமையுடைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் உடைய அரசருக்கு
இவவுலகம் உரிமை உடையது. (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினா கண்ணுங்கண் ணோ
டிப, பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(க-ரை.) தமமை வருத்துவோர் இடத்தும் கண்
னோட்டம் உடைய அரசரே தலையாவா, (ஈ)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க
நாகுரிமம் வேண்டு பவா.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் வேண்டுமோர் சிநேகா
நஞ்சு இடக்கண்டும உண்டு சிநேகிப்பார். (க0)

—
சூசு-ம். அந்.—ஒற்றடல்.

—
அஃதாவது - பகைவா அபலோர நம்பினர் என
னும் மூன்றுநிறத்தார் இடத்தும் நிகழ்ந்தவை அநி
தற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம்.

கஉசு திருக்குறள்மூலமும்

ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவைபிரண்டுக்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்

(க-ரை.) அரசனுனவன் ஒற்றனையும் நீதிதலை
யும் தனது இரண்டுகண்களாகத் தெளியக்கடவன்.
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் நடப்பவைகளை ஒற்ற
னால் அறிதல் அரசனது தொழிலாம். (உ)

ஒற்றினுலொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
தொற்றங் கொளக்கிடந்த தில.

(க-ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பனைவர் காரியங்
களை அறியாத அரசன் வெற்றி அடையான். (ந.)
வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா
ரென்றாங், களைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(க-ரை.) தொழிலாளரையும் உறவினரையும்
பனைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (ச)
கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(க-ரை.) ஐயம் இல்லாவடிவோடு பொருந்தி அஞ்
சாதிருந்து பனைவர் வன்செய்யினும் உள்ளதைச்
சொல்லாதவனே ஒற்றன். (ரு)
துறந்தா படிவத்த ராங் யிரந்தாராய்ச்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

கருத்துரையும்.

கஉள

(க-ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி எங்
குமபோய் ஆராய்ந்து அறிந்து பனைவர் துன்பம்
செய்யினும் தன்னைக்காட்டாதவன் ஒற்றனாவான்.
மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(க-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லனாகிப் ப
னைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனாவான். (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒரொற்றன் அறிந்து வந்தபொருளை மற்று
றொரு ஒற்றனால் அறிந்து வரச்செய்து அரசன்
கொள்ளக்கடவன். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஓரொற்றன் மற்றோர் ஒற்றனை அறி
யாதிருக்கும்படி அரசன் ஆளக்கடவன். (க)
சிறப்பறிய வெரற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(க-ரை.) அரசன் ஒற்றனுக்குப் பிறர் அறியச் சிறப்
புச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்தால் தனது இர
கசியங்களை வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான். (கௌ)

கூ-ம். அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தவிலே
வழுச்சியை உடைத்தாதலாம்.

கஉஅ நிருக்குறள்மூலமும

உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃநிலலா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(க-ரை.) உடையவர் என்று சொல்லத்தக்கது
மனவெழுச்சியாம அவ்வெழுச்சி இல்லாதவா யா
தும் இல்லாதவா. (க)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடை
மை, நிலலாது நீங்கி விடும.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ள உடைமை
யாம பொருளுடைமை நிலை இல்லாததாம். (உ)
ஆக்க பிழைத்தென நலலாவா சூக்க
மொருவாதவ கைத்துடை யார

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவா பொருளினிழ்
தும் வருகதார. (ங)

ஆக்க மதர்வினாப் செலலு மசைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவன் இடததுச்
செலவமவரும. (ச)

வெள்ளத் தனைய மலாரீட்ட மாநதாதம
முள்ளத் தனைய துபாவு

(க-ரை.) நீர்ப்பூததாள்கள் நிறைநீரளவாம் அது
போல மனிதர்கள் உயாவும்மனவெழுச்சி அளவாம்.

உள்ளுவ தெல்லா முயாவுள்ளன மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

கருத்துரையும்.

கஉக

(க-ரை.) அரசா டயாவை நினைக்கக்கடவா அய
வயாசசி கூடாவிடி லும் ஆநினைப்பு நீங்காருணம்
டடையதாம். (சு)

விதைவிட்டத தொலகா ருரவோர்புதையயடிற
பட்டுப்பா னேறுங் களிற்

(க-ரை.) யானை கணையால புணபட்டவிட சதும்
தளராமல் பெருமையைநிறுத்தும் அதபோல மன
வெழுசசி டடையா வருத்தம் வருத் திடத்தும் தள
ரார. (எ)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகதது

வள்ளிய மென்னுஞ் செருகரு

(க-ரை.) மனவெழுசசி இலலாதவா மதிப்பு
அடையா. (ப)

பரியது கூங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெழுடம புலிதாக் குறின.

(க-ரை.) யானை பெரிதும் கொம்புடையதும்
ஆனலும் புலிவினது அடிக்கு அஞ்சம். (ஃ)

உரமொருவர் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவாவது மனவெழுச்சி
யாம் அஃதிலலாதவா மரங்களுக்கு ஓப்பாவா.

காக-ம். அந்.—மடியின்மை.

அந்நாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்
போது சோம்புதல் அல்லாமையாம்.

கஉ௦ திருக்குறள்மூலமும்

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது
அவன் சோமபலாக்கெடும். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்ணு பவா.

(க-ரை.) தாமபிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்
டுவோர் சோம்பலை விடக்கடவா. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(க-ரை.) சோம்பல் உடையவன் குடியானது
கெடும். (ஈ)

குடிமடிந்து குற்றம்பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞ்றநி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவர்க்குக் குடியும்
கெட்டுக் குற்றங்களும்பெருகும். (ச)

கெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்
கெடுநீரா காமக் கலன்.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்
திரையும், கெடுவோர் ஏறும் மரக்கலங்களாம். (ஊ)
படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியு
டையார், மாண்பய னெய்த லரிது.

(க-ரை.) உலகு ஒருங்குடைய அரசர் செல்வம்
வலியவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயன் அடை
தல் இல்லை. (ஊ)

கருத்துரையும்.

ககக

இடிபுரிக் தெள்ளுஞ் சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞ்றநி லவா.

(க-ரை.) சோமபலுடையவர் பிறர் இகழும்சொல்
லைக்கேட்பா. (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்
னாக், கடிமை புகுத்தி விடும.

(க-ரை.) சோமபல அரசன் இடத்துத் தங்குமா
னால் இது அரசன் தன்னைப்பகைவருக்கு அடிமை

யாக்கும். (அ)
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை ஒழிக்க அவன்குடி-
யிலும் ஆணமையிலும் வந்த குற்றங்கள் அழியும்.
மடியிலா மன்னவ் எனய்து மடியுளந்தான்
ஈஅய தெல்லா மொருங்கு.

(க-ரை.) சோம்பல் இல்லாத அரசன் உலகம்
எல்லாம் அடைவான். (க0)

சுஉ-ம். அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை
உடையனாதலாம்.

அருமை யுடைத்தென்றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

ககஉ. றரு டருளமுலமும

(க-ரை.) தொழிலக்குறித்து அருமையென்றுதள-
ராதிருக்கவேண்டும், தளராமுயற்சி பெருமைதரும்.
வினைக்கண வினைகெட லோம்பல வினைக்கு-
றை, தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

(க-ரை.) தொழிலின் குறையைச்செய்யாதுவிட்-
டவரை உலகமவிட்டது ஆகையால் தொழிலில்
செய்கையற்று இருக்கையை விடக்கடவன. (2)
தாளாண்மை யெனனுந் தகைமைக்கட் டங்
கிறதே, வேளாண்மை யெனனுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேனமை முயற்சியினிடத்து
நிலைபெற்றது. (ங)

தாளாண்மை யில்லாதான வேளாண்மை பே-
ழகை, வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவன் உபகாரத்தன்-
மை பேழகை வாளபோலாம். (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான றனகே

ளிர, துன்ப துடைத்து என்றுத் துணை.

(க-ரை.) தனக்கு இன்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியைவிரும்புவோன உறவினா துன்பத்தைத் தாவரும் துணை. (ரு)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்சினமை யின்மை புகுத்தி விடும்.

(க-ரை.) முயற்சி செல்வத்தை வளாக்கும் அம் முயற்சி இல்லாமை தரிததிரத்தைக்கொடுக்கும், கருத்துரையும். ககந.

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் றுளுளா டாமரையி னாள்.

(க-ரை.) மூதேவி சோமபல் உடையவன் இடத்தில் இருப்பாள சீதேவி சோமபல் இல்லாதவன இடத்தில இருப்பாள். (௭)

பொறியினமை யாக்கும் பழிபன் றறிவறி தாள்வினை யின்மை பழி

(க-ரை.) யாவாக்கும் விதி இல்லாமை பழி ஆகாது முயற்சி இல்லாமை பழி ஆகும். (௮)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுயற்சித்த தக்க பலனைத்தரும். (க)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித் தாழா துளுறு பவா.

(க-ரை.) இடைவிடாது முயற்சிசெய்வோர் விதியையும் விவக்குவாரா. (க௦)

ககந-ம், அந்.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினு லாவது பொருளில்லாமையினாலாவது மெய்வருத தத்தாலாவது தனக்குத்துன்பம் வந்த இடத்து அதற்கு மனம் கலங்காமையாம்.

இடும்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தாவ தஃதொப்ப நில.

(க-ரை.) ஒருவன துன்பம் வருமபோது மகிழக்
கடவன அததுன்பத்தை நெருக்கக்கடவன. (க)
வெள்ளத் தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(க-ரை.) அறிவுள்ளவன் உள்ளத்திலே ஒன்றை
நினைக்கத் துன்பமெல்லாம் கெடும். (உ)
இடுமபைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடுமபைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

(க-ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்
பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர். (ங)
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடாப்பா டுடைத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை அடைந்த
துன்பமானது தானே துன்பப்படும். (ச)
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனை அடைந்த துன்
பமானது துன்பப்படும். (ஊ)
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றே
மென், றோம்புத றேற்ற தவர்.

(க-ரை.) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர்
வறுமையில் விசனப்படார். (க)

கருததுரையும்.

ககடு

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்
தைக், கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.

(க-ரை.) அறிவுடையவா துன்பத்தைத் துன்ப
மாகக்கொள்ளார். (ஏ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துள்
பத்தை இயல்பென்று நினைப்பவன் துன்பம் அடை
யான். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்
துட், மென்ப முறுத லிலன்.

(க-ரை.) இன்பம்வந்தபொழுது இன்பத்தை இச்
சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான். (க)

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னொருதன்
னென்னா விழையுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்ளுவா
னாகில் அவன் பகைவராலே மதிக்கப்படும் உயர்ச்சி
யை அடைவான். (க0)

அ ங் க விய ல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே
ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்
பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்
தகுகு நிருக்குறள்மூலமும

தொடங்கி அவவங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினா
சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவவாசனுக்குச்
சமானமாகிய அமைச்சரனது இயல்பு பதது அதிகா
ரத்தினாலே சொல்லாததொடங்கி முதலிலே அமைச்
சுச் சொல்லுகின்றா.

கூசு-ம். அந்.—அமைச்சு.

அந்தாவது அமைச்சனது தன்மை அதன்மை
அவன் குணங்களும் செயல்களுமாம்.

கருவியும் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) கருவியும் காலமும் செய்கையும் தொ
ழிலும் இவற்றை எண்ண வல்லவன் மந்திரி. (க)
வன்களை குடிகாத்தல கற்றறித லாள்வினை
யோ, டைந்துடன மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாமையும் ருடிகளைக்
காததலையும் கற்றறிதலையும் முயற்சியையும் உடைய
வன் மந்திரி. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தாப
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப்
பொருத்தச்செய்தலும் வல்லமை உடையவன் மந்
திரி. (ங)

கருத்துரையும்.

ககௌ

தெரிதலுந் தேர்ந்துசெயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு

(க-ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும்
ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி. (ச)
அறனறித தான்றமைந்த சொல்லாளனெஞ்
ஞானமும், திறனறிந்தான றேர்ச்சித் துணை.

(க-ரை.) தருமங்களை அறிந்துதொழில்செய்யும்
திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி. (ஞ)

மதிதுட்ப னாலோ டெடயார்க் கதிதுட்பம
யாவுள முனனிற் பவை.

(க-ரை.) புதிதுட்பத்தை உடைய மந்திரிகளுக்
குமுன் நிற்கும் ஆலோசனைகள் எவையுள்? (சு)
செயற்கை யறிந்தந் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் திறங்களை அறிந்தா
லும் உலகநடக்கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

அறிகொன் நறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருதான் கூறல கடன.

(க-ரை.) சொன்னவரது அறிவை அழித்துத்
தான் அறியாதினும் அரசனுக்கு உறுதியானவை
களைச் சொல்லுதல மந்திரியின் கடமையாம். (அ)
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ
வோ, ரொழுபது கோடி யுறும்.

ககஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மந்திரி ஒரு
வன் ஐழபதுகோடி படைவரிலும் கொடியன், (க)
முறைபபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவா.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம இல்லாத மந்தி
ரிகள் முன்பு ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு
அதை முடிவிலலாமலே செய்வார்கள். (க௦)

ககமீ. அநீ.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும்
வழியால் வார்த்தைசொல்ல வல்லவனாகுதலாம்.

நாகல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாகலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாகலம்போல வேறு
நலம் இல்லை. (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோமபல் சொலலின்கட் சோவு.

(க-ரை.) செல்வமும் கேடும சொல்லால்வருத
லால் மந்திரிகள் சொல்லினிடத்து சோவுவாராமல்
காக்கக்கடவர். (உ)

கேட்டாரப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளா
ரும், வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல.

(க-ரை.) கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும்
படிக்குச் சொல்வதே சொல்லாம். (உ)

கருத்துரையும். கருக

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினுஉங் கில.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தம்முடையவும் கேட்போ
ருடையவும் திறமைகளை அறிந்து சொல்லை சொல்
லக்கடவர். (ச)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்
சொல்லை, வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(க-ரை.) பிறா சொல்லுஞ்சொல்லை வெல்லுஞ்
சொல் இல்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.
வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்
கோடன், மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) பிறர் இச்சிக்கும்படி சொல்லிப் பிறர்
சொற்பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்ளை
யாம். (சு)

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெவலல யார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும் சோர்வு இல்
லாதவனும் அஞ்சாதவனும் ஆயே ஒருவனை வெல்
ல் அரிது. (ஊ)

விரைந்து தொழில் கேட்டு ஞாலநிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களை இனிதா
கச் சொல்லுதலில் வல்லமத்திரிகளைப்பெற்றால் உல
கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். (அ)

கச0 திருக்குறள்மூலமும்

பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல நேற்றா தவா.

(க-ரை.) குற்றமற்றவாத்தைகளைப்பேச அறியா
தவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள்.
இணரூழ்த்து நாளு மலரணையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தாரா.

(க-ரை.) கற்றதூல்களை விரித்துச்சொல்லாதவர்
கள் வாசனை இல்லாத மலருக்கு ஒப்பாவாரா. (க)

ககா-ம். அந்.—வினைத்துாய்மை.

அஃதாவது -செயப்பமும் தொழில்கள் பொருளை
மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழமுதந்து நல்லவை
ஆதலாம்.

துணைநல மாக்கக் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெலலாந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு துணை நன்மை செல்வம்
ஒன்றைத்தரும் தொழிலின் நன்மை வேண்டியவற்
றைத்தரும். (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தை
யும் தாராதொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டுமெ.
கருத்துரையும். கசக

ஒருதல வேண்டு மொளிமாழ்க்குஞ் செய்
வினை, யாஅது மென்னு மவா.

(க-ரை.) மேலாக ஆவோமென்று எண்ணுவோர்
கெடுதற்குக் காரணமானதொழிலை விடக்கடவா.
இடுக்கட் படினு மிளிவநத செய்யாரா
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாத அறிவினை உடைய
வர் துன்பம வரினும இழி தொழிலைச் செய்யாரா.

எற்றென் நிறங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நனது.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களைச் செய்யா
திருக்கக்கடவன் அவற்றைச் செய்வானாகிலும் பின்
செய்யாமை நல்லது. (ரு)

ரான்றாள் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோ பழிக்கும் வினை.

(க-ரை.) தாய்பசியைக்கண்டானுயினும் அதைக்
குறித்துப் பழிக்கும் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக்
கடவன். (சு)

பழிமலை தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் ஞரவே தலை.

(க-ரை.) பழியால் அடைந்த செல்வத்திலும்
பெரியோர் அதுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம். (எ)
கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தாராக் கவைதா
முடிந்தாலும் பிழை தரும்.

கசஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக்
கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன்
முடியினும் பின் துன்பந்தரும். (அ)

அழக்கொண்ட வெலலா மழப்போ மிழப்பி
னும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(க-ரை.) பிறன் அழக்கொண்டபொருள் யாவும்
தான் அழப்போகும் நல்வழியால் வந்தபொருள்கள்
முன் இழந்தானுயினும் பிற்பயன்கொடுக்கும். (சு)
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசு
மட், கலத்துணைர் பெய்திரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொ
ருளைத்தேடிக்காத்தல் பசியமண்பாததிரததுளளே
நீரைவார்த்துக் காத்தல் போலாம். (ஃ)

சுஎ ம். அந்.—வினைத்தீட்பம்.

அஃதாவது-பரிசுததமாகிய தொழிலை முடிப்பவ

ஐங்கு வேண்டெதாகிய மனவலிமையாம்.

வினைத்திட்டமென்ப தொருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய வெல்லாம பிற.

(க-ரை.) தொழில்வலிமை யென்று சொல்லப்
படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை
வலிமை அல்லவாம். (க)

ஊரொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
னறென்ப ராய்தவர் கோள். ௧

கருத்துரையும்

கசந

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும்
தொழிலைச் செய்யாமையும் அத்தொழில் பழுதாகில்
தளராமையுமாம். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்கதான்மை யிடைக்
கொட்கி, னெற்றா விழுமந தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைமறைத்து முடிவிலசெய்வதே
வலிமையாம் அது நடுவில் வெளிப்படுமாயில் துன்ப
பமாம்.

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல.

(க-ரை.) தொழிலசெய்வோமன்றல் யார்க்கும்
எளிதாம் அதைச் சொல்லியபடி செய்தல் அரிதாம்.
விறெய்தி மாணடார் வினைத்திட்டம் வேந்
தன்க, ணுறெய்தி யுள்ளபபடும்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது
அரசன் இடத்துப்பொருநதுதல் யாவராலும் மதிக்க
கப்படும். (இ)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண
ணியார், திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(க-ரை.) தொழில் வலிமை உடையவராகில்
நினைக்கப்பட்டபொருளை நினைததபடி பெறுவார்.
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெ
ருந்தேர்க், கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

(க-ரை.) உலகம் தோங்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை உடையது அத னுல் வழிவுகண்டு ஒருவரை இகழலாகாது. (எ) கலங்காது கண்ட வினைக்கட் னெங்காது தூக்கங் கழிநது செயல

(க-ரை.) மனம் தெளிந்தது செய்யத்துணிகத தொழில் இடதது ஆலசியம் இலலாமல் அததொழிலைச் செய்யக்கடவா. (அ)

துன்ப முறவரினும் செய்க துணிவாற்றி யின்பம் பயக்கும வினை

(க-ரை.) துன்பமவரினும் துணிவுடன் இன்பம் தரும் தொழிலைச்செய்யக்கடவா. (க)

எனைத்திப்ப மெய்தியத் கணனும் வினை த திப்பம், வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(க-ரை.) உயாநதோ தொழில் வலிமையை விருமபாத மந்திரிகளை மதியா. (கௌ)

சா.அ.ம். அந்.—வினை செயல்வகை.

அந்நாவது - வலிமையுடைய மந்திரியானவன் தொழிலைச் செய்யும் திறமாம்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை.) ஆலோசனைக்கு எல்லையாவது துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னால் ஆலசியப்படுதல் குற்றம். (க)

கருததூரையும்.

கச்சடு

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பரல தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் வினை.

(க-ரை.) ஆலசியமாகச்செய்யும் தொழில்களை ஆலசியமாகச் செயற்கடவன விரைவாகச் செய்யும் தொழில்களை விரைவாகச் செய்யக்கடவன்.

ஒலனும்வா யெலலாம வினைநனறே யொல
லாக்காற், செலனும்வாய் ரோக்கிச செயல

(க-ரை.) குறறம் கூறும் இடத்தெலலாம தன்
முத்தல நல்லது அது கூடா இடத்து முன்று உபா
யங்களால் செய்யக்கடவன. (௩)

வினைபகை யெனநிரணடி னெசச நினைபுங்
காற், நியெச்சம் போலத் தெறும்.

(க-ரை.) தொழில் பகை இவை இரண்டின்
குறைவுகள் அக்கினியினது குறைவுபோல்வளாகது
கெடுக்கும். (௪)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைநது
மிருகர வெண்ணிச செயல.

(க-ரை.) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொ
ழிலும் இடமும் இவவைவந்தும் நினைத்துத் தொழில்
செய்யக்கடவன. (௫)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பாரத்துச் செயல்.

(க-ரை.) முயற்சியையும் இடையூற்றையும் பய
னையும் ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன். (௬)

கசுசா நிருக்துறந்முலமும

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யங்
வினை, என்னநிவா னுள்ளய கொளல.

(க-ரை.) தொழிலை செயயத்தொடங்கினவன்
செய்யும் முறைபாடு அத்தொழிலின் ஊன்பாட்
டை அறிதல. (௭)

வினையான் வினையாகுகி கொட னனைகவுள்
யாணையாலயாணையா, ந நுறு

(க-ரை.) தொழிலாவே தொழிலை முடித்துக்
கொளனக்கடவன இது யாணையா யாணையால் கட
டியதை உபாயம். (௮)

கட்டாக்கு நல்ல செயலின் வினாக, நதே
பொட்டாடை யொட்டாக கொளல

(க-ரை.) பணைகளைச் சீர்தேக்கி ஆக்கிகொள்ளுதல் சீக்கர்களுக்கு நல்லபயனைச் செய்தவனுள் நல்லது. (க)

உறையிறியா குணனெங்க லஞ்சித் குறைபெயிற், கொள்வா பெரியார்ப பணிநது.

(க-ரை.) ஆறும் இடம்கிறியாராகிய மந்திரிகள் பணைவர் ஏறித்த இடத்துப் பணிகளுக்கொளவா.

சு.சு.ம். ௮௩.—நூது.

அந்தாவது பொருத்தல பிரித்தலகளுக்கு வேள்
றரசா இடத்தே தூதுசெலவோது தன்னையாம,
கருத்தனாயும் கசள்

அன்புடைநாயானா குர பற்றித்தல வேந்த
யாம, பண்டிடைமை தூதுரைப்பான பணா |

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியில் பிறத்தலும் அரசா
விரும்பும் குணமும் உடையதாதல தூதன இலக்
கணம். (க)

அன்பறிவா ராப்பத சொலவனமை
தூதுரைப்பாட, மிளறி யமையாத மூன்று

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வனமை இவை
தூது சொல்வோது குணங்களாம். (உ)

தூலாரு ணுலவல்ல அருதல வேலாருள்
வென்றி வினைபுரைப்பான பண்டி.

(க-ரை.) தூதனுக்கு இலக்கணமாவதும்த்திரிகள்
இடத்து வல்லவன் ஆகுதல. (ங)

அறிவுரு வாராய்த கல்வியிம மூன்றின
செறிவுடையான செலக வினைக்கு

(க-ரை.) அறிவு ௦ ருவு கல்வி இவற்றை உடைய
அன தூது செல்லக்கடவன். (ப)

தொகர சொல்லித் தூவாத நீக்கி கசத்
சொல்லி, நன்றி பயப்பதாந தூது.

(க-ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல்
லை நீக்கி மெழிச்சொல்லியும் அரசனுக்கு நன்மை

செய்பவனே தூதன். (19)
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலசெலலிக் கா
லத்தார், நக்க தறிவதாந் தூது.
கசஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நீதி நூல்க்கற்றுப் பகை அரசா மனம
கொளச்சொல்லி அஞ்சாதவனாய் காலத்திறகு ஏற்க
உபாயம் அறிபவனே தூதன். (சு)

கடனறிந்து காலங்கருதியிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை

(க-ரை.) முறைதெரிந்து சமையம்பாரததுத தக்க
இடம் அறிந்து எண்ணிச் சொலபவனே தூதரில
தலைமை உடையவன். (ஏ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமையிம்முன்
றின், வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு.

(க-ரை.) சுததமும் துணையும் துணிவும் சத்திய
மும் இந்நான்கும் தூதன் இலக்கணமாம். (அ)

விடுமாற்றம் வேரதர்க் குரைப்பான் விடுமாற்
றம், வாய்சேரரா வன்க ணவன்

(க-ரை.) தன் அரசன் வாரததையை வேற்றா
சர்க்குச் சொல்லுதற்கு உரியவனே தூதரில வலிய
வன். (க)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்
றாசனுக்குத் தன் அரசன் சொல்லைச்சொல்பவனே
தூதன். (க0)

எ0-ம், அதி.—மன்னஞ்சேர்ந்தோழகல்.

அஃதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்
கும் விதமாம்.

அகலா தனுக்காது தீக்காய் வார்போலக
விகலவேந்தர்ச் சோந்தொழுகு வார

(க-ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தர் இ
டத்து அகலாமலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.
மன்னா விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந தரும.

(கரை.) தமது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை
விரும்பா திருத்தல் மந்திரிகளுக்கு அவரால் செல்
வம உண்டாம். (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல கடுத்தபின்
நேற்றுதல் யாக்கு மரிது.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வா
ராமல் காக்கக்கடவர் தம் அரசா சந்தேகிததபின்
அவரைத்தெளிவித்தல் அரிது. (ங)

செவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்
தொழுக, லான்ற பெரியா ரகந்து.

(க-ரை.) மந்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில்
ஒருவன் செவியில் சொல்லுதலையும் ஒருவனைக்
கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன். (ச)
எப்பொருளு மோரார் தொடராமற் றப்
பொருளை, விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை.) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளா
மலும் அதைவினவாமலும் இருந்து அவன்சொல்
வதை மந்திரிகள் கேட்கக்கடவா. (டு)

உரு0 திருக்குறள்மூலமும்

குறிப்பிந்து காலங் கருதி வெறுப்பே
வேண்டி வேடபச் சொல்ல.

(க-ரை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெ
றுப்பிலலாத வறறையும் வேண்டுவன வறறையும்
சொல்லக்கடவா. (ஊ)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல.

(க-ரை.) அரசன் விருமபிய வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாத வற்றை அவன்கேட்டாலும் மந்திரி சொல்லாத விடக்கடவன. (எ)
இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார ின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும.

(க-ரை.) மந்திரிகள் அரசரை இனையவா எழுது சாதி யார என்று இகழாமல் மதிக்கக்கடவர். (அ)
கொளபபட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்
ளாத செய்யார, துளக்கற்ற காடலி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையவா அரசனாலே மதிக்கப் பட்டோம என்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார. (க)
பழைய மெனக்கருதப் பண்பலல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழையமேயாம் என்று நினைத்து இயலா அல்லாதவற்றைச் செய்யும் உரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும்.
கருத்துரைபும். கருக

எக-ம. ௨௩.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதலாம்.

கடருமை கோர்க்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்
ஞான்று, மாருநீ வையக் கணி

(க-ரை.) அரசன் குறிப்பை அறிவிற மந்திரி உலகத்தார்க்கு ஆபரணம் ஆவான. (க)
ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல.

(க-ரை.) மனதின் இடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன. (உ)
குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுதுங் கொளல.

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை கேண்
மென கொடுத்ததுக்கொளக்கடவா. (௩)

குறித்தது கூறாமைக்கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரணையரால வேறு

(க-ரை.) மனநில் தினைத்ததைச் சொல்லாமல்
அறியவல்லவரோடு அறியமாட்டாதவரை வழுவால்
வகுப்பினும் அவா அறிவால் வேறாவா. (௪)
குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பபுததவோ கண.

கடுஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறா குறிப்பை அறியாவிடில்
கண்கள என்னபயனைத்தரும்? (இ)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம.

(க-ரை.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணாடி
போல ஒருவன்மனத்தின்குணத்தைமுகமகாட்டும்.
முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவுப்
பினுவ, காயினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) உயிரானது விரும்பினாலும் வெறுத்
தாலும் தான அறிந்த முன்னேநிற்கும் முகம்போல
அறிவும்கூந்தது வேறு இல்லை. (ஈ)

முகநோக்கிநிற்க வமையு மகனோக்கி
யுற்ற துணாவாப பெறின்

(க-ரை.) மனதைக் குறிப்பால் அறிந்து உற்றத
தை அறிவாரைப்பெற்றால் அவாமுகமபாத்து நிற்
கப்போதும். (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங்
கண்ணின, வகைமை யுணர்வாப பெறின்.

(க-ரை.) கண்ணின் தன்மையை அறியவல்ல
மத்திரிகளை அரசாபெற்றால் அவாக்குப்பகையையும்
நட்பையும் கண்காட்டும். (க)

துண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்
காற், கண்ணலல தில்லை பிற.

(க-ரை.) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கோலாவது
அவாகள் கண்களே அல்லாமல் வேறில்லை. (கௌ)
கருத்துரையும. கருட

எஉ-ம். அந்.—அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனோடருந்த சபை இயல்பை
அறிதலாம்.

அவையறிந் தாராய்நது சொல்லுக சொல்
லின், றொகையறிந் தாய்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின் தொகையை அறிந்தவர்
சபை அறிந்து சொல்லக்கடவா. (க)

இடைதெரிநது நன்குணர்நது சொல்லுக
சொல்லி, னடைதெரிந் தன்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின் நடை அறிந்தவா சமையம்
அறிந்து சொல்லக்கடவா. (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவா
சொல்லின், வகையறியார் வல்லதூஉ மில.

(க-ரை.) சபை அளவை அறியார் ஆகிப் பேசு
மேற்கொள்பவா சொல்லின்வகை அறியார். (ங)

ஒளியாரமுன் னொள்ளிய ராதல வெளியார்
முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல.

(க-ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவா
ளிகள் ஆகக்கடவா, அறிவிலலார சபைமுன்னே
அறிவிலலார ஆகக்கடவா. (ச)

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண
முந்து கிளவாச் செறிவு.

கருட நிருந்குறள்முலமும

(க-ரை.) அறிவுடையோர் சபையில் அவா முன்
ன முன்னறைச் சொல்லாத் அடக்கமானது நன்மை
வெல்லாவற்றுள்ளும் நலலது. (ரு)

ஆற்றி விடாதளாக தந்தீற விபனபுல
மேற்றுணாவா முன்ன ரிழுக்கு

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவன் இழுக்குப்
படுகல நலவழியில் நின்றவன தீவழியில் விழுந்
திற்போலும். (சு)

கற்றறிந்தார கலவி விளக்குங் கரடறச
சொற்றெறிதல வலலா மகந்து

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவா சபையில் கற்ற
வா கல்வி விளங்கும். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல வளாவ
தன, பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவா ஒன்றைச்
சொல்லல பாத்தியில் நீவிட்டாற்போலும். (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாதுஞ் சொல்லற்க நல
லவையு, ணனாரு சொலச்சொல்லு வார.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச்
சொல்பவர் புல்லாசபையிலே மறந்தும் சொல்லா
திருக்கக்கடவா. (க)

அங்கணநது ஞங்க வாரிழ்தற்றூற் றங்கணத்த
ரலலார்முற் கோட்டி கொளல.

(க-ரை.) தம் இனத்தா அல்லா சபையில் ஒன்
றும் சொல்லாது இருக்கக்கடவன சொல்லாதல்
சேற்றுள்வீழ்ந்த அயிர்தம் ஒக்கும். (க0)

கருத்துரையும்.

கருடு

எக. ம். அந். -வுவையுந்ரமை.

அந்தாவது-சொல்லுதற்கு உரியசடையை அறிந்து
சொல்லுங்கல அத்தற்கு அஞ்சாமையாம்.

வகைபயிதது வல்லவைய வாய்சோரார சொல
லின, ஞெகைபயித தூயமை யவா.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவா
சபையினது வகையை அறிந்து பிறைபடச்சொல
லார. (க)

கற்றாழுட் கற்று ரௌபபடுவா கற்றாற்றாற்
கற்றா செலச்சொல்லு வா

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்
வல்லவா கற்றவா எல்லாருளாரும் கற்றவா என்று
சொல்லப்படுவா. (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவா.

(க-ரை.) பகையின் இடத்து அஞ்சாது இறக்க
வல்லவா பலர் சபையின் இடத்து அஞ்சாது பேச
வல்லவர் சிலர். (ங)

கற்றாழுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருணா மிக்க கொளல்.

(க-ரை.) கற்றவாழுன் கற்றவற்றைச் சொல்லித்
தாம் கற்றவைகளினும் மேலானவற்றைக் கற்றவரி
டத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர். (ச)

கடுகா திருக்குறள்மூலமும

ஆற்றி னளவறிநது கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற பொருட்டு.

(க-ரை.) வேற்றரசாசபையில் அஞ்சாது எதிர்
மொழி கொடுத்தற பொருட்டிச் சொல இலக்கண
வழியால் அளவைதூல் அறிந்து மந்திரிகள் கற்கக்
கடவாகள். (ரு)

வாளொடென் வன்கண்ண ரலலாக்கு
நூலொடென, னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு.

(க-ரை.) செளரியம இல்லாதவாக்கு வாளாயுதத்
துடன் என்னசமபந்தம் உண்டு? அதபோலக் கற்ற
வர் சபைக்கு அஞ்சுவோர்க்கு நூலோடு என்ன சம்
பந்தம் உண்டு? (க)

பகையகத்துப் பேழைக யொள்வா னவைய
கத், தஞ்சு மவன்கற்ற நூல.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சுவோன கற்றதூல் பேழை
கையில் இருக்கும் வாளை ஒப்பாகும். (எ)

பல்லவை கற்றும் பயயிலரே நலலவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பலதூல்களைக் கற்றாராயினும் பயன் இல்லாதவராவார். (அ)

கல்லாதவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து நல்லா ரனையஞ்சு வார்.

(க-ரை.) கற்றிருந்தும் கற்றவர்களைக்கு அஞ்சு பவர் கல்லாதவரிலும் கடையராவார். (க)

கருத்துரையும்.

கடுள

உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ் சிக், கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல் லாதவர் உயிரோடிருநதும் இறத்தவரோடு ஒப்பா.

எசு-ம். அந்.—நாடு.

அஃதாவது - இவ்வித வளப்பங்களை உடையது நாடாம்.

தள்ளா விளையுஞ் தக்காருந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சோவது நாடு.

(க-ரை.) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழ்வதே நாடாம். (க)

பெருமபொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங் கேட்டா, லாற்ற விளைவது நாடு.

(க-ரை.) அளவு இல்லாப் பொருள் உடைமை யால் பிறரால் இச்சிக்கத்தக்கது. ஆகி அழிவு இன் மை பொருந்தி மிகவிளைவதே நாடாகும். (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற், கிறையொருங்கு நோவது நாடு.

(க-ரை.) பிறநாட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போ து அவற்றைத்தாங்கித் தன் அரசனுக்கு இறைப்

பொருள் முற்றும் தருவதே நாடாம். (உ)
உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.
கடுஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பசியும் பிணியும் பகையும் சேராமல் இருப்பது நாடாகும். (உ)

பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந தலைக்குற, கொலகுறுமபு மிலலது நாடு.

(க-ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைதொழிற் குறும்பரும இல்லாததே நாடாகும். (ந)
கேடறியாக் கெட்ட வீடததும வளங்குன்றா நாடெனப் நாட்டிற் றிலை.

(க-ரை.) கேடில்லாததும் வளங்குன்றாததுமான நாட்டை எல்லாநாட்டிலும் முதனமையான நாடு என்பர். (க)

இருபுனலும் வாய்நத மலையும் வருபுனலும் வலலரணு நாட்டிற் குறுபபு

(க-ரை.) நீரும் மலையும் மலையில் வருநீரும் நகரும் நாட்டிற்கு உறுபபாம். (ஏ)

பிணியின்மை செலவம் வினையின்ப மேம மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைநது.

(க-ரை.) நோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர் வினையும் இன்பமும் காவலும் இவவைந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும். (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடலல நாட வளத்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை நாடு என்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத் தருநாடுகள் நாடுகளல்ல. (க)

கருத்துரையும். கடுக

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமை விலலரத நாடு.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது

எல்லாநிறைவு உள்ளதாயினும்பிரயோசனம் இல்லை.

எரு-ம். ௧௩.—அரண்.

அஃதாவது-இன்னன்ன தனமையை உடையது அரணும்.

ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவாக்கும பொருள்.

(௧-ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்கு
ம தனனை அடைந்தோர்க்கும சிறந்தபொருளாகு
ம. (௧)

மணிரீரு மன்னு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண.

(௧-ரை.) நீரையும் வெளியிலத்தையும் மலையையும்
காட்டையும் உடையது கோட்டையாம். (௨)
உயர்வகலத் திணமை யருமையிக் நான்கி
னமைவர னென்றுரைக்கு னால.

(௧-ரை.) உயர்வு அகலம் வலிமை அருமை இந்
நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலைக்கோட்டை
வன்று சொல்லுவர். (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகியுறுபகை
பூக்க மழிப்ப தரண்.

௧௪௦ திருக்குறள்மூலமும்

(௧-ரை.) காக்கும் இடம் சிறிதாய்ப் பார்த்த இடம்
உடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே
கோட்டையாம். (௪)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்ட கூழ்த் தாகியகத்
தாரு நிலைக்கெளிதாரீர தரண.

(௧-ரை.) பகைவர் கொள்ளுதற்கு அரிதாய்ப்
பலவகை உணவை உடையதாய் உள்ளிட்டோர்
போர்நிலைக்கு எளியதாகியகுணம் உடையதே கோ
ட்டை. (௫)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு

கல்லா ஞடைய தரண்.

(க-ரை.) எல்லாப்பொருளும் உள்ளதாய் வீரரை உடையது கோட்டை. (க)

முற்றியு முற்று தெறித்து மறைப்பிடுத்தும பற்றற் கரிய தரண்.

(க-ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர்செய்தும் சேழறைபெற்றும் பிறரால் கொள்ளாதற்கு அரியது கோட்டையாம். (எ)

முற்றாற்றி முற்றி யவனையும் பற்றாற்றிப் பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்த்தவரை தன் இடத்து இருந்தவர்பற்றி, வெல்வதே கோட்டையாம். முனைமுகத்து மாற்றலர் சரய வினைமுகத்து விறெய்தி மாண்ட தரண்.

கருத்துரையும்.

ககக

(க-ரை.) போர் இடத்துப் பகைவர்கடெத்தொழில் இடத்துப் பெருமை உடையது கோட்டை. எனைமாட்சித் தாகியக்கண்ணும் வினைமாட்சி யிலலாக ணிலல தரண்

(க-ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை உடையதா இருந்தும் தொழில் பெருமை இல்லாதவர் இடத்துப் பயன் இல்லை. (கௌ)

எசு-ம். அதி.—பொருள்செயல்வகை.

அஃதாவது—இவ்வித உகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(க-ரை.) மதிக்கப்படாதவரையும் மதிக்கப்படச் செய்யும் பொருள் அல்லாமல் ஒருவாக்கு வேறு பொருள் இல்லை. (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செல்வ
ரை யாவரும் புகழ்வர். (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருள
றுக்கு, மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானது பகை
என்னும் இருளைக் கெடுக்கும். (ங)

ககஉ இருக்குறள்மூலமும்

அறனீறு மின்பமு மீனூர் திறனறிக்க
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(க-ரை.) குற்றம் இல்லாமல் வந்தபொருளா
னது தரும்த்தையும் இன்பதையும் தரும். (ச)
அருளோடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்
கம், புல்லா புரள விடல.

(க-ரை.) அருளோடும் அன்போடும் வாராதபொ
ருளை அரசா நீக்கக்கடவா. (இ)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்
னாத். தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(க-ரை.) உடையவா இல்லாப் பொருளும் கூங்
கப்பொருளும் பகைவரைவென்று திறைகொண்ட
பொருளும் அரசன் பொருளகளாம். (ஈ)

அருளென்னு மன்பிள் குழவி பொருளென்
னுஞ், செவ்வச் செவிலியா லுண்டு.

(க-ரை.) அன்பால் ஈன்றிடப்பட்ட அருளென்
னும் குழந்தையானது பொருள் எனனும் செவிலித்
தாயால் வளரும். (ஐ)

குன்றேறி யாண்பபோ கண்டற்றூற் றன்
கைத்தொன், துண்டாகச் செய்வான் வினை.

(க-ரை.) தன்பொருள் இருக்க ஒருதொழிலைச்
செய்பவன் செய்கையானது மலைமேல் ஏறி யாண
கள் போரைக்கண்டதை ஒக்கும். (அ)

கருத்துரையும்.

ககங.

செய்க பொருளைச் செலுநர் செருக்கறுக்கு
மென்கதனிற் கூரிய தில்.

(க-ரை.) திரவியத்தைச்சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்
திரவியம் பகைவா செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுத்
மாம். (க)

ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்
பொரு, னேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(க-ரை.) நல்வழியால் வரும்பொருளை மிகவும்
உண்டாக்கினவாகருத் தருமமும் இனபமும் எளி
யனவாம். (க௦)

எள ம். அந்.—படைமாட்சி.

அந் தாவது-சேனையினது தன்மையாம்.

உறுப்பமைந தூறஞ்சா வெலபடை வேதன்
வெறுக்கையு ளெலலாந் தலை.

(க-ரை.) பேரில அஞ்சாது நின்று வெல்லும்
படையானது அரசன் செல்வம் ஞாவற்றிலும் தலை
மையானது. (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்
துத், தொல்படைக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் செளரிய
மானது அரசன் பழையசேனைக்கு அல்லது மற்ற
வர்க்கு இல்லை. (உ)

ககச திருக்குறள்மூலமும்

ஒளித்தக்கா லென்னு முவரி யெளிப்பகை
நாக முயிரப்பக் கெடும்.

(க-ரை.) எலிகள் கூடிச் சத்தித்தால் பாம்புக்கு
என்ன துன்பம்வரும்? பாம்பு மூச்சுவிட்ட, அளவில்
எலிகள் அழியும். (க)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(க-ரை.) போரில் கெதெல் இல்லாமல் பழைமையாக வந்த செளரியம் உடையதே அரசனுக்குப் படையாம். (ச)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்பிற்ரு மாற்ற லதுவே படை.

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டு வரினும் எதிரின்று தாங்கும் வலிமை உடையதே படையாம். (ரு)

மறமான மாணாட வழிச்செலவு தேற்ற மெனநான்கே யேமம படைக்கு.

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும் நல்வழிச் செய்கையும், நம்பிக்கையும் ஆகிய இந்நான்கு குணமும் சேனைக்கு அரண் ஆகும். (க)

தார் தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த போரதாங்குந் தன்மை யறிந்து,

(க-ரை.) தன்மேல் வந்தபோரை விலக்கும் உருப்பை அறிந்து பகைவர் தூசிப்படையைத் தடுத்துச் செல்வதே படையாம். (எ)

கருத்துரையும்.

ககரு

அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெனினுந் தானே படைத்தகையாற் பாடு பெறும.

(க-ரை.) சேனையானது செளரியமும் உலிமையும் இல்லை ஆயினும் பொலிவினாலே பெருமையை அடையும். (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மிலலாயின வெல்லும படை.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும வறுமையும் இல்லாவிடின சேனையானது பகையைவெல்லும். நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே தலைமக்க எரிவழி மில.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக உடைத்தாயினும் படைத்தலைவர் இல்லா இடத்துப் போரில் சில்லாது. (க௦)

அஃதாவது-சேனையினது மறமிகுதியாம்.

என்னேமுன் நிலலன்மின் நெய்வீர் பல
ரெள்ளே, முன்னின்று கன்னின் நவர்.

(க-ரை.) பகைவரே! எந்தலைவர்முன் நின்று
வெல்லாது இறந்தவர் பலர் ஆதலினால் நீங்கள் உயி
ரோடு இருக்கவிரும்பினால் அவர் முன் நில்லாதீர்
கள். (க)

கககக கிருக்குறள்மூலமும்

கான முயலெய்த வமபினில யானே
பிழைத்தவே லேநத வினிது.

(க-ரை.) முயலை எய்த அம்பை ஏற்றுதலைப்பார்க்
கிலும் யானையை எய்து தப்பிய அம்பை ஏந்துதல்
நலவது. (உ)

பேராண்மை யென்ப தறுகடுணான் றுற்றீக்கா
லுரான்மை மற்றத னெஃகு

(க-ரை.) பகைவரைவெல்லும் மறமானது மிகுந்
த ஆண்மையாகும் அப்பகைவாக்குத் தாழ்வுவந்த
காலத்து உதவுதல் கூாமையாகும். (ங)

கைவேல களிற்றொடு போககி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும்

(க-ரை.) கைவேலை யானைமேல் ஏறித்துவருபவன்
தன்மெய்வேலைப்பிடுகதி மகிழ்வான். (ச)

விழித்தகண் வேலகொண் டெறிய வழித்தி
மைப்பி, னோட்டன்றோ வன்க ணவாக்கு.

(க-ரை.) கோபிததுப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு
எறிய இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா? (ஊ)
விழுபுண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குநதன் னானே யெடுத்து.

(க-ரை.) சுத்தவீரனானவன் போசெய்யப்படா

த நாளை வீண்டாள்ளென்று எண்ணுவான். (சு)
 சமுலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
 கழல்யாப்புக் காரினை நீர்த்து.
 கருத்துரையும். கசுஎ

(க-ரை.) புகழைவிருமபி உயிரைவிருமடாதவா
 வீரக்கழலைக்கட்டுதல அவாகரு ஆபரணமாம். (எ)
 உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
 செறினுஞ்சொ குன்ற விலா.

(க-ரை.) தமமுயிர்க்கு அஞ்சாது போர்செய்யும்
 வீரா தமமரசன கோபிக்கினும் வீரம குறையா.
 இழைத்த திகவாமைச் சாவா ரை யாரே
 பிழைத்த தொறுக்கிற் பவா.

(க-ரை.) சபதப்படி போரில் சாகும் வீரரை இகழ்
 பவா யா? (சு)

புரந்தராகண் ணீர்மலகச் சாகிற்பிற் சாக்கா
 டுராநதுகோட் டக்க னுடைத்து.

(க-ரை.) வீரர்கள் அரசா கண்கள் நீர ததும்பப்
 போரில் இறந்தால அவவிறத்தல்கொள்ளதக்கது.

எசும். அந்.—நட்பு.

அஃதாவது-இன்னவிதமாய் நடப்பது நட்பாம்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
 வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(க-ரை.) நட்பைப்போல சம்பாதித்தற்கு அரிய
 பொருள் எவை இருக்கின்றன? (சு)
 நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
 பின்னீர பேதையார் நட்பு.

கசுஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறை போல வளரும் அறிவில்லார் நட்பு நிறைசந்திரன் போல் குறையும். (உ)

நவீனோறு நூனயம் போலும் பவீனோறும் பண்புடை யாளா தொடர்பு.

(க-ரை.) நம்துணம் உடையவா நட்பானது பழக் கும்தோறும் நூல் பயனகொடுத்தல் போலாம். (ங) நகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) நகைக்குமபொருட்டு அல்ல சிநேகம் செய்தல் புத்திசொல்லும் பொருட்டே. (ச) புணர்ச்சி பழகுதல வேண்டா வுணர்ச்சிதர னட்பாங் கிழமைதரும்

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒத்த அறிவே சிநேகம் தரும். (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு.

(க-ரை.) முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகம் அல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம். (சு) அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(க-ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழி யை நடத்தித் துன்பத்தை அனுபவிப்பதாம். (ஊ)

A 5

கருத்துரையும். கககக

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(க-ரை.) ஆடைகுலைந்தவன் கைபோலத் துள் பத்தை நீக்குவதே நட்பாம். (அ)

நட்பிற்கு விற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட் பினறி, யொலலுமவா யூன்று நிலை.

(க-ரை.) நட்பிற்கு அரசிருக்கை யாதென்றால் ஏநாளும் தாங்கும திணமையாம். (ஈ)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மென்று

புனைபிறும புலலென்னு நட்பு

(க-ரை.) இவா எனக்கு இவளைவு அன்பினர்
நாங்கள் இவாக்கு இவளைவு அன்பினர் என்று
சிறப்பிக்கில் சிறேகம் சிறிதாம். (40)

அ0-ம், அந்.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம்
உடையவரை ஆராய்ந்து அறிந்துசிறேகம் வேண்
டுதலாம்.

நாடாது நட்டவிற கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) சிறேகப்பவர்க்குச் சிறேகத்தின் சிறே
கத்தை விடுதல் இல்லை ஆராயாமல் சிறேகத்தல்
போல் கேட்டடைத்தருவது ஒன்றில்லை. (41)

கள0 திருக்குறள்மூலமும்

ஆபந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேள்மை
கடைமுறை, தான்சாந் துயரந தரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிறேகம் சா
வதற்கு ஏதுவான துன்பம தரும். (42)

குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்று
வினனுமறிந் தியாங்க நட்பு.

(க-ரை.) குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்
றத்தையும் அறிந்து நட்புச் செய்யக்கடவன். (43)
குடிப்பிறந்து தன்குட பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்துவ கொளலவேண்டு நட்பு

(க-ரை.) உயாகுலத்தில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்ச
பவனைப் பொருள் கொடுத்தும் சிறேகம் கொள்ளக்
கடவன். (44)

அழச்சொலவி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வலலரா நட்பாய்ந்து கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச்செய்ய நினைத்

தால் அழும்படி சொல்லி விலக்கியும் பாங்கனைச் செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர். (டு)

கேட்டினு முண்டோ நுறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(க-ரை.) கேட்டின் இடத்தும் சிநேகரால் பெறப் படும் நல்லறிவு உண்டாம். (சு)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

சுருத்துரையும்.

களக

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இலாபமென்று சொல்லப் படுவது அறிவு இல்லா சிநேகத்தை விடுத்தல். (எ)
உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க னாற்றறுப்பார நட்டி

(க-ரை.) மனம தளரும் தொழிலைச் செய்ய நீனை யாது இருக்கக்கடவா துணபத்தில் கைவிடுவோர் நட்டைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவர். (அ)
கெடுங்காலேக் கைவிடுவார கேண்மை யடுங்
காலே யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும.

(க-ரை.) கெடுங்காலத்து கைவிடுவோர் நட்பா னது இயமன கொலலும் காலதது நினைக்கினும் உள்ளத்தைச்சுடும. (ஆ)
மருவுக மாசற்றார கேண்மை யொன்றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார நட்டி.

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக் கடவன் ஒப்பில்லார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத் தாகினும் விடக்கடவன். (க0)

அரு-ம். அநீ.—பழமை.

ஆஃதாவது-நட்பினரது பழைமையாம் தன்மை பற்றி அவாசெய்த பிழைகளைப் பொறுத்தலாம்.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யானுங்
 கிழமையைக் கீழ்த்திடா நட்பு.
 களஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பழமை என்று சொல்லப்படுவது யா
 து எனில் பழமையோ செய்தவற்றைச் சிதை
 யாமல் கொள்ளும் நட்பாம். (க)
 நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
 குப்பாதல சான்றோ கடன்.

(க-ரை.) சிநேகத்திற்கு அவயவமாவன் சிநேகர்
 உரிமையால் செய்தவையாம். (உ)
 பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
 செய்தாங் கமையாக் கடை.

(க-ரை.) நட்பினா செய்தவைகளுக்குத் தாம்
 செய்யாவிடத்து நட்பு என்ன பயன்செய்யும்? (ங)
 விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பா கெழுத
 கைபாற், கேளாது நடட்டா செயின்

(க-ரை.) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாதுசெய்
 தால் அறிவுடையோர் அதனை விரும்புவர். (ச)
 பேதைமையொன்றோ பெருங்கிழமை யென்
 றுணர்க, நோதக்க நடட்டா செயின்.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்
 தால் அது மிகுந்த உரிமையாம். (ஞ)
 எலலைக்க ணின்றூ துறவரா தொலையிடத்
 துந், தொலலைக்க ணின்றூ தொடர்பு.

(க-ரை.) நட்பிலே நின்றவர் பழமையோர்
 சிநேகத்தைவிடார். (க)
 அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(க-ரை.) பழையமையான நட்பினை உடையவர்
பிறர் அழிவானவற்றைச் செய்தாலும் அன்பை விட்
டு அகலார். (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல
லார்க்கு, நாளிழுக்க நடடார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவர்க்கு
நட்பாளர் பிழையைச் செய்தால் அது பயன்பட்ட
நாளாம். (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅ விழையு முலகு.

(க-ரை.) பழைய சிநேகா நட்பை விடாதவரை
உலகம் இச்சிக்கும. (க)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைபிரியா தார்.

(க-ரை.) பழைய சிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்கா
தவர் பகைவராலும் இச்சிக்கப்படுவர். (கௌ)

—
, அ2-ம். அ3.—நீர்ப்பு.

—
அ3. தாவது-திக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.

—
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(க-ரை.) நற்குணம் இல்லாதவரது நட்பானது
பெருகுதலினும் சிறகுதல் இனிதாம். (க)

களச திருக்குறள்மூலமும்

உறினட்டறினொரு மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(க-ரை.) செவ்வம் வந்த இடத்துச்சிநேகித்து
அது இல்லாத இடத்துக் கைவிடுவோர்களது சிநே
கம் பெற்றால் என்ன? அற்றால் என்ன? (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(க-ரை.) நட்பினபயனை எண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவா. (ங)
அமாகத் தாற்றறுங்குங் கல்லாமா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை.

(க-ரை.) போர்க்களதலி விட்ப்போவோர்
நட்பிலும் தனிமையாக இருத்தல் நல்லது. (ச)
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தளி னெய்தாமை நன்று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீ நட்பானது ஒரு
வனுக்கு உண்டாதலினும் இல்லாதிருக்கைநல்லது.
பேதை பெருங்கழிஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதிண்மை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) அறிவு இல்லாதவரது நட்பைப்பார்க்
கிலும் அறிவு உடையவரது பகை நல்லது. (சு)
நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரார்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

கருத்துரையும்.

களடு

(க-ரை.) நகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பைவிட பகை
க்கு ஏதுவாகிய நட்பு நல்லதாம். (ஏ)
ஒலலுங் கரும் முடற்று பவாகேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல.

(க-ரை.) தமமாலே முடியும் தொழிலை முடியா
தாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்
கடவர். (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொலவேறு பட்டா தொடாபு.

(க-ரை.) தொழிலவேறு சொலவேறு பட்டவ
ரது சிநேகமானது கனவிலும் துன்பம் தரும். (ஈ)
எனைத்துங் குறுகுத லோமபன் மனைக்கெ
ழிஇ, மன்றிற் பழிப்பார் தொடாபு

(க-ரை.) வீட்டிலே தனித்து இருக்கையில் சிநே
கித்துச் சபையில் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளாது
இருக்கக்கடவா. (ஊ)

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்
தே சமையம் கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி
நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

களக திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) வாய்க்கும் இடம் கூடாதிருந்தவரது
நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டால் எறிதற்குப்
பட்டடையாம். (க)

இனம்போன் நினைமலலார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(க-ரை.) உறவினர்போன்று உறவினர் ஆகாதவர்
நட்பானது பெண்கள் இதயம்போல வேறுபடும்.

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(க-ரை.) பலநூல்கற்ற இடத்தும் மனநலத்
தர் ஆகுதல் பகைவர்க்கு இல்லை. (ங)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்ன
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) முகம்மலாந்து நகைத்து அகம்மலராத
வஞ்சகருக்குப் பயப்படவேண்டும். (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனத்தொன்
றுஞ், சொல்லினுற் றேறற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) மனம் ஒவ்வாதவரை யாதொரு சொல்
லாலும் தெளிதல் கூடாது. (ஊ)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்
டார்சொ, வெரல்ல யுணரப் படும்.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்லசொற்களைச்சொ
ன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலம் தாராமையை
அறியப்படும். (சூ)

சொல்வணக்க மொனனாகட் கொள்ளற்க
வில்வணக்கம், தீங்கு குறித்தமை யான்.

(க-ரை.) விலவினது வணக்கம் தீங்கைத்தருந்
லால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கம் கொள்ளா
மல் இருக்கக்கடவர். (௭)

தொழுதகை யுள்ளும் படை யொடுங்கு
மொனன, ரழுதகண ணீரு மனைத்து.

(க-ரை.) பகைவர் குமபிட்ட கையில் ஆயுதம்
உறைந்திருக்கும் அப்பகைவா அழுதகண்ணீரும்
அப்படியே. (௮)

மிகச்செய்து தமமெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட சாப்புவலற் பாற்று

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச்
செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படி செய்து
பொருந்தும் தனமையையுடையது. (௯)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல.

(க-ரை.) பகை நட்பாகும் காலத்தில் முகநட்
பாய்ச்சினேதது அகநட்பு விடலவேண்டும். (40)

அச-ம். அந்.—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெளி னே
தங்கொண, தேயம போக விடல.

களஅ. திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்றால்
குற்றங்களைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்.
பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்
மை, கையலல தன்கட் செயல்.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை ஏலலாற்றுள்ளும்

அறிவில்லாமையாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்தலாம். (உ)

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும், பேணுமை பேதை தொழில்.

(க-ரை.) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்மையும் யாதொன்றையும் பேணுமையும் அறிவின்னுடைய தொழில்களாம். (ங)

ஓதி யுணராதும் பிறர்க்குரைத்துத் தானடங்காப், பேதையிற் பேதையா ரில்.

(க-ரை.) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கறபித்தும் தான் அடங்காத அறிவினைப்போல் அறிவினன் இல்லை. (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமை யுந், தான்புக் கழுநது மளறு.

(க-ரை.) அறிவினன் வரும் பிறவிகளில் புருந்து நாகத்தை ஏற்றக்கொள்வான். (ஞ)

பொய்ப்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறி யாப், பேதை வினைமேற் கொளின்.

கருத்துரையும். களக

(க-ரை.) மூடன் ஒருதொழிலை மேற்கொள்வானாயின் அததொழில் குறமமபம அன்றியும் அவன் தளைபூணுவான். (சு)

ஏதிலா ராரத் தமாபவிபபர் பேதை பெருஞ்செலவ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) அறிவினன் செல்வம் அடைந்த இடத்து அயலார் அதுபவிக்கச் சுறந்தாரா பதிதிறுப்பாரா. (ஊ)

மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெயின.

(க-ரை.) அறிவில்லாந பொருளைப் பெற்றானில் வெறியை உடைய ஒருவன் மது உண்டு மகிழ்ந்து இருந்தாற்போலும். (அ)

பெரிநினைது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்

கட், பிழை தருவதொன் றில.

(க-ரை.) அறிவில்லா நட்டப் பிரிவின் இடத்துத் தன்பம் இல்லை அது மிகவும் இனிதே. (க)
கழாஅக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான் றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல.

(க-ரை.) பெரியோர் சபையில் அறிவில்லான் புகுதல் கழுவாதகாலைச் சயனத்தில் வைத்தல் போ லும். (க௦)

கஅ௦ திருக்குறள்மூலமும்

அரு ம். அந்.—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன் னைப் பேரறிவனாக நித்து உயர்ந்தோராலே சொல் லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

அறிவின்மை யினமையு ளின்மை பிரிதின மை, யினமையா வையா துலகு.

(க-ரை.) இல்லாமை உள்ளே இல்லாமையாவது அறிவில்லாமை பொருள இல்லாமையை உலகத் தா இல்லாமையாக எண்ணா. (க)

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிரிதியாது மிலலை பெறுவான் றவம.

(க-ரை.) அறிவில்லாத ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம். (உ)
அறிவிலா தாகதம்மைப் பீழிக்கும பிழை செறுவாக்குஞ் செய்த லரிது.

(க-ரை.) அறிவில்லா தங்கனை வருத்தும் வருத் தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவாக்குஞ் செய் தல் அரிது. (ங)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண் மை, யுடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படு வது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும்

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(க-ரை.) கல்லாத தூல்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் கற்ற தூல்களையும் சந்தேகப்படுத்தும். அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் , குற்றமறையா வழி.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாரா வின் அதுவே அறிவில்லாமை. (க)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(க-ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கும் அறி வில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச்செய் வான். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர்
போ ஓ மளவுமோர் நோய்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறர் ஏவவும் தனக்கு உறிதிகளைச்செய்யான் தானாகவும் தெனியான். (அ) காணாதாற் காட்டுவான் றுன்காணான் காண தான், கண்டாணுந் தான்கண்ட வாறு.

(க-ரை.) ஒன்றும் அறியாதவனைக் காட்டுவான் தான் அறிவில்லாதவன் ஆவான். (க) உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் னீவ்யந், தலையா வைக்கப் படும்?

கஅஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பெரியோர் உண்டென்பதை இல்லை என்பவன் பேயென்று எண்ணப்படுவான். (க0)

அஃதாவது - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து
வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மை பாரிக்கு கோய்.

(க-ரை.) எல்லா உயிர்க்கும் தியருணத்தை
வளர்க்கும் சூற்றாவது மாறுபாடாம். (க)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்
தான் ஆயினும் துன்பம் தரும் அவைகளைச் செய்யா
மை தலைமை. (உ)

இகலென்னு மெவ்வகையே நீக்கிற் றவலில்
வரத், தாவில் விளக்கத் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவான்
ஆயின் அது புகழைத்தரும். (ங)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டென்பங் கெழின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாட்டாகிய துன்பம்
நீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும். (ச)

கருத்துரையும்.

கஅஉ

இகலெதிர் சாய்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குத் தன்மை யவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெ
ல்ல நினைப்பவர் யார். (இ)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங்கெடலு நனித்து.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை இனிது என்பவன் வாழ்க்
கையானது வருவுதலும் கெடுதலும் உண்டாம். (ஊ)
மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகள்
மேவு, மின்னா வறிவி னவா.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் செய்யும் அறி
வினை உடையவர் நீதி தூற்பொருளை அறியார். (ஐ)
இகலிற் கெதிரசாய்த லாக்க மதனை

மிகலுக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டில் எதிர்சாய்தலே செல்வம் அதை மேற்கொள்ளில் கேடாம். (அ)

இகல்காணு னுக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக்காணுன் கேடுவரும்போது அதனைநீனைப்பான். (க)

இகலானு மின்னாது வெல்லா நகலானு

நன்னபு மென்னுந் செருக்கு.

கஅச திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் எல்லாம் உண்டாம் நட்பால் செல்வம் உண்டாம். (க௦)

அள-ம். அந்.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அரசர்க்கு எவவழியாலும் பகையில் லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வேரம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர். (க)
அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படி நீக்குவான். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில வீகலான்
றஞ்சுமெளியன் பகைக்கு.

(க-ரை.) அஞ்சபவனும் அறியாதவனும் கடப்பில் லாதவனும் உலோபனும் ஆனவன் பகைவர்க்கு எளி

யன் ஆவான்.

(க.)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான் தும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

கருத்துரையும்.

கஅடு

(க-ரை.) கோபத்தையும் நிறை இல்லாமையும்
உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ச)
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோ
க்கான், பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தனசெய்
யாதவன் பழிநோக்காதவன் குணமில்லாதவன்
பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (இ)

காணாச் சினத்தான் கழிபெரும் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையும் உடைய
வன் பகைவர்க்கு எளியன். (சு)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்தி
ருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமை
யைப் பொருள்கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும்.
குணவிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவனாய்ப் பலகுற்றம்
உடையவனாகில் துணையில்லாதவனாவான் அவன்
பகைவர்க்கு எளியன். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா விற்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின.

(க-ரை.) நீதியை அறிவாத பகைவரைப் பெற்
றால் வெல்பவர்க் கின்பமாம். (க)

கஅக திருக்குறள்மூலமும்

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்
ஞான்று, மொல்லாண யொல்லா தொளி.

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தால் வரும்

அஅ-ம். அந்.—பகைத்திறந்தேர்தல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கு தற்குற்றமும் முன்னாய்நின்ற பகையுள் நட்பாக்குத் தன்மையதும், அயலாக்குத்தன்மையதும், அவை களிலேசெய்வதும், மற்றதைக்களையுந் தன்மையதும் அநனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், க ணையாமற்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ விதங்களை ஆராய்தலாம்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ னையையையும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக்குணங்க ளை வினையாட்டிலும் விரும்பாது இருக்கக்கடவன்.

வில்லே ருழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க சொல்லே ருழுவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மத்திரி கன் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழுவர் மத்திரிகள். (உ)

ஏழுந் தவறினும் மேழை தமிழனாய்ப் .

பல்லார் பகைகொள் பவன்.

கருத்துரையும்.

கஅஎ

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொ ள்பவன் பித்தரிலும் மறிவில்லான். (ங)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன், நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கும் அரசன் பெருமைக்குள்ளே உலகம் தங்கியது. (ச) தன்றுணை யின்றாற் பகைவிரண்டாற் றானொ ருவ, விரின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று.

(க-ரை.) தனக்கு உதவும் துணை இல்லை. வருத்

தும் பகை இரண்டு. இவ்விரண்டில் பொருத்திய ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன். (இ)

தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட்
டேருன் பகாஅன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் ஆயினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும் நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன். (க)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(க-ரை.) நொந்ததை அறியார்க்குத் தன் நோவையச் சொல்லாது இருக்கக்கடவன். (எ)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப ஞாயும்
பணகவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்காகப் பணகவர் செருக்கும் கெடும்.

கஅஅ திருக்குறள்மூலமும்

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களைபுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை இளைமையில் களைக்கடவர் அது முதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக் களையும். (க)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காதவர் இறப்பர். (க0)

அக-ம். அந்.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்த அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய்நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னா த வின்ன தமர்நீரு
மின்னுவா மின்னா செபின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் கோய்செய்யும். அதுபோலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் தன் பம் செய்யும். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக்கக்கூடவர். உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கூடவர்.

கருத்துரையும்.

கஅக

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(க-ரை.) உட்பகைக்கு அஞ்சித் தன்னைக்காக்கக் கூடவர். காவாவிழிற் பகைவர் கெடுபர். (க)

மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு உட்பகை உண்டாயின் பல குற்றமும் தரும். (ச)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்
முறையா, னேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) உறவின்முறை உட்பகை அரசனுக்குத் தோன்றில் அது பல குற்றத்தையும் தரும். (இ)
ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்
ஞான்றும், பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளாயினர் இடத்துப் பகை உண்டாயின் அரசனுக்கு இறத்தலைத்தரும். (ஊ)
செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உள்ளே பகைபொருந்திய குடியின் உள்ளார் செப்பின் முடிபோல் கூடினார் ஆயினும் மன ஒற்றுமையில் கூடார். (எ)

அரம்பெருத பொன்போலத் தேயு முரம்
பொரு, துட்பகை யுற்ற குடி.
(க-ரை.) உட்பகை பொருத்திய குடியானது அர
த்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புபோலக் கொழும்.
ககர் திருக்குறள்மூலமும்

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(க-ரை.) உட்பகை என்னின் பிளப்பிற்கு ஒப்பான
சிறிது ஆயினும் கேடு உண்டாம். (க)
உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டேனுறைத் தற்று.

(க-ரை.) மன ஒற்றுமை இல்லாருடன் கூடிவா
றும் வாழ்க்கை ஆனது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்பு
டன் கூடிவாழ்தல் போலாம். (க0)

கூ0-ம். அந்.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியாயினாரை அவமதித்து நட,
வாமையாம்.

ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாக தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழா
மையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை. (க)
பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாரை
பேரா னிடும்பை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோரை அவமதித்து நடத்தாது
அஞ்சுட்கை தீங்கைத்தரும். (உ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடங்கு
வேண்டி, னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(க-ரை.) தான்.கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன். கூற்றத்தைக கையால வள்ளித்தறறு லாறறு வராக், காற்றூதா ரின்னா செயல.

(க-ரை.) வல்லமை உடையவர்க்கு வல்லமை இல் லாதார் துன்பம் செய்தல் இயமனைக்கையால் அழை த்தல் போலாம். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந் துப்பின், வேந்து செறப்பட்டவர்.

(க-ரை.) வல்ல அரசனால் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்சென்றும் உயிர்வாழார். (ரு)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யா பெரியார்ப் பிழைத்தொழு வார்.

(க-ரை.) தீயினால் சுடப்படினும் ஒருவழியில் பிழைப்பு உண்டாம். பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார். (க)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வரன்பொருளு மென்னாக், தகைமாண்ட தக்கார் செநின்.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகில் அரசன் அரசாட்சியும் அவன்பொருளும் என்ன பயன்படும். குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு. சின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகில் செல்வர் குடியொடு கெடுவர்.

ககஉ திருக்குறள்முடிபு

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரித்து

வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க-ரை.) தவத்தில் பெரியோர்கோபித்தில் இத்தி
ரனும் கெடுவான். (க)

இறந்தமைந்த சார்புடையா ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார செழின்.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபித்தில் சார்புடை
யவரும் பிழையார். (40)

கக-ம். ௮௩.—பெண்வழிச்சேறல்.

அஃதாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய
மனையவள்வழியே தான நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிறைவார் மாண்பய னெய்தார் வினை
விறைவார், வேண்டாப் பொருளு மது.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தரும்
த்தை அடையார். (ச)

பேணாது பெண்விறைவா னுக்கம் பெரிய
தோர், நாணாக காணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண் தன்மையை விரும்
புபோகின்றவன் வெட்கத்தைக் கொடுத்தும், (உ)
இல்லாள்குப் புகழ்ந்த வியல்பின்மை, இவ்வு
ணன்று, கண்ணு காணுத் தரும்.

கருத்துரையும்.

ககக

(க-ரை.) மனையவளுக்கு அஞ்சும் அச்சமானது
நாணம் தரும். (உ)

மனையாளே யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை விறெய்த வின்று.

(க-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனது தொழி

ல் பெருமை அடையாது. (ச)
இல்லாநீ யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நலல செயல்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு அஞ்சுவோன் நல்லோர்க்கு
உதவிசெய்ய அஞ்சுவான். (இ)

இமையாரின் வாழினும் பாடினரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெரு
மை அடையார். (ஈ)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி
னுனுடைப், பெண்ணே பெருமையுடைத்து.

(க-ரை.) பெண்ணினது ஏவல் செய்து கடக்கும்
தன்மையிலும் அப்பெண்ணே பெருமை உடையது.
கட்டார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுத
லாட், பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிறைக்குத்
ரு உதவார் தருமம் செய்வார். (அ)

அறிவியும் மான்ற பொருளும் பிறவியையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ளினில்.

ககச திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மனைவிக்கு ஏவல் செய்பவர் இடத்துத்
தருமச்செய்கை பொருளசெய்கை இன்பச்செய்கை
கூடும் இல்லை. (க)

பெண்ணேசேர்த்த னெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெ
ஞ்ஞான்றும், பெண்ணேசேர்தாம பேதமை யில.

(க-ரை.) நல்லமனமும், நல்லசெல்வமும் உடை
யவர்க்கு மனைவியால்வரும் அறியாமை இல்லை. (க)

2 சுஉ-ம். அந்.—வரைவின்களில்.

அந்தாவது-தந்தலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கு

ம் விற்பதாம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்
தொடியார், ரின்சொ விழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல் துன்பம் தரும். (க) பயன் றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர், நயன் றாக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயினைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர். பொருட்பென் டிர் பொய்மை முயக்க மிருட்டிற் றறி, லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(க-ரை.) வேசையர்கள் 'பொய்யான் புன் னைத் துறன்' விட்டில் அயனான் நினைந்ததத் 'தழுவுதல் போது'.

கருத்துரையும்.

ககடு

பொருட்பொருளார் புன்னலக் தோயார் ருட்
பொரு ளாயு மறிவி னவா.

(க-ரை.) அருளை ஆராயும் அறிவுடையார்ே யரைச் சேரார்.

பொதுநலத்தார் புன்னலக் தோயார் மதிநலத் தின், மாண்ட வறிவி னவா.

(க-ரை.) புத்தி நலமுடையபெரியோர் பாத் தை யரைச் சேரார். (இ)

தந்நலம் பாரிபபா தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிபபார் தோள்.

(க-ரை.) தமது புகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோனைச் சேரார். (க)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ் சிற, பேணிப் புணாபவர் தோள்.

(க-ரை.) நல்ல மனம் இல்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார். (ங)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சி
யை தாலேர் கணங்கு என்பார். (அ)

வரைவிவர மாணிழையார் மென்றோன் புரை
பிழைப், பூரியர்க ளரழு மளறு.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் சீழ்த்தகன் அழு
பிழைப், பூரியர்க ளரழு மளறு.

ககக திருக்குறள்மூலமும்

இருமடப் பெண்டிருங் கள்ளாங் கவறுந்
பீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(க-ரை.) வேசையரும் கள்ளும் சூதும் இலக்குமி
பால் விடப்பட்டவர்க்கு கட்டாம். (க0)

ககக-ம். அந்.—கள்ளுண்ணுமை.

அந்தாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்த
வில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்
னுமையது சிறப்பாம்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(க-ரை.) எந்நாளும் கள்ளில் இச்சைவைக்கும்
அரசர் அஞ்சார் புகழையும் இழப்பார். (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுனிலுண்க சரன்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக்
கக்கடவர். மதிக்கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர். (உ)
நன்றான் முகத்தேயு மின்னாநா லென்மற்றுச்
சரன்றோர் முகத்துக் களி.

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல்
தன்புமாம் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல்

என்பதும். 11
 காணொன்று கல்லாள் புறங்கொடுக்குந் தன்
 ன்னும், பேண்புப் பெருங்குற்ற

கருத்துரையும்.

ககௌ

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவர்களுக்கு நாணம் இல்லை, கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து, மெய்யறி யாமை கொளல்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து மெய் மறதியைக் கொள்ளுதல் அறிவில்லாமையை உடையது. (இ) துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க்கு ஒப்பாவர். (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து அறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர். (ச)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடிக்கில் உட்பொருள் வெளிப்படும் ஆசையால் ஆசாரம் சோருதலைக் கைவிடக் கடவர்.

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்க்கிருளித்தானைத் தீத்துரீதி யற்று.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடித்தவனைத் தெளிவித்தல் தொழில் வனில், கிருள்ளே மூழ்கினவனை வினக்கி இவ் தேய்தல் ஒக்கும்.

கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் கா
ணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சேகர்வு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவன் தான் குடியாதபோ
து குடித்தவனைக்கண்டு தன்சொர்வை கிணியான்
போலும். (க0)

கூச-ம். அந்.—சூதி.

அஃதாவது-இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம்
பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலை
யும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற
தூஉந், தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினும் சூதைவிரும்
பாமல் இருக்கக்கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்
டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும். (க)
ஒன்றெய்தி நூழிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்
டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(க-ரை.) ஒருபொருளைப் பெற்று நூறுபொருளை
இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாரும்
வழி உண்டாமோ. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலும்பு புறமே பகிம்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடுவான் ஆயின் அஷன்
பொருளும் அப்பொருள் வரும் வழியும் பகைக்கி
ரித்ததப் போய்விடும்.

கருத்துரையும். ககக

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் தில்.

(க-ரை.) துன்பங்களை உண்டாக்கிப் புகழையும்
கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பது
ஒன்றும் இல்லை. (ச)

கவறுங் கழுகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(க-ரை.) குதையும் குதாடும் இடத்தையும் குதா
டுதொழிலையும் கைவிடாத அரசர் பொருள் இரு
ந்தும் இல்லாதவரே. (இ)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்ட டா.

(க-ரை.) குது என்னும் மூதேவியால் விழுங்கப்
பட்டவர் இம்மையில் வறுமையும் மறுமையில் நரக
மும் அதுபவிப்பர். (க)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலே புகின்.

(க-ரை.) அரசன் குதாடில் அவ்வாட்டம் அவன்
செல்வத்தையும் குணத்தையும் அழிக்கும். (ங)
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளிஇ
யருள்கெடுத், தல்ல லுழப்பிக்குஞ் குது.

(க-ரை.) குதாட்டமானது பொருளைக் கெடுத்துப்
பொய்யை மேற்கொள்ளச் செய்து இருபைபுறத்தி
டுத்துத் தன்பத்தை வினைவிக்கும்;

உரு இருக்குறள்மூலமும்

உடைசெல்வ மூனொளி கல்லியென் னைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(க-ரை.) அரசன் குதாட்டத்தை விரும்புவான்
ஆகில் கீர்த்தியும் கல்லியும் செல்வமும் னானும்
உடையும் அவனைச் சேராவாம். (க)

இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற்
றுன்ப, முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர்.

(க-ரை.) இருமைப்பயன்களை இழக்கும் தோறும்
சூதினை இச்சிக்கும் சூதன்போல உயிரானது தன்
பங்களை அதுபவிக்குந் தோறும் அதன்மேல் ஆசை
யை உடையது. (க)

* கரு-ம். அந்.—மருந்து.

வரும் வாழ்முதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருத்தின்
கிறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிசினுன் குறையினு நோய்செய்யு னாலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை.) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் கு
றைந்தாலும் பிணிமூன்றும் துன்பம் செய்யும். (க)
மருத்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருத்
தீபு, தற்றது போத்தி யுணின்.

கருத்துரையும்:

உருக

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சேணித்ததை அறி
ந்து உண்பான் ஆயின் அவனுக்கு மருத்து வேண்டா
வாம். (உ)

அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு

பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலுக்கொண்டவன் அவன் உடலு
க்கும்படி சேணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கட
வன். (ங)

அற்றதறிந்து கடைப் பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப பசித்து.

(க-ரை.) சேணித்த அளவு அறிந்து மாறில்லாத
உணவுகளை உண்ணக்கடவன். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னாறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) நல்ல உணவை உண்டால் பிணிகளால்
துன்பம் இல்லை. (டு)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணேய்.

(க-ரை.) குறைவாக உண்பவன் இடத்து இன்
பம்போல் நிறைவாக உண்பவன் இடத்து நோய்

திருக்கும்.

(சு)

தீயன வன்றித் தெரியான் பெரிதண்ணி
தீயன வின்றிப் படும்.

(சு-ரை.) ரோணித்தது அறியாதவனாய் பிசுண்ட
பானுதில் ரோய் அவனிடத்து உண்டாம். (சு)

உருஉ திருக்குறள்மூலமும்

கோய்காடி கோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல்.

(சு-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையும் அதன்
காரணத்தையும் அதுநீங்கும் உபாயத்தையும் ஆரா
ய்த்து மருத்துவம் செய்யக்கடவன். (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(சு-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி அளவையும்
பிணியளவையும் காலத்தின் அளவையும் அறிந்து
பொருத்தச் செய்யக்கடவன். (ஆ)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருத்துழைச் செல்வா
னென், றப்பாளுற் கூற்றே மருது.

(சு-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது ரோயாளி வைத்
தியன் மருத்து செய்பவன் இந்நான்குமாம். (க0)
அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒ ழி பி ய ல்.

இனி அவவாசியன் முதலானவைகளிலே அடங்
கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று
அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
குழுவை சொல்லுகின்றார்.

கா.கா.ம், அதி.—குடிமை.

அஃதாவது - உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தனமையாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணலல தில்லை யியல்பாகச் செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செமமையும் நாணமும் நல்லகுடியில் பிறந்தவர்க்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (க) ஒழுக்கமும் வாய்மையும் காணுமிம மூன்று மிழக்கார் குடிப்பிறந தார்.

(க-ரை) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்லநடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்மூன்றிலும் தவறார். (உ) நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இன்னான்கும் உரித்தாம். (ஈ)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்த லினர்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் கோடிபொரு ளுப்பெற்றாலும் குன்றும் தொழிலுச்செய்யார்சென், வழங்குவ துன்விழ்த்தக் கண்ணும், பழங்குடி பண்பிற் றலைப்பிரித லின்றி.

உரசு திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும் குணம் உடைமையில் குறையார். (ஊ)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(க-ரை.) நல்ல குடிப்பிறப்பில். வாழ்பவர் வஞ்சனைப்பொருத்தி அமைவு இல்லாத தொழில்களைச்செய்யார். (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்து உண்டாகும் குற்றம் சிறிதாயினும் சந்திரனில் களங்கம் போல் ஒங்கி விளங்கும். (ஏ)

நலத்தின்க ன்ணின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க னையப் படும்.

(க-ரை.) நலமுடையவன் இடத்து அன்பில்லாமை உண்டாயின் அவனைக் குலமுடையன் அல்லன் என்று ஐயப்பாட்டில் வைக்கப்படும். (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங் குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நிலத்து, இயல்பை முன்காட்டும் குலத்து இயல்பை வாய்மொழி காட்டும். (ஆ)

லெய்வேண்டி, அணுடைமை வேண்டிப் குலம் வேண்டி, வேண்டி யார்த்தும் பணிவு.

கருத்துரையும்.

௨௦௫

(க-ரை.) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன குலத்தை விரும்பினால் உணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன. (கௌ)

சு. கௌ. மீ. அந்.—மானம்.

அஃதாவது-வந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர வாழாமையும்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும்

தங்குடிதாழ்வரும் செயல்களை விடக்கடவன. (க)
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கு
ஒவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார். (அ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வ
த்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணக்கமாயுந்
வேண்டும். (உ)

தலைநி னிழித்த மயிரினையர் மாந்தர்

கிலைநி னிழித்தக் கண்ட.

உருக திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கிலைகெட்ட
விடத்துத தலையில் இருந்து நீங்கிய மயிர்க்கு ஒப்பா
வர். (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும்
தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தலால் தாழ்
வார்கள். (ரு)

புகழின்றாட் புத்தேணாட் மெய்யாதா லென்
மற், நிகழ்வார்பின சென்று கிலை.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் கிலை புக
ழை உண்டாக்காதுதேவா உலகத்துச் செலுத்தாது.
ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்
கிலையே, கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் இகழ்பவர் பின்சென்றவாழ்
தலினும், முன்னிலையில் இருந்து இறந்தான் என்று
சொல்லப்படுதலே நல்லது. (ஏ)

மருந்தோமற் றானேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்
தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து.

(க-ரை.) மானம் அழியவந்தபோது உடலைக்காப் பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்த ஆமோ. மயிர்ப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு ருயிர்ப்பர் மானம் வரின்.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கு ஒப்பானவர் மானம் உடையதும் கிளையில் உயிரைவிட்டுவிடுவர். (க)
கருத்துரையும். ௨௦௭

இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானம் உடையவர்புகழ் வடிவை உலகத் தாதுதிப்பர். (க௦)

/ கூடி-ம். அதி.—பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு இல்லாமை பிறர்குற்றம்சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற், கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சி யாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம். பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப் பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்வாவாம். (௨)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங், கீழல்லார் கீழல் வவர்.

(க-ரை.) சிறியவர் மேல் இருந்தாலும் பெரியவர் ஆகும். பெரியவர் கீழ் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகும். ௨௦௮ திருக்குறள்மூலமும்

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ள மாத
ரைப்போலத் தன்னைக் காத்துக்கொண்டவனுக்கு
உண்டு. (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல.

(க-ரை.) பெருமை உடையோர் அருமை உடைய
செயல்களைச் செய்வார். (இ)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு றோக்கு.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிபட்டுக் கொள்வோம்
என்னும் கருத்துச் சிறியோர் மனத்திடத்து இல்லை.
இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புத்தான்
சொல் லவர்கட் பழன்.

(க-ரை.) சிறப்பும் சிறியவர் இடத்து உண்டாயின்
செருக்கிலே யிருந்த தொழிலை உடையதாம். (ஈ)
பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(க-ரை.) பெருமை உடையவர் சிறப்பு உண்டா
கியகாலத்தம் அடங்கி நடப்பார். சிறுமை உடைய
வர் சிறப்பு இல்லாக்காலத்தம் தம்மைச் சிறப்பித்து
நடப்பார். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

கருத்துரையும்.

உருக

(க-ரை.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கு இல்
லாது இருத்தல். சிறுமைக்குணமாவது செருக்கு
உடைத்தா இருத்தல். (ஆ)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறர் அவமானத்தை மறை
ப்பர், சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர். (க0)

கூக-ம். அநி.—சான்றன்மை.

அஃதாவது-பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவை
களை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றானமை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்
கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரி
யநன்மையாம், மற்றநன்மை நன்மையல்லவாம். (உ)
அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்
ம்மடியோர், டைத்துசரல் பூன்றிய தூண்.

(க-ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாஷ்ணியும்
சத்தியம் இவ்வைந்தும் சால்பு என்னும் பாசத்தைத்
தாங்கும் தூண்களாம்.

உக0 திருக்குறள்மூலமும்

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்திமை,
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையும் கொ
ல்லாமையாம். சால்பாவது பிறர் குற்றத்தைச் சொ
ல்லாமையாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணி
தல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம். (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதென்ற றேரல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(க-ரை.) சால்புக்கு உரைகல் ஏதுவெனில் இழி
ந்தவர் இடத்தும் தோல்வி கொள்ளுதலாம். (க)
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவர்களுக்கு இன்பம் செ
ய்யாவிடில் சான்றாண்மை என்னபயனைத்தரும்.
இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென்
னுங், தின்மை யுண்டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமை உண்டாகப்பெற்றால்
வறுமை இகழ்வு ஐகாது. (அ)

ஊழி பெயரினுங் தாம்பெயரார் சான்றாண்
மைக், காழி யெனப்படு வார்.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்
கள் வேறுபடார். (க)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலக்
தான், றாங்காது மன்றோ பொறை.

(க-ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாரா
கில் பூமிபாரம் தாங்காது. (க௦)

க௦௦-ம். ௮௩.—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம்
வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறித்து
நடத்துதலாம்.

என்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்
டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிய சமயத்தராக
இருக்கில் பண்புடைமை என்னும் நல்வழி அடை
தல் எளிதாம். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல
குடியில் பிறத்தலுமே நல்லவழியாம். (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப்பன்றால் வெறுத்
தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(க-ரை.) அவயவத்தால் ஒப்பாதல் ஒப்புல்வருண்
த்தால் ஒப்பாதலே ஒப்பாம். .

உக்கஉ திருக்குறள்மூலமும்

நயனொடு நன்றி புரிநத பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு மூலகு.

(க-ரை.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பிய
பயனுடையவர்குணத்தை உலகத்தார் புகழ்வர், (அ)
நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(க-ரை.) வினையாட்டிலும் இகழ்தலானது துன்
பம் தரும். நல்லவர் இடத்துப் பகையிலும் நற்கு
ணம் உண்டாம். (இ)

பண்புடையார் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணம் உண்டாத
லால் உலகியல் ஏக்காரும் உண்டாகின்றது. அது
இல்லாவிடில் உலகியல் கெடும். (ஈ)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்
வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க-ரை.) நன்மக்களுக்கு உரியகுணம் இல்லாத
வர் கூரியபுத்தி உடையவர் ஆயினும் மரத்தை ஒத்
தவராவர். (உ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(க-ரை.) நட்பைக்கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்வார்க்கும் குணம் உடையவராதலால் உடையவராதலால் இழுக்காம்.

கருத்துரையும். உகச
நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியா
னது இருள் உடையதாகும். (க)
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செவ்வ நன்பால்
கலந்திமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவன் முன் நல்வினை
யால் அடைந்த செல்வமானது பயன்படாது கெடு
தல், பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெடுதல்
போலும். (40)

க0க-ம். அதி.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது—சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பய
ன்பதெல் இல்லாத செல்வத்தின் இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சூன்ற பெரும்பொரு ளஃ
துண்ணான், செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி
அப்பொருளை அறவியாதவன் இருந்தாலும் இற
ந்தவனுக்கு ஒப்பாவன். (4)

பொருளான மெல்லம்மென் றீயா திவறு
மருளான மாணப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொட்டாமை
யால் பிறப்பு உண்டாம். (உ)

உகச திருக்குறள்மூலமும்

சட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்.

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம். (க)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப் படாஅ தவன்.

(க-ரை.) ஒருவராலும் இச்சிக்கப்படாதவன் இறந்தபின் ஏதை நினைப்பானோ? (ச)

கொடுப்பதாஉந் துய்ப்பதாஉ மில்லார்க் கடுக்கிய,
கோடியுண் டாயினுமில்.

(க-ரை.) கொடுத்ததும் உண்ணாததும் இல்லாதவர்க்குக் கோடிபொருள் இருந்தும் பயனில்லை. (ரு)
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் நக்காரக்கொன், நீத வியல்பிலா தான்.

(க-ரை.) தான் உண்ணாமலும் கொடாமலும் இருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கு ஒப்பாம். (க)

அற்றார்க்கொன் றுற்றாநான் செல்வ மிக
நலம், பெற்றா டமியன்முத் தற்று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ள ஒருத்தி தன்னைக் கொடுப்பார் இல்லாமையாக் கணவன் இல்லாது கிழவியானாற்போலும். (எ)

கச்சப் படாதவன் செல்வ ரெஜ்ஞ
எனச்சு மரம்பழுத் தற்று.

கருத்துரையும்..

உகடு

(க-ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊரெங்கே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலும். அன்பொரீஇத் தற்செற் றறகோக்கா தீட்டிய வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னை வருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவார். (சு)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர் தனைய துடைத்து.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வம் உடையவர் வறுமை ஆனது மழை வறுமைகொண்ட தன்மை உடையது.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்த்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையாராம் தன்மை.

கருமத்தா னனுத னனுத் திருதுத
எல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம். பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். (ச)

ஊனுடை யெச்ச முயிர்த்தெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம். (உ)

உகக திருக்குறள்மூலமும்

ஊனைக் குறித்த வுயிரெலலா நானென்னு
நன்மை குறித்தது சாலபு.

(க-ரை.) உயிர்கள் எல்லாம் உடம்பை விடாவாம் நற்குணம் நாணத்தை விடாவாம். (உ)

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்
கஃதின்றேற், பிணியன்றோ பிடு நடை.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நாணம் உடைமை ஆபரணமாக. அஃது இலலாவிடில அவா நடை பிணியாம். (ச)

பிறப்பழிபுந் தம்பழிபு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு மூலகு.

(க-ரை.) பிறப்பழியையும் தம்பழியையும் மறித்து நாணுவாரை உலகத்தா நாணத்தக்கு இருப்பிடமாகுமென்பர். (இ)

நாண்வேளி கொள்ளாது மன்றோ வியன்ஞா
லம், பேணலர் மேலா யவர்.

(க-ரை.) உயர்த்தோர் நாணத்தைக் கொள்ளாமல்

உலகத்தை விரும்பார். (சு)

நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னான்றெவார் நாணுள் பவர்.

(க-ரை.) நாணத்தைக்கொள்பவர் உயிரை நீக்கு
வார். நாணத்தைக்கொள்ளாதவர் உயிரை நீக்கார்.

பிறர்நாணத் தக்கது தானாணனுடி
னாறநாணத் தக்க துடைத்து.

கருத்துரையும்.

உகஎ

(க-ரை.) ஒருவன் நாணது பழியைச் செய்வான்
ஆகில் அது குற்றத்தை உடையது. (அ)

குலஞ்சுடுந் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வழுவும் ஆகில்
அவ்வழுவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும். ஒருவன்
நாணது மின்றால் அது நன்மை யாவற்றையும் கெ
டுக்கும். (உ)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று.

(க-ரை.) நாணம் இல்லாத மக்கள் சஞ்சரிப்பு மர
த்தால் செய்யப்பட்ட பாவை சவற்றால் உயிர்
உடையதாக மருட்டியது போலாம். (ஊ)

க௦௩-ம். அதி.--குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது-ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச்
செய்தவின் விதமாம்.

கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே எனன்
தும், பெருமையிற் பிடுடைய தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடே
ன் என்னும் பெருமைபோல் மேன்பாடு உடையது
இல்லை.

உகடி திருக்குறள்மூலமும்
ஆள்வினையு மானற வறிவுமென விரண்டி
னீள்வினையா வீளுங் குடி.

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின்
தொழிலால் ஒருவன் குடி உயரும். (உ)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முன் துறும்.

(க-ரை.) குடியை உயரச் செய்வேன் என்னும்
ஒருவனுக்குத் தெய்வம் முன்வந்த நிற்கும். (உ)
சூழாமற் றானே முடிவெய்துத் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(க-ரை.) தன்குடிக்கான தொழிலைச் செய்வோர்
க்கு அது தானே முடிவு பெறும். (ச)
குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(க-ரை.) குற்றம் அற்றவனாய் குடியை உயரச்செ
ய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சூழ்வார். (இ)
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்
பிறத்த, வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். ..

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஆண்மை என்று சொல்
லப்படுவது தன்குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல்.

அமரகத்து வீன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
தூற்றுவார் மேற்றே பொறை.

கருத்துரையும்.

உகடி

(க-ரை.) பேரிக்களத்தில் வீரர் மேல் ஆகுதல்
போல அக்குடி இடத்துப்பாரம் பொறுத்தல் வல்ல
வர் மேலதாம். (எ)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(க-ரை.) குடும்பத்தை உயரச் செய்வார்க்குக் கால
நியதி இல்லை. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்
பத்தைக், குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(க-ரை.) தன் குடியைக் காக்க முயற்சி செய்ப
வன் உடலம் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம். (க)
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்னு
கல்லா ளிலாத குடி.

(க-ரை.) தாங்குவார் இல்லாத குடியாகிய மரம்
துன்பக் கோடரி ஆனது வெட்டக் கெடும். (க0)

க0சு.ம். அதி.—உழவு.

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்
பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்சொ
ழிலாம்.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழுவே தலை.

(க-ரை.) உலகம் ஏருடையார் வழியது ஆயிற்று
தலைமையான தொழின் உழுவே ஆம். (ச)

உஉ0 திருக்குறள்முலமும்
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியகீ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(க-ரை.) உழுபவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு
அச்சாணி ஆவார். (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாறே வாழ்வார்மற் றெல்
லாந், தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(க-ரை.) உழுது உண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர்
மற்றவர் தொழுது உண்டு வாழ்பவா. (ஈ)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரவகுடை நீழ வவர்.

(க-ரை.) உழவு நுயற்சி செய்வோர் பலவேந்தர் பூயியையும் குடைநிழலில் காண்பர். (ச)
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் தீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(க-ரை.) ஒளியாமல் உழுது உண்பவர் ஆசியார்
இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர். (ரு)
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழுவ
தூஉம், விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(க-ரை.) உழவர் கைம்மடங்கும் ஆகில் யாவரும்
விரும்பும் உணவும் தறந்தவர்க்கு நிலையும் இல்லை.
தொடிப்புழுதி கஞ்சா வுணக்கிற் பிடித்தெரு
வும், வேண்டாது சூலப் பழம்.

கருத்துரையும்.

உஉக

(க-ரை.) ஒரு பலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவி
வொன் ஆகில் பிடியெருவும் இல்லாமல் அப்பயிர்
வினையும். (வ)

எரினு நன்றா லெருவிதெல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(க-ரை.) உழுதவினும் எருப்போகிறதாஸ்து
கனை பிடுங்கிமபின் காத்தல் நீர்விதெவினும் கல்லது.
செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
இல்லாளி னூடி விடும.

(க-ரை.) உழுபவன் வினை நிலத்தில் பேசாநிரு
க்கில் அந்த நிலம் அவனுடன் பிணங்கி விடும். (க)
நிலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு கல்லா னாகும்.

(க-ரை.) வறியோம் என்று சோம்பலா இருப்ப
வினை நிலமகன் கண்டால் சிரிப்பன். (க)

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இவ்
லாமையாம்.

இன்மையி னின்றோது நியாதெனி 'இன்மையி
இன்னமையே யின்றோ தது.

(க-ரை.) 'தரித்திரம் போலத் துன்பம் செய்க்த
வது எனில் அதனே'

உஉஉ திருக்குறள்மூலமும்

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மின்மையு மின்றி வரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஒருபாவி ஒருவன்
இடத்து வரும்போது இம்மை மறுமை இன்பம்
இல்லாமல் வருவன். (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகை
யாக, நல்குர வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஆசையானது பழ
ங்குடி வரவையும் அதற்கு உரியசொல்வையும் கெடு
க்கும். (உ)

இற்பிறந்தார் கண்ணையு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குந் சோர்வு தரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் ஆனது உயர்குடியில் பிறந்
தவர் இடத்தும் இழிவுசொல் பிறக்கும் சோர்வைத்
தரும். (ச)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(க-ரை.) வறுமைத் துன்பம் ஒன்றுக்குள்ளே
பல துன்பங்களும் வரும். (இ)

கற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்

கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(க-ரை.) வறியவர்! மெய்ப்பொருளைச் சொல்வதும் அச்சொல் பயன் இல்லாஹுமையத் தருமா கருத்துரையும். ௨௨௬

அறஞ்சாரா நல்குர வின்றதா யானும்
பிறன்போல கோக்கப் படும்.

(க-ரை.) வறியவன தன் தாயாலும் அந்நியன் போலப் பார்க்கப் படுவான. (௭)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(க-ரை.) கேற்றுக் கொன்ற வறுமை ஆனது இன்றும் வருமோ. (௮)

நெருப்பினுட் நஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கணபா டரிது.

(க-ரை.) தீயினும் நித்திரை செய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரை செய்யக் கூடாது. (௯)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(க-ரை.) வறியவர்கள் துறவாது இருத்தல் அயல் வீட்டு உப்புக்கும் காடிநீருக்கும் யமன ஆவார்கள்.

க0௬-ம். அந்.—இரவு.

‘அந்தரவது-இனி மானம் கெடாத இரத்தல் இர
வாமையோடு ஒத்தலால் இறத்தலை விலக்குதலாம்.

இரக்க விரத்தக்காரர்க் காணிற் கதப்பி
னவர்ப்புழி தம்பழி யன்று.

௨௨௭ திருக்குறள்மூலமாம்

(க-ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக்கூடவர்கள். அவர் ஒளித்தார் ஆகில்

அவர்க்குப்பழி அல்லது தமக்குப்பழி அல்ல. (க)
இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அடையாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புமோ ரேள ருடைத்து.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவர் இடத்து யாசித்தலும் ஓர் அழகு உடையது. (ங)
கிரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவினுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க-ரை.) சொற்பனத்திலும் உலுத்தருணம் இல்லாதவர் இடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலே போலாம். (ச)

கரப்பிலார் வைபகத் துண்மையாற் கண்ணின்,
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) உள்ளபொருளை ஒளியாது கொடுப்பவர் உலகில் இருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது. (இ)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை,
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

கருத்துரையும். ௨௨௫

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் கெடும். (ஊ)
இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகழந் துள்ள,
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(க-ரை.) பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனம் மகிழ்ச்சியை உடையது. (எ)
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மாப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(க-ரை.) யாசகர் இல்லாவிடிவ் பூயியில் உள்

மேளர் செலவு வரவுகள் மரப்பாவை குத்திரத்தால்
ஆடுதல் போலும். (அ)

நவாரக ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்து.
கோண், மேவா ரிலாஅக் கடை.

(க-ரை.) யாசிப்பர் இல்லாவிடில் கொடுப்பவர்
க்கு என்ன புகழ் உண்டாம். (க)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்
பிடும்பை, தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(க-ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாமல் இருக்க வே
ண்டும் தன்வறுமைதானே சாட்சியாய் விடும். (க0)

க08-ம், அதி.—இரவச்சம்.

அந்தாலதுமானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்
சதலாம்.

உஉசு திருக்குறள்மூலமும்

கரவா துவந்தியுங் கண்ணனனா கணனு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுக்கும் கண்ணிற்கு ஒப்
பானவர் இடத்தும் யாசியாது இருத்தல கோடி
மடங்கு நன்மை ஆம். (க)

இரந்து முயிரவாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்
யப்படைத்தான் ஆகில் அவன் கெடக்கடவன். (உ)
இன்மை யிடும்பை பிரந்துநீர் வாமென்னும
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(க-ரை.) வறுமைத்துன்பத்தை நீங்குவோம் என்
னும் வலிமைபோல் வலிமை உடையது இல்லை. (க)
இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிட
மில்லாக், காணு மிரவொலலரச் சால்பு.

(க-ரை.) தரித்திரம் உண்டான இடத்தும் யாசி

யாமையே பெருமை. (ச)
தெண்ணி ரடிபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணவி னூங்கிரிய தில்.

(க-ரை.) முயற்சியால் வந்தது உழாயினும் அதை
உண்ணுதல் போல் இன்பம் உடையது இல்லை. (இ)

ஆயிற் குரீரென் றிரப்பினு ளாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

சுருத்துரையும்.

உஉஎ

(க-ரை.) பகலிற் குரீர்விடு என்னும் யாசகம் போ
ல் நாவிற்கு இழிவு வேறு இல்லை. (சு)

இரப்ப னிரப்பாரை யெலலா மிரப்பிற்
காப்பா ரிரவன்யி னென்று.

(க-ரை.) யாசிப்பாரை எலலாம் யாசித்தேன்
நீங்கள் ஒளிப்பவர் இடத்தில் யாசியாது இருங்கள்.
இரவென்னு மேமாபபி றேணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப பக்கு விடும்.

(க-ரை.) யாசகம் என்னும் தோணி ஒளித்தல் என்
னும் வலிய நிலம் தாக்கக் கெடும். (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர் கொடுமையை கீனைத்தால்
மனம் உருகுகின்றது இல்லையென்னும் கொடுமை
யை கீனைத்தால் உருகும் அளவும் இலலாமலகெடும்.
கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ
விரப்பவர், சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர்க்கு இல்லை என்றால் உயிர்
போகும் ஒளிப்பவர்க்கு உயிர் ஏங்கே ஒளிக்கும். (க)

க04-ம். அதி.—கயமை.

“அந்தாவது முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவிய
லுள்ளும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டிருந்து
களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாசி”

கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப்பால் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியருணங்களுள் யாதுமில ராகிய கீழோரது தன்மையாம்.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை ஒப்பா
வர். அவர்கள் ஒப்பானவரை யான்கண்டது இல்லை.
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(க-ரை.) நன்மைகளை அறிபவரினும் நெஞ்சில் க
வலை இல்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மை உடைய
வர். (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருநதா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(க-ரை.) தேவரும் கயவரும் ஒப்பாவர், தேவரை
ப்போல கயவரும் தாம் விரும்பியதை செய்து நடத்
தலால். (ங)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக் கண்
டால் அதனிலும் மேலாக நடப்பான். (ச)

அச்சமே கீழ்க ளாதாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

கருத்துரையும்.

உஉக

(க-ரை.) தன்பம் வரும் என்று அஞ்சும் கீழ்மக்க
ருக்கு ஆசாரம் இயல்பாக இல்லை. (இ)

அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட.

மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கு ஒப்பாவர் இரகசியப்பொருளை பிறர்க்குச் சொல்லுதலால். (க)

நர்ங்கை விதிரர கயவர் கொடிநுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரப்பவர்க்குக் கொடார் வருத்துவோர்க்குக் கொடுப்பா. (ங)

சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோர் கரும்பு
போற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க-ரை.) மேலோர் குறையைச்சொன்ன உடன் பயன்படுவா கீழோர்வருத்தினால் பயன்படுவர். (அ)
உடுப்பதாஉ முண்பதாஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வெக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பிறா உண்டாலும் உடுத்தாலும் கண்டால் பொருமை கொள்வான். (ஆ)
எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விறற்ற குரியர் விரைந்து.

(க-ரை.) கீழோர் தன்பம் வந்த இடத்தில் தங்களை விலகிக்கொள்ள உரியவர் ஆவர். (ஈ)

ஓழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால முற்றிற்று.

உக0

திருக்குறள்மூலமும்

காமத்துப்பால்.

காமம் என்பது புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப் படும். மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊட்டல் வன் பனவோ எனரூல, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறமபொருள் இன்பம் என வடநூல் வழக்குப்பற் றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரி வின் இடத்து அடக்கினா என்று அறிவு.

க ள விய ல்.

' க0கூம், அநி.—தூகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது-பொழில் விளையாட்டில் ஆசையால் பெண்கள் கூட்டம் நீங்க அங்குததனித்து கின்ற வனை வேட்டையாடும் ஆசையால் இளையர் கூட்ட நீங்கத்தனித்து வந்ததலைவன் அவன் அழகு தனக்கு வருத்தம் உண்டாக்குதலைச் சொல்லுதலாம்.

அணங்குகொ லாய்மயில கொல்லோ கனங் குழை, மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. |

(க-ரை) இவன் 'தெய்வப்பெண்ணே மயிலோ மானிடப்பெண்ணே இன்னான் என்று அறியாமல் என்மனம் மயங்குகின்றது. (க)

கோக்கின னோக்கெதிர் கோக்குத றாக்கணங் கு, தானைக்கொண் டன்ன துண்டித்தி. . . .

கருத்துரையும். உகக

(க-ரை) இவன் என்பார்வைக்கு எதிரே பார்க்கு தல் ஒருதெய்வப்பெண் போர் செய்யச் சேனையைக் கொண்டு வந்ததுபோலும் தன்மை உடையது. (உ) பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை விரியறிந் தேன், பெண்டுகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

(க-ரை) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களைப் பார்த்து யமன என்று கூறினான். (உ) கண்டா ருயிருணனுந் தோற்றத்தாற் பெண்

டலைப்; பேதைக் கமர்த்தன கண.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்
கள் உயிரை உண்ணும காட்சியாக மாறுபட்டு இரு
ந்தன. (ச)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா
றோக்கமியம் மூன்று முடைத்து. ✓

(க-ரை.) இவன் பார்வை யமனோ கண்ணோ மா
னோ அறியேன். (இ)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னெங்குநர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

(க-ரை.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால்
மறைக்கப்பட்டால் எனக்குத் துன்பத்தைச் செய்
யாவாம்.

கடாஅக் களீற்றினமேற் கடபடா மாதா
படாஅ முலைமீழ் றுகில்.

உகஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) இவன் முலைகளின் மேலே தரித்த வஸ்
திரமானது யானை முகத்தின் மேலே தரித்த வஸ்திர
த்தை ஒக்கும். (எ)

ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ண்ணனாரு முட்குமென் பீடு.

(க-ரை.) என்னுடைய வலிமை ஆனது இவளு
டைய நெற்றியைக் கண்டு அழிந்தது. (அ)

பிணையேர் மடனோக்கு நானு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தாது.

(க-ரை.) இவளுக்குப் பார்வையும் நானும் ஆ
பரணங்களாக இருக்க வேறு ஆபரணங்களை அணி
தல் என்னபயன். (க)

உண்டார்க ணல்ல தடுறாக்க காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க-ரை.) மதுவை உண்டால் மகிழ்ச்சி காமம் கண்
டால் மகிழ்ச்சி ஆம் (க0)

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறித
லும், தோழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அந்த
இருவர் குறிப்பையும் அறிதலாம்.

இருகோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருகோக்கு
நோய்கோக்கொன் றக்கோய்யுழைந்து

கருத்துரையும்.

௨௩௩.

(க-ரை.) இவள் பார்வை ஆனது இரண்டு ஒன்று
நோய் செய்யும். மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தா
ன பார்வையாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுகோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. —

(க-ரை.) இவள் குறுகிய பார்வை காமத்தினும்
அதிகமாம். (௧)

நோக்கினு ணோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய ரீர். —

(க-ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந்
தாள் அவள்குறிப்பு இருவர் அன்பும் வளரும தண்
ணீராம். (௩)

யானோக்கும் கால நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். —

(க-ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூயியைப்பார்க்
கிறாள் யான பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின்
றாள். (௪)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொரு
கண், சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

(க-ரை.) நேரே பாராமல் ஒரு கண்ணைச் சுருக்கி
 னவள்போல் பார்த்து நகைக்கின்றாள். (இ)
 உறாஅ தவர்போற் சொல்லினுஞ் செறுஅர்செர்,
 லெசல்லை யுணரப் படும்.

.. (க-ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினுள்
 உள்சொல் புறம்பாகக் கொல் இக்கிழந்த அறிப்பாய்,

உஉச திருக்குறள்மூலமும்
 செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னே
 க்கு, முறுஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு.

(க-ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லும் கடுஞ்சொல்
 லும் பகையாது பார்த்தும் கோப்பார்வையும் ஆசை
 க் குறிப்பால் வரும். (எ)
 அசையியற் குணடாண்டோ ரேளர்யா னேக்
 கப், பசையினள் பைய நகும்.

(க-ரை.) நான் பாராத இடத்தில் இரங்கிப்பார்
 த்து நகைக்கிறாள் அதனாலே நலம் உண்டு. (அ)
 ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
 காதலார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) அயலார் போலப் பொதுப்பார்வை பார்
 த்தல் ஆசை உள்ளவர் இடத்தில் உண்டு. (க)
 'கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்
 ச்சொற்கு, ளென்ன பயனு மில.

(க-ரை.) இருவர் பார்வையும் ஒக்குமாயில் வாய்ச்
 சொற்கள் பயனில்லை. (கௌ)

ககக-ம். அந்.—

அஃதாவது-அப்படிக்குக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த
 தலைவன் அப்புணர்ச்சியையமிழந்துசொல்லுதலும்.

கண்டுகேட் கெண்டிர்த் துற்றதியுழைமும்புலனு
மொண்டொழுகண்ணே யுணவு

கருத்துரையும்.

உருடு

(க-ரை.) கண்ணுல்கண்டும் காதல்கேட்கும் கா
வால் உண்டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யால் தீன்
றும் அநபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய
வனையங்களை உடையவள் இடத்தே உள்ளன. (க)
பிணிக்கு மருந்து பிறம் னனியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

(க-ரை.) முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறே
உள்ளன. ஆபரணத்தை உடையவள் தன்காமநோய்
க்குத் தானே மருந்து ஆனாள். (உ)
தாம்விழுவார் மென்றோட் பெயி னினிதுகொ
ளும்ரைக் கண்ணு னுலகு.

(க-ரை.) தாம் விரும்பிய பெண்களினுடைய மெ
ல்விய தோள்கள் இடத்துத் துயிலுதல்போல விஷ
னுவின் உலகம் இன்பம் ஆகுமோ. (ங)
நீங்கிற் றெறுவது குறுகுங்காற் றண்ணென்
னுந், தியாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(க-ரை.) தன்னை நீங்கிய இடத்தில் கடாநிற்கும்
தன்னை கெருங்கிய இடத்தில் குளிராநிற்கும். இப்ப
முப்பட்டதியை இவள் எவவுலகத்தில்பெற்றாளோ.
வேட்டி பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

(க-ரை.) பூவை அணிந்த உத்தலை உடையவளது
தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அந்தந்தப் பொருள்,
கன்பேதம் இன்புய்யுமெய்வனவாம்.

உருடு கிருக்குறள்மூலமும்

உறுதோ றுயிரதளிபபத் தீண்டலாற் பே

தைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

(க-ரை.) எனது உயிர்தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தால் சமைக்கப்பட்டன. (சு)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துணடற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சி ஆனது தம் முயாச்சியால் வந்தபொருளைத் தென்புலத்தோர் முதல ஐவாக்கும் பகுத்துக் கொடுத்துத் தன்பங்கை உண்டது போல இன்பம் செய்கின்றது. (எ)

ஹீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை.

போழ்ப படாஅ முயக்கு.

(க-ரை.) காற்றால் இடை அறுக்கப்படாத புணர்ச்சி ஆனது இருவருக்கும் இன்பம் ஆகும். (அ)

ஊட லுணர்தல் புணாத விவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) ஊடலும் அதனை நீங்கலும் புணர்ச்சியும் விவாகம் செய்து கொண்டவா பெற்றபயன். அறிதோ றற்பாமை கண்டற்றாற் காமஞ், செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(க-ரை.) இவன் இடத்தில் புணர்ப்புணர உண்டாதும் ஆசை ஆனது அலாலும் அறிதோறுஞ் பெருத்துரையும். உக௭

ருள்களை அறியவறிய முன்னம் அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படுகின்றது. (க0)

ககஉ-ம், அதி.--நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன தலைவி கலத்தினை வருணித்துச் சொல்லுதலாம்.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரன் யாம்வீழ் பவன்.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லா
ப்பூவிலும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப்
பட்டவன் உன்னிலும் மெல்லியருணத்தை உடைய
வன். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

(க-ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலரால் கா
ணப்படும் பூவை ஒக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை
குவளை நிலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கு
கிறாய் நின் அறிவு இருத்தவிதம் என்னை. (உ)
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிகாற்றம்
வேணுண்கண வேய்த்தோ ளவுட்கு.

(க-ரை.) மூங்கில்போலும் தோள்களை உடையவ
ளுக்கு மேனி தனிப் பல் முத்தம் கண்கள் வெல்

உஉஅ திருக்குறள்மூலமும்

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

(க-ரை.) குவளைமலர்கள் பார்க்கில், இவள் கண்
னுக்கு ஒப்பாகோம் என்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பா
ராகும். (ச)

அனிச்சப்பூக் கால்களையால் பெய்தா னுசுப்
பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை.

(க-ரை.) இவள் தன்மென்மையை நினையாமல்
அனிச்சமலரைக் காம்புகளையாமல் குடிஞன் ஆகை
யால் இடைமுரியும். (டு)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

(க-ரை.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாக

வும் தம் மதியினையும் அம்மடங்கை முகத்தினையும்
இதமதி இதுமுகம் என்று அறியமாட்டாது தன்
விடையில் இருந்து கலங்கித் திரிபின்றன. (௬)

அறுவாய் நிறைந்த வவீர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(க-ரை.) அம்மீன்கள் அங்ஙனம் கலங்குதற்குக்
காரணம் யாது முன் குறைந்த இடம்வந்து கிரம்பி
யே விளங்கும்மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்தில்
களங்கம் உண்டே. (௭)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள்முக
ம் போல ஒளிவீசவல்லே ஆகில் நீயும் என்னால் இச்
சிக்கப்படுவாய். (௮)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே மலர்போலும் கண்களை உ
டையவன் முகத்தை ஒக்கவேண்டுவை ஆகில் இது
போல யான் காணத் தோன்று பலர்காணத் தோன்
ருதே. (௯)

அணிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப பழம.

(க-ரை.) அணிச்சமவரும் அன்னப்பறவையின்
இறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல் வரு
த்தம் செய்யும். (௧௦)

ககக-ம். அநீ.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன் ஆசை மிகுதியைச்
சொல்லவும் தலைவி தன் ஆசை மிகுதியைச் சொ
ல்லவாழ்மாம்.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

(க-ரை.) இம்மெல்லிய மொழியினை உடையா
ளது வாலியபற்களில் ஊறிய நீராளது பாலுடனே
தேனைக்கலந்த கலவை போலும். (க)

உசு0 திருக்குறள்மூலமூலம்

உடம்போ டெயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடகதையோ டெமமிடை நட்பு.

(க-ரை.) உடம்போடு உயிரிடை உளவாகிய நட
புக்கள எததன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்
தையோடு எம்மிடத்தில் உளவாகிய நட்புக்கள். (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம னீழந்
திருதுதற் கிலலை யிடம.

(க-ரை.) என்சென்னில் கருமணியின் இடத்து
உறையும் பாவையேநீ அவலிடம்விட்டுப் போவாயா
க போகாது இருப்பாயாகில் எம்மாலவிரும்பப்பட்ட
திருதுதலை உடையாட்டு இருக்க இடம் இல்லை. (உ)

வாழ்த லுயிராக்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(க-ரை.) தெரிந்த ஆபரணத்தை உடையாள்
எனனைப்புணருமபோது உயிர்க்கு உடம்போடு கூடி
வாழ்தல் போலும் பிரியும்போது அவவுடம்பி னின்று
உயிர் பிரிதல் போலும். (ச)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கணணள் குணம்.

(க-ரை.) ஒளியினவாகிப் போர்செய்யும் கண்ணி
னை உடையான் குணங்களை நான்மறந்தேன் ஆகில்
நினைப்பேன் ஒருபோதும் மறத்தலை அறியேன் ஆத
லால் நினைத்தலையும் அறியேன். (ரு)

கண்ணுள்ளிற் போகா நிமைப்பிற் பருவரார்
துண்ணியொடு காதுவார்.

(க-ரை.) தாங்காணுமைபற்றித் தூரத்தில்போயி னா என்று நினைப்பவா நினைக்கக்கடவர் எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாம் அறியாமல் இமைத்தோம் ஆகில் அதனால் வருந்து வதும்செய்யார் ஆதலால் காணப்படா நண்ணியர், கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே இருக்கின்றார் ஆதலால் கண்ணில் மை எழுதேம் அவர் மறைதலை அறிந்து. (எ)
நெஞ்சத்தார காத லவராக வெய்துண்ட லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சள்ளே இருக்கின்றார் ஆகையால் உண்ணும் போது குடாக உண்டலை அஞ்சுவோம். அவர் அதனால் குடி உறதலை அறிந்து. (அ)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

(க-ரை.) என்னை இமைக்கும் ஆனால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலை அறிந்து இமையேன் அவ் வளவில் அவரைத்துயிலா கோய் செய்தார் அன்பிலர் என்று சொல்லும் இவ்வூர். (க)

உவந்துறைய் ருள்ளத்து ளென்று மிகத் துறைய, ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

உசஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என் உள்ளத் துள்ளே மகிழ்ந்து வாசம் செய்வா அதனை அறி யாதவரைப் பிரிந்து வாசஞ்செய்வர் அன்பிலர்

நகச-ம். அதி.—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய தலைவனும், அறத்தோடு நிறகத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணம் இழத்தலைச் சொல்லுதலாம்.

காம முழுகது வருகதினாக் கேம
மடலலல திலலை வனி.

(க-ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அதுபவித்துப் பின் அதுபொறுது துன்பம் அடைந்த ஆடவர்க்குமுன்னும் காப்பாய் வருகின்ற மடல் அல்லது இனி வலியது இல்லை. (க)

கோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணனை நீக்கி நிறுத்து.

(க-ரை.) அவருத்தத்தினைப் பொறுத உடம்பும் உயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவியை ஏற்கக்ருதுகின்றன. அதனை விலக்குவதாகிய நாணத்தை ஒழித்துவிட்டு. (உ)

நாணொடு நல்லாண்மைபுண்டிடையே னின்
துண்டியேன், காமுற்ற ரேறு மடல்.

கருத்துரையும்.

உசா

(க-ரை.) நாணத்தையும் ஆண்மையையும் முன்னமே உடையேன அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை உடையேன். (உ)

காமக் கடுமபுன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது. (ச)
தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலே யுழக்குந துயா.

(க-ரை.) மாலிப்பொழுதின் இடத்து அதுபவிக்க

கும் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடவினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வலியலை உடையவள் தந்தாள். (இ) மடலுர்தல யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற படலொல்லா பேதைக்கென் கண.

(க-ரை.) உன்மாதா காரணமாக என் கண்கள் ஒரு போது நித்திரை செய்யாவாம அதனால் யாவரும் நித்திரை செய்யும் பாதி இராத்திரியில் மடனமா ஏறுதலை நினைப்பேன். (க)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப் பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(க-ரை.) கடல்போலக்கரையற்ற காமரோயினே அதுபயித்த மடல் ஏறுதலைச் செய்யாது இருக்கிற பெண்பிறப்பைப் போலித் தக்க பிறப்பு உலகத்தில் இல்லை.

உச்சு திருக்குறள்மூலமும்

நிறையரியா மன்னளிய ரென்னாது காம மறையிறந்து மன்று படும்.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் காம்மேற்கொள்ளாதற் கு அறியரென்று அஞ்சதல் செய்யாது மிகவும் அளிக்கத் தக்கவர் என்று இரங்குதல் செய்யாது மகளிரா காமமும் அவர் மறைததலைக் கட்டிச் சபை இடத்து வெளிப்படுவதா இருந்தது. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம மறுகின் மறுகு மருண்டு.

(க-ரை.) யான் முன் அடங்கி நிற்பதால் எல்லாரும் என்னை அறியா. இனி அவவாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன் என்று நினைத்து எண்காமம் இவ்வூவீதியில் மயங்கிச் சுழல்கின்றது. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார் யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி அல்லாமல் கண்ணல் காணும்படி. எம்மை அறிவில்லார் சிந்திக்கின்றார்.

அவர் அங்ஙனம் செய்கின்றது நாம் அடைந்த நோ
யைத் தாம் அடையாமையால். (40)

ககடு-ம். அந்.—அலாறிவுறுத்தல்.

அந்நாவது-களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன்
பிறர்சொல்லுகின்ற அலர் நீனக்கு ஆகின்றவித்தி
தைத் தொழிக்கு அறிவித்தலும் மண்மாசு உட்கூ
கருத்துரையும். உசடு

போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைவியும் தொழியுப
அவவலரை அவனுக்கு அறிவு உறுத்தலுமாம்.

அலரொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

(க-ரை.) உன்மாதக்கும் எமக்கும் உண்டாகியாட
பு அலரா எழுதலால் என் அறிய உயிரானது அவ
னைப்பெற்றதுபோல நிலைபெறும். அந்நிலை பேற்றதைத்
தெய்வத்தால் நானே அறிவது அல்லது பலரும்
அறியார்.

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலொமக் கீததவ் வூர்.

(க-ரை.) மலர்போலும் கண்களை உடையவளது
அருமை அறியாது இவ்வூர் அவளை எளியவள் ஆக்கி
அவளோடு அலர்கூறுதலை எமக்கு உபகரித்தது.(உ)
உறாஅதோ வூரறித தெளவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

(க-ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா இருக்
கையை இவ்வூர் அறிதலால் வினைந்த அலர் எனக்
கூறுவது ஒன்றோ அதுகேட்ட என்மனம் அப்புண
ர்ச்சியைப் பெறுது இருந்தே பெற்றது போலும் கு

ணம் உடைத்து.

(உ.)

தவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
நவ்வென்னுந் தன்மை யீழ்த்து.

உசக

திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வா எடுக்கின்ற அலரால்
அலர்தலை உடைத்தாயிற்று. அவ்வலா இவ்வை ஆகில்
தன் இயல்பு இழந்து சுருங்கும். (ச)

கனித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற்
காமம், வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

(க-ரை.) கள் உண்பாக்குக் களிக்குந்தோறும்
கள் உண்டல் இனிது ஆவதைப்போல எனக்குக்கா
மம் அலராந்தோறும் இனிது ஆகின்றது. (இ)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலாமன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்ட டற்று.

(க-ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒரு
நாளேயாம். அதனால் உண்டான அலரானது அவ்வ
ளவு இல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அவர்
போல் எங்கும் பரந்தது. (ஈ)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னேசொன்
னீராக நீளுமிக் கோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகியபயிர் இவ்வூரின் மக
ளிர் எடுக்கின்ற அலரானது எருவாக தாய்சொல்
கின்ற கடுஞ்சொல்லானது நீராக வளர்சிவந்தது. (உ)
நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌ
வையாற், காம நுதுப்பே மெனல்.

(க-ரை.) அயலார் எடுக்கின்ற அலரால் உண்டா
கும் காமத்தை அவிப்பேம் என்று நினைத்தல் நெய்
யால் ஓரூப்பை அவிப்பேம் என்று நினைப்பதை ஒக்
கும். (அ)

கருத்துரையும்.

உசக

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்
றார், பலர்நாண நீத்தக் கடை.

(க-ரை.) தம்மைக்கண்ட நாளில் உன்னைவிட்டு
நீங்கேன் அஞ்சதல் ஒழியென்ற அவரோ இன்றுகண்
டார் பலரும் நானும் வகை நம்மைத்தறந்தபின் நா
ம் ஏதிலாகடறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோகூடாது.
தாம்வேண்டி. னல்குவா காதலர் யாம்வேண்
டுங், கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

(க-ரை.) உடன் செல்லுதற்குக் காரணமாக நோ
க்கி நாமுன் விரும்புவதாகிய அலரை இவ்வூர்தானே
எடாநின்றது இனிக்காதலர் நாமும் யாம்வேண்டிய
க்கால் அதனை இனிது நேர்வாரா ஆதலால் இவ்வலர்
நமக்கு நன்றாய் வந்தது. (30)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

ககசு-ம். அந்.—பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது-மணம் செய்து கொண்டபின் தலைவ
ன் அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டுத் தலை
வியைப் பிரித்த தூரத்திலும் அவவிடத்திலும் செல்
்று நாளில் அப்பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவ
்ளாம் தன்மையாம்.

உசஅ திருக்குறள்மூலமும்

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்று
கின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

(க-ரை.) நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாகில்
அதனை எனக்குச்சொல் அஃதொழியப்பிரிந்து போ
ய் விரைந்து வருதல் சொல்லுவை ஆனால் அதனை

அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல். (க)
இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

(க-ரை.) தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின்
நின்ற நாளில் அவரதுபார்வைமாத்திரமும்புணர்ச்சி
குறித்தமையால் நமக்கின்பம் உடைத்தா இருக்கு
மென்று அப்புணர்ச்சி தான் நடந்துகொண்டிருக்க
வும் அது பிரிவர் என்றஞ்சும் அச்சத்தினை உடைத்
தாயிற்று அவர் அன்பின்னிலைமை இதுவென்றது.
அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

(க-ரை.) பிரியேன் என்று அதஞ்சொல்லும் நம்
பிரிவாற்றாமையும் அறிதல்உடையராய் காதலர்கண்
ணும்ஒரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தல் ஆனவர் சொல்லுந்
தலையனியும்பற்றி நம்மஇடத்து அன்புடையர் என
த்தெனியும் தெனிவு அரிதா இருந்தது. (உ)
அளித்தஞ்ச லென்றவர் ஈப்பிற் றெளித்த
சொற், தேறியார்க் குண்டோதவறு.

(உ-ரை.) எதிர்ப்பட்ட நாளே தலையனியென்று
உண்ணவிட்டுப்பிரியேன் அஞ்சாதிருவென்றவர் தா
கருத்துரையும். உசக

மேபின் பிரிவாராகில் அவர்க்கு அல்லால் அவர் தெ
ளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெனிக்கார்க்குக்
குற்றம் உண்டோ. (ச)
ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோமபன் மற்றவா
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

(க-ரை.) என் உயிரைச்செல்லாமல் காத்தாயாயி
ன் அதனை ஆளுதற்கு அமைந்தாருடைய பிரிவினை
யை நிலைக்கச்செய்வாயாக, அவர் நிலையாமல் செல்
வராகில் அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லும்
சென்றால் பின் அவரைக்கூடுதல் எனக்கு அரிதாம்.
பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

(க-ரை.) நமது பிரிவின் பொறுமை அறிந்த தலைவா தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினை உணர்த்தும் வன்கண்மை உடையர் ஆயினார் அத்தன்மையராய் பின்பு நமது ஆற்றாமை அறிந்துவந்து தலையளிசெய்வார் என்று இருக்கும் ஆசை விடப்படும். (க)

துறைவன் நுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை யிறையிறவா னின்ற வளை.

(க-ரை.) துறைவன் என்னைப் பிரிந்தமையை அவன் உணர்த்தாமல் தாமே உணர்ந்தேன் முன் கையி னிறையினின்றும் கழலாமின்ற வன்கை எணக்கு அறிவியாவோ அவன் உணர்த்த உணர்ந்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ. (க)

இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனினு,
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

உரு0 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியும் தோழியர் இல்லாத வேற்றுரின்கண் வாழ்தல் துன்பமாகும் மேலும் தங்காதலரைப் பிரிதல் அதனிலும் துன்பம் ஆகும். (அ)

தொழிற்கடி னலலது காமநோய் போல விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

(க-ரை.) தீயைத்தொட்டால் சுடச்சுடும் ஆதலால், காமமாகிய நோய்போலத் தன்னைவிட்டு அகன்றால் தப்பாது சுடவல்லதோ. (க)

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் பின்னிருந்து வாழ்வார பலா.

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் பிரிவை அறிவித்தபோது அதற்கு உடனபட்டுப் பிரியும் போது உண்டாகிற துன்பநோயையும் நீக்கி அப்பிரிவையும் பொறுத்து இருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் பலர். (க)

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவனாகிய
தலைவி தான் உறுகின்ற துன்பத்தை எப்போதும்
நினைத்தலால் மெலிந்து இரங்குதலாம். 1

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ கோயை
இறைப்பவர்க், கூற்றநீர் போல மிகும்.

கருத்துரையும்.

உடுக

(க-ரை.) இக்கோயைப் பிறர் அறியாமல் காணி
மறைப்பேன். இக்கோயோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்
று நிரைப்போல மிகும். (க)

கரத்தலு மாற்றேனின் கோயைகோய் செய்
தார்க், குரைத்தலு நாணுத் தரும.

(க-ரை.) இக்காமகோயை இவ்விடத்தோர் அறி
யாமல் மறைப்பதற்கும் வல்லவளாயில்லை. இக்கோய்
செய்தார்க்கு உரைக்க எண்ணினதுவும் எனக்கு
நாணத்தரும இனி எனசெய்வேன். (உ)

காமமு நாணு முயிரகாவாத் தூங்குமென்
னோறு வுடமபி எனகத்து.

(க-ரை.) காமமோயும் அதனைச்செய்தவர்க்கு அ
றிவிக்கக்கூடாத நாணும் தம்மைப் பொழுத என்
உடம்பின்கண்ணே உயிர் காவடித்தண்டாகத் தொ
ங்குகின்றன. (ங)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில.

(க-ரை.) யாவர்க்கும் உளவாய் நின்ற இவ்விரண்
முன் உள்ளும் எனக்கு உண்டாகின்றது காமக்கட
லே அதனை நீந்தும் காப்பாகிய புணை இல்லை. (ச)
துப்பி னெவனாவர் மற்றொ றுயர்வரவு
கட்பினு ளாற்று பவர்.

(க-ரை.) இன்பம் செய்தற்கு உரியகட்பின்கண்
னே துன்ப அவாவினைச் செய்ய வல்லவர் துன்பம்

செய்தற்கு உரிய பணைமைக்கண் என்செய்வர். (இ)
உருஉ திருக்குறள்மூலமும்

இன்பங் க்டன்மற்றுக் காம மஃதெங்காற்
றுன்ப 'மதனிற் பெரிது.

(க-ரை.) காமப்புணர்ச்சியால் இன்பம் செய்யும்
போது அவலின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். அக்
காமந்தானே பிரிவால் துன்பம் செய்யும்போது அத்
துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம். (க)

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகானேன்
யாமதிதும் யானே யுளேன்.

(க-ரை.) காமமாகிய கடலைநீந்தியும் அதன்கரை
காண்கிலேன் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதி
இரவிலும் யான் ஒருதுணையும் இல்லாமல் தனித்து
இறவாது இருக்கின்றேன். (எ)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

(க-ரை.) இந்த இரவு உலகத்தில் நிலைபெற்ற
உயிர்களை எல்லாம் தூங்கச் செய்தலால் எனனை
அல்லது வேறுதுணையை உடையதா தில்லை. (அ)
கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விற்கா
ணெடிய கழியு மிரா.

(க-ரை.) காதலரோடு நாம் இன்புற்ற காங்க
னிலே உரியவையா இருந்து அவர் பிரிவைப் பொ
றுக்கமாட்டாத இந்நாள்களிலே நெடியதாய்ச், செ
வ்வின்ற இராக்காலம் அக்கொடியவரது கொடுமை
க்குமேலே அதிககொடுமையைச் செய்வின்றது. (க)

கருத்துரையும். உருஉ

உள்ளம்போன் றுவழிச் செல்கிற்பின்
வெள்ளநீர், நீத்தல மன்னோவென் கண்.

(க-ரை.) மனம்போல காதலர் இருக்கிறதேயத்
திற்கு விரைவில் செல்லவேண்டும் ஆனால் எனது
கண்கள் வெள்ளமாகிய தநீரை நீத்தா. (க)

ககஅ-ம். அநி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவினைக்கானுதற்கு வி
ரைதலாலே வருந்துதலாம்.

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டா
நோய், தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(க-ரை.) ஆராத காமநோயை நாம் அறிந்தது
தாம் காதலரை எமக்குக்காட்டியதால் அன்றோ
கண்கள் இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி அழு
கின்றது எதை கிரினைத்து. (க)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துண
ராப், பைத லுழப்ப தெவன்.

(க-ரை.) மேலவினைவதனை ஆராய்ந்த அறிவா
மல் அன்று தலைவரைப்பார்த்த உண்கண்கள் இன்று
இது நம்மால் வந்தது ஆதலால் பொறுத்தல் வேண்
டுமென்று உறுபடுத்தி அறிவாமல் துன்பம் அது
பலிப்பது எதைகிரினைத்து.

உஞ்ச திருக்குறள்மூலமும

‘கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழ்
மிதுககத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) இக்கண்கள் அன்று காதலரைத்தாமே
விரைந்துநோக்கி இன்று தாமே இருந்த அழுதி
ன்ற இவவறியாமைச்செயல் நம்மால் கிரிக்கத்தக்க
இயல்பினை உடையது. (க)

பெயலாற்றா நீருலகத வுண்க னுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

(க-ரை.) உண்கண்கள் யான் உய்யமாட்டாமை
க்கு ஏதுவாகிய ஒழிவில்லாத நோயை எண்கண்
னே கிறுத்தி தாமும் அழமாட்டாதவண்ணம் நீர்
வற்றிவிட்டன. (ச)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமனோய் செய்தவென் கண்.

(க-ரை.) எனக்குக் கடலும் சிறியதாகும்படி
பெரியதாகிய காமனோயைச்செய்த எனது கண்கள்
தாமும் சித்திரை இல்லாமல் துன்பத்தை அனுப
விக்கின்றன. (இ)

ஒலு வினிதே யெமக்கிள்ளோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட்டது.

(க-ரை.) எமக்கு இந்தக் காமனோயைச்செய்த
கண்கள் தாமும் துங்காமல் அழத்தலைப்பெய்த
யிகவும் இனிது ஆயிற்று. (உ)

உழந்துழந் துண்ணீராக விழைந்திழைந்து
பெண்ணு யவாக்கண்ட கண்.

கருத்துரையும்.

உதிடு

(க-ரை.) விரும்பி உள்ளம் குழைத்தவேண்டி
அன்று அத்தலைவரைப்பார்த்த கண்கள் இன்று
துங்காமல் அழுது துன்பத்தை அனுபவித்த தம்
உள்ளே இருக்கிற நீர் அற்றுப்போகுக. (எ)
பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்-
காண தமைவில கண்.

(க-ரை.) மனத்தால் விரும்பாது இருந்த சொ
ல்லுமாத்திரத்தால் விரும்பியகாதலர், இங்கே இரு
க்கின்றார் அவ்விருத்தலால் பயன்பாது, கண்கள்
அவரைக்காணாமல் பொறுக்கவில்லை. (அ)
வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாராந் நுற்றன கண்.

(க-ரை.) காதலர் வாராத நாள்களிலே துங்கா
வாம் வந்தநாள்களிலே அவர் பிரிவுக்கு அஞ்சி துங்
காவாம், அந்த இருவழியும் எனது கண்கள் பொறு

தத்தற்கு அரிய துன்பத்தை உடையனவாம். (க)
மறைபெற லுராரர்க் கரிதன்றா லெம்போ
வறைபறை கண்ணா ரகத்து.

(க-ரை.) எம்மைப்போலும் அறையாநின்றபுறந்
துவைய கண்ணை உடையவர் தமது கொஞ்சத்தில்
அடக்கிய இரகசியத்தை அறிதல் இவ்வூரில் உள்ள
வர்களுக்கு வலியு.

உடுக திருக்குறள்மூலமும்

ககக-ம். அந்.—பசப்புறுபநுவால்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாகிய வருத்தம் தலைவ
னது பிரிவு பொறுமையால் வருவதோர் நிறவேறு
பாடாம்.

நயத்தவர்க்கு நல்காமை நேர்த்தேன் பசந்த
வென், பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

(க-ரை.) என்னை விரும்பிய தலைவர்க்குப் பிரி
வை உடன்பட்ட நான் அதனைப் பொறுமல் இப்
பொழுது என் இயல்பை எவர்க்குச்சொல்லுவேன்.
அவர்தந்தா ரென்னுந் தனையா விவர்த்தத்தென்
மேனிமே லுரும் பசப்பு.

(க-ரை.) நான் பொறுத்திருக்கவும் இப்பசப்பு
நிறம் அவர் உண்டாக்கினார் என்னும் களிப்புயிருந்
தால் என்னுடம்பின்மேல் ஏறிச்செலுத்துகின்றது.
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நேயும் பசலையுந் தந்து.

(க-ரை.) பிரிவின்றபொழுதே அவ்விரண்டிற்
கும் தலைமாறாக இக்காமநோவையும் பசலையையும்
எனக்குத்தந்து என்மேனி அழகையும் காணத்தகுந்
தும் அவர்கொண்டுபோயினார். (ந)

உள்ளவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாந்
நள்ளும் பிறவோ பசப்பு.

கருத்துரையும்.

2௨௭

(க-ரை.) அவர் சொற்களை நான் மனத்தால்
நினைக்கின்றேன் வாயால் சொல்லப்படுவதும் அவர்
நற்குணமே அப்படிக்கு இருந்தும் பசலைநிறம் வந்து
நின்றது இது வஞ்சனையாயிருந்தது. (ச)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்கா
ணென், மேனி பசப்பூர் வது.

(க-ரை.) அக்காலத்து எமது தலைவர் பிரிந்து செ
ல்வாராக எனது வழுவம் பசலைநிறம் அடைவது
இங்கே அன்றோ. அப்படிப்பட்டது இன்று வே
றொன்றாமோ. (ரு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்
கன், முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

✓ (க-ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருக்கி
வரும் இருள்போல இப்பசப்புநிறம் தலைவனது பு
ணர்ச்சியின் சோர்வுபார்த்து நெருக்கிவரும். (க)
புல்லிக் கிடத்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வ
ளவி, லள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு.

(க-ரை.) முன்னொருநாளில் காதலரைத் தழு
விக்கிடந்த நான் அறியாது சற்று விலக்கினேன்
அப்போது பசலை நிறம் அள்ளிக்கொள்வதுபோல
தந்துகிறைந்தது. (உ)

ப்சத்தா ளிவளென்ப தல்லா ளிவனைத்
துறத்தா ரவரென்பா ரில்.

(க-ரை.) பொறுத்திராமல் பசலை நிறம் அடைந்
தான் என்று எண்ணப்பழிசொல்வது அல்லாமல்,
உருஅ இருக்குற்றன்முலமும்

இவனை அவர் துறந்து போனார் என்று சொல்லுவார்
இல்லை. (அ)

பசுக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரொனின்.

(க-ரை.) இப்பிரிவை நானே உடன்படும்வகை
சொல்லியவர் இன்று உன்கருந்தால் நல்லநிலையி
னர் ஆவராயின் என்மேனிப்பட்டது பட பசுவிறம்
அடையக்கடவது. (க)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்
தார், நல்காமை தூற்றா ரொனின்.

(க-ரை.) அன்று தாம் குறையை நயப்பித்தக்
கூடினவாக்கு இன்று அருளாமையை நட்புடை
யோர் தூற்றார் ஆயின், பசப்புத்தான் ஆயினான்
என்று சொல்லப் பேரைப் பெறுதல் எனக்குன்று.

கஉ௦-ம். அந்.—தனிப்படமிருதி. .

அஃதாவது - தனிமையால் உண்டாகும் துன்ப
யிருதியாம்.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாறே
காமத்துக் காழில் கனி.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் கணவர் தம்
மைப்பெற்ற மகளிர் காமதூஷ்சி என்னும் வித்திற்
காத பழத்தைப் பெற்றார். அன்றே.

கருத்துரையும். உருக

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்
வார்க்கு, வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(க-ரை.) தம்மை விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்
க்கு அவரை விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர் அளவ
றிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி தன்னையே நோக்கி
உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவு அறிந்து வந்து
பெய்வதுபோலும். (உ)

வீழுகர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரும்பப்
படுகிற மகளிர்க்கு காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை
நினைத்து விரைவில் வருவார். வந்தால் இன்புற்று
நாம் வாழ்வோம் என்று இருக்கிறதற்கு அமையும்.
வீழப் படுவார் கெழிஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

(க-ரை.) கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்
படுவாரும் தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரு
ம்ப்படார் ஆயின் தீவினை உடையவரே ஆவர். (ச)
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்ய
வோ, தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

. (க-ரை.) தாமும் நம்மிடத்துக் காதல்செய்வாத
போது, நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நம
க்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார். (இ)

ஒருதலை யா நின்னாது காமங்காப் போல,
ஒருதலை யானு யினிது.

உக0 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) மகளிர் ஆடவர் எனப்படும் இருவா இட
த்திலும் ஆசையானது ஓர் இடத்தில் உண்டானால்
துன்பத்தைத்தரும் காவழிப்பாரம்போல இரண்டு
இடங்களிலும் ஒத்து இருக்குமானால் இன்பத்தைத்
தரும். (சு)

பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல் காம
னெருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

(க-ரை.) இன்பத்தை அனுபவிக்கும் இருவர் இ
டத்திலும் ஒத்து இராமல் ஒருவர் இடத்தில் இருந்
து போர்செய்யும் காமன் அவவிடத்துப் பசப்பாலா
கிய கோயையும் தன்பயிருதியையும் அறியானே.
வீழ்வாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர் இடத்திடுந்து இனியசொல்லைப்பெறுது வாழ்வாரது பிரிவுபொறுத்து உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர் போல நைநியமுடையவர் உலகில் இல்லை. (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
முசையு மினிய செவிக்கு.

(க-ரை.) என்னால் விரும்பப்பட்ட காதலர் என்னிடத்தில் அன்பு இல்லாதவர் ஆயினும், அவர் இடத்தில் உண்டாகும் எவ்விதசொற்களும் என் செவிக்கு இனிமையைத் தரத்தக்கன. (க)

உறாஅர்க் குறுகோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅப் வாழிய செஞ்சு.

கருத்துரையும்.

உசக

(க-ரை.) உன்னோடு நெருங்காதவர்க்கு உனது மிகுந்தநோயைச் சொல்லப்பொருந்திய நெஞ்சே நீ பொறுக்கமாட்டாய் ஆயினும் உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற கடலைத்துர்க்க முயற்சியெய் அது எனிது. (க0)

கஉக-ம். அதி—நினைந்தவர் புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினுடைய இன்பத்தை நினைந்து பாசறையிடத்தில் தலைவன் தனிமை அடைதலும், தலைவி தனிமை அடைதலுமாம்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுந் காம மினிது.

(க-ரை.) முன்னாளில் அனுபவித்த இன்பத்தைப் பிரிந்த இடத்து நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல நீங்காப்பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சியைத்தராத கள்ளிப்பார்க்கிலும், காமமே இன்பந் தருவது. (க)

எனைத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் விழ்
வார், நினைப்ப வருவதொன் நில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுவானாய் பிரித்த இடத்து நினைந்தால், அப்பிரிவால் வருவதோர் துன்பம் இல்லையாம். அதனால் காமம் எவ்வளவு ஆயினும் இன்பத்தருவது ஒன்றேகான். (உ.) நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ ளும்மல் நினைப்பது போன்று கெடும்.

உக2 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல் உண்டாவதுபோல 'த்தோன்றிக் கெடுகின்றது. அதனால் தலைவர் என்னை நினைப்பவர்போல நினையா ஆதல் வேண்டும்.() யாமு முளேங்கோ லவாரெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத், தோலு வுளரே யவா.

(க-ரை.) எமது நெஞ்சத்தில் அவர் எப்பொழுதும் உள்ளவராகவே இருக்கின்றார். அப்படியே அவரது நெஞ்சிலும் நாமும் இருக்கின்றேமோ இல்லையோ. (ச)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கழிகொண்டார் நாணர்கொ, லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(க-ரை.) தம்முடைய நெஞ்சத்தின் இடத்தில் எம்மைக் காவல்கொண்ட தலைவர், எமது நெஞ்சின் இடத்து ஒழியாமல் நாம் வருதலுக்குநாணரோ. மற்றபா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா, னுற்றநா னுள்ள வுளேன்.

(க-ரை.) நான் அவரோடு புணர்ந்தகால இன்பத்தை நினைத்தலால், இத்துன்பவெள்ளத்தில் உயிர் வாழ்கின்றேன் அது இல்லை ஆனால், நான் வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன். (சு)

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(க-ரை.) அந்த இன்பத்தை மறத்தல் அறியேன் ஆகி இன்று நினைந்துகிறீர்களும் பிரிவானது என் உள்ளத்தைச் சுடிகின்றது. "அப்படிப் பிரிவுபெற்றதான் மறந்தால் அதனால் இறவாது இருப்பேன்" (சு)

எனேத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) தலைவர் தம்மை எவ்வளவு நினைத்தா
லும் அதற்குக் கோபியா, அவா எனக்குச் செய்
பும் இனபம ஆவது அவ்வளவு அன்றோ. (அ)
விளியுமென் னின்னுயிர வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைநது.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் காம் இருவரும் வேறு
அல்ல வென்று சொல்லுவாரது அருள் இவ்வா
மையை மிகவும் நினைந்து எனது இனிது ஆகிய
உயிர கழிசின்றது. (க)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே என்னைஞ்சை விடாது இரு
ந்து விட்டுப் போனவரைக் கண் அளவான் ஆயி
லும் எதிர்ப்படும்வகை நீ மறையாது இருப்பாயாக.

கஉஉ ம், அந்.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவி தான்கண்ட கனவினது
நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதலாம்.

சூதலா துதொடி வந்த கனவினுக்
நியுசுதுசெய், நீவுந்தொல் விருத்தா...
௨௬௭ நிருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) யான் வருத்துகிறதை அறிந்து அது
நீராக் காதலர் விடுத்த துதைக்கொண்டு என் இட

த்து வந்த கனவினுக்கு விருந்தாக யாது செய்
லேன். (ச)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

(க-ரை.) தூங்காது அழிகின்ற என் கயல்போன்
ற உண்கண்கள் நான் இரந்தால் தூங்கும் ஆனால்
கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்குப் பொறுத்திரு
க்கிறதன்மையை யானே விரியச் சொல்லுவேன்.
கனவினு னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டளி னுண்டென் னுயிர்.

(க-ரை.) நனவில் வந்து அருள் செய்யாத தலை
வரைக் கனவின் கண்ணே காணாதலால் என் உயி
ரா னது நீங்காதிருக்கின்றது. (உ)

கனவினு னுண்டாகுங் காம கனவினு
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

(க-ரை.) நனவில் வந்து அருள் செய்யாதவரை
அவர் போன இடம் தேடிக்கொண்டு வந்து தருத
லால், அக்கனவில் இன்பம் ஆனது எனக்கு உண்
டாகின்றது. (ச)

கனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

(க-ரை.) முன்னே நனவில் தலைவரைக்கண்டு
அனுபவித்த இன்பமும், இன்று கனவில் கண்டு
கருத்துரையும். ௨௬௫

அனுபவித்த இன்பமும் கண்ட பொழுதே இனி
மை ஆயிற்று, அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்
திருக்கின்றன. (இ)

நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலா மன்.

(க-ரை.) நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு
பாவி இல்லாவிட்டால் கனவில்வரது கூடிய தலை
வர் என்னைப் பிரியார். (ஊ)

நனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினு
னென்னெம்மைப் பிழிப் பது.

(க-ரை.) ஒரு தினம் ஆயினும் கனவில்வந்து அருள்செய்யாதபாதகர் தினந்தோறும் கனவில்வந்து மெமை வருத்துவது எந்தச்சம்பந்தம்பற்றி. (எ) துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத்த ராவா விரைந்து.

(க-ரை.) என்னெஞ்சைவிட்டு நீங்காத காதலர் யான் துங்கும்பொழுது வந்து தோளின்மேல் உள் ளவராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து ப ஸைய நெஞ்சத்தில் இருப்பவர் ஆவர். (அ) கனவினா னலகாரை நோவர் கனவினாற் காதலர்க் காணா தவர்.

(க-ரை.) தமக்கு ஒரு காதலர் இல்லாமையினால் கனவிலே அவரைக்கண்டு அறியாத மகளிர் தாம் அறிவு கனவில் வந்து அருள் செய்யாத காதலரை அன்பிலர் என்று சொந்துக்கொள்வார்.

உஉ

உகக திருக்குறள்மூலமும்

கனவினா னநீத்தா ரென்பர் கனவினாற் காணார்கொ ளிவ்வு ரவர்.

(க-ரை.) இந்த ஊரில் உள்ள மகளிர் கனவின் இடத்தில் கம்மைவிட்டு நீங்கினாற் என்று தலைவர் மேலே கொடுமை சொல்லப்பட்டவர். கனவின் இடத்தில் அவர் நீங்காது வருதலைக்கண்டு அறி யாரோ. (க0)

கஉஉ-ம். அந்.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்த இடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதலாம்.

மாலையோ வல்லே மனநதா ருயிருண்ணும் வேலை வாழி பொழுது.

(க-ரை.) பொழுதே நீ முன்னாட்களில் வந்த மா

லையோ அல்ல, அந்நாட்களிலே காதலரைக் கூடிய
மகளிரது உயிரை உண்ணுகிற முடிவுகாலமாக இரு
ந்தாய். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலே யெங்கேள்
போல், வன்கண்ணை தோகின் றுணை.

(க-ரை.) மயங்கிய மாலையே நீயும் என்மைப்போ
ல் ஒளி இழந்தலை உடையதாக இருந்தாய், உனது
துணையும் எமது துணைபோல் இரக்கம் இல்லாமல்
உடையதோ சொல்லு.

கருத்துரையும்.

உகௌ

பனியருமயிப் பைதலகொண மாலை துனியரு
ம்பித், துன்பம் வளர வரும.

(க-ரை.) தலைவர் கூடிய நான் எல்லாம் என்
முன்னே நடுக்கம் அடைந்து பசுநது வந்த மாலை
ஆனது எனக்கு உயிரவாழ்வில் வெறுப்பு உண்
டாகி அதற்கு உண்டாகிற துன்பம் வேளைக்கு ஒரு
விதமாய் மிக வளருகின்றது. (க)

காதல ரிலவழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும.

(க-ரை.) தலைவா உள்ளபொழுது எல்லாம் என்
உயிர்தளிக்க வந்த மாலை, தலைவா இல்லாத இப்
பொழுது கொலை செய்கிற களத்துக்கொலைஞர்போ
ல அந்த உயிரைக் கொள்ளாதற்கு வருகின்றது. (ச)
காலைக்குச் செய்தான் நென்கொ லெவன்கொ
லயான், மாலைக்குச் செய்த பகை.

(க-ரை.) காலையும் மாலையும் அவர் கூடிய நான்
போல் அல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன.
அவைகளுள் காலைப்பொழுதிற்கு என்னாலே செய்
யப்பட்ட உபகாரம் யாது, நான் மாலைப்பொழு
திற்கு செய்யப்பட்ட அபகாரம் யாது. (இ)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்த வந்தமாலே, இன்றுபகையாய்த் துன்புஞ் செய்தலை நிரிதற்கு முன்னே அறிவிப்பெய்து. இதன் இல்லை.

உகஅ திருக்குறள்மூலமும்

காலே யரும்பிப் பகலெல்லாம போதாகி
மாலே மலருமிந் தோய்.

(க-ரை.) இககாமனோயாகியபூகாலப்பொழுதில் அரும்பாய், பகற் பொழுது எல்லாம் முகிழாய் முகிர்ந்து மாலப்பொழுதில் மலருமின்றது. (எ)

அழல்போலு மாலேக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும படை.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் இன்பஞ் செய்த இடையனது வேணுநாதம், இப்போது நெருப்புப்போலே சுடுவதும் ஆகிமாலேக்குததனும் ஆகி அம்மாலே வந்து என்னைக் கொல்லும் போது கொலைசெய்யும் படையும் ஆவிற்கு. (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழங்கு மதிமருண்டு
மாலே படர்தரும போழ்து.

(க-ரை.) இதற்கு முன் எல்லாம் யான் மதிமயங்கி நோயை அனுபவித்தேன், இணிக்கண்டாரும் மதிமருளும் வகை மாலேக்காலம் வரும் பொழுது இவ்வூர் எல்லாம் மயங்கினோயை அனுபவிக்கும், (க) பொருண்மாலே யாளரை யுள்ளி மருண்மாலே மாயுமென் மாயா வுயிரா.

(க-ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத்து இறவாது இருந்த என்வயிர் ஆனது பொருள் இயல்பே தமக்கு இயல்பாக உடையவரை நினைத்து இப்படி மயங்கு மாலையிலே மாய்கின்றது. (ஊ)

அஃதாவது—தலைவியினுடைய கண்ணும் தோளும் நெற்றிமுதலிய அவயவங்களும் அழகு அழிதலாம்.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி நறுமலர் நாணின கண்.

(க-ரை.) இப்பொழுமை நம்பிடத்தில் இருக்க நெடுநூரத்திலே சென்ற தலைவரை நினைத்து அமுதலால் உனகண்கள் ஒளிஇழந்து முன்னேதமக்கு நாணின நல்லமலர்களுக்கு இன்று நாணிவிட்டன. நயந்தவர் நலகாமை சொல்லுவ போலும் பசந்து பனிவாருங் கண்.

(க-ரை.) நிறம் வேறுபட்டுநீரைப்பொழிந்த கண்களநம்மால் விரும்பப்பட்டவரது அருள்செய்யாமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலும் இனி நீ பொறுத்தல் வேண்டும். (உ)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு மணந்தநாள் விங்கிய தோள்.

(க-ரை.) தலைவர்கடியநாளில் இன்பயிருதியால் பூரித்ததினது தோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமை ஐயு விளங்க அறிவிப்பவைபோல்வாடுகின்றன. (ங) பண்ணீங்கிப் பைந்தொடி சோரூந்துணைநீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள்.

உளர திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அன்று தந்துணைவர் நீங்குதலால், அவரால் பெற்ற செயற்கை அழகே அல்லாமல், பழைய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், இன்று அதற்குமேலே தம்பெருமை இழந்து பசம்பொன் வகைகள் கழலுகின்றன. இவை இப்படிச் செய்யுந் தன்மையன அல்ல. (ச)

கொடியார் கொடுமையுரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) தழுவுங்கை விலகினும் பொறுதவனா
க்கு இவ்வாறு கால நீடிப்பில் என்ன ஆகுமோ
என்று நினைவாத கொடியவரது பொல்லாங்கை
வணிகனாக் கழன்று பழைய இயற்கை அழகும் இழ
ந்த இததோள்கள். இனி அதனைமறைக்கும்வழி
யாது சொல்லுகின்றன. (இ)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற நொந்து.

(க-ரை.) யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல்
வணிகன் கழலும்படி தோள்கள் வாட அவற்றைக்
கண்டு அவரைக் கொடியவர் என்று சொல்வதைப்
பொருமல் என் உள்ளே நோகின்றேன். (சு)
பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே இவளாலே கொடியவர் 'என்
து' சொல்லப்பட்ட அவர்க்கு வாடுகின்ற என் தோ
ளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி ஒரு
கருத்துரையும். உளக

மேம்பாட்டை அடையவல்லியேர், வல்லை ஆனால்
அதனை ஒப்பது வேறு இல்லை. (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொழிப் பேதை நுதல.

(க-ரை.) தன்னை இறுகததழுவிய கைகளை இவ
ளுக்கு நோய்செய்யும் என்று நினைதது ஒருநினைம்
தளாத்தினேனாக அவ்வளவும் பொருமல் பசியவ
ளைகளை அணிகத பேதையின நெற்றி ஆனது நிறம்
வேறுபட்டது. அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற்
குயாது செய்யுமோ. (அ)

முயக்கிடைத் தணவளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

(க-ரை.) அப்படித தழுவிய கைகளைத் தளர்த்த

லால் அப்புணாச்சிக் கு நடுவே சிறுகாற்று துறைந்
ததாக அவ்வளவு இடை ஈடும் பொருமல் பேதை
யினது பெரிய குளிர்த்தகண்கள் பசலை நிறம் அடை
ந்தன. அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும்
நாடுகளும் ஆகிய இந்த இடை ஈடுகளை எல்லாம்
வப்படிப்பொறுத்தன. (க)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(க-ரை.) தனக்கு அயல் ஆகிய ஒளிப்பொருந்திய
நெற்றியால் வினைக்கப்பட்ட பசப்பைப்பார்த்து சிறு
காற்று துழையவந்த கண்களின் பசப்போ! தன்
பிடி அடைந்தது. (கஉ)

உஎஉ திருக்குறள்மூலமும்

கஉரு-ம். அந்.—நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொருமை மேற்படத் தன
க்கு ஓர் பற்றுக்கோடு காணாத நிலை தன்னெஞ்
சோடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதலாம்.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெ
னைத்தொன்று, மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே ஒன்றாலும் தீராத நோயைத்
தீர்க்குமருந்து ஆவது ஒன்றை நான் அறியும்படி
ஆக வப்படிப்பட்டது ஒன்றாயினும் அறிந்து என
க்குச் சொல்லாயோ. (க)

காத லவரி லநீரகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே வாழ்வாய் ஆக, அத்
தலைவா நம்மேல் ஆசை இல்லாதவரா இருக்கநீ
அவர்வரவுபார்த்து வருந்துதற்குக் காரணம் உன் அ
றியாமையே வேறென்றும் இல்லை. (உ)

இருகதுள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிக் துள்
ளல, பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

(க-ரை.) நெஞ்சே அவர் இடத்துக்கும் போகா
மல் இங்கும் இறந்த விடாமல் இருந்த அவர்வர
வை நினைந்து நீ வருந்துகின்றதா என்பனை, இத்தன்
ப நோய் செய்தவர் இடத்து நமக்கு இரங்கியாரினை
த்தல் உண்டாதாது.

கருத்துரையும்.

உளந

கண்ணுங் கொளச்சேந் நெஞ்சே யிவையென்
னைத், தின்னு மவாக்காண லுற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவர் இடத்துப் போக வே
ண்டும் ஆனால் இக்கண் கணையும் உடன் கொண்டு
செல்லு, நீமாத்திரம் செல்வாய் ஆனால் இக்கண்கள்
அவரைக்காண வேண்டி நீகாட்டு என்று தின்பவை
போல் வருத்தும். (ச)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சே
யா, முற்றா லுறாஅ தவர்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நாம் தம்மை விரும்ப நம்மை
விரும்பாத தலைவரை வெறுத்தார் என்று நினைந்து
பிணங்கிக் கைவிட்டிருக்கும் வழி நமக்கு உண்டோ
இல்லை. (இ)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து
ணராய், பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே யான் தம்மோடு பிண
ங்கினால் அப்பிணக்கை நீக்கவல்ல தலைவரைப்பார்த்
தால் பொய்யாக ஆவது ஒருதரம் பிணங்கிப் பின்
அதனை நீக்கமாட்டாய், நீ இப்போது அவரைக்
கொடியவர் என்று பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய்
இனி அதனை ஒழிந்து அவர் இடத்துக்குச் செல்
வத் தனி. (ஈ)

கரமம் விடுவொன்றோ காண்விடு நன்னெஞ்
சே யானோ பொறேனில் விரண்டு.

(க-ரை.) நல்ல நெஞ்சே ஒன்றுநாணம் விடமா
 ட்டாய் ஆகில், காமவிருப்பத்தை விடு, ஒன்று காம
 உளசு திருக்குறள்மூலமும்

விருப்பத்தை விடமாட்டாய் ஆகில், நாணத்தை
 விடு, இரண்டும் விடாமை உன் கருத்து ஆகில்
 ஒன்றற்கொன்று பகை ஆகிய இந்த இரண்டையும்
 நாளை ஒன்றுசேரத் தாங்கவல்லவள் அல்ல. (௭)
 பரிந்தவர் நலகாரென நேங்கிப் பிரிந்தவர்
 பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவர் இப்பொழுமை
 அறியாமையால் நொந்து அருள செய்யாதவர் ஆயி
 னார் என்று நினைந்து, அதை அறிவிக்கும் பொருட்
 டி நம்மைப்பிரிந்து போனதலைவா பின்னே ஏங்கித்
 துன்பம் அடைந்து போககினைத்தநீ ஒன்றும் அறி
 யாய். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
 யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே காதலர் உன் உள்ளே
 இருப்பவர் ஆகமுன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும், நீ
 இப்பொழுது புறத்தே தேடியார் இடத்துக்குச்செ
 ல்லுகின்றாய். (க)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
 வின்று யிழத்துங் கவின்.

(க-ரை.) நம்மைக் கூடாதவண்ணம் துறந்து
 போனவரை நாம் உள்ளத்தில் வைத்து இருக்கிறோ
 ம் ஆக முன் இழந்த புறத்து அழகே அவ்வாறும் இ
 ன்னமும் அகத்து அழகையும் இழப்போம். 4. (கௌ).

கருத்துரையும்.

உளடு

கஉக-ம். அந்—நிறையழிதல்.

அஃதாவது - தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவை
களை ஆசை மிகுதியால் அடக்கமுடியாமல் வாய் வி
ட்டுச் சொல்லுதலாம்.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(க-ரை.) நாணுதலுதாழினைக்கேத்த நிறை என்
றுசொல்லப்படுகின்ற கதவைக்காம வேட்கைஆகிய
குந்தாவி முறிக்கின்றது. இனி அவைநின்றதும் இல்
லை ஆனால் பொறுத்ததும் இல்லை. (க)
காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெ
ஞ்சத்தை, யாமத்து மாளுந் தொழில்.

(க-ரை.) எல்லாருந் தொழில் ஒழுகிற் றதி இரா
த்திரியிலும் என் னெஞ்சத்தைத் தொழிலிலே தண்
டித்து ஆளுகின்றது. ஆதலால் காமம் என்றுசொ
ல்லப்பட்ட ஒன்று கண்ணோட்டம் இல்லாததாய்
இருந்தது. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்
பின்றித், தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

(க-ரை.) இக்காமத்தை நான் என் உன்னே மறை
க்க நினைப்பேன். அதனால் இது என் கருத்தின்
வழிவாரமல் தும்மல்போல் வெளிப்பட்டிற் றி
கின்றது.

உஎக திருக்குறள்மூலமும்

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோ
வென் காம, மறைநிறுது மன்று படும.

(க-ரை.) நான் இதுவரையும் என்னை நிறை உ
டையேன என்று நினைதது இருப்பேன் அதனால்,
எனது காமம் மறைந்து இருத்தலைக்கடந்து பலரும்
அறியப்படுகின்றது. (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை
காமகோ, புற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(க-ரை.) தம்மை நீங்கிப்போனவர் பின்செல்லாது தாரும் நீங்கி நிற்கிற நிறை உடைமை ஆனது, காமகோய் அடைந்தவரால் அறியப்படுவது ஒன்று அல்ல. (இ)

செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

(க-ரை.) என்னை நீங்கிச்சென்றவர் பின்னே யான் செல்லல் வேண்டதெலால் என்னை அடைந்த துன்பம் ஆனது, எத்தன்மையது மிக நன்று. (க) நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் பேணியார் பெட்ப செயின்.

(க-ரை.) நம்மால் விரும்பப்பட்ட தலைவர் வந்து காமத்தினாலே நாம் விரும்பியவைகளை செய்யும் அ

ளவில், நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ அறியக்கடாமல் இருந்தது. (உ)

பன்மாயக் கன்வன் பணிமொழி யன்றோமும்,
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

கருத்துரையும்.

உஎஎ

(க-ரை.) மமது நிறை ஆகிய அரணத்தை அழிக் கிற ஆயுதம் பல பொய்கள் பேசுல்ல கன்வனது தாழ்ந்த சொற்கள் அன்றோ, ஆனபின் அது நிற்கும் விதம் எப்படி. (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங், கலத்த லுற்றுவது கண்டு.

(க-ரை.) அவர் வந்தபொழுது பிணங்கக்கடவேன் என்று நினைத்து அவர் எதிர் கில்லாமல் வேறு ஓர் இடத்திலே போயினேன் போகியும், என் நெ

ஞ்சம் ஆனது நிறையில் நில்லாமல் மேே அறுத்துக் கொண்டுபோய் அவரோடு கலக்கத்தொடங்குவதை அறிந்த அது இனி வாயாது என்று தழுவினேன்.. நினைதியி விட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ புணர்த்தாடி நிற்பே மெனல்.

(4-ரை.) நினைத்தைத் தீயில் இட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந் தலைவரைக்கண்டால் நிறை அழிந்து உருகுகின்ற நெஞ்சினை உடைய மகளிர் க்கு யாம் பிணங்கிப் பின் புணர்ந்து அந்நிலையிலே நிற்கக்கடவோம் என்று நினைவு உண்டாகுமோ. (1)

கஉஎ-ம். அந்.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அந்தாவது - தூரதேசப் பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் காணாததற்கு விரைதலாம்.

உஎஅ திருக்குறள்மூலமும்

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல.

(4-ரை.) என் விரல்கள் அவர் நம்மைப்பிரிந்து போன நாளைச் சுவரிலே குறிவைத்துத்தொட்டு எண்ணுதலால் தேய்ந்தன. அதவே அனறி என் கண்களும் அவாவரும் வழிபார்த்து ஒளி இழந்து புல்லிய ஆயின. இவ்வாறு ஆகியும் அவர் வரவு உண்டாக இல்லை. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற் கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

(4-ரை.) விளங்கா நின்ற ஆபரணமுடையாய், இந்நாளில் தலைவரை மறப்பேன ஆயின மறுபிறப் பிலும் அழகு ஆனது என்னை விட்டுநீங்க எனது தோள்களது வலையவகள் கழன்று விடப்படும்.(உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றா
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை விரும்பாமல் வெற்றியை
விரும்பி நாமதுணை ஆருதலை இழந்து தம்மன னாக்
கம் துணை ஆகப் போயினவர், அவைகளை இழந்து
இங்கு வருதலை விரும்புவதால் இந்த எல்லையிலும்
உயிரோடு இருக்கின்றேன். (க.)

கூடிய காமம் பிரிகதார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) நீங்கிய காமத்தை உடையவர் ஆகி நாம்
ஊமப் பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமத்துடனே நம
கருத்துரையும். ௨௭௯

து இடத்துக்கு வருதலை நினைத்தலால், எனது மன
மானது வருததம் ஒழிந்து மெனமேலும் பருந்து
எழுகின்றது. (ச.)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசுபபு.

(க-ரை.) என் கண்கள் பொருந்த என் கணவ
னை நான காண்பேன் ஆக, அப்படிக் கண்ட பின்பு
என் மெல்லிய தோளில் உள்ள பசலை தானே
நீங்கும். (இ.)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதலோ யெல்லாங் கெட.

(க-ரை.) இத்தனைநாளாக வராமல் இருந்த தலை
வன் ஒரு தினம் எனனிடத்து வருவான் ஆக வந்
தால் துன்பம் செய்கின்ற இந்தநோய் எல்லாம்
நீங்க அந்த அமிர்தத்தை ஐம்பொறிகளால் உண்
பேன். (ஈ.)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோகல
ப்பேன்கொல், கணணன்ன கேளிர் வரின்.

(க-ரை.) கண்போலச் சிறந்த நண்பர் வருவார்

ஆனால், அவர் வரவு நீடித்ததைக் குறித்துப் பின்னிருவேனோ, என் பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்துத் தழுவுவேனோ, இந்த இரண்டும் வேண்டுதலால், இந்த இரண்டு செயல்களையும் கலப்பேனோ யாது செய்யக்கடவேன். (எ)
வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயர்கம் விருத்து.

உஅ௦ திருக்குறள்மூலமும்

. (க-ரை.) அரசன் போர்செய்தல் புரிந்து வெல்வான் ஆக, யாரும் மனைவியைச் சென்று கூடி அந்த இடத்து மாலைக்கு விருத்தினைச் செய்யக்கடவோம். (அ)

ஒருநா னெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றா, வருநாள்வைத் தேங்கு பவாக்கு.

(க-ரை.) தூரதேசத்திற்சென்ற தமது காதலர் திரும்பிவரக் குறித்தநாளை உட்கொண்டு அதுவரும் அளவும் உயிரைததாங்கி வருந்தும் மகளிர்க்கு ஒருநாள் ஆனது பலநாள்போல் நெடிது ஆகக்காட்டும். பெற்றென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறி
என்னு, முள்ள முடைநதுக்கக் கால்.

(க-ரை.) காதலி நம் பிரிவுபொறாமல் உள்ளம் உடைந்து இறந்த இடத்து நமமைப் பெறக்கடவள் ஆனால் என்ன பயன்! அன்றிப் பெற்றால் என்ன பயன், அன்றிமெய் உறக்கலந்தால் என்ன பயன், இவை ஒன்றாலும் பயன் இல்லை. (க௦)

கஉஅ-ம். அந்.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன், தலைவி, தோழி என்னும் இவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறி உறுத்துதலாம்.

கரப்பினும் கையிகக் தொல்லாவின் ஊணை
ஊரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. . .

கருத்துரையும்.

உஅக

(க-ரை.) சொல்லாது மறைத்தாய் ஆயினும் அத
ற்கு உடன்படாமல் உன்னைக் கைகடந்து உனது
மை உண்ட கண்களே எனக்குச் சொல்வது ஒரு
காரியம் உண்டா இருக்கின்றது. அதனை நீயே தெ
ளியச்சொல்லு. (க)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பே
தைக்குப், பெண்ணிறைந்த நீரமை பெரிது.

(க-ரை.) என் கண் நிறைந்த அழகையும் மூங்கில்
போன்ற தோள்களையும் உடைய உனது மாதுக்கு,
பெண்பாலா இடத்து நிறைந்த அறியாமை அவள்
ளவினதல்லாமல் மிகுதியாய் இருக்கின்றது. (உ)

மணியிற் நிகழ்தரு நூலபோன் மடந்தை
யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) கோக்கப்பட்ட படிமணிக்குள் இருந்
து புறத்தே காணப்படுகிற தூசைப்போல, இம்மடந்
தையினது அழகுக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்
படுவது ஆகிய ஒரு குறிப்பு உண்டு. (க)

முகைமொக்கு ஞுள்ளது காற்றமபோற்
பேதை, நகைமொக்கு ஞுள்ளதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள் உளதா
ய்ப் புறத்தோன்றாத வாசனைபோல், உன் மாநினது
நகை முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறத்தோன்றாத
ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ச)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருத்தொன் றுடைத்து.

உஅஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) செருங்கிய வளைகளை உடையவள் என்
இடத்து இல்லாத பிரிவை நினைந்து அதுகாரணம்

ஆக எனவே மறைத்துப்போன குறிப்பு எனது யிருந்த துயரைத்தீர்க்கும் மருந்து ஒன்றை உடையது. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

(க-ரை.) தலைவர்வந்து தம்பிரிவினால் ஆகிய தன்பத்தை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சி ஆனது பின்னும் அதனுபத்தை அரிதாகப் பொறுத்தது இருந்தி அவரது அன்பு இல்லாமையை நினைபுந் தன்மையை உடையது. (1) தண்ணக துறைவன் றணந்தமை நமமினு முன்ன முணாகத வளை.

(க-ரை.) குளிரந்த துறையை உடையவன் நம்மை மெய்யினாலே கூடி இருந்தே மனத்தினாலே பிரிந்தமையை அவன் குறிப்பால அறிதற்கு உரிய நம்பினும் இவ்வளையங்கள் முன்னமே அறிந்தன. (1) நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாழு மெழுநாளே மேனி'பசுதது.

(க-ரை.) எமது தலைவர் நேற்றே பிரிந்து போயினார் நாமும் அப்பிரிவுக்கு உடல் வேற்று நிறம் அடைந்து ஏழுநாள் உடையேம் ஆயினேம். (2)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யநு. நோக்கி, யந்தாண் டவன்செய் தது. 11

கருத்துரையும்.

உஅக.

(க-ரை.) இவை நில்லாவென்று தன்வளையல் களைப்பார்த்து அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் என்று மெல்லிய தோள்களையும்பார்த்து தனது அழகையும்பார்த்து அந்த இடத்தில் அவன் செய்த குறிப்பு உடன போக்கா இருந்தது. (3)

பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற், காமனோய் சொல்லி யிரவு.

(க-ரை.) மகளிர் தங்காமனோயைத் தோழியர்

க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி உடன போதலைக்குறித்துத் தம்மடியினை இரத்தல் தழக்கு இயல்பாகிய பெண்மை, மேலும் ஒரு பெண்மையை உடைத்து என்று அறிந்தோர் சொல்லுவர்.

(50)

கஉசு-ம். அந்.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும், தலைவியும் புணர்ச்சியின்கண்ணே விரைதலாம்.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் கள்ளுக்கில காமத்திற் குண்டு.

(க-ரை.) நினைத்த உடனே களிப்பு அடைதலும், கண்ட உடனே மகிழ்ச்சி அடைதலும், கள்ள உண்டவர்க்கு இல்லை, காமம் உடையவர்க்கு உண்டு. நினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத் துணையுங், காம நிறைய வரின்.

உஅச திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) காமம் பனை அளவுக்கு அதிகம் மகளிர்க்கு உண்டாகும் ஆனால், இனை அளவும் தந்தலை வரோடு பிணங்காமை அவரால் விரும்பப்படும், (உ) பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக், காணா தமையல கண்.

(க-ரை.) நம்மை அவமதித்துத் தான் வேண்டும் அவைகளையே செய்தாலும், கணவனை என் கண் கள் பாராமல் அமைந்து இருக்க இல்லை. (ங) ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தோழியே அன்பரைக் காணாதற்கு முன் அவா செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி அவரோடு பிணங்குதலிலே சென்றேன், என் மனது கண்ட பின் அதை மறந்து புணாதலிலே சென்றது.

(ச)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற்
கொண்கண், பழிகாணேன் கண்ட விடத்து

(க-ரை.) முன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும் எழு
தும்போது அஞ்சனக்கோலின் இயல்பைக் காண
மாட்டாத நேத்திரம்போல், கணவனது குற்றத்தை
அவனைக்காணாத இடத்தில் எல்லாம் கண்டு இருந்
தும், அவனைக் கண்ட இடத்தில் காணமாட்டேன்
காணுங்காற் காணேன் நவநூய காணுக்காற்.
காணேன் நவநல் லவனவ்

கருத்துரையும்.

உஅடு

(க-ரை.) நான் கணவனைக் காணும்பொழுது அ
வன குற்றங்களைக் காண இல்லை, அவனைக் காண
தபொழுது குற்றங்கள் அல்லாதவைகளைக் காண
இல்லை. (க)

உய்த்த லறிந்து புனலபாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிதேன் புலந்து.

(க-ரை.) தமமை நாததுக்கொண்டு போதல் அ
றிந்து இருந்து ஒகுகின்ற நீரிலேபாய்வோர் செயல்
போல் பிணக்கு முடிவு பெறாமை அறிந்து இருந்து
கணவனோடு பிணங்கிப் பெறுவது யாது. (வ)
இனித்தக்க வினாவு செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வரின் மார்பு.

(க-ரை.) கள்வனே எங்களுக்கு, உனது மார்புத
ன்னை உண்டுகளித்தவர்க்கு அவமானம் அடையத்
தக்க கெடுதியைச் செய்தாலும், அவராலே மேலு
மேலும் விரும்பப்படுவது ஆகிய கள்ளிப்போலும். (1)
மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

(க-ரை.) காம இன்பம் பூவினும் மெல்லியதாக
இருக்கும், அப்படி மெல்லியதா இருப்பதை அறி
ந்து அதன் பக்குவத்தைப் பெறுவோர் உலகத்தி

லெஸ்லர். (க)
கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.
உஅசு திருக்குறள்மூலமும்

(உ-ரை.) என்காதலிமுன் ஒருநாள் புணர்ச் செ
ன்ற என்னோடு கண்மாத் திரததாலே பிணங்கிப்
புணர்தலிலே என்னைப்பாக்கிலும் தான விரைந்து
அதனைபும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்.

கரு-ம். அந்.—நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய இடத்தம்
பிணங்கி நினையாமல புணர்ச்சியை விருமபுகின்ற
நெஞ்சோடு தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன பிண
ங்குதலுமாம்.

அவர்கொஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்
சே, நீயெமக் காகா தது.

(உ-ரை.) எனது நெஞ்சே அருடைய நெஞ்சம்
நம்மை நினையாமல் அவர்க்காக நிற்பதைக்கண்டு
இருந்தும், நீ அவரையே நினைத்து மெக்காக நில்லா
மைக்குக் காரணம் யாது. (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செனாரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

(உ-ரை.) எனது நெஞ்சே நம் இடத்து அன்பு
இல்லாத தலைவரை உன்னபடி அறிந்த இடத்தம்
நாம் போனால் கோபியார் என்பதுபற்றி அவர் இட
த்துச் செல்வீன்றாய். உனக்கு இப்படிப்பட்டதும்
ஓர் அறியாமை உண்டே. (உ)

கருத்துரையும்.

உஅஎ

கெட்டார்க்கு நடட்டாரில் வென்பதோ நெஞ்
சேநீ, பெட்டாங் கவாபின் செலல்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ என இடத்து நிலலாமல்
விரும்பியபடியே அவா இடத்தே செல்லுதற்குக்
காரணம், கெட்டவாக்கு நட்டி உடையவா உலகத்
திலே இல்லை என்கிற நினைவோ. (க)

இனியபன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துணிசெய்து துவ்வாய்காண மற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவரைக்கண்ட பொழு
தே இனபம் அனுபவிக்க நினைப்பது அல்லால்,
அவர் தவறுநோக்கிப் பிணக்கை உண்டு செய்து,
அதனை அளவு அறிந்து பின் அனுபவிக்கநினையாய்
ஆதலால், இனி அப்படிப்பட்டவைகளை உன்னுட
னே எண்ணுவோ யாவர், நான் அது செய்யேன்.
பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தலைவரைப்பெறாதநாளிலும் அப்பெறா
மைக்கு அஞ்சா நிற்கும் பெற்றநாளிலும் அவரது
பிரிவை நினைந்து அஞ்சா நிற்கும் ஆதலால் என்
மனம் ஆனது எந்நாளும் நீங்காத துன்பம் உடைய
தா இருக்கின்றது. (கு)

தனியே விருந்து நினைத்தக்கா வென்னைத்
தனிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) என் மனம் ஆனது இங்கே இருந்தது
காதலரைப்பிரிந்து இருந்து அவர் கொஞ்சமுக்கி

உஅஅ திருக்குறள்மூலமும

நான் தன்னொடு நினைததபோது, அச்சமையம் அறி
ந்து என்னைத் தின்பதுபோல் துன்பம்செய்தற்பொ
ருட்டே. (சு)

நாணு மறந்தே னவாமறக் கலலாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற் படடு.

(க-ரை.) தன்னை மறந்த அவரை மறக்கமாட்
டாதமாட்சி இல்லாத, எனது அறிவு இல்லாத
மனத்தோடு கூடி என உயிரினும் சிறந்த நாணத்

தையும் மறந்துவிட்டேன். (எ)
எள்ளி னிளிவாமென் நெண்ணி யவர்திற
முள்ளுமுயிரக்காத னெஞ்சு.

(க-ரை.) உயிர்மேல் ஆசையை உடைய என்
மனம் நம்மை இகழ்ந்து சென்றார் என்று நாமும்
இகழ்வோம் ஆனால் பின்பு நமக்கு அவமானம் வரு
ம் என்று நினைத்த அபா திறததையே நினைக்கின்
றது. (அ)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவா தாமு
டைய, நெஞ்சந துணையல் வழி.

(க-ரை.) ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்த இடத்து அ
தை நீக்குதற்கு தாம் உரித்தாகப்பெற்ற தமது மன்
ம் துணையாகாத போது வேறுதுணை ஒருவரும்
இல்லை.

தஞ்சக் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சக் தமரல் வழி.

கருத்துரையும்.

உஅக

(க-ரை.) தாம் உரித்தாக உடையமனம் ஒருவர்க்
குத்தம்மவா ஆகாதபோது அயலார் தம்மவர் ஆகார்
எனபதைச் சொல்லவேண்டுமோ. (க0)

கருந ம். அந்—புலவி.

அஃதாவது - இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சிவிரும்பா
து பிணங்க நினைதத இடத்து ஒருவரோடு ஒருவர்
பிணங்கலாம.

புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு
மலலனோய் காணகஞ் சிறிது.

(க-ரை.) அக்காதலர் அடையும் துன்பரோயி
னைச்சிறிது காணக்கடவோம் நீ அவரை விரைந்து
போய்த் தழுவாமல் இத்தொழிலையே மேற்கொண்
டி இருந்து பிணங்கு. (க)

உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

(க-ரை.) பிணக்கு புணர்ச்சி இன்பம் செய்தற்கு
வேண்டும் அளவுத்தன்மை ஆகுதல், உப்பு ஆனது
உணவுகளை இன் சுவை ஆக்குதற்கு வேண்டும் அள
வுத்தன்மை ஆகுதல்போலும், மிகவிதல் அத்த
உப்பு அளவு சிறிது மிகுத்ததுபோலும். (உ)
அலந்தாரை யல்லனைய் செய்தற்றூற் றம்
மைப், புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

உக0 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) தம்மைப்பெறாது பிணங்கியமகளிரை
அப்பிணக்கு நீக்கிப்புணராமல் விடுதல் முன்னமே
துன்பம் உற்று அழிந்தவாக்கு அதன்மேலும் மிகு
ந்த துன்பனோயைச் செய்ததுபோலும். (உ)
ஊடி யவரை புணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

(க-ரை.) நம்மோடு பிணங்கியமகளிரைப் பிணக்
குத் தீர்த்துக்கூடாமை முன்னமே நீபெறாமல் வா
டிய கொடியை அடியிலே அறுத்தல்போலும். (1)
நலத்தகை நல்லவர்க் கேளா புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

(க-ரை.) நற்குணங்களாலே தகுதியை உடைய
தலைவர்க்கு அழகு ஆவது மலாபோலும் கண்ணியர்
நெஞ்சில் உண்டாகின்ற பிணக்கினமிருதி அன்றோ.
துனியும் புலவியு மிலலாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

(க-ரை.) பெரும்பிணக்கும் சிறுபிணக்கும் இல்
லை ஆனால் காமம் ஆனது பக்குவ முதிர்ந்த பழமும்
இளங்காயும்போலும். (சு)
ஊடவி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(க-ரை.) புணர்ச்சி ஆனது நீடிக்குமோ நீடியா
தோ என்று நினைத்தால் இன்பத்திற்கு ஆவசியம்
வேண்டும் பிணக்கிலேயும் ஒருதன்பம் உண்டு. (1)

கருத்துரையும்.

உகக

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றேதறி
யுங், காதல ரில்லா வழி.

(க-ரை.) இவர் நம்பொருட்டு நொந்தார் என்று
அந்நோயை அறிகிற அன்பு உடையவரைப்பெருத
இடத்து, ஒருவர்கோகின்றதனால் பயன்பாது. (அ)
நீரு கிழல தினிதே புலவியும்
விழுநர் கண்ணே வினினு.

(க-ரை.) உயிர்க்கு ஆவசியம்வேண்டும் நீரும் கிழ
வில் உள்ளதே இனிது ஆகும், அதுபோல் புணர்ச்
சிக்கு ஆவசியம்வேண்டும் பிணக்கும் அன்பு உடை
யவா இடத்தே இனிது ஆகும், மற்றை அன்பிலார்
இடத்து ஆகாது. (ஆ)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா.

(க-ரை.) தான்பிணங்கவிலேவருத்தி இருக்கவும்
தன்னைவிட்டு இருக்கவல்லாரோடு என்மனம்கூடக்
கடவோம் என்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம் தன்
ஆசையே வேறில்லை. (கௌ)

கருஉ-ம். அந், - புலவிநுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் ஒருபடுக்கை
விலேகூடி இருந்தபோது அவன் இடத்தில் பிணங்
குதற்குக்காரணம் இல்லாது இருக்கவும், ஆசை
அதிகப்படுதலால் துட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்க

செந்தாக நினைத்து அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவன் பிணங்குதலாம்.

பெண்ணியலர ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொது வுண்பர், கண்ணேன் பரத்தநின் மாபு.

(க-ரை.) பரத்தையர் இடத்துச் செல்லுதல் உடையாய் பெண் இயல்பினை உடையார் எல்லா ரும் தமதுகண்களால் பொதுவாக உன்னை அனுப விப்பார் அதனால் அவர் எச்சில் ஆகிய நின்மார் பைப் பொருந்தேன். (க)

ஊழி யிருந்தேமாத் துமமினார் யாந்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) யாம் தம்மோடு பிணங்கிப்பேசாது இரு ந்தோம் ஆக காதலர் துமமினார் அப்பிணக்கு நீங்கி நாம் தம்மை நெடுங்காலம் வாழ்க என்று சொல்லு வோம் ஆகநினைத்து. (உ)

கோட்டிப்பூச் சூழினுங் காயு மொருத்தியைக் காட்டிய சூழனி ரென்று.

(க-ரை.) வளைவு ஆகிய பூமாலையைச் சூழினேன் ஆழினும் உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருத்திக்கு இப் பூ அலங்கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி அணிந்தீர் என்று கோபித்தறிப்பன் இப்படிப் பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ. (க)

யாரினும் காதல மென்றேனா சூழினான்

யாரினும் யாரினு மென்று.

கருத்துரையும்

உகஉ

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவ ராய் உள்ளவா எவரினும் நாம்யிருந்த காதலை உடை யேம் என்பது நினைத்து யாரினும் யிருந்த காதலை

உடையேயம் என்றுசொன்னேன் ஆக உனதுதொழி
அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர்
பலர் உள்ளும், உன் இடத்து மிகுந்தகாதலை உடை
யேயம் என்றேன் ஆக நினைத்துயாரிலும் யாரிலும்
என் இடத்து காதலை உடையீர் என்று சொல்லிப்
பிணங்கினாள். (ச)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல னென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண டனள்.

(க-ரை.) காதல் மிகுதியால் இப்பிறப்பிலே பிரி
யேன் என்று சொன்னேன் ஆக, அதனால் என்னை
பிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிறகருத்தை உடை
யேன் ஆக நினைத்து அவள் கண்ணிறைந்த நீரைக்
கொண்டாள். (சு)

என்னினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ
ரென்றென்னைப், புலலாள் புலத்தக் கனள்.

(க-ரை.) பிரிந்தகாலத்து உன்னை இடைவிடா
மல் நினைந்தேன் என்னும் கருத்தால் யான் நினைந்
தேன் என்றேன், அவள் அதனை ஒருகால்மறந்து
பின்நினைந்தேன் என்று சொல்லியதாக என்னை
அதற்கு விரோதமாக என்னைமறந்தீர் என்றுசொ
ல்லி முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவன் என்னைத்
தழுவாதவன் ஆகிப் பிணங்குதற்கு அமைந்தான். (1)

உகசா திருக்குறள்மூலமும்

வழுத்தினு மெம்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் துமமினீ ரென்று.

(க-ரை.) கூடி இருக்கின்றவள் யான் தும்மினே
ன் ஆக தன் இயற்கைப்பற்றி வாழ்த்தினாள் அப்
படி வாழ்த்திய தானே அக்கருதமைறித்து உம்
மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளீர்களுக்குள் யார்
நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கி அழு
தாள். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெமமை மறைத்தீரோ வென்று.

(க-ரை.) என்க்குத் தும்மல்தோன்றிய இடத்
தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கு
தற்கு அஞ்சி அத்தும்மலை அடக்கவும், உம்மைநினை
த்தலை உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத எம்மை
மறைக்கலுற்றீரோ என்றுசொல்லி பிணங்கி அழு
தான். (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நிகீர ராகுதி ரென்று.

(க-ரை.) பிறமகளிர்க்கும், அவர் பிணங்கியபோ
து இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்கும்தன்
மை யீராகின்றீர் என்று சொல்லி, இவ்வித்தத்தாலே
பிணங்கிய தன்னை நான் வணங்கிப் பிணக்குத்
தீர்க்கும்போது கோபித்து நிற்பள். (க)

கருத்துரையும். உகரு

நினைத்திருந்து கோக்கினுங் காயு மனைத்துநீ
யாருள்ளி கோக்கினீ ரென்று.

(க-ரை.) என் அவயவம் எல்லாம் நீர் அவைகளி
ன் ஒப்புமையால் யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீர் என்
று சொல்லி தன் அவயவங்களின் ஒப்பு இல்லாமை
யை நினைத்து அவைகளையே பார்த்துக் கொண்டு
இருந்தாலும் என்னைக்கோபித்து நிற்பள். (க0)

கக௩-ம், ௮௧. — ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலாவதமெருக
கூடலில் இன்பம் சிறந்த இடத்து அச்சிறப்புக்கு
ஏதுவாகிய அவ்ஊடலைத் தலைவி மகிழ்தலும், தலை
வன் மகிழ்தலுமாம்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூதெல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

(க-ரை.) அவர் இடத்துப்பிழைகள் இல்லாது
இருந்தாலும், நமக்கு அவர் அருள்செய்கின்றவிதம்
பிணங்கலை வினைக்க வல்லது ஆகின்றது. (க)

ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுணி நல்லளி
நாடினும் பாடி பெறும்.

உகசு திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பிணங்குதலாலேநமது இடத்தில்தோ
ன்றுகிற சிறியதுன்பத்தால் தலைவர் செய்கிற நல்ல
அருள்வாடும் ஆயினும் பெருமையைப்பெறும். ()
புலத்தலிற் புத்தேனா மென்றோ நிலத்தொடு
நிரியைக் தன்னா ரகத்து.

(க-ரை.) நிலத்தினோடு நீர் ஆனது கலந்ததுபோ
ல் ஒற்றுமை உடைய காதலர் இடத்து பிணங்கு
தல்போல் நமக்கு இன்பஞ்செய்வது ஒரு தெய்வ
லோகம் உண்டோ. (ங)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

(க-ரை.) காதலரைத் தழுவிக்கொண்டு பின்
விடாமைக்கு ஏதுவாகிய அப்பிணக்கின் உள்ளே
தன்மேற்சென்ற என் உள்ளத்தைச் சிதைக்கிற
ஆயுதம் உண்டாகும். (ச)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

(க-ரை.) ஆடவர்தம் இடத்துப்பிழை இல்லாத
வரா இருந்தாலும் உடையார்போல் பிணங்கப்பட்டு
தம்மால் விரும்பப்படும் மகளிரது மெல்லியதோள்
களைக்கூடப் பெறுதலையதத்தில், அவர்க்கு அப்ப
டிப்பட்ட ஓர் இன்பம் பயத்தல் உடைத்து. (ஊ)

உணவினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

(க-ரை.) உயிர்களுக்கு மேலே உண்ணுத வினும்
முன் உண்ணப்பட்டது சீரணித்தல் இன்பத்தரும்.
அதுபோல் காமத்துக்குமேலே புணர்தலினும் முன்
தவறுபற்றிப் பிணங்கல் இன்பத்தரும். (க)
ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவ
ரில் பிணக்கிலே தோற்றவாவென்றோர் ஆவர்,
அப்பொழுது அறியப்படாது ஆயினும், பின்புணர்
ச்சியிலே அவரால் அறியப்படும். (உ)
ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வியர்
பக், கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

(க-ரை.) இப்போது இவளது நெற்றிவெயர்க்கும்
வகை புணர்ச்சி இடத்த உண்டாகிய இனிமையை
இன்னும் ஒருகால் இவன்பிணங்கியாம் பெறவல்லே
மோ. (அ)
ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

(க-ரை.) விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை உடைய
வன் இன்னும் எம்மோடுபிணங்குவான் ஆக, அப்
உகவு திருக்குறள்மூலமும்

கருத்துரையும்.

படிப்பிணங்கி நின்றற்கும் அதனைத்தீர்த்தற் பொரு
ட்டும் இரந்து நின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை இந்த
இரவுவிடியாது நீடித்தல் வேண்டும். (க)
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) காம அனுபவத்திற்கு இன்பம் ஆவது

அதனை அனுபவித்தற்கு உரியோர் ஆராமையற்றித்
தம் உள் பிணங்குதலாம். அப்பிணங்குதலுக்கு இன்
பம் ஆவது அதனை அளவு அறிந்து நீங்கித் தம் உள்
கூடிப்புணர்தல் கூடும் ஆயின், அப்புணர்ச்சியாம்.()

கற்பியல் முற்றிற்று.
காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

ஆகபால் - ௩ - க்கு அதிகாரம் - ௧௩௩ - க்குத்
திருக்குறள் - ௧௩௩௦-ம்
கருத்துரையுடன் நிறைவேறியது.
விஜயவாஸ்வைகாசியா
முப்பாலின் விளக்கம். ௨௬௬

அறப்பாலில் அதி.

பாயிரம்	சு துறவறவியல்	௧௩
இல்லறவியல்	௨௦ ண்டு	௧

ஆகவகை-ச-க்குக்குறள் - ௩௮௦.

பொருட்பாலில் அதி.

அரசியல்	௨௩ அங்கவியல்	௩௨
---------	----------------	----

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு	௧௦	}
நாடு	௧	
அரண்	௧	
பொருள்	௧	
படை	௨	
நட்பு	௧௪	}

தழிபியல்		௧௩
----------	--	----

ஆகவகை-௩-க்குக்குறள்-௪௦௦.

காமத்துப்பாலில் அதி.

களவியல்	௪ கற்பியல்	௧௮
---------	--------------	----

இதனுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது ௪
தலைவியுரைப்பது ௧௨
அவ்விருவருமுரைப்பது ௬

ஆகவகை-௨-க்குக்குறள்-௨௫௦.

ஆக-ஆதிகாரம்-௧௩௩க்குக்
குறள்-௧௩௩௦.

௩௦௦

தனி வெண்பா.

● இந்த யேழுபேர்

நிவ்யசரித்திரக்குறிப்பு.

பகவானுரிடத்திலே, ஆதியென்பவன்முன்செய்து
கொண்ட பிரதிக்கினையின்படி இரவிற் நங்கிய
விடங்களில் கூடி அடியிற்கண்ட யேழுவரையும்
யேழுதினத்தில் ஈன்று உடனே தாய் நீங்குங் கா
லத்தில், தாய் மனந்தளராவண்ணம் அக்குழந்தை
கள் பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு.

● ஓ ள லை வ.

இட்டமுடனென்றலைவி வின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்துவிட்டானேமுட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கனாலும்
நெஞ்சமே லஞ்சாதே கீ.

உ ப் பை ப.

அத்திமுதலெறும்பீ ருளவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குத் தேசிகள் - முற்றயே
கற்பித்தரன்போனானே காக்கக்கடனியேர
வற்பனே வன்னு யான்.

அ தி க ம ன்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்ற [ரும்
துட்டியுளர்க்கானே யோகெவையன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேள் மகிழ்,

உறுவை.

சண்டப்பைக்குள்ளாயிதன்குயருத்தத்தான்குந்து
அண்டத்துயிரிழைப்ப தாச்சிரிய - மண்டி. (ம்
யலெகின்றவன்கு யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டு நியதிந்து நில்.

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றவனைக்கு
முண்ணும்படியறிந் துட்டிமவச் - நண்ணு
நமக்கும்படியனப்பார் நாரியோர்ப்பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

வள்ளியம்மை.

அன்னவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்கு
வினனும்வளரக்காணு வென்குயே - மின்னாவ
குடும்பெருமான் கடுகாட்டினின்றவனை [ஞ
யாடும் பெருமா னவன்.

திருவள்ளுவர்.

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவீசனுண்டோலில்லையோ
வவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோ - வவ்வி
யருருவதுகொண்டுக கலவதேனன்னே
வருருவது தானே வரும்.

உ

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பா யிரமாயிய
திருவள்ளுவமலை.
அசரீரி.

திருத்தரு தெய்வத் திருவன் ஞவரோ
 நுருத்தரு நற்பலகை-யொக்க-விருக்க
 வருத்திர சன்மி ரென்வுரைத்து வானி
 லொருக்கவோ வென்றதோரா சொல். ௧.

நா ம க ள்.

நாடா முதலான் மறைநான் முதலுவிற்
 பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்-கூடாரை
 யெள்ளிய வென்றி யீலங்கிணைவேன் மாறபின்
 வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு. ௨.

இ னை ய ன் று ர்,

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகிணு [த
 நின்றலர்நதேன்பிலிற்று நீர்மையதாயக்-குன்றா
 செந்தளிர்க்கற்பகத்தின நெய்வத்திருமலர்போன
 மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல், ௩.

உக்கிரப்பெருவமுதியார,

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொ
 ருளா நான்முகத்தேன், முன்மறைந்த வள்ளுவ
 னாய்த்தந்திரைத்த-அன்முறைய-வந்தித்தசென
 னிவாய்வாழ்த்துக நன்கெஞ்சஞ், சித்தித்தகேட்க
 செவி, ௪.

திருவள்ளுவமலை. ௩௦௩

க பி ல ர்,

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
 பனைடளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளவு
 லளனைக் குறையும் வளநாட வள்ளுவனார்
 வெண்ணைக் குறட்பா விரி. ௫.

ப ர ண ர்.

மாலை குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாண்டியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான-வாலறிவின் (ததா
வள்ளுவருள் தனகுறள்வெண் பாவடியால்வைய
ருளஞவெவல் லாமளந்தா ரோர்ந்து. ௬.

ந க் கீ ர ர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின்வெண்குறளா
லானு ஷறமுதலா வந்நான்கு-மேடுஞருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்றாற்று மற்று. ௭.

மா மு ல னு ர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும் (ம்
வள்ளுவனென்பானோர் பேதையவன்வாய்ச்சொ
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ௮.

க ல் ல ர ட ர்.

ஒன்றேபொருளென்னின் வேறென்பவேறென்னி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென்ன

௩௦௪ திருவள்ளுவமாலே.

வெப்பா லவரு மியைப்பே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி. ௯.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

மும்மையு முந்நாடு முந்தியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுக்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால். ௧௦.

மருத்துவன்னாமோதானார்.

செந்நீரீர்த் கண்டந் தெரிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குத் தலைக்குத்தில்-காந்தி
மலைக்குத்து மால்யாண வள்ளுவர்முப் பாலாற்
மலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு, கக.

நாகனேறவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தன்
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதர்(னீரை
மப்பா லொருபாவை யாய்பவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமுழ்கு வார், கஉ.

அரிசிற் கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய (அதல்
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளக்கச் சொல்
வுல்லாரார் வள்ளுவரல் லால், கஉ.

பொன் முடியார்.

தாளின்ற தொக்கலாய் கான்பனார் தந்ததுமுன்
கூர்ன் நளந்த குறளென்ப-தான்முறையான்

திருவள்ளுவமலை, ௩௦௫

வானின்று மண்ணின் நளந்ததே வள்ளுவனார்
தானின் நளந்த குறள், கச.

கோதமனார்.

ஆற்றலழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்,
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறந்தெழுதா-ரோடெ
ழுதி, வல்லுநரும்வல்லாரும் வள்ளுவனார்முப்பா
லைச், சொல்விடினு மாற்றல்சோர் வின்று, கரு.

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்திற்று முப்பதரும் குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருததர்
வாய்க்கேட்க னூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம், க௯.

முகைய லுர்ச்சிறுகருநதும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்

தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
முப்பாவின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில், க௭.

ஆசிரியர் கல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாக்-தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில், ௧௮.

கீ ர ங் கை த ய ர்.

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாவி னுப்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பாலும்
௩௦௬ திருவள்ளுவமலை.

வைவைவதத கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த
தெய்வத் திருவள் ளுவர், ௧௯.

சி று மே த ர வி ய ர்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றுழ-கடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிறைந் தின்பம
வள்ளுவர் சொனை வகை, ௨௦.

ந ல் கூ ர வே ள் வி ய ர்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க
மாதானு பகி மறுவில் புலச்செந்நாப்
பேர்தார் புணர்கூடற் கச்சு, ௨௧.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமுன நெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவா
போலு மொழிந்த பொருள், ௨௨.

வெ ள் ளி வீ தி ய ர்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பெய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா
வதற்குரியா ரந்தனரே யாசாயி னேனை

யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

உ.க.

மா ன் கு டி ம ரு த னா ர்.

ஒதற் கெளிதா யுணர் தற் கரிதாதி

வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்-திதற்கு

திருவள்ளுவமாலே.

உ.௦௭

ருள்ளதோ றுள்ளதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாயமொழி மாண்பு.

யி.சு.

எ றி ச் ச லு ர ம ல ர ட னா ர்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான பன்முன்றே

தாய துறவறமொன றுழாக-வாய

(ன்

வறத்துப்பா னுல்வகையாவாய்நதுரைத்தார் நூலி

றிதத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

உ.ரு.

பே ர க் கி ய ரா ர்.

அரசிய லையந் தமைச்சிய லீரைந்

துருவ லரணிரண்டொன ரெண்கூ-ழிருவிய

றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்

றென்பொரு ளேழா மிவை.

உ.௭.

மோ சி கீ ர னா ர்.

ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பா லடித்தன்பு

பூண்பா வீருபாலோ ராறாக-மாண்பாய

காமத்தின் பக்கமொரு முன்னாகக் கட்டுரைத்தார்

காமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

உ.௮.

காவிரிப்பூம்பட்டின த்துக் காரிர்க்கண்ணனார்.

ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா

மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது

தந்தா னுவகிற்குத் தான்வன் னுவராதி

யந்தா மரைமே ஸயன்.

உ.௮.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா னுளவிதன்பா

வில்லாத வெப்பொருளு மில்லாந்-சொல்வார்

உ.௧௦

திருவள்ளுவமாலே.

பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
கரந்தபா வையத் துணை. ௨௬.

பாரதமபாடியபெருந்தேவனார்,
எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுநச்
செப்பிய வள்ளுவர்தான் செப்பவரு-மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர். ௩௦.

உருத்திர சன்மகண்ணர்,
மணற்கிணக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலையொண்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மூப்பான் மதிப்புலவொக்
காய்தொறு முறு மறிவு. ௩௧.

பெருஞ்சீ த்தனார்.
ஏதமில் வள்ளுவ ரினகுறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொன்பொரு ளெல்லா-முரைத்ததனாற்
குதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன. ௩௨.

நரி வெரு த்தலையார்.
இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிகநான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிதான்-மன்ப
ருள்ள வரிதென் றவைவன் ளுவருலகந் [தைகட்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். ௩௩.

மதுரைத்தமிழாசிரியர்
செங்கு ன் றா க்கிழார்.
புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப-வ்வுவு

திருவள்ளுவமாலே. ௩௦௬

பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர். ௩௦௭.

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.
இன்பமுந் துன்பமுமென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ-வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து. ௩௫.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

சூயிற்றுத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத்
மாவீற் கருமுனியா யாணைக்-கமரரும்ப
நேவிற் நிருமா ஸெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா. ௩௬.

மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
நிறமிருபத் தைந்தாற் நெளிய-முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால்வள்ளுவனா
ரோதவழுக் கற்ற துலகு. ௩௭.

கோவூர்க்கிழார்.

அறமுத னுன்கு மகவிடத்தோ ரெல்லாக்
நிறமுதத் தோந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாப
பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைசேரொவ்வாதே
முன்னே முதுவோ மொழி. ௩௮.

உறையூர்முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறத்திடுமுடி புரல்பகடார்-கூவிற்

௩௯0 திருவள்ளுவமாரீசர்.

சூயலில்லை சொற்கனவ யோர்வில்லை மற்றஞ்
செயலில்லை யெனனுந் திரு. ௩௯.

இழிகப்பெருங்கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் நெளியுபெற-மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்னை விதிவழிகை வளனுவனார்
பாடின நின்குறளவெண் பா. ௪௦.

செயிர்க்காவிரியாமகஞ்சாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்-தேவா
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். சக.

செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா-ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவா வாய்மொழி மாட்டு. சஉ.

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாறாய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்னொன்றைச் செப்பரிதா-லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து. சக.

களத்துர்க்கிழார்.

ஒருவரிருகுறளே முப்பாலினோதந்
தரும முதலுக்குஞ் சாது-மருமறை

திருவள்ளுவமலை,

நகக

னைத்துஞ் சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள். சச.

நச்சுமனார்.

எழுத்தடைசீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வணப்பணி வண்ண-மிழுக்கின்றி
யெனறெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா, சடு.

அக்காரக்களிகச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாசிக் கண்ணி
நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தென்னிலுந்-தொலைவினா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முடி
புரனூர் னையதனை பயன, சக.

நபபாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தகெய் செஞ்சொற்றித் தண்டு-குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேற்றினர் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு னீக்கும விளக்கு. சக.

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலாத்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்-வள்ளுவனார்
வெள்ளைக்குறட்பாலும்வெண்கதிரும்மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு. சக.

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின்பொய் ய
ல்லாத, மெய்ப்பாலமெய்யாய் விளங்கினவே-மூப்

நககஉ.

திருவள்ளுவமலை.

பரவிற, நெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியருறளர்
ல், வையத்து வாழ்வார் மனத்து. சக.

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறித்தே மான்ற பொருளறித்தே மின்பின்
றிறனறித்தேம் வீடு தெளிந்தே-மறனெறிந்த
வாளார் கொழிநாற் வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாம் கேட்டு. குற.

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருத்து-முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பனனிய வின்குறள்வெண் பா. குற.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருநீத்-தென்னிய
வள்ளுவ சிஞ்ஞறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு னீக்கு மொளி. இட.

ஆலங் குடி வங்க னார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுத்
ருத், தென்னமுதின்றி ஞ்சுவையுமொவ்வாதாற்-றெ
ள்ளமுத, முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்
னுமால், வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து. இட.

திருவள்ளுவமலை-முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல். நடகந்

* கடுகைத் துனைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

ஒளவையார் இப்பாட்டிலே,

* “கடுகை” என்னும் முதற்சொல்லை மாற்றி,
அஃதுவைத் துனைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறளெனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

திருமயிலை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

சொருபவ்ஸதுதி.

விருத்தம்.

திருமுடியிசையார்மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபு
ண்டரநுதலழகும், திரண்மணிபுயக்கைவருஞ்செ
வியழகுந் திகழுகெடுத்தாடியினழகும், அருமுடி
ஜெபமாலிகைசினமுததிரைசே ரபயநோர்வலக்கை
யினழகும், அமிழ்துறழ்தமிழ்மாமறைமுறைவரத
மமைதருமிடக்கையினழகும், கருமுடியோகப்பட்ட
டையினழகுந் கழுகொளகிட்கேவணவழகும், கழ
ல்களிற்றிகிரிவளைவரையழகுந் கமலலல்லாதனத்த
ழகும், தருமுடிமுக்கிரேய்மயிலைவினிடமா தவர்
களகண்டிரைஞ்சவீற்றிருக்கும், தழைபுகழ்த்திரு
வள்ளுவரெனுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

திருமயிலை
தெய்வப்புலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்
வருகைபபஞ்சகம்.

காப்பு-வெண்பா.
அருண்ணான சம்பந்த ரககம்பெண் செய்தும்
மருநான வாயிலா வந்தும்—திருவாரும்
தெனமயிலைச் சற்குருவே சீருன பணிமுடிக்க
வன்றனக்கு வந்தருள்வா யிங்கு.

சோதிவருக துயபரஞ
கடரேவருக ககாறுபவ
நீதிவருக நினமலத்தோர
நிலைவேவருக நீண்டமறை
யோதிவருக வியன்குறட்பா

வருவேவருக வோங்குதமிழக்
 காதுவருக திருமயிலைக்
 கரசேவருக வருகவே. (க)
 நித்தாவருக நிறைந்தநில
 நிலையேவருக நீறுபுனை
 சித்தாவருக எலலை
 சிவதற்குபதேசிகவருக
 சுததாவருக இவ்வறத்திற்
 றறந்தாய்வருக துன்பொழிக்கும்

முத்தாவருக திருமயிலை
 முதல்வாவருக வருகவே. (உ)

வருகைப்பஞ்சகம். நடிகு

வேதாவருக அறமுரைத்த
 வேந்தாவருக மெய்ஞ்ஞான
 போதாவருக நன்குணர்த்தும்
 புலவாவருக பெருந்தவத்தோர்
 நாதாவருக சிரமுடியார்
 நண்பாவருக நளிநமலாப்
 பாதாவருக திருமயிலைப்
 பதியேவருக வருகவே. (ங)
 பொருளேவருக தவக்கோலப்
 புனிதாவருக முதநிறைக்கைத்
 தெருளேவருக செபமாலைச்
 செவ்வாவருக சிந்தித்தோர்க்
 கருளேவருக கடைச்சுவக
 மழித்தாய்வருக மெய்யன்பர்
 மருளே தவிர்க்குந் திருமயிலை
 வாழ்வேவருக வருகவே. (ச)

மதியேவருக மாசகற்று
 மணியேவருக மண்ணிலுயர்
 கதியேவருக என்னிரண்டு
 கண்ணேவருக கருணைசெறி
 நிதியேவருக நெஞ்சகத்தி
 வினைக்கவருக நீயுவந்தித்
 ததியேவருக மயிலையிற்சற்
 குருவேவருக வருகவே, (ரு)
 முற்றிற்று.

திருமயிலை-வி. சுந்தரமுதலியாரியற்றியது
 திருமயிலை
 தெய்வப்பலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்
 சந்நிதிவிளக்கம்.

வேண்பா.

திருவள்ளுவனார் திகழும் சுவங்கொள்
 பொருவிலருண மூத்தமது பொற்பா.

யுருவஸமநத,
அத்தினந்தா ஞாகலியி லானவிடு வருடஞ்
சித்திரையிற் பூசத் தினம்.

இவ்வுலகில், எம்மதததவரும் சம்மதித்திருக்
கும் சமரசஞான நீதிதூலாகவும், வித்வஜனசபை
களி லெனுகும் பிரகாசிக்குந் தமிழ்வேதமாகவும்
சிறப்புற்றிருப்பது திருக்குறள். இந்துலாகிரியரா
கிய தேவர் திருவவதாரஞ் செயதருளிய ஷேத
திரமாகிய திருமயிலாப்பூரிலே ஷே நாயனார் ஆல
யததில்லெனுகாலமாக உத்ஸவமூர்த்தம் இன்னமை
யால், அதை எளியேன்முடிப்பிக்கக்கருதி சென்ற
(கஅஅகஹு) விஷ்ஹு) சித்திரையிற் உசவ
குருவாரம் பூசாஷேத்திரங்கூடிய சபதினம் மாலை
ச-மணிக்கு ஷேயூர் பொன்னம்பலஸ்தபதிபாரால்
சிற்பசாஸ்திரோக்தமாக தரிசித்த பேர்களுக்குப்
பரிசுத்தமாகிய ஞானவைராக்கிய பக்தி யெய்தும்
வண்ணம்.

திருவள்ளுவநாயனார்

சந்திதி விளக்கம், நடகள

உத்ஸவமூர்த்தம் மகாகெம்பீர திவ்யமங்களசொ
ருபமாக புண்ணியஸேருதவியால் பூர்த்திசெய்வி
ததும், ஷே நாயனார் விஜயத்ஸவததிற்கும், சதா
யெழுந்தருளியிருப்பதற்கும், தக்க பிரபை தொட்
டி கேடயங்களும், பெரிதான ஆராய்ச்சிவெனகல
மணியும், கொததுமணியும், சரவிகக்கு முதலியன
முடிப்பிததும், ஷே ஆலயத்தில் நாயனார் ஆன்
மார்த்த மூர்த்தமாயெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ
கைலாசநாதா சநிதிக்குரிய ஸ்ரீ பாலகப்பிரமணி
யக்கடவுளும், ஸ்ரீ சண்டேசமூர்த்தியும் லொமூ
ர்த்தமாக முடிப்பிததும், ஸ்ரீ சுந்தராமபிகை சந்தி
தியும் தாதனமாயமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, இன்
னுஞ் சிலதிருப்பணிகளும் பூர்த்தியாகவேண்டும்.

ஆதலால், மேற்படி திராவிடாசாரிய சுவாமி
 களருளிய திருக்குறட்பயனால் கல்வி, அறிவு, ஒழு
 க்கமெய்திவருமருகுபக்திமான்கள் யாவரும் சதா
 ஷை ஆலயத்தில் வந்து தரிசித்துப் பேரானந்தம
 டைவதோடு, அந்நாயனாது குருபூசைதிருக்கூத்
 திரமாயிரதிமாசிமாதவுத்திரத்தில், ஷை பரமா
 சாரிய மூர்த்திக்குக் கூடிய வரையில் குருபூசை
 யும், மகேசுரபூசையும், நடத்தி, சோடசோபசாரத்
 துடன் வீதி மகோத்ஸவமும் நடப்பித்து வரு
 வார்களாயின், பெறுதற்கரிய இஷ்டகாமியார்த்த
 சித்திகளைப் பெற்றுய்வார்களெனத் திருவருளைச்
 சிந்திக்கின்றனன், சுபம். திருமயிலை,

அ டி யே ன்

வி-சுந்தரமுதலியார்.

உ

சிவமயம்.

தி ரு க் கு ற ள்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அ		அடற்றையு	௧௩௫
அகடாராரல்	௧௬௬	அடுக்கியகோ	௨௦௬
அகப்பட்டி	௨௨௮	அடுக்கிவரினு	௧௩௪
அகரமுதலு	௧	அடுத்ததுகா	௧௫௨
அகலாதனு	௧௪௬	அணங்குகொ	௨௩௦
அகழ்வாரை	௩௬	அணியன்றோ	௨௧௬
அகனமர்ந்து	௧௬	அந்தணரென்	௭
அகனமர்ந்தித	௨௧	அந்தணாதூம்	௧௧௮
அஃகாமை	௩௬	அமரகத்தரம்	௧௭௪
அஃகியகன்	௩௮	அமரகத்துவ	௨௧௮
அஹகணத்து	௧௫௪	அமிழ்தினு	௧௫
அசையியம்	௨௩௪	அமைந்தாங்	௧௦௩
அச்சமுடை	௧௧௬	அரங்கின்றி	௮௭
அச்சமேகிழ்	௨௨௮	அரம்பொரு	௧௮௬
அஞ்சாமைய	௧௦௮	அரம்போலு	௨௧௨
அஞ்சமையீ	௮௩	அரிதரோதே	௨௪௮
அஞ்சுமறியா	௧௮௪	அரிதாற்றி	௨௫௦
அஞ்சுவதஞ்	௬௩	அரியகற்றா	௧௦௬
அஞ்சுவதோ	௭௬	அரியவற்று	௬௬
அடக்கமமர	௨௭	அரியவென்றா	௧௧௬
அடல்வேண்டு	௭௪	ஆருங்கேட	௪௫

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அருஞ்செவ்	கஉஉ	அவைவறியா	கடுந்
அருட்செவ்	ருஉ	அவ்வீத்தழை	நக
அருமறை	கஅக	அவ்வியநெஞ்	நள
அருமையு	கநக	அழக்கொண்	கசஉ
அரும்பய	சந	அழச்சொல்வி	கஎ௦
அருவினையெ	க௦நு	அழல்போ	உசஅ
அருளலவதி	ருரு	அழிவதூஉ	க௦௦
அருளிலலார்	ருந	அழிவநத	கஎஉ
அருளென்னு	கசஉ	அழிவினைவ	கசஅ
அருளொடு	,,	அழிவின்ற	கசச
அருளகருதி	சக	அழுக்கற்ற	நள
அருள்சேர்	ருந	அழுக்கறவா	அ
அருள்வெண்ணி	நஅ	அழுக்காறுடையா	நக
அலநதாரை	உஅக	அழுக்காறுடை	ந௦
அலநெழுவாரு	உசரு	அழுக்காமென	நள
அல்லாரண	உசள	அழுக்காற்றி	நக
அல்லலரு	ருந	அளவல்லசெய்	கஉ
அல்லவை	உஉ	அளவளாவில்	ககந
அல்லற்பட்	கஉ௦	அளவறிந்தார்	கஉ
அவர்தந்தா	உருச	அளவறிந்து	க௦ச
அவர்கெஞ்	உஅச	அளவின்க	கங
அவாவில்லா	எக	அளித்தஞ்ச	உசஅ
	,,	அறங்குற	ச௦
அவாவென்	எஅ	அறஞ்சாரா	உஉந
அவிசொரிந்	ருச	அறஞ்சொல்	ச௦
அவைவறிந்	கருந	அறத்தாறிது	அ

உ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறத்தாற்றி	கக	அறிவிலானெ	கஅ௦
அறத்தான்வரு	க	அறிவினானரு	கஅ
அறத்திந்தே	கஅ	அறிவினாள்	சச
அறத்தினூடங்	அ	அறிவினமை	கஅ௦
அறம்பொரு	க௦க	அறிவுடைபாரா	க௨
அறவாழிபந்	௨	அறிவுடையாரெ	க௩
அறவினையா	க௯	அறிவுருவாரா	கச௭
அறவினையு	க௯௩	அறவாய்நிறை	௨௩அ
அறனழிஇ	ச௦	அறையறை	௨௨௯
அறனறிந்தா	க௭௭	அறகாலியல்	௭௨
அறனறிந்துமு	க௯	அற்றதறிந்து	௨௦௧
அறனறிந்துவெ	௩௯	அற்றமறைக்கு	௨௦௯
அறனாக்கமவே	௩௯	அற்றமறைத்த	கஅ௧
அறனியலாணி	௩௨	அற்றவரென்	௭௯
அறனிழக்கா	அ௩	அற்றாழிபடி	சஅ
அறனினுயின்	க௯௨	அற்றாரைத்தே	க௯௦
அறனெனப்	க௧	அற்றார்க்கொன்	௨௧௪
அறனென்கி	ச௧	அற்றுவளவறிந்	௨௦௧
அறன்கடை	௩௧	அற்றேமென்	க௭௪
அறன்வரை	௩௩	அனிச்சப்பூ	௨௩அ
அறிகிலாரெ	௨௪௪	அனிச்சமு	௨௩௯
அறிகொள்	க௭௭	அன்பகத்திவ்	கஅ
அறிதோற்றி	௨௩௯	அன்பறிவாரா	கச௭
அறிந்தாற்றி	க௧௨	அன்பறிவு	க௧௧
அறிவற்றங்	க௧	அன்பிலனா	கஅ௪
அறிவிலார்தா	கஅ௦	அன்பிலாரெவ்	௧௭

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௪

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அன்பிற்குமு	௧௪	ஆற்றாருமா	௧௦௪
அன்பின்வழி	௧௮	ஆற்றினளவறிக்	௧௦௯
அன்பினவி	௧௯௪	ஆற்றினளவறிக்த்	௧௦௯
அன்பீனுமா	௧௪	ஆற்றினவருந்	௧௦௧
அன்புடை-லிவ்	௨௧௧	ஆற்றினிலைத	௧௦௪
அன்புடை-ல்வே	௧௪௪	ஆற்றினொழுக்	௧௧
அன்புநானொ	௨௦௯	ஆற்றுபவர்க்கு	௧௦௯
அன்புமறனு	௧௦	ஆற்றுவா-லிக	௧௯௦
அன்புற்றமாந்	௧௪	ஆற்றுவா-ல்பசி	௪௮
அன்பொரிஇ	௨௧௦	ஆற்றுவா-ல்பணி	௨௧௦
அன்பொழியை	௧௪	இ	
அன்றறிவாமெ	௮	இகலாணமி	௧௮௩
ஆ		இகலிற்செ	”
ஆகாறளவிட்	௧௦௪	இகலினமி	”
ஆக-ழாற்றே	௮௦	இகலெதிர்	”
ஆக்ககருதி	௧௦௧	இகலெனப	௧௮௩
ஆக்கமதர்வி	௧௨௮	இகலெனனு	”
ஆக்கமிழந்	”	இகலகாண	௧௮௩
ஆக்கமுந்	௧௮௮	இகழ்ச்சியிற்	௧௧௪
ஆக்கமை	௧௦௯	இகழந்தெள்	௨௨௦
ஆபயன்கு	௧௨௧	இடமெல்லா	௨௨௪
ஆபுமறிவி	௧௯௦	இடனில்பரு	௪௪
ஆயந்தாய்ந்	௧௪௦	இடிக்குத்துணை	௯௪
ஆராவியற்கை	௪௯	இடிபுரிந்தெள்	௧௧௧
ஆவிற்குரீரெ	௨௨௪	இடிப்பாரையி	௯௪
ஆன்வினையு	௨௧௮	இடிக்கட்படினு	௧௪௧

இ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
இடுக்கண்கா	௨௧௯	இருநோகல்	௨௩௨
இடுக்கணவ	௧௩௪	இருந்துளளி	௨௪௨
இடம்பைபக்கி	,,	இருந்தோம்பி	௧௯
இடம்பைபக்கே	௨௧௯	இருபுனலும்	௧௫௮
இடைதெரிந்	௧௫௯	இருமனப்பெண்	௧௯௯
இணரூழ்த்து	௧௪௦	இருமைவகை	௬
இணரெரிதோ	௬௬	இருவேறுலக	௮௦
இசனியிதனா	௧௧௨	இருள்சேரிரு	௨
இமைப்பிறகா	௨௪௧	இலக்கமுடம்	௧௩௫
இமையாரின்	௧௯௩	இலங்கிழரயி	௨௪௮
இம்மைப்பிற	௨௯௩	இலமென்றகை	௨௨௧
இயல்பாரு	௪௪	இலமென்றவெ	௩௮
இயல்பினா	௧௧	இலாபலராசிய	௫௮
இயல்புளி	௧௧௮	இலனென்றுநீய	௪௪
இயற்றலு	௮௬	இலனென்னு	௪௮
இரக்கவிரத்	௨௨௩	இல்வாழ்வா	௧௦
இரத்தவினி	௪௯	இல்லதெனி	௧௨

இரத்தலுமித்	௨௨௪	இல்லாரை	௧௯௧
இரந்துமுயிர்	௨௨௬	இல்லாநாயஞ்	௧௯௩

இரப்பனிரப்	௨௨௪	இல்லாள்கட்	௧௯௨
இரப்பாரையி	௨௨௫	இல்லாதவற	௨௬௫
இரப்பான்வெ	,,	இவறலுமாண்	௯௪
இரவாரிரப்	௨௨௦	இழுத்தொறாஉ	௨௦௩
இரவுள்ளவுள்	௨௨௪	இழிவழிநதுண	௨௦௧
இரவென்னு	,,	இழுக்கலுடை	௯௦
இருணிகி	௪௯	இழுக்காமை	௧௧௬

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௬

இளமூத்தகிக	௧௬௭	இன்பங்கடன	௨௫௨
இளிகதக்க	௨௮௫	இன்பத்து-பய	௧௮௨
இளிவரினவா	௨௦௭	இன்பத்து-வி	௧௭௫
இளைதாசமு	௧௮௮	இன்பயிடை	௭௯
இளையரின	௧௫௦	இன்பமோரு	௨௨௪
இறந்தமைந்	௧௬௨	இன்பம்வழை-னி	௧௭௫
இறந்தவெரு	௧௧௫	இன்பம்வழை-ன்கூ	௨
இறந்தாரிறந	௬௬	இன்மையிடும்	௨௨௬
இறப்பேபுரி	௨௦௮	இன்மையினி-த	௨௨௧
இறலீனுமெ	௭௯	இன்மையினி-து	௧௨௧
இறுதிபயப்	௧௪௮	இன்மையுளி	௭௪
இறைகடிய	௧௨௨	இன்மையெ	௨௨௨
இறைகாக்கு	௧௧௮	இன்மையொ	௨௧௦
இற்பிற-கண்ண	௨௦௭	இன்றியமை	௨௦௫
இற்பிற-கண்ணே	௨௨௨	இன்றும்வரு	௨௨௭
இனததாற்றி	௧௨௭	இன்னஞ்செ-ரை	௬௭
இனம்மோன்	௧௭௬	இன்னஞ்செ-ர்	௨௧௦
இனிததக்க	௨௮௫	இன்னஞ்சிரக்	௪௮
இனியவுளவாக	௨௨	இன்னஞ்சின	௨௪௬
இனியன்ன	௨௮௭	இன்னமை	௧௭௫
இளைத்துணைத்	௨௦	இன்னவெ	௬௮
இளையரிவரெ	௧௬௬		
இனகணுடை	௨௪௮	ஈட்டமியறி	௨௧௪
இனசொலாலீர	௨௧	ஈதலிளப	௫௦
இனசொலாலீத	௮௪	ஈதலுவக்கு	௪௬
இன்சொலினி	௨௨	ஈதலுவகவிதி	௨௨௬

எ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள், பக்கம், | குறள், பக்கம்.
 ஈவாசகண்ண ௨௨௫ | உயிநடம்பி ௭௧

நன்றபொழு	கக	உயிர்ப்பவு	கஅஅ
நன்னுணமு	ககக	உய்த்தலநிந்	உஅரு
நன்றுள்பசி	கசக	உரமொரு	கஉக
உ		உரனகைடு	உஎஅ
உடம்பாடி	கக0	உரனென்னு	க
உடம்போ	உஈ0	உருவுகண்டெ	கசந
உடுக்கையி	கசக	உருளாயமோ	ககஅ
உடுப்பதூஉ	உஉக	உரைப்பாரு	ரு0
உடைசெவ்வ	உ00	உலகத்தாரு	கஅக
உடைத்தம்	க0க	உலகத்தேசா	கக
உடைமையு	உ0	உலகத்தமிழி	கஉ
உடையரென	கஅஅ	உலைவிட்டதூ	ககக
உடையார்பு	அச	உவக்காரெண	உருள
உட்கப்படா	ககக	உவந்துறை	உசக
உட்பகைய	கஅக	உவப்பத்	அரு
உணாவது	கருர	உழந்துழந்	உருச
உணவினு	உசக	உழவினார்	உஉ0
உண்டாரக	உகஉ	உழுதுண்டு	”
உண்ணற்க	ககக	உழுவாருவ	”
உண்ணுதநோ	கரு	உழைப்பிரி	ககரு
உண்ணுமையு	ருரு	உளபான்	கஉச
உண்ணுமைவே	”	உளரெனினு	கருள
உதவிவரைத்த	உக	உளரெனனு	அஅ
உப்பமைந்	உஅக	உளவரைதுக்	க0ச
உயர்வகலந்	கருக	உள்ளக்களித்	உஅரு

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. அ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உள்ளத்தார்	உஎச	உறுப்பபம்	ககக
உள்ளத்தாலு	கக	உறுப்பொத்	உகக
உள்ளத்தாற்	கக	உறுவதுசீர	கஎச
உள்ளமிலாத	கஉக	உறைசிறியா	கசக

உள்ளமுடை	கஉஅ	உற்றநோய்கீ	சுசு
உள்ளம்பேர	உருந	உற்றநோய்கே	ருசு
உள்ளற்கவுள்	ககச	உற்றவன்றீர்	உருஉ
உள்ளியதெ	ககள	உற்றானளவு	2)
உள்ளிவெல்	சுசு		
உள்ளினூந	உசுக	ஊக்கமுடையா	கருநு
உள்ளினீன	உசுக	ஊடலிற்றேழுந்	உசுக
உள்ளுவதெல்	கஉஅ	ஊடலிற்றேழுந்	உசுக
உள்ளுவன்-னு	உருசு	ஊடலினுண	உசுக
உள்ளுவன்-ம	உசுக	ஊடலுணந	உசுக
உள்ளொற்றி	கசுக	ஊடலுணர்த	உசுக
உறனருவது	சுக	ஊடற்கட்டுசெ	உசுக
உறனமுறை	கசுக	ஊடிப்பெறு	உசுக
உறுஅதவாக்	உசுக	ஊடியவரை	உசுக
உறுஅதவாபேர	உசுக	ஊடியிருந்	உசுக
உறுஅதோலு	உசுக	ஊடுகமன்	உசுக
உறுஅர்க்குறு	உசுக	ஊடுதல்கா	உசுக
உறுனட்டறி	கசுக	ஊனுடை	உசுக

உறியுயிரஞ்	கசுக	ஊதியமென்	கசுக
உறியோறுயி	உசுக	ஊரவர்கௌ	உசுக
உறுபசியு	கருந	ஊருணிகீர்	சுக
உறுபொரு	கசுக	ஊழிபெய	உசுக

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறா.		குறள்.	பகதம்.
ஊழிற் பரு	௮௨	எல்லககணி	௩௩௨
ஊழமுமுப	௧௩௩	எவ்வதுறைவ	௯௨
ஊழொரா	௧௪௨	எழுதுவகாற	௨௮௪
ஊழைக்கு	௨௧௬	எழுபிறப்புந	௧௪
எ		எழுமைமெழு	௨௪
எச்சமென்	௨௧௪	எளிதெனவீல்	௩௨
எட்பகவன	௧௯௦	எள்ளாதவெ	௧௦௨
எண்ணெந்த	௧௯௪	எள்ளாமையே	௯௧
எண்ணித்துணி	௧௦௧	எள்ளினிளி	௨௮௮
எண்ணியாரெ	௧௦௭	எற்றிற்குரி	௨௨௯
எண்ணியவெ	௧௪௩	ஏற்றெனறி	௧௪௧
எண்ணென்ப	௮௫	எனைத்தானுந	௧௦
என்பதத்தாலே	௨௧௧	எனைத்தானுமெ	௯௮
என்பதத்தானே	௧௧௯	எனைத்திடப	௧௪௪
என்பொருள	௯௨	எனைத்துந	௧௭௫
எனிரதாக்காக்	௯௩	எனைத்துனை	௩௨
எந்நன்றிகொ	௨௪	எனைத்துநனை	௨௯௩
எப்பொருளு	௧௪௯	எனைத்தொன்	௨௯௧
எப்பொருளெ	௭௬	எனைப்பகை	௪௫
எப்பொருள்யா	௧௨	எனைமாட்சி	௧௯௧
எய்தற்கரிய	௧௦௬	எனைவகையா	௧௧௧
எரியாற்குடப்	௧௯௧	என்பிலதனை	௧௮
எல்லாப்பொ	௧௯௦	என்றுமொரு	௧௪௦
எல்லாக்குந	௨௮	எனனைமுன்	௧௯௫
எல்லாக்குமெ	௧௨௬	ஏ	
எல்லாவிளக்கும்	௯௪	ஏதம்பெருநு	௨௧௪

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௦

குறள்.	பக்கம். : குறள்.	பக்கம்.
எதிவாராரத	க௭௭	ஒவத்தக்கர் க௭௭
எதிவாராத்நம்	௭௭	ஒல்லுகரும் க௭௭
எதிவார்போல	௭௭௭	ஒல்லும்வகை ௭௭
எத்தியகொள்	௭௭௭	ஒல்லும்வாயெ க௭௭
எழுநறவநி	௭௭௭	ஒவ்வதரிவ ௭௭௭
எரிணுநனரு	௭௭௭	ஒழுக்கத்தினெ ௭௭௭
எரிணுழாஅ	௭	ஒழுக்கத்தினெ ௭௭
எவவுஞ்செய்	௭௭௭	ஒழுக்கத்துந் ௭௭
ஐ		ஒழுக்கமுடைமை ௭௭
ஐந்தவிததா	௭	ஒழுக்கமுடைய ௭௭
ஐயத்திந்நி	௭௭	ஒழுக்கமும்வாய் ௭௭௭
ஐயப்படாஅ	௭௭௭	ஒழுக்கம்விழு ௭௭
ஐயுணாவெயதி	௭௭	ஒழுக்காழக ௭௭௭
ஒ		ஒளியாரமுன் க௭௭
ஒட்டார்பின	௭௭௭	ஒளியொருவ ௭௭௭
ஒண்ணுதற்	௭௭௭	ஒறுத்தாரை ௭௭
ஒண்பொருள்	௭௭௭	ஒறுத்தார்க் ௭௭
ஒத்ததறிவா	௭௭	ஒறுத்தாற்று ௭௭௭
ஒப்புரவினல்	௭௭	ஒற்றினுவெ ௭௭௭
ஒருதையா	௭௭௭	ஒறுமுறை ௭௭
ஒருநாளெழு	௭௭௭	ஒற்றெற்றித் ௭௭௭
ஒருபொழுதும்	௭௭	ஒற்றெற்றுண ௭௭
ஒருமைக்கட்	௭௭	ஒணுநகல்வ ௭௭
ஒருமைச்செ	௭௭௭	ஒணுமையெ ௭௭௭
ஒருமைமகளி	௭௭௭	ஒன்றுவுகத் ௭௭௭
ஒருமையுளா	௭௭	ஒன்றுந்நித் ௭௭

கக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
ஒன்றெய்தி	ககஅ	கண்ணிகேட்டு	உருச
ஒன்றாத் தெ	ரு௭	கண்ணிறைந்த	உஅக
ஒ		கண்ணிற்கணி	கஉச
ஒஒதவ்வேண்டு	கசக	கண்ணிற்றுனி	உஅரு
ஒதியுணர்ந்து	க௭அ	கண்ணின்பச	உ௭க
ஒம்பினமை	உசக	கண்ணினற்கண்	ச௦
ஒர்த்துள்ள	௭௭	கண்ணுங்கொ	உ௭க
ஒர்ந்துகண்	க௭௭	கண்ணுடைய	அரு
ஒஒவினிதே	உருச	கண்ணுள்ளார்	உசக
க		கண்ணுள்ளிற்	உச௦
கடலன்னகாம	உசக	கண்ணெடுகண்	உருச
கடலோடா	க௦௭	கண்ணெட்-த	கஉச
கடனறிந்து	கசஅ	கண்ணெட்-மி	கஉரு
கடனென்ப	உ௦க	கண்ணெட்-மெ	கஉச
கடாஅக்களி	உருக	கதற்காததுக்	உக
கடாஅவுரு	கஉச	கதுமெனததா	உருச
கடிதோச்சி	கஉஉ	கயலுண்கண்	உச௭
கடிந்தகடிந்	கசக	கரத்தலுமரற்	உருக
கடுஞ்சொல்	கஉஉ	கரப்பவர்க்கியா	உ௨௭
கடுமொழியுந்	கஉக	கரப்பிடும்பை	உ௨ச
கடைக்கொட்க	கசக	கரப்பிலாரெ	,,
கண்கொழி	ச௦	கரப்பிலார்	,,
கண்களவு	உருக	கரப்பினுந	உஅ௦
கண்டதுமன்	உசச	கரவாதுவந்	உ௨ச
கண்டாநகலு	உருக	கருமஞ்சிதை	கஉரு
கண்டாருயிரு	உருக	கருமஞ்செய	உக௭

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கஉ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கருமணியிற்	௨௪௦	கற்றறிந்தாரா	௧௫௪
கருமததாரா	௨௪௫	கற்றருட்கற்	௧௫௫
கருவியங்கால	௧௨௬	கற்றூழ்முற்	,,
கலககாதுகண்	௧௪௪	கற்றிலனாயினு	௧௦
கலத்துணா	௨௪௩	கற்றண்ணி	௪௬
கலலாதமேற்	௧௮௧	கற்றுக்கண்	௧௪௪
கல்லாதவரிற்	௧௫௬	கனவினாதுண்	௨௪௪
கல்லாதவரு	௮௪	கனவினுமின்னு	௧௪௫
கல்லாதாடு	௮௮	கா	
கல்லாதான	௮௪	காக்கப்பொருளா	௨௪
கலலாராப்பிணி	௧௨௩	காக்கைகரவா	௧௧௪
கல்லாவொரு	௮௮	காட்சிக்கெளியன	௮௪
கல்லான்வெ	௧௮௬	காணுகின்றத்தா	௧௮௫
கவறுங்கழக	௧௧௬	காணுதாற்காட்டி	௧௮௧
கழாஅக்கால்	௧௪௬	காணிற்ருவண்	௨௩௮
களவினாலாதி	௬௧	காணுங்காற்கா	௨௮௪
களவினகட்	,,	காண்கமற்	௨௪௬

களவெனனுந்	௧௨	காதலகாத	௧௫
களித்தறியே	௧௬௪	காதலரில்வழி	௨௪௪
களித்தாணைக்	,,	காதலாதாடுதா	௨௬௩
களித்தொறு	௨௪௬	காதலயரி	௨௪௨
களவாசக்குத்	௧௨	காதனமைகந்	௧௧௦
களன்னுண்ப	௧௬௮	காமக்கடன்	௨௫௧
கறுத்தின்னு	௬௪	காமக்கடு-லு	௨௪௩
கற்ககசடற்க	௮௫	காமக்கடு-னீ	௨௫௨
கற்றதனலைய	௧	காமக்கணிச்சி	௨௪௫

௧௩ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
காமமுநராணு	௨௫௧	குணனிலனுய்க்	௧௮௫
காமமுழந்து	௨௪௨	குணனுநகுடி	௧௭௦
காமமெனவொ	௨௪௫	குலஞ்சடுங்	௨௧௭
காமம்விடுவொ	௨௪௩	குழலினிதியா	௧௫
காமமவெகுளி	௭௭	குறிக்கொண்	௨௩௩
காவககுதி	௧௦௫	குறித்ததுகூற	௧௫௧
காலத்தினற்	௨௩	குறிப்பறிநது	௧௫௦
காலாழ்களரி	௧௦௮	குறிப்பிற்-ரா	௧௫௧
காலககுச்செய	௨௪௭	குறிப்பிற்-ர	௧
காலையரும்பி	௨௮	குறையிலனுய்	௨௧௮
காணமுயலெ	௧௬௬	குறற்மகாக்க	௧௪
கு		குணநனனா	௧௧௧
குடம்பைதனி	௭௨	குணறினனை	௨௦௩
குடிசெயவலெ	௨௧௮	குன்றேறியா	௧௬௨
குடிசெயவார்	௨௧௯	கூ	
குடிதழீஇக்	௧௧௮	கூடியகாமம்	௨௭௮
குடிபுறங்காத்	௧௧௧	கூததாட்டவை	௭௧
குடிப்பிறநரா	௨௦௪	கூழுநகுடியு	௧௨௦
குடிப்பிறநது	௧௦௧	கூறுமைநோக்	௧௫௧
குடிப்பிறநதுத	௧௭௦	கூற்றங்குதித	௫௮
குடிமடிந்து	௧௩௦	கூற்றத்தைக்	௧௧௧
குடியாணமை	௧௩௧	கூற்றமோ	௨௩௧
குடியென்னுங்	௧௩௦	கூற்றுடையா	௧௬௪
குணநலஞ்சா	௨௦௧	கெ	
குணனுடிக்குற்	௧௦௧	கெடல்வேண்டி	௧௧௦
குணமென்னுங்	௭	கெடாஅவழி	௧௭௩

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௪

குறள்	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கெடுங்காலை	௧௭௧	கெடாடையளி	௮௪

கெடுப்பது உ	௪	கொலேறேற	௧௧௯
கெடுவலயான	௨௬	கொலையிற்	௧௧௯
கெடுவாகவை	௨௬	கொலேவினைய	௭௦
கெட்டாக்கு	௨௮௭	கொல்லாநல	௨௧௦
கே		கொல்லானம்	௭௦
கேடறியாக்	௧௫௮	கொல்லானபு	௫௬
கேழிலவ்மு	௮௭	கொளப்பட்டு	௧௫௦
கேழும்பெருக	௨௬	கொளற்கரிதா	௧௬௦
கேட்டாரப்பி	௧௩௮	கொனறனை	௨௮
கேடடினுமு	௧௭௦	கோ	
கேடபினு	௬௦	கோட்டுப்பூச	௨௧௨
கேனிழுக்க	௧௭௩	கோளிலபொறி	௩
கை		கொள	
கைமமாறுவே	௪௫	கொளவையாற்	௨௪௫
கையறியாமை	௧௧௭	ச	
கைவேலகளி	௧௬௯	சமனசெயது	௨௬
கொ		சலத்தாற்பொ	௧௪௨
கொக்கொக்க	௧௦௬	சலம்பறரிச	௨௦௪
கொடியாராயி	௨௫௨	சா	
கொடியாரயு	௨௭௦	சாதவினினு	௪௬
கொடுத்தலு	௧௧௪	சாயலுநாணு	௨௫௬
கொடுத்தலு	௧௮௫	சாரபுணர்து	௭௭
கொடுப்பதழுக்	௩௬	சாஸ்பிற்குக்	௨௧௦
கொடுப்பது உ	௨௧௪	சான்றவர்சா	௨௧௧
கொடுப்புருவ	௨௩௧		

2

-௧௫ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்	பகச்சம்	குறள்.	பகச்சம்.
செ		கவலப்பொளியு	௬
செதவிடத	௧௨௬	சமுலுமிசை	௧௬௬
செரப்பறிய	௧௨௭	சமுனறுறோ	௨௧௬
செரப்பி-மீ	௭	சுறத்தாற்	௧௧௪

சிறப்பீ-ம்	௭௭	சூ	
சிறப்பொழுது	ச	சூழாமறறு	உகஅ
சிறியாருணா	உ௦அ	சூழ்ச்சிமுடிவு	கசச
சிறுதாப்பிற	கருக	சூழ்வார்கண்	௭௭
சிறுபடையா	க௦அ	செ	

சிறுமைநமக	உ௭௭	செப்பமுடைய	உரு
சிறுமைபல	க௭௭	செப்பினபுணா	கஅ௭

சிறுமையுஞ்	க௭ரு	செயற்கரிய	௭
சிறுமையுண்	உ௨	செயற்கரியயா	க௭௭

சிறைகாக்குக	க௭	செயற்கைய	க௭௭
சிறைநலனு	க௦அ	செயற்பாலசெ	௭ரு

சிறுநினைஞ்	௭அ	செயற்பாலதோ	௭
சிறுநினைபம	௭அ	செயிரிற்றலை	ரு௭
சிறைதைப	௭௭	செய்கபொரு	க௭௭
சினமென்னுஞ்	௭௭	செய்தக்கவல்ல	க௦௭
சீ		செய்தேமஞ்	௭௭௭
சீரிடங்கா	௭௭ரு	செய்யாமற்	உ௭
சீரினுஞ்சீரல்	உ௦ரு	செய்யாமற்செ	௭௭
சீருடைசசெ	உ௭ரு	செய்வானை	௭௭௭
சீரமைசிறப்	௭௨	செய்வீணசெ	௭௭௭
சீ		செருக்குஞ்	௭௭
சீடச்சு-ரு	ரு௭	செருவநத	௭௭௭

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.			
குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
செலலாழை	உ௭அ	சொலவணக	௭௭௭
செலலாவிடத	௭ரு	சொறகோட்ட	௭௭
செலலானதி	உ௨௭	ஞா	

செலவிடத்துக்	கூடு	ஞாலங்கருதி	கூடு
செலவததுட	அக	த	
செலவிருந்தோ	உக	தருதியென	உடு
செவிகைப்ப	அச	தக்காருநா	கக
செவிக்குணவி	அக	தக்காரினத	கௌ
செவிச்செரல்	ககக	தக்காரதகவில	உடு
செவியிறகவை	கக	தஞ்சந்தமர	உஅஅ
செவியுணவிற	கூ	தணந்தமை	உகக
செறுஅச	உகக	தண்ணந்துறை	உஅஉ
செறிதொழ்செ	உஅக	தந்தைமகற்கா	கடு
செறிவறிந்து	உௌ	தநலம்பாரி	கககடு
செறுநரைக்	ககக	தநகெஞ்சுத	உகஉ
செறுவாக்கு	கஅடு	தமராசிததற்	ககடு
செறநவர்பி	உௌக	தம்பொரு	கடு
செறநுரென	உௌக	தமமிலிருந்து	உகக
செற்றாபின	உௌக	தமயிறபெரியா	கக
செனறவிடத்	கக	தம்யிறறம்மக்க	கக
சொ		தலைப்பட்டார	ௌ
சொலவவல்ல	ககக	தலையினிழிந்த	உகடு
சொல்லுக-வி	கக	தவஞ்செய்வா	கௌ
சொல்லுக-லை	ககக	தவமறைந்தல்	கக
சொல்லுதல்	ககக	தவமுந்தவமு	கௌ
சொல்லப்பய	உகக	தவறிவராயி	உகக

கௌ செப்புள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
தள்ளாவின்	கடுவ	திறனறிந்து	கடசு
தற்காததுத	கட	திறன்பொருட	குரு
தனக்குவமை	உ	திண்ததுணைந	உக
தனியெயிருந	உஅஎ	திணைத்துணையா	கச
தன்குற்றக்கி	கச	திணைத்துணையு	உஅக
தன்றுணையின்	கஅஎ	தி	
தன்னுயிரக்கின்	கஅ	திப்பாலதான	சச
தன்னுயிர்தான	ருஅ	தியவைசெய்	சநு
தன்னுயிர்ப்பி	எ௦	தியவைதிய	சச
தன்னுணபெரு	ருச	தியளவனறித	உ௦க
தன்னெஞ்சறி	கக	தியுறங்கட்ட	உஅ
தன்னைததான்-க்	கக	திவியையாரரு	சக
தன்னைததான்-த	சரு	து	
தன்னையுணாத்	உகச	துஞ்சினாசெ	ககஎ
தா		துஞ்சுககாற	உ௦ரு
தாயின்புறுவ	அச	துணைநலமாக்க	கச௦
தாம்வீழ-த	உருஅ	துப்புரர்க்குத்	க
தாம்வீழ-மெ	உகரு	துப்பினெவளு	உருக
தாம்வீவண்டி	உசஎ	துப்புரவில்லார	உஉக
தார்தாங்கிச்	கசச	துமமுசசெறு	உசச
தாளாண்மையி	ககஉ	துளியினமை	க௦௦
தாளாண்மைபெ	க	துறந்தா-த	ருஎ
தாளாற்றித	சக	துறந்தா-ந்	க௦
தானந்தவ	ரு	துறந்தார்படி	கஉச
தி		துறந்தார்பெரு	தி
திறனல்லதற்		உதி	

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கஅ

குறள்	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
துறப்பார்ப்பு	அக	தேவரணையா	உஉஅ
துறவனாற்ற	உசக	தேறற்கயாரை	கக௦
துணியுப்பலவி	உக௦	தேறினுந்தேறு	கஅ௭
துன்பத்திறவி	உஅஅ	தொ	
துன்பமுறவறி	கசச	தொகசசொல்	கச௭
துன்புறுஉந	உக	தொடங்கற்க	க௦௬
துன்புததுற	உ௭ச	தொடலைநகு	உசக
துணன்பார	சக	தொழிநோகதி	உஅஉ
து		தொழிப்புழுதி	உஉ௦
துங்ககாமகல	அக	தொழியொடு	உ௭௦
துங்குகதுங்	கசுரு	தொழிற்கழி	உரு௦
துயமை. துணை	கசஅ	தொட்டனைத்	அக
துய்யமைபொன	௭அ	தொல்வரவுந்	உஉஉ
தெ		தொழுதகையு	க௭௭
தெண்ணீரடுபு	உஉச	தோ	
தெய்வத்தானு	கஉக	தோன்றிப்புகழொ	ருக
தெய்வந்தொழா	கஉ	ந	
தெரிதலுந்தோ	கஉ௭	நகவல்லரல்	உகக
தெரிநதவினத	க௦௦	நகுதற்பொரு	கசஅ
தெரிநதுணரா	உருக	நகையீகையின	உ௦௩
தெருளாதான	ருச	நகையுமுஙகை	௭ரு
தெளிவிலத்தினத	க௦க	நகையுள்ளுமி	உகஉ
தென்புலத்தார்	க௦	நகைவகைய	க௭ச
தே		நகைஇயார	உச௦
தேரானபிறனை	கக௦	நச்சப்படாத	உகச
தேரானறெளி	„	நிவினறிநன	க௭

கக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நட்டாராகுறை	கசுந	நல்லினத்தினு	கடு
நட்டாராக்கு	கசுசு	நவீனொறு	கசுஅ
நட்டார்போ	களசு	நறபொரு	உஉஉ

நட்பிற்குவீற்	கசுசு	நனவினாறு	உசுசு
நட்பிறகுறுப்பு	களஉ	நனவினாள்	உசுசு
நண்பாற்றாரா	உகஉ	நனவினாள்-க்	உசுநு
நத்தம்போற்க	நு	நனவினாள்	உசுசு
நயநதவாக்கு	உருசு	நனவினாள்-ரைஉசுநு	
நயநதவாநல	உசுசு	நனவெனவொ	,,
நயனிலசொலவி	சந	நனமயுந்தீமை	ககக
நயனிலனெனப	சஉ	நனறறிவாரிற்	உஉஅ

நயனின் றுநன	உஉ	நனருகுமாகக	எ
நயனுடையா	சஎ	நனருநகானல	அக
நயனொடுநன	உகஉ	நன்றற்றலுள	கடு
நயன்சாராநன்	சஉ	நனறிகருவித	நு
நலக்குரியார்	நஉ	நனறிறறப்பது	உசு
நலத்தகைநல்	உசு	நனறெனமவற்	கடுந
நலத்தின்கனா	உசு	நனறேதரினு	உரு
நலம்வேண்டி	,,	நன்னீரைவா	உஉஎ
நல்குரவென்	உஉஉ	நா	
நல்லவையெயல்	அக	நாங்காதல்கொ	உருசு
நல்லாண்மை	உகஅ	நாசசெறுவித்	எஉ

நல்லார்கட்	அஅ	நாடாதுநட்ட	கசுசு
நல்லாறெனப்	எ	நாடெனபநா	கடுஅ
நல்லாறெனினு	சஅ	நாடொறுநாடி	கஉ
நல்லாற்றுகுனாடி	ருந	நாடொறுநாடி	ககந

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
நாணகத்தில	உக௭	நீனைத்திருந்தது	உகரு
நாணமென	க௭அ	நீனைத்தொன்	உ௭௨
நாணவயிரை	உக௭	நீனைப்பவா	உக௭
நாணமுறநதே	உ௭அ	நீ	
நாணெனவொ	உ௭௭	நீனகானவெரு	க௭௭
நாணென்னு	க௭௭	நீநன்றறறுஉ	உ௭ரு
நாணெடுகல்	உ௭௨	நீநின்றமைபா	ரு
நாணவேலி	உக௭	நீருநிழலதின்	உ௭௭
நாணவெண்ணு	க௭அ	நு	
நாணெனவொன்	௭௨	நுதல்வெயாடப	உக௭
நி		நுணகசியக௭	௭௭
நினைத்தியிலிட	உ௭௭	நுணாணியநாவ	௭௭
நிலத்திலவபா	௭அ	நுணாணியமெ	கரு௨
நிலத்திறுகிட	உ௭௭	நுணாணியழை	௭அ
நிலவரைநீள	ரு௭	நுணிகெகாம்ப	க௭௭
நிலைக்கா	க௭ரு	நு	
நிலையெனிகீத	௭௭	நுலாருணுல	க௭௭
நிலையிறுகிரி	உ௭	நு	
நிலலாதவறறை	௭௭	நெஞ்சந்தார	உ௭௭
நிழனிசுயினை	க௭அ	நெனசிறுறவா	ரு௭
நின்றநீர்வார்	க௭௭	நெடுங்கடலுந	௭
நின்றநெஞ்சயில்	க௭ரு	நெடுநீர்மற	க௭௭

நின்றமொழிமாந்	௭	நெடுப்புனலு	௭௭௭
நின்றபரிபா	உ௭௭	நெய்யாலெரி	உ௭௭
நின்றயுடைமை	௭௭	நெருப்பினுட்	உ௭௭
நின்றயுடைய	உ௭௭	நெருகலுள்ளெ	௭௭

உக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்.
நெருநற்றுச்	உஅஉ	படுபயனவெ	உஅ
நோ		படைகுழி	அங்
நோக்கினு-தி	உஙங	படைகொண்	ருரு
நோக்கினு-கெ	உங-௦	பணிபுமாமெ	உ௦அ
நோதலெவன	உகக	பணிவுடைய	உக
நோயெல்லா	கக	பணைநீநகிப்	உசக
நோய்நாடி	உ௦உ	பண்டறியே	உஙக
நோவற்கெநா	கஅஎ	பண்ணென்னு	கஉச
நோனாவுடம்	உசஉ	பண்பிலான்	உகங
ப		பண்புநாயா	உகஉ
பகசுசொல்லி	கக	பதிமருண்டு	உகஅ
பகலகருதிப்	கஅஉ	பயனிலபல்லார்	சஉ
பகல்வெல்லு	க௦ச	பயனில்சொற்	ச
பகுததுண்டு	கக	பயன்மரமுள்	சக
பகைநட்பாக்	கஅஎ	பயனறாக்கார்	உங
பகைநட்பாற	கஎஎ	பயனறாக்கி	ககச
பகைபாவம	கஉ	பரிந்தவநல்	உஎச
பகைமையுற	கருஉ	பரிந்தோம்பிக்	உக
பகையகததுச்	கருரு	பரிந்தோம்பிப்	உ௦
பகையகததுப்	கருச	பரிபுதுகூற	கஉக
பகையென்னு	கஅச	பரிவினுமர்கா	அக
பசக்கமற்	உருஅ	பருகுவார்போ	கஎங
பசக்தாளி	உருஎ	பருவத்தோடொ	கருரு
பசப்பென	உருஅ	பருவாலும	உச௦
படலாற்றா	உருச	பலகுளடீழ	உ௨௦
படியுடையா	கங௦	பலசொலலக்	கச௦

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௨

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பலநலவகற்ற	௧௭௬	பிணியினனம	௧௫௮
பலருழுவும்	௧௫௮	பிணையோம	௨௩௨
பலவக வகற	௧௫௯	பிரிததலும்	௧௩௬
பலவார்பகை	௯௮	பிரிவுரைக்கு	௨௪௯
பல்லார்புழை	௪௨	பிழத்துணர்	௧௦
பழகி மச்சல்வ	௧௬௯	பிறப்பெனனு	௭௭
பழகபருட்பெ	௧௭௨	பிறப்பொக்கு	௨௦௭
பழகபயெ	௧௭௧	பிறாகவினன	௯௮
பழிபுடைய	௧௪௧	பிறாநாணத	௨௧௬
பழியாருசிப	௧௦	பிறாபழியுந்	,,
பழிதெனனு	௧௩௭	பிறவிப்பெருந	௩
பழையமென	௧௫௦	பிறனபழிகுறு	௪௦
பறற்றகண்ணு	௧௧௩	பிறனபொரு	௩௧
பற்றற்றகண்ணெ	௭௫	பிறனமனைநோ	௩௨
பற்றற்றமெனபா	௫௬	பீ	
பறழிவிடாஅ	௭௪	பீலிபெயசாக்	௧௦௩
பறறுகபற்றற்	௭௫	பு	
பற்றுள்ள	௯௫	புகழினமுற்	௨௦௯
பனியருட்பி	௨௦௭	புகழந்தவை	௧௧௯
பனமாயக்கள	௨௭௯	புகழபடவாழா	௫௧
பா		புகழபுரிந்தில்லி	௧௩
பாடுபெறுதி	௨௭௦	புகழினமந	௭௩
பாதுணமரீஇ	௪௯	புணர்ச்சிபழ	௧௬௮
பாலொடுதே	௨௩௧	புத்தேனலகத்	௪௯
பி		புரந்தார்கண்	௧௬௭
பிணிக்முருந்	௨௩௫	புலத்தலிற்	௨௧௧

௨௩. செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.

பககம.

குறள்.

பககம.

புலப்பென்னச்
புலப்பேனகொ
புல்லவையுட்
புல்லாதிராஅப்
புல்லிக்குடந்
புல்லிவிடாப்
பறங்குநனி
புறங்கூறிப்

உள்ள
உளக
கருச
உஅக
உருள
உகக
சு0
சு0

பெருமப்பாரு
பெருஅமைய
பெறினெனனா
பெறுமவற்றுள்
பெற்றும்பெறி
பே
பேணுதுபெட்
பேணுதுபெட்ப

கருள
உஅள
உஅ0
கச
கந
பே
உருரு
உஅச

புறத்துறுப்
புறாதுபமை
புளகண்ணை
பெ
பெண்ணிப
பெண்ணிற
பெண்ணினுற்
பெண்ணோவல்
பெயக்கண்டு
பெயலற்று
பெரிதாற்றிப்
பெரிதினிது

கஅ
சச
உகக
பெ
உகஉ
கஉ
உஅஉ
ககஉ
உரு
உருச
உஅஉ
களக

பேணுதுபெண்
பேதைபெருங்
பேதைப்படுக்கு
பேதமையுளே
பேதமையெ
பேதைமையொ
பேராண்மையெ
பொ
பொச்சாப்பரா
பொச்சாப்புக்
பொதுலததா
பொதுநோக்கா

ககஉ
களச
அ0
களஅ
கள
களஉ
ககக
பொ
ககக
ககரு
ககரு
ககச

பெரியாரைப்
பெருக்கத்து
பெருங்கொடை

கக0
உ0ரு
ககச

பொய்படுமொ
பொய்மையும்
பொய்யாளம்

களஅ
சக
சச

பெருமைக்கு
பெருமைபெரு
பெருமையுடை

க0க
உ0அ
,,

பொய்யாளமய
பொருடாந்த
பொருட்பெண்டி

,,
சக
ககச

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. 25

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பொருட்பொரு	கசுடு	மடியிலாமனன்	31
பொருணீகி	டுக	மடியுளான்	ககூக
பொருணமா	உசுஅ	மடியையமடியா	ககூ0
பொருளகருவி	கசுடு	மடுத்தவாயெல்	ககூச
பொருள்கெடுத்	ககூக	மணிரீருமணனு	கடுகூ
பொருளல்லவரை	ககூக	மணியற்றிகழ	உஅக
பொருளல்லவற்	எடு	மண்ணோடிய	ககூச
பொருளற்றா	டுச	மதிதுடபதா	ககூஎ
பொருளாட்சி	31	மதியுமடநதை	உகூஅ
பொருளாற	உகூக	மயிரகீப்பின	உ000
பொருளென	ககூக	மருததாய்த	சஎ
பொருளென	கடுடு	ருந்தென	உ00
பொறியினமை	ககூக	மருந்தோமற்	உ000
பொறியாயிலைந்	உ	மருவுகமாசற்	கஎக
பொறுததலிறப்	ககூக	மலரன்ன-ன்	உகூக
பொறுதையாரு	கடுஎ	மலரன்ன-ளரு	உசுடு
போ		மலரினுமெல	உஅடு
போற்றினரிய	கசுக	மலாகாணின்	உகூஎ
பு		மலாயினசயேகி	உ
மகன்றதைத்	ககூ	மழித்தலுரிட்ட	க0
மக்கணமெய்	கடு	மறத்தல்வெரு	கடு
மக்களேபோல்	உஉஅ	மறத்தமயிறன	சச
மக்கலமெனப	கசு	மறப்பினுமோ	உகூ
மடலுராதல்	உசுக	மறப்பினவ	உசுஉ
மடிமடிக்கொ	ககூ0	மறமானமா	கசுச
மடிமைகுழிமை	ககூக	மறவறகமா	உசு

உடு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

மகநதவல	௧௨௭	மா	
மகநதவல	௨௫௫	மாதாமுகம	௨௩௮
மதைப்பேன்மற்	௨௭௫	மாலைநேய	௨௪௭
மதைப்பேன்மன	௨௫௦	மாலையோயல்	௨௪௯
மற்றியானன	௨௪௨	மாறுபாழல்லா	௨௦௩
மற்றுந்தொடர்	௭௪	மி	
மனத்ததுமாசா	௬௦	மிகச்செயது	௧௭௭
மனத்தாளுமா	௬௮	மிகனமேவு	௧௮௩
மனத்தினமை	௧௭௬	மிசினுநகுறையி	௨௦௦
மனத்துக்கண்	௮	மிகுதியானமி	௩௫
மனத்துளது	௬௬	மு	
மனத்தொடு	௬௩	முகத்தானமாதி	௨௧
மனநலத்தி	௧௦௦	முகத்தினினி	௧௭௬
மனநலநன்கு	௬௯	முகத்தினமுது	௧௫௨
மனநலமனனு	௩	முகநகநட்ப	௧௬௮
மனந்துயரிக்	௩	முகநேரகதி	௧௫௨
மனந்துயமை	௩	முறைமொக்கு	௨௮௧
மனமாணவுட்	௧௮௬	முடிவுமிடை	௧௪௫
மனைத்தக்க	௧௨	முதலிலாக்	௬௭
மனைமாட்சி	௩	முபக்கிடை	௨௪௧
மனையாண	௧௬௩	முபகதியகை	௩
மனைவிழை	௧௬௨	முயற்சினிருவி	௧௩௨
மன்னாக்கு	௧௨௦	முரண்சேந்	௧௦௭
மன்னாவிழை	௧௪௬	முறிமேனி	௨௩௭
மன்னுயிரெல்	௨௫௨	முறைகோடி	௧௨௧
மன்னுயிரோ	௫௩	முறைசெய்து	௮௪

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
முறைப்பட்டசு	ககஅ	வகையறச்	க௦௧
முற்றற்றிமுற	கக௦	வகையறிந்துத	கஅ௭
முற்றியுமுற்று	"	வகையறிந்துவ	கநிநு
முனைமுகத்து	"	வசையிலாவண்	நுக
முன்னுறக்கா	கக௧	வவசயென்ப	"
மே		வசையெழிய	"
மேவ்ருநது	௨௦௭	வஞ்சமனத்தா	நிஅ
மேற்பிறந்தா	அக	வருகமற்கொ	௨௭௯
மை		வருமுன்னர்க்	௧௪
மையவெருவ	க௭௯	வருவிருநது	க௧
மோ		வரைவிலாமா	க௯நி
மோப்பக்குழை	௨௦	விலியாக்கு	கஅ௪
யா		வலியாமுற்	நு௪
யாகாவரா	௨அ	வலியினிலைமை	நுக
யாககண்ணி	௨௦௪	வழுகுவதுன்	௨௦௧
யானடுச்ச	க௯௧	வழிநோக்கா	கஅநி
யாதலினயா	௭௧	வழுத்தினுடும்	௨௭௪
யாதானுநாடா	அ௪	வறியாக்ஃகா	௪௭
யாமுழுளேன	௨௧௨	வனகண்குழி	க௧௯
யாமெய்யாக்	௯௪	வா	
யாரினுகாதல	௨௯௨	வாணிகஞ்செய	௨௯
யானெனதென்	௭௪	வாய்மையென	௯௧
யானோக்குள	௨௧௧	வாராக்காற்	௨நிநி
வ		வாரிபெருக்கி	க௧௧
வகுத்தானவரு	அ௧	வாழத்தாயிர்க்	௨௪௦
வகைமாண்	க௯௧	வாழ்வார்க்கு	௨௪௯

உ ள் செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
வாளற்றுப	௨௭அ	வினைகலந்து	௨௭௯
வாளொடென்	கநி௯	வினைக்கண்வினை	க௧௨
வாள்போலபகை	கஅஅ	வினைக்கண்வினை	க௧௨

வாஷின்றல	௩	வினைக்குரிமை	௧௧௨
வானுயர்தோற்	௬௯	வினைசெய்வார	௧௨௬
வானோக்கிவாழு	௧௧௭	வினைத்திட்ப	௧௪௨
வி		வினைபகையெ	௧௪௬
விசமபிற்றுளி	௪	வினையானவி	௧௪௭
வீடாஅதசெ	௨௬௩	வினைவலியுந	௧௦௨
விமொற்றம	௧௪௮	வீ	
விண்ணினறு	௪	வீழப்படுவார	௨௬௯
வித்துமிடல்	௧௧	வீழுநாவீழப்	,,
வியவற்க	௧௬	வீழுமிருவாக்	௨௩௬
வீருநதுபுறத்	௧௯	வீழநாள்படா	௯
விருப்பஞ்ச்	௧௧௩	வீழ்வாரினின்	௨௬௦
விரைத்துதொ	௧௩௯	வீறெயதிமா	௧௪௩
விலங்கொடு	௮௯	வெ	
வில்லெழுமுவா	௧௮௬	வெண்மையெ	௧௮௦
விழித்தகண்	௧௪௬	வெருவந்தசெ	௧௨௨
விழுப்புண்பட	௩௯௪	வெள்ளத்தனைய	௧௨௮
விழுப்பேற்றி	௩௬	வெள்ளத்தனைய	௧௩௪
விழைதகையா	௧௭௨	வே	
விழையார்விழை	௧௭௩	வேட்டொழு	௨௩௬
விளக்கற்றம்	௨௬௭	வேட்பத்தாஞ்	௧௩௯
விளிந்தாரின்	௩௧	வேட்பனசொல்	௧௬௦
வினியுமென்	௨௧௩	வேண்டற்கவெஃகி	௩௧

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௮

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
வேண்டற்கவெ	௧௯௮	வேலன்றுவென	௧௧௮
வேண்டாமெ	௭௮	வேலொடுகின்	௧௧௯
வேண்டியவே	௬௭		
வேண்டினுண	௭௩		
வேண்டுகால	௭௮	வைத்தானவாய	௨௧௩
வேண்டுதல்வேண்		வையததுள்வாழ	௧௧

திருக்குறள்செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உருக	கஉ	இலமென்	இலமென
உருகு	கக	இனித்தக்க	இனித்தக்க
உருக	கக	ததல்வியா	ததல்வெழுத்ப்

புத்தக விளம்பரம்.

ஸ்தலவரிசைத் தேவாரம் 1 - முதல்
7-வது திருமுறை வரையில். ... 5 0 0
திருவாசகம், திருக்கோவையார், திரு
விசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திரும்
திரம், பதினொன்றாந்திருமுறை, 8 -

முதல் 11-வது திருமுறை வரையில் 3 8 0
பெரியபுராணமூலம், நாயன்மாரசரித்தி
ரங்கருக்கம், தேவாரப்பதிக்கைஞான
12-வது திருமுறை. ... 2 8 0

திருக்கோவையார் பதவுரை, திருக்கோவையாருண்மை.	1	12	0
பெயுடன் திருவாசகமூலமுஞ்சேர்ந்தது	2	0	0
திருக்குறள்-திருவருட்பயன் - மூலமும், கருத்துரையும்,	1	0	0
பெரியபுராண வசனச்சுருக்கம்	0	10	0
திருவினையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம்	0	10	0
சை இரண்டுபுராணவசனமுஞ்சேர்ந்தது	1	0	0
தேரத்திரக்கொத்து(70)பிரபந்தம்	0	10	0

விபாசைக்கோவை, மஹாவித்வான்மீனா
 கவிசந்தரம்பிள்ளையவர்களாபாடியது. 0 4 0
 திருமுருகாற்றுப்படைபதவுரையுடன் 0 3 0

இன்னுஞ் சத்தமானபதிப்புப்புத்தகம் கிடைக்கும்.

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியார்.

நிச்சேது செ. குருஷணப்பகையக்கன் குளத்து வீதி
 மென்னப்பட்டணம்.

சிவமயம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன் மூலம்.

இதன் கருத்துரையுடன்.

திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டுசெய்துவரும்

மேற்படியூர்

வி-சுந்தரமுதலியாருடைய

சென்னை

விக்டோரியா ஜூபிலி அக்கக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு.

க.அ.கூ.வரு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விநிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரளன்ன
வின்னநீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந திரண்டுவிற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற்புரக்குந் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதான்சுமந்துவந் தவவழித்தோன்றம்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணையின்னுருத்த
தொண்டர்களிதய முண்டகமலாத்தும
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக் குழிலையு
மருணூரணிரைந்த பொருண்முழுதுணர்ந்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சிவிற்ப
புகல்சிவஞான போதனுறொருத்த
வகல்பொருடேர்த்தம் கருமைமுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வான்பொரு

ஞாலவாப்பெருங்கனி யுள்ளம்படைத்த
 பண்பின்மேதகைய சன்னைபயர்கோமான்
 தற்பலன்றேராய் பற்பலசமயிகள்
 மலைத்தலைக்கொண் டு மாருதமறைந்தெனத்
 தலைத்தலையிரியத் தானினிதுரைத்த
 புசும்பிவஞான போதமுள்ளுறையான்
 திகழ்சிவஞான சித்தியின்விரிவு

௨௭

சிறுப்புலம்பாயிசம்.

மென்போன்மருண்ட புன்புலமாகக்
 மராலிமென்பை யுத் திருவுளங்கொண்டென்
 ஞானகண்டவி னுக்கியோனாகப்
 பாவிடங்கொண்டதன் னுவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப் புகரிருள்விழுங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
 தித்திம்கண்மருந்திற் பரிவுடன்வளைத்த
 நரலையின்றொகைக்கு நான்மடங்குடைய
 ஸ்சகலாற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
 மரக்கலமதற்கு மாஹமியொப்ப
 வெழிலீரைத்தும் வழுவுறப்புணர்த்தித்
 தென்னுரூர்ப்புலமை வன்னுவன்றனக்கோர்
 தந்திரணயுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
 னுருப்பயனென்னு வதற்கொருநாமம்
 தெருப்படப்பினந்து செத்தமிழ்யாப்பிற்
 குதளடிவென்றி யொருதுறியம்பின்
 மத்தவன்புவிழர் வளாகர்க்கீழ்பார்

கொற்றவன் குடியிற் குடி கொண்டுறைந்த
 பூசகனுறைந்த புதுமதியேனியுங்
 கூட நின்றான் டமுங் கார்த்த
 தெய்வமாய் நின்றுள்ளான்.

சிறப்பிய்யாவிட முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன்

மூலமும், கருத்துரையும்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

விநாயகக்கடவுளை வந்திப்பவர்களுக்கு வேதாகம
புராண கலைகள் யாவும் எளிதில் வரும்.

முதலாவது பதிமுதலில்.

அஃதாவது -மேலாகிய இறைவனது இயல்பாம்.

அகர வுயிர்பேர லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

(க-ரை.) அகரமாகியவுயிர் எழுத்துக்க ளெல்லா
வற்றினும்பொருந்தி வேறற நிற்கும் தன்மைபோல,
இறைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவறவிரம்பி ஞான
வுருவாய் அழிவின்றி நிற்பன். (உ)

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சராத் தருஞ்
சத்தி, பின்னயிவா னென்கள் பிரான்.

(க-ரை.) இறைவன், தனது விமல ஆனந்த வீட்டின் எல்லையை ஆனமாக்கள் வந்து பொருத்தும்படிச் செய்யும் அருட்சததியுடனே பேதமின்றி யொன்றிநிற்பன். (உ)

பெருமைக்கு நுணமைக்கும் பேரருட்குமபேற்றி, னருமைக்கு மொப்பின்மையான்.

(க-ரை.) இறைவன், நிறைவினனும் நொய்மையினனும் கருணையினனும் பெருதற கருமையினனும் ஒப்பிலன். (ங)

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப் போக்குமவன் போகாப புகல்.

(க-ரை.) இறைவன், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து நிறுத்தி ஆன்மாக்கள் மூலமலததுடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைசெய்து அவற்றிற்கு நீங்காததோர் புகலிடமாயிருப்பன். (ச)

அருவு முருவு மறிஞாக் கறிவா முருவ முடையா னுளன்.

(க-ரை.) இறைவன், அருவடிவும்-உருவடிவும்-அறிவுடையோர் உள்ளத்தில் தோன்றும் ஞானவடிவும்-உடையன். (ஊ)

பலலா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ, னில்லாதா னெங்க ளிறை.

(க-ரை.) இறைவன், ஆனமாக்கள் அறிவிக்க அறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணாததுவதோர் கடவுளை இல்லாதவன். (சு)
கருத்துரையும். னு

ஆன வறிவா யகலா னடியவர்க்கு வானாடா காண தமன்.

(க-ரை.) இறைவன், தேவர்களாலும் காண்டற்கரிய மேலோனாயினும் அடியார் உள்ளக் கமலத் தைவிட்டு நீங்காத ஞானசொழி. (ஏ)

எங்கு மெவையு மெரியுறுகீர் போலேகந்
தங்குமவன் றானே தனி.

(க-ரை.) இறைவன், சடசிததுக்களில் கீரிடை
நின்ற தழலபோல இரண்டறக்கலந்து நிற்பினும்
அப்பதங்களில் தங்காது கீகதி யேகனாய்நிற்பன.()

நலமில் னண்ணார்க்கு நண்ணினார்க்கு நல்
லன், சலமில்ன போசங் கான்.

(க-ரை.) இறைவன், தன்னை யடைந்தவருக்கு
நன்மைச்செய்தலும், அடையாதவருக்கு அது செய்
யாதிருத்தலும் உடையனாயினும், வீருப்பு வெறுப்பி
ன்றிச் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் சுகத்தைச் செய்ப
வனாகையால் *சங்கான் எனலும் பெயருடையன்.

உன்னுமுள தைய மிலதுணாவா யோவா
து, மன்னுபவர் தீர்க்கு மருநது.

(க-ரை.) இறைவன், ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்
றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப்பி
னியை அறத்தற்கு ஓர்மருந்தாரும் தன்மையினை
புடையன், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. (க0)

* சம் = சகம. கான் = செய்பவன்.

ச திருவருட்பயன்முலமும்

உ - வ து. ப க ி லு.

அஃதாவது - பலவாகிய ஆன்மாக்களது தன்மை
யாம்.

பிறந்தநான் மேலும் பிறக்குநான் போலுந்
துறத்தோர் துறப்போர் தொகை.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், இதுகாறும் தோன்றிய
காலத்தினது அளவும், இனித்தோற்றும் காலத்தி
னது அளவும், இதுகாறும் மோட்சத்தை யடைந்
தாரது தொகையும், இனியடைதற்குரியாரது தொ

கையும், தம்மிலொக்கும்; எனவே அளவில்லை. (க)
திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்க ள
ன்றி, யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், ஆணவம் - காமியம் - மா
யை - என்னும் மும்மலமுடைய சகலராயும், ஆண
வம் காமியம் என்னும் இருமலமுடைய பிரணியா
லராயும், ஆணவமென்னும் ஒருமலமுடைய விஞ்
ஞானகலராயும் இருப்பர். (உ)

முன்றுதிறத் துள்ளாரு முலமலத் துள்ளா
ர்க, டோன்றவர்தொத் துள்ளார் துணை.

(க-ரை.) அம்முவித ஆன்மாக்களும் முலமல
மாகிய ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவ
ருள் மாயையைத் துணையாகவுடைய சகலர், தாம்
கருத்துரையும். (இ)

கட்டுற்றவர் என்னும் தன்மை தமக்குத் தெரிதவி
வர். எனவே மற்றிருவருக்குத் தெரியும். (உ)

கண்டவற்றை நாளுங் களவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கெனனோ செயல.

(க-ரை.) சகலாவததையில் தாம் கண்டறிந்த
பொருள்களைச் சொற்பனாவததையில் திரிவுபடக்
காணும் அற்ப வலிவினைபுடைய ஆன்மாக்களுக்குச்
சுதந்தாச்செயல் ஏது? (ச)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புத்திக்
கறிவென்ற போதன் றற.

(க-ரை.) செவி முதலிய கருவிகள் கூடாமல்
ஒருவிடயததையும் அறியமாட்டாத வுணர்வினை
புடைய ஆனமாவத்கு நூல்வல்லோன, அறிவுடை
யன், எனறிட்டபோ மிகவும் நன்று. (இ)

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்

டெளிவி லெனிலென செய.

(க-ரை.) சூரியன் - சந்திரன் - அகிணி என்னும்
கடர்களும், அந்தகாரமும், உலகமும், கண்ணினிட
த்து ஒளியில்லையாயின என்ன பயனைச்செய்யும்?
எனவே விளக்க விளங்கும் கண்போல, ஆன்மாக்கள்

உணர்த்த உணரும் உணர்வினையுடையர். (க)
சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்குணி
வை, யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.
க திருவருட்பயன்மூலமும்

(கரை.) சத்தாகிய இறைவனுக்கு, அசத்தாகிய
சடப்பொருள்களைச்சுட்டி அறியவேண்டுமெனில்லை.
அசத்தாகிய தத்துவங்களுக்கு அறியும் அறிவில்லை.
ஆகையால் அவவிரண்டு தனமையையும் பகுத்தறி
யும் ஆன்மாக்கள், சததும் அசத்தும் அன்றிச சத
சத்தாதல் வேண்டி. (எ)

இருளி விருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லராம
பொருள்க ளிலதோ புவி.

(க-ரை.) இருளில் மறைந்தும் ஒளியில் விளங்
கியும் நிற்கும் பொருள்களையுடையது உலகம். என
வே கண்ணும், படிசூழும், ஆகாசமும்போல ஆன்மா
அதுவதுவாய் நின்று அறிவன். (அ)

ஊமன்கண்போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன்கண் காணு தவை.

(க-ரை.) கோட்டானுடைய கண்ணுக்குச் சூரி
யப்பிரகாசம் தோன்றாது, அதுபோல ஆன்மக்
களுக்குச் சிவஞானம் தோன்றாது. (க)

அன்றளவு மாற்றுமுயி ராதோ வருடெரிவ
தென்றளவொன் றிலலா விடர்.

(க-ரை.) அனாதியாய் ஐனன மரணமாகிய தன்
பத்தை அனுபவிக்கின்ற ஆன்மாக்கள் திருவருளைக்
கண்டு, தம்மிடம்பைநீர்த்து, பேரின்பத்தையெய்து
நான் எதநாளோ!! (க)

கருத்துரையும.

எ

ந. - வது. பாசநிலை, (ஒருண்மலநிலை.)

அஃதாவது - அறியாமையே வாழ்வாகிய ஆனவ
மலத்தினது தனமையாம்.

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொ
ருளு, மினறெனப தெவ்வாறு மில.

(க-ரை.) பிறவித்துன்பமும், வீட்டின்பமும், இவ
ற்றைக்கட்டி முடிக்கும் காரணங்களும், இல்லை
யென்று அறுதியிட்டுக்கொறுதல், காண்டல் முத
லிய அளவைகளானும் இல்லை. (க)

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(க-ரை.) இருள், எல்லாப் பதார்த்தங்களையும்
மறைத்து நிற்பதுபோல, ஆணவம், பிறப்பு - இறப்பு
வீட்டுகெறி - முதலிய வற்றைப் பகுத்தறியாதபடி
மறைத்து நிற்கும். (உ)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்
டு, மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(க-ரை.) இருள், வேறொருபொருளையும் காட்
டாமல் தன்னையே காட்டிநிற்கும். ஆணவம், ஞா
னதையும காட்டாத, தன்னையும் காட்டாத,
மறைத்து நிற்கும். எனவே இருளினும் ஆணவம்
மிகக்கொடிது. (உ)

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடைய
டங்கி, யின்றளவு நின்ற திருள்.

அ திருவருட்பயன்மூலமும்

(க-ரை.) ஆணவம், அகலிளக்காகிய ஞானத்தி
னோடே அனாதியே கலந்துகொண்டு அத்த ஞான
த்தினமேற் படராது, உயரளவிலே அமைவுற்று
இதிகாறும் நீங்காது நின்றது. (ச)

பலரைபுணர்த்துமிருட்பாவைக்குண்டெ
ன்றுங், கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

(க-ரை.) ஆணவம், ஆன்மாக்களை இடையறாது
கலந்துநின்றும், தன்னை அவவான்மாக்களுக்குக்
காட்டாத தன்மையை உடையது. (ரு)

பன்மொழிக லென்னுணரும் பான்மை தெ
ரியாத, தன்மையிரு ளாராத தது.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு, அறிய வேண்டும் பொருள்களை அறியாது நிற்கும் இயல்பைக்கொடுத்தது ஆணவமே. (சு)

இருளின்மேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போக்கும், பொருளுண்டே லொன்றாகப்போம்.

(க-ரை.) ஆணவம், இல்லையாயின் பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது இல்லை; அஃது ஆனமாவின் சுபாவமாயின் நீங்கமாட்டாது; நீங்கும் சிவஞானமுண்டாயின் ஆணவமும் ஆன்மாவும் ஒருசேரக் கெடும் எனவே ஆணவம் உண்டு. (ஏ)

ஆசா தியேலணைவ காரணமென் முத்தி நிலை, பேசா தகவும் பிணி.

(க-ரை.) ஆணவம் இடையே வந்ததாயின், அஃது ஓர் காரணமில்லாமல் வந்து பொருத்தியது கருத்துரையும். கூ

என்னை? அஃது முத்தியினும் வந்து பொருத்தமல்லவா? எனவே ஆணவம் அஹி. (அ)

ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே லுள்ள மெனது மகலா திருள்.

(க-ரை.) இருளை, விளக்கொளி கவரும் தன்மை போல, உயிர்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக் கவரும் தன்மையிருத்தலால், ஆணவம் நீங்கி முத்தியடைதற்கு ஏது உண்டு. (கூ)

விடிவா மளவும் விளக்களைய மாயை வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

(க-ரை.) சிவஞானம் உண்டாய் அதனால் ஆணவம் நீங்குமளவும், மாயையினிடமாகத் தனுகரணபுலனபோகங்கள் உயிர்களின் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகத்தோன்றி, அறியாமையைச் சிறிது நீக்கி, விடய இன்பங்களைக்காட்டும். (சு)

ச - வது அருளதுநிலை.

அஃதாவது - கருணை உருவாகிய ஞானத்தின்

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(க-ரை.) உலகில் ஒருவனுக்கு விரும்பிய பொருளின் மேலாய பொருள் இல்லாதவாறுபோல, அருளின்மிக்க பொருள் இல்லை. (க)

க0 திருவருட்பயனமூலமும

பெருக்கதுகர்வினை பேரொளியா பெங்கு
மருகக னெனநிறகு மருள்.

(க-ரை.) உலககாரியத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற சூரியனைப்போல, ஆன்மாக்களின சக துக்கதுகர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருப்பது அருள். (உ)

ஊனறியாதொன்று முயிரறியா தொன்று
மலை, தானறியாதாரறிவா தான.

(க-ரை.) உடலுக்கு அறிவில்லை, உயிர்தானே ஒன்றை அறியமாட்டாது, ஆதலால் அருளையினறி அறிவினைப் பெறுவா யா? (உ)

பாலாழிமீனாளுமபான்மைத்தருளுயிர்கள்
மாலாழியாளுமறித்து.

(க-ரை.) அருளின்கண்பட்ட ஆன்மாக்கள் பேரின்பத்தை துகராது மாயாபோகததன் அழுத்தந்தன்மை, பாற்கடலின்கண் லைகிய மீனகள் பாலை துகராது சிறிய பிராணிகளைத் தேடியுணனும் முறைமைத்து. (ச)

அணுகு துணையறியா வரற்றோளி லீந்து
முணாவை யுணரா வுயிர்.

(க-ரை.) இத்திரியங்கள், ஆன்மாவினால் காரியப்படும்போதே தாம் ஆன்மாவினால் காரியப்படுகிறோமென்று அறியாத தன்மைபோல, ஆன்மாக்கள், அருளினால் காரியப்படும்போதே தாம் அருளினால் காரியப்படுகிறோம் என்று அறியாத தன்மையை யுடையன. (ரு)

கருத்துரையும்.

கக

தரையை யறியாது தாமேதிரிவார்

புரையை யுணரா புலி.

(க-ரை.) பூமி ஆதாரமாக நடக்கும்போதே அதை மறந்து தமக்குத்தாமே ஆதாரமாகப் போக்குவரவு செய்வாபோல, ஆன்மாக்கள், அருளிணலே தொழிற்படச்சேயே அதைத் தமக்கு ஆதாரமென்று அறியாததன்மையை யுடையன. (க)

மலேகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்
கெடுத்தோர் ஞானம், தலேகெடுத்தோர் த
[ற்கேடர்தாம்.

(க-ரை.) அருள் வியாபகத்திலிருந்தும் ஆன்மாக்கள் அருளையறியாததன்மை, மலை - நிலம் - ஆகாயம் இவற்றிலிருந்துகொண்டே இவற்றைத் தேடி பவர் தன்மையை யொக்கும். (க)

ளாம், கள்ளத் திறைவர் கடன்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், அருளோடு கலந்திருந்தும் அதன்பயனை நுகராததன்மை, வெள்ளத்தில் நின்றும் தாகத்துக்குவருத்தி, குளியவெளிச்சத்திலிருந்தும் மயங்கி, நின்றவர் தன்மையை யொக்குக.)

பரப்பமைத்தகேண்மினிது பாற்கலன்மேற்
பூணூ, கரப்பருந்த நாகிங் கடன்.

(க-ரை.) சஞ்சலமற்ற மனதுடன் அருளின் தன்மையை விசாரித்தறிதல்வேண்டும். இல்லாவி

உள

கஉ திருவருட்பயன்முலமும்

இவ் உறியின்கண் பாற்குடத்தின்மேல் இருந்த பூனை அதிலுள்ள பாலைக்குடியாது, கவரில் ஓடுகின்ற கரப்பினைப்பற்றி யுண்ணத்தாவி, பாற்குடத் தையுடைத்து பாலையும், கரப்பினையும், இழந்ததன

மையை யொக்கும்.

(க)

இற்றவரையிசைந்து மேதும்பழக்கமில்லா
வெற்றியிர்க்குயிடு மிகை.

(க-ரை.) அனாதியாய் அருளோடு இரண்டாக்
கலந்திருந்தும் அதில் தோயாத ஆன்மாக்களுக்கு
விடு கிட்டாது. (க0)

—
ரு - வநு அருளுநிலை.

—
அஃதாவது - ஞானவடிவாகிய குருவனது தன்
மைபாம்.

அறியாமை யுணர்வின் தளித்ததே காணு
ங், குறியாகி நீங்காத கோ.

(க-ரை.) தோன்றாத்தனையாய் உள்நின்று நட
த்தினை அருளே, காணப்படும் குருவடிவாய் வந்தது.

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனை
ச், சகத்தவருங் காணபாரோ தான்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அந்தரங்கமான இடத்
தில்வந்த வியாதியை அவனுக்கு அந்தரங்கமான
கருத்துரையும். கக.

பேர் அறிவதன்றி அயலார் அறியா. எனவே ஆன்
மாவின் ஆணவப்பிணியை அறிந்தவன் அரனே.

அருளாவகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார்புவி.

(க-ரை.) குருவடிவை உலகத்தவர் அருள்வடி
வாய் அறியா. எனவே தம்மைப்போல நீனைப்
பா. (க)

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார்
போதமா, மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(க-ரை.) உலகவாழ்க்கையினையும், மறைந்த வு
ணவ்வினையுமுடையார், அருளையும் அருளானாகிய
தேசிகவடிவையும் சிறிதும் அறியமாட்டார். (ச)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்த
தற்காம, போர்வையெனக் காணார் புவி.

(க-ரை.) மாணிக்காட்டி. மான் பிடிப்பதுபோல,
மனிதரைத் தன்வயப்படுத்த அருளே மானிடச்
சட்டை சாத்திவந்ததென உலகத்தவர் அறியார்,()

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(க-ரை.) எந்த நூற்பொருளும் குரவனையின்றி
உணரப்படமாட்டாது. (க)

விடருகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீ
னாங், கடனிவிருள் போவதெவன் கண்.

கச திருவருட்பயன்முலமும்

(க-ரை.) கீரிதானேவந்த திண்டினும் நீங்காத
விலும், கீரிவடிவினைப் பாவிப்பானெருவனால் நீங்
குமாறுபோல, அருள் அனாநியே உயிரோடு கலந்
திருத்தும் நீங்காதபாசம், குரவன் அருள்நோக்கால்
நீங்கும். (உ)

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலாக்கு வதருளுந் தான்.

(க-ரை.) விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்
கும் கிராதாரமாய் நின்றனாக்கிக்கும் அருள், சக
லருக்கு குரவனை ஆதாரமாய்.

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெட

பேரறிவான் வாராத பின்.

(க-ரை.) ஞானவடிவாகிய அருளே குருவுருக்
கொண்டு வாராக்கரீல் வீட்டுநெறியினை அறிய வல்
வவர் ஒருவருமில்லை. (க)

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடுநற்கவந்
பாணு வெழியப் படின.

(க-ரை.) சூரியனையின்றிச் சூரியகாந்தக்கல்வில்
நெருப்பு தோன்றுமாயின், அருளுருவாகிய குரவ
னையின்றி ஆன்மாவுக்கு ஞானமுண்டாகும். என
வே இரண்டிமில்லை. (க)

- அந்தாவது - உன்மைப்பொருளை புணரும்துறை
படியாயும்.

கருத்துரையும்.

கரு

நீடு மிருவினைக னேராக கேராதல்

கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

(சு-ரை.) புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் தம்
மில் ஒப்பாகவரும் பருவத்தில் இறைவனது சத்தி
பதியும். (ச)

ஏக னனேக னிருள்களும் மாயையிரன
டாகவிவை யானா தியில்.

(சு-ரை.) கடவுள், ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்
மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, ஆகிய ஆறும்
அனாதி. (உ)

செய்வானுஞ் செய்வீனையுஞ் சேர்பயனுஞ்
சேர்ப்பவனு, முய்வா னுள்ளென் றுணர்.

(சு-ரை.) புருடன், அவனாற்செய்யப்படும் வீனை
கள், அவற்றின பயனாகிய இன்பதன்பங்கள், அவ
ற்றைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் சுத்தா, ஆகிய இரீர
ன்கும், ஆன்மா கதியடைதற்பொருட்டேயாம். (ஃ)

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனெ
டுயிர, தானுணாவோ டொன்றாக் தாம்.

(சு-ரை.) உடம்பு, உயிரோடுகூடி ஒன்றுபட்டி
ருக்கும் தன்மையையுடையது, அதபோல உயிர்
அறிவோடுகூடி ஒன்றுபட்டிருக்கும் தன்மையை
உடையது. (சு)

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாகத் தன்
மைதரும், பொன்னிறம்போள் மன்னிற

[மிப்பூ

(க-ரை.) படிசத்தின் பிரகாசத்தையும், பஞ்ச வன்னங்களின் நிறத்தையும், விளக்குதற்குச் சூரியப் பிரகாசம் காரணமாயிருப்பதுபோல, சித்தின் அறிவிற்கும், ஜடத்தின் பிரேரகதிற்கும், கத்தாவின் ஞானசத்தி காரணமாக. (ரு)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் காப்பனொளி, யுண்டிலலை யலலா தொளி.

(க-ரை.) கண்ணுள் ஒளியிருப்பதுபோல, ஆன்மாவில் ஞானவொளியுண்டு. எனவே ஞானம் முன்னிற்பின் அலலது அறிதல் கூடாது. (க)

புன்செயளி னோடும புலன்செயல்போ னின்செயலை, மன்செயல தாக மதி.

(க-ரை.) தொழிலின்வழியே இந்திரியங்கள் செல்வதுபோல, கிரியாசத்தியின்வழியே ஆன்மாவின் செயல் நடக்கின்றது. (எ)

ஒராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமந்திப், பாராதே பாத்ததனைப் பா.

(க-ரை.) ஞானம் எவ்வண்ண மிருக்குமோவென்று நீயாக விசாரியாதே, நினையாதே, முன சென்று பாராதே, நீ அசைவினறி நிற்க ஞானம் தானே தோன்றும். (அ)

களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞானவொளியே யொளியா வொளி.

(க-ரை.) ஞானத்தினால் வரும் மகிட்சியையே லிடயமாகக்கருதி, அந்த ஞானத்தின் ஒளியிலேயே கூடிநின்பாயாக. (அ)

கொண்டபடி யேகொண டிரு.
(க-ரை.) உனக்கு ஞானம் எப்படி வெளிப்பட்
டதோ அப்படியே நீயும் கலைத்திருப்பாயாக, (க0)

எ - வது உயிரீவிளக்கம்.

அஃதாவது - ஆன்மகத்தி பண்ணுவதாம்.

தூரிழலார் தற்காருஞ் சொல்லா தொரு
மிதுபோற், ஞானதுவாய் நிற்குந் தரம்.
(க-ரை.) வெய்யவில வருந்தினோன நிறையடை
யுத்தன்மைபோல, உலக வெறுப்புவந்த உயிர் அரு
ளினை அடையும். (க)

தித்திக்கும பாறாணங் கைக்குந் திருந்திடு
நாப, பித்தத்தின றுன்றவிரந்த பின்.
(க-ரை.) பித்தநோய் நீங்கியபின்னர் முன் கை
த்தபாலும் தித்திக்கும், அதுபோல மலவிருள்நீங்
கியபின்னர் முன் மறைந்து நின்ற மருளும் அருள்
வடிவாகி வெளிப்படும். (உ)

காண்பா னொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தா
ன்கண்ட, விண்பாவ மென்காள் விழும்.
(க-ரை.) ஞானமானது தானே தன்னைக்காட்
டவும், அதனை நாடாது உயிர் தானே காண்பதா
கக் கண்டமையால் வரும் பயன் என்னை? (உ)

கஅ திருவருட்பயன்மூலமும்

ஒளியு மிருகு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(க-ரை.) ஒரு பொருளின்தன்மை, ஒளியிலும்-
இருளிலும் - ஒருபடித்தேயாயினும், அது ஒளியில்
விளங்கியும் இருளில் மழுங்கியும் நிறம்போல,
உயிர் அருளில் தெளிந்து நிறறலும் மருளில் மரு
ண்டு நிறறலுமே பேதம். (சு)

கிடைக்கத் தருமேநற் கேண்மையார்க் கல்
லா, லெடுத்துச் சுமப்பாணை யின்று.

(க-ரை.) அருள்நாட்டமுடையார்மேல் சுமத்தப்
படும் சுமையானது, மற்றொருவனால் சுமக்கப்படும்.
எனவே அவர்களை வினைதொடராது. (ரு)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

(க-ரை.) ஒருவன் விழித்திருக்க அவன் பொரு
ளை மற்றொருவன் கவர்தல் கூடாதவாறுபோல, ஞா
னத்தைவஞ்சித்து நேயத்தை யடைதல்கூடாது. (1)

தனக்கு நிழலின்றா மொளிகவருக் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(க-ரை.) படிசூம், தன்னிறம்தோன்றாதபடி ருளி
யகிரணத்தினால் கவரப்படுதல்போல, ஆன்மாதற்
போதம் ஜீவியாதபடி அருளினால் கவரப்படுவன்.

உற்றதைதரும் பொற்றகையுடையவர்போ
லுண்மைப்பி, னிற்க வருளார் நிறை.

கருத்துரையும்.

கக

(க-ரை.) வேண்டியதொருபொருளைக்காண விள
க்கைக் கையிற்பிடித்திருப்பதுபோல, நேயத்தைக்

காண் அருளை முன்னிட்டி நிற்றல் அருளோடு
உழைத்திரு நிலையாம். (அ)

ஐம்புலனும் ஞானகண் டகன்ற லதுவொ
ழிய, வைம்புலனார் தாமா ரதற்கு.

(க-ரை.) ஆன்மா ஒருவிஷயத்தையே பஞ்சேந்
திரியங்களைக்கொண்டு அறியவேண்டியதாயிருக்க,
நேயத்தை அறிய ஆன்மா ஆர்? ஐம்புலன் ஆர்?
எனவே, அருள்காட்ட ஆன்மா நேயத்தை அறி
யும். (க)

தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னுற்கருத
லாமே யிவன ரதற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் தயவிலால் கொடுக்கத்தக்க
பொருளை வலியினால் கொள்ளத்தக்கதாக நினைத்
தல் முறைமையோ, அதபோல அருளால் பெறத்
தக்க நேயத்தை அடைதற்கு ஆன்மா ஆர்? (க)

அ-வது இன்புறுநிலை.

அஃதாவது - ஆன்மலாபமடையுமுறைமையாம்.

இன்புறுவார் துன்புறுவார் நிருளி னேழுஞ்
சுடரின், பின்புருவார் முன்புருவார் பின்.

(க-ரை.) விளக்கை - முன்னிட்டிச் செல்வோர்
வெளிச்சத்தையும், பின்னிட்டிச்செல்வோர் இருட்

20 நிருவருட்பயன்முலமும

டையும், அடைவதபோல, அருளை - முன்னிட்டிச்
செல்வோர் இன்பத்தையும், பின்னிட்டிச் செல்
வோர் துன்பத்தையும், அடைவா. (க)

இருவ மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்
டா, மொருவ னொருததி யுயின்.

(க-ரை.) பெண்ணுக்குப் புருஷனான் இன்
பமுண்டாகாதவாறுபோல, உயிர்க்கு அருள்வடிவா

கிய நேயம் வெளிப்பட்டாலன்றி பின்புறம் டா
காது. (உ)

இன்பதனை யெய்துவார்க் கேயு மவாக்குருப
மின்பகன மாதலினு லில.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு மலரீக்கத்தில் இன்
பத்தினைவழங்கும் மலரகிதராகிய கடவுளுக்கு ஆந
ந்தமே வழுவாகலான் அவா தன்னைததான் துகர்
வதில்லை. (ங.)

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்
றின்பக், கூடலை நீ யேகமெனக் கொள்.

(க-ரை.) தான் - தலை - யென்னும் சொற்கள் இர
ண்டும் சாதியால் தாடலை யென ஒன்றாய்வினாற்ற்
போல, ஆன்மா ஞானத்தினால் நேயத்தழுந்தி யொ
ன்றுபட்டிருக்கும். தான் - தலையென்றது ஆன்மா
வின் இழிவும் இறைவன் உயர்வும் காட்டவந்த
வுவமை. (ச)

ஒன்றானு மொன்று திரண்டாலு மோசை
யெழா, தென்றானு மோரிரண்டு மில,

கருத்துரையும்.

உக

(க-ரை.) இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றென்
றால் பிணைர் பொருந்தவேண்டுவதில்லை, இரண்
டென்றால் தம்முள்தாகிய ஒலி எழுதலைச்செய்
யாது, ஆதலால் ஒன்றும் அல்ல, இரண்டாவதும்
இல்லை. எனவே தமயில் கலப்பினால் அகந்தியமா
கிய அத்துவிதமாம். (இ)

உற்றாரும் பெற்றாரு ரோவா துரையொழி
யப, பற்றாரு மற்றா பவம்.

(க-ரை.) முததியடைந்தவரும், நீஷ்டைகூடின
வரும், மெய்ப்பொருளைவிட்டுநீங்காதவர். வாக்கிறக்
கும்படி அதனைப்பற்றி நிலலாதவா பதமுத்திகளை
அடைபவா. (ஊ)

பேயொன்றுத் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

(க-ரை.) பேய்பிடி யுண்டவர் செயலெல்லாம்
பேயின்செயலாமாறுபோல, உன் செயலனைத்தும்
இறைவன் செயலாமளவும், நீயென வொன்றும்
செய்யாதிருப்பாயாக. (எ)

ஒன்பொருட்க ணுற்ற ருறுபயனே யல்
லாது, கணபடுப் பேரா கைப்பொருள்போ
[ற் காண்.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளினைப் பற்றினவர்க்கு
அதனால் எய்தும் பேரின்பமன்றி, மற்றுளதொழில்
கள் யாவும் உறங்குவோன்கையில் பண்டம்போல
தானே நீங்கும். (அ)

உஉ திருவருட்பயன்முலமும்

முன்றாய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்
கித், தோன்றாத விரிபமதன் சொல்.

(க-ரை.) ஞாதரு ஞான ஞேயங்கள் தம்மிற்கு
டிய கலப்பினால் தோன்றும் பேரின்பம் சொல்ல
முடியாது. (க)

இன்பி வினிகென்ற வின்புண்டே வின்புண்
டா, மன்பு நிலையே யது.

(க-ரை.) இன்பங்களிலெல்லாம் இனிமையான
இன்பம் பேரின்பம், அது அன்பை நிலையாகவு
டையதாகலான், ஒருவனுக்கு அன்புண்டானபோ
தே அப்பேரின்பம் உண்டாம். (க0)

௯ - வது

அஃதாவது - ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய
அருளினது முறைமையாம்.

அருணா லு மாரணமு மல்லாது மைத்தின்
பொருணா றெரியப் புகும்.

(க-ரை.) வேதம் - ஆகமம் - புராணம் ஆகிய இ
வைகளெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்தின் பொருளாகிய
பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லும் தூல்களே. (க)

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
புறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

கருத்துரையும்.

உக.

(க-ரை.) கத்தா - அருள் - ஆணவம் - திரோ
தம் - ஆன்மா - ஆகிய ஐந்தும் ஐத்தெழுத்தோரெ
ழுத்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே அமைந்துநிற்கும்.

ஊன நடன மொநீபா லொருபாலா

ஞானநடன தானமுவே நாமு.

(க-ரை.) ஆணவமும், திரோதமும், ஒருபக்கலா
கவும், அருளும், கத்தாவும் ஒருபக்கலாகவும், ஆன்
மா நடுவே நிற்பன. (ங)

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினே தீரப் பெறும்.

(க-ரை.) ஆணவம் ஆனமாவைத் திரும்பவிடா
து. திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கில் ஆன்மா அரு
ள்தாரகமாய் கத்தாவை அடைவன். (ச)

மாலரா திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாக மீளா விழன்.

(க-ரை.) பஞ்சாட்சரத்தை நகாரம் முன்னதாக
உச்சரித்தால், திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கமா
ட்டா. சிகாரம் முன்னதாக உச்சரிக்கில் அவை
நீங்கும். (ரு)

ஆராதி யாதார மத்தோ வதுயிண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(க-ரை.) நகாரம் முன்னதாக வுச்சரிக்கும் விரு
ப்பம், ஆதாரம் கத்தா என வறியாதற்கும். அந்
தோ! (சு)

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

(க-ரை.) சிகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தல் உடு
மாயின், பிறவித்துன்பம் நீங்கும். (எ).

வாசி யருளியதை வாழ்வீக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(க-ரை.) அவ்வாறு உச்சரிக்கில் அருள் ஆன்
மாவுக்குக் கத்தாவைக்காட்டிப் பேரினபத்திவிருத்
தும். (அ)

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(க-ரை.) திரோதமும் ஆணவமும் பொருந்தா
மல், ஆசாரியன் அனுக்கிரகத்தினால் ஆன்மா அரு
ளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவேகிற்பது முறைமை.()

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைகது.

(க-ரை.) எல்லா தூல்களும் உரைக்கும் எவ்வ
கைப்பட்ட லுபாயங்களும், ஆன்மாக்களுக்கு, அரு
ளையும் சிவத்தையும் விட்டு நீங்காது நிற்கும் திறத்
தினை விளக்கும்பொருட்டேயாம். (க0)

க0 - வது அணைந்தோர்தன்மை.

அந்தாவது நேயத்தழுந்திய முத்தான்மாக்களது
தன்மையாம்.

கருத்துரையும்.

உரு

ஒங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளி
ன்பொடுங்கத், தூங்குவர்மற் றேதுண்டு

[சொல்.

(க-ரை.) நேயத்தமுந்திய முத்தான்மாக்கள் ஞா
னத்தினுள்ளே தாமடங்கித் தம அறிவினுள்ளே
பேரின்பம் அடங்கும்படி ஆந்தரத்திரை செய்தி
ருப்பா. (க)

ஐதொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும
போகதுகா, வெதொழிலு மேவாராயிக.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் முதல்வனது பஞ்ச
கிருத்தியதையும், பிரமாதிகேவரது முததொழி
லையும், சுவாக்காதிபோகத்தையும், விரும்பார். (உ)
எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் சர்வக்கியத்துவாதி
ருணங்கன்வந்து பொருத்தினுளும் நேயம் ஒன்றை
யே கண்டிருப்பர். (உ)

புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர்
போதார், தலநடக்கு மாமை தக.

(க-ரை.) ஆரவாரங்கண்டபோது தலையை உள்
ளேவாங்கி அசைவறக்கிடக்கும் ஆமைபோல, முத்
தான்மாக்கள் ஓர் வீஷயம் எதிரிடுங்கால் அதன்
உக திருவருட்பயன்மூலமும்

மேல் செல்லும் உணர்வினைமாற்றி நேயத்துள் அ
முத்தியிருப்பர். (அ)

அவனையகன் நெங்கின்று மாங்கவனா யெ
ங்கு, மிவனையொழிந் துணடாத லில.

(க-ரை.) உலகம் இறைவினைவிட்டு நீங்காது,
அதுபோல இறைவன் முத்தானமாக்களை விட்டு

நீவகான். (இ,

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சி
ருக, கெள்ளுந் திறமேது மில.

(க-ரை.) உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைத்தாய்
நிற்கும் ஞானத்தினை அடைந்தோருக்கு, ஒன்றை
இகழ்ந்திரிம வண்ணம் எவ்வாற்றானும் இல்லை. (க)
உறுத்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்த
வறுத்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(க-ரை.) உலகத்தவர் செய்தொழிலுக்குப் பிர
யோசனம் உலகவாழ்க்கை. முத்தான்மாக்கள் செ
யவினமைக்குப் பிரயோசனம் நேயத்தழுந்தல். (ங)

என்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்
வினை, தோன்றி வருவே கும்.

(க-ரை.) பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், சஞ்
சிதம் திகைப்பினால்போம், ஆகாமியம் சிவஞானத்
தால் சுடப்படுய்.

கருத்துரையும். உள

மும்மை தருவினைகண் மூளாவா முதறிவா
ர்க், கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் பின்படையவேண்
டய முத்தியை இப்போதே அனுபவிப்பதால், அவர்
ளுக்கு மேற்குறித்த மூவிதவினையுஞ் சேரா. (க)

களள்ளத் தலைவா துயாகருந்த் தங்கருளை
வெள்ளத் தலைவா மிக.

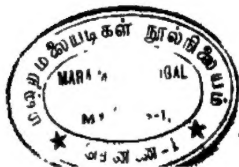
(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் உயிர்கள் இத்திரிபவ
ளின் வயத்ததாய்ப்படுந்துயரங்களை நினைத்து, கரு
ணயினால் தளர்வெய்துவா. (கௌ)

திருவருட்பயன

மூலமும், கருத்துரையும்

முறறிற்று.

விஜயநாடு வைகாசிமீ

அறிவிப்பு.

திருக்குறள், திருவருட்பயன்
முல்லை, கருத்துரையும்.

உலகத்தில் மானிடதேகத்தை எடுத்ததனால்
அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
என்னும் புருஷார்த்தம் நான்குடன், முதல் மூன்
ன்றையும் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
நிச்சுதரன் வழியாய் வெளியிட்டனர்.

நான்காவது வீட்டு தெரிபைக் கடவுளுக்குள்ளா
ந்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குமுறைமுறைய
கொற்றவன்குடி உமாபதிசீவாசாரிய அவர்களின்,

[illegible]